ISSN 1725-2490

Euroopan unionin virallinen lehti

C 76 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

53. vuosikerta

25. maaliskuuta 2010

Ilmoitusnumero | Sisältö | Sivu

I *Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot*

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2008–2009

Istunnot 18. ja 19. helmikuuta 2009

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 202 E, 27.8.2009

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Keskiviikko 18. helmikuuta 2009

2010/C 76 E/01 Gazan alueelle toimitettava humanitaarinen apu

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. helmikuuta 2009 Gazan alueelle toimitettavasta humanitaarisesta avusta 1

Torstai 19. helmikuuta 2009

2010/C 76 E/02 Lasten erityisasema EU:n ulkoisissa toimissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 lasten erityisasemasta EU:n ulkoisissa toimissa (2008/2203(INI)) 3

2010/C 76 E/03 Työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä annetun direktiivin 2002/14/EY soveltaminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä annetun direktiivin 2002/14/EY soveltamisesta (2008/2246(INI)) 11

2010/C 76 E/04 Osuus- ja yhteisötalous

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 osuus- ja yhteisötaloudesta (2008/2250(INI)) 16

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
2010/C 76 E/05	Mielenterveys Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 mielenterveydestä (2008/2209(INI))	23
2010/C 76 E/06	Energiatehokkuutta koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien ensimmäisen arvioinnin seuranta Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 energiatehokkuutta koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien ensimmäisen arvioinnin seurannasta (2008/2214(INI))	30
2010/C 76 E/07	Soveltava tutkimus yhteisen kalastuspolitiikan alalla Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 soveltavasta tutkimuksesta yhteisen kalastuspolitiikan alalla (2008/2222(INI))	38
2010/C 76 E/08	Palveluntarjoajien eurooppalainen ammattikortti Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 palveluntarjoajien eurooppalaisen ammattikortin luomisesta (2008/2172(INI))	42
2010/C 76 E/09	Valaanpyyntiin liittyvät yhteisön toimet Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 valaanpyyntiin liittyvistä yhteisön toimista (2008/2101(INI))	46
2010/C 76 E/10	Yhteisön osallistuminen Euroopan audiovisuaalisen observatorion toimintaan Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 yhteisön osallistumisesta Euroopan audiovisuaalisen observatorion toimintaan (2008/2179(INI))	49
2010/C 76 E/11	Euroopan maiden alueen epäilty käyttö CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 Euroopan maiden alueen epäillystä käytöstä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen	51
2010/C 76 E/12	YUTP:n tärkeimpiä näkökohtia ja perusvalintoja koskeva vuosittainen selvitys 2007 Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 toukokuun 17. päivänä 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen G jakson 43 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille esitetystä neuvoston vuosittaisesta selvityksestä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) tärkeimmistä näkökohdista ja perusvalinnoista vuonna 2007 (2008/2241(INI))	54
2010/C 76 E/13	Euroopan turvallisuusstrategia ja ETPP Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 Euroopan turvallisuusstrategiasta ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta (ETPP) (2008/2202(INI))	61
2010/C 76 E/14	Naton merkitys EU:n turvallisuusjärjestelmässä Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 Naton merkityksestä EU:n turvallisuusjärjestelmässä (2008/2197(INI))	69
2010/C 76 E/15	Barcelonan prosessi: Välimeren unioni Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 Barcelonan prosessista: Välimeren unioni (2008/2231(INI))	76

FI

(jatkuu sivulla 127)

Keskiviikko 18. helmikuuta 2009

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Gazan alueelle toimitettava humanitaarinen apu

P6_TA(2009)0057

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. helmikuuta 2009 Gazan alueelle toimitettavasta humanitaarisesta avusta

(2010/C 76 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aikaisemmat Gazasta antamansa päätöslauselmat, erityisesti 16. marraskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Gazan alueen tilanteesta ([1]), 11. lokakuuta 2007 antamansa päätöslauselman Gazan humanitaarisesta tilanteesta ([2]), 21. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman Gazan alueen tilanteesta ([3]) ja 15. tammikuuta 2009 antamansa päätöslauselman Gazan alueen tilanteesta ([4]),

— ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 22. marraskuuta 1967 antaman päätöslauselman 242 (S/RES/242), 22. lokakuuta 1973 antaman päätöslauselman 338 (S/RES/338) ja 8. tammikuuta 2009 antaman päätöslauselman 1860 (S/RES/1860),

— ottaa huomioon siviilihenkilöiden suojelemisesta sodan aikana 12. elokuuta 1949 tehdyn neljännen Geneven sopimuksen,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien Palestiinan pakolaisten avustus- ja työjärjestön (UNRWA) nopean toiminnan suunnitelman avusta pakolaisille Lähi-idän maissa, jonka avulla on tarkoitus palauttaa elintärkeät palvelut Gazan pakolaisille (tammikuu–syyskuu 2009),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan,

A. ottaa huomioon, että Gazan alueen konflikti on pahentanut entisestään alueen humanitaarista kriisiä, joka on saavuttanut epäinhimillisen tason; ottaa huomioon, että 88 prosenttia Gazan väestöstä on riippuvainen ruoka-avusta,

B. ottaa huomioon, että rajanylityspaikat Gazaan ja Gazasta ovat olleet suljettuina jo 18 kuukautta, että ihmisten ja tavaroiden liikkumista koskeva saarto estää humanitaarisen avun toimittamisen väestölle ja että Gazan alueelle toimitettavien tavaroiden sallittu määrä ei ole riittävä vastaamaan edes humanitaarisiin perustarpeisiin,

C. ottaa huomioon, että Gazan alueen tärkeimmät julkiset palvelut kärsivät vakavista puutteista, koska niiden toimintaan tarvittavista perustarvikkeista on pulaa ja että palestiinalaisten henki on edelleen vaarassa sairaaloiden lääke- ja polttoainepulan vuoksi,

([1]) EUVL C 314 E, 21.12.2006, s. 324.
([2]) EUVL C 227 E, 4.9.2008, s. 138.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0064.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0025.

Keskiviikko 18. helmikuuta 2009

D. katsoo, että UNRWA:lla ja Maailman elintarvikeohjelmalla (WFP) on ratkaiseva rooli perustarvikkeiden toimittamisessa Gazan alueelle ja että kansainvälinen yhteisö antaa niille täyden tukensa; ottaa huomioon, että osa alueelle suunnatusta elinolojen parantamiseen tarkoitetusta humanitaarisesta elintarvikeavusta on pilaantunut toimitusketjuissa esiintyneiden esteiden vuoksi; ottaa huomioon, että Hamas takavarikoi 3. ja 5. helmikuuta 2009 satoja elintarvikepaketteja ja tuhansia Gazan siviiliväestölle tarkoitettuja vilttejä, jotka palautettiin sen jälkeen, kun UNRWA:n avuntuonti Gazan alueelle keskeytettiin kokonaan,

E. katsoo, että Euroopan unionin palestiinalaisille myöntämällä taloudellisella tuella on ollut merkittävä rooli humanitaarisen katastrofin torjumisessa Gazan alueella; ottaa huomioon, että Euroopan unioni jatkaa humanitaarisen avun antamista esteistä huolimatta,

F. ottaa huomioon, että kansainvälinen konferenssi Palestiinan talouden tukemiseksi Gazan alueen jälleenrakentamista varten järjestetään Sharm El Sheikhissä2. maaliskuuta 2009,

1. tunnustaa Gazan alueen palestiinalaisväestön kärsimykset ja kehottaa lisäämään näille annettavan välittömän ja esteettömän humanitaarisen avun määrää, jota sillä on moraalinen vastuu antaa ja toimittaa ehdoitta ja rajoituksitta; kehottaa Israelin viranomaisia sallimaan jatkuvan ja riittävän humanitaarisen avun sekä aineellisten resurssien toimittamisen, joita UNRWA:n ja muut YK:n järjestöt ja kansainväliset järjestöt tarvitsevat väestön tarpeita vastaavien tehtäviensä hoitamiseen;

2. kehottaa jälleen kerran lopettamaan Gazan alueen saarron 15. marraskuuta 2005 tehdyn liikkumista ja alueelle pääsyä koskevan sopimuksen mukaisesti, avaamaan välittömästi ja pysyvästi rajanylityspaikat ihmisille ja tavaraliikenteelle ja torjumaan aseiden ja ampumatarvikkeiden salakuljetusta ja laitonta kauppaa;

3. kehottaa arvioimaan vahinkoja Gazan alueella seikkaperäisesti ja laatimaan Gazan väestön tarpeita koskevan perusteellisen arvion, joita voidaan käyttää pohjana jälleenrakennusuunnitelmia varten;

4. kehottaa ryhtymään rahoituksellisiin, taloudellisiin ja sosiaalisiin elvytystoimiin Gazan alueella, mikä on oleellista alueen turvallisuuden kannalta; muistuttaa, että kansainvälisen yhteisön ja Euroopan unionin sitoumusten mukaisesti avunantoon on sisällytettävä käteismaksuja kaikkein heikoimmassa asemassa olevien henkilöiden ja perheiden palkkojen, eläkkeiden ja avustusten maksamiseksi, ja kehottaa Israelin viranomaisia olemaan häiritsemättä pankkisiirtoja;

5. katsoo, että – ottaen huomioon myös Sharm El Sheikhissä 2. maaliskuuta 2009 pidettävän kansainvälisen konferenssin Palestiinan talouden tukemiseksi Gazan alueen jälleenrakentamista varten – pysyvä aselepo, jota tuetaan käynnistämällä uudelleen tosissaan israelilaisten ja palestiinalaisten väliset rauhanneuvottelut ja Palestiinan kansallinen sovinnontekoprosessi, on välttämätön edellytys kestävälle jälleenrakentamiselle ja kehityspolitiikalle Gazan alueella;

6. korostaa toistamiseen, että Euroopan unionin palestiinalaisille myöntämän rahoitusavun ei pitäisi heikentyä jatkuvan tuhoamisen vuoksi, joka vähentää eurooppalaisten kannatusta jälleenrakennushankkeille;

7. kehottaa komissiota laatimaan yleiskatsauksen ja arvion Gazan alueen keskipitkän ja pitkän aikavälin jälleenrakennushankkeista, jotka Euroopan unioni rahoittaa eurooppalaisen palestiinalaisille suunnatun tukimekanismin (PEGASE) ja komission humanitaarisen avun pääosaston (ECHO) puitteissa, ja niiden talousarviovaikutuksista; kehottaa muita avustajamaita sitoutumaan edellä mainitussa kansainvälisessä konferenssissa niihin lupauksiin, joita ne tekivät edellisessä avustajamaiden konferenssissa Pariisissa 17. joulukuuta 2007;

8. tähdentää jälleen kerran, että EU:n talousarvion otsakkeessa 4 on krooninen rahoitusvaje ja että avustusten lisääminen Gazaan ei saa tapahtua muiden toimintalinjojen kustannuksella; tähdentää edelleen, että lisärahoitusta voidaan saada vain käyttämällä kaikkia talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([1]) mukaisia keinoja;

([1]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Lähi-idän kvartetin erityisedustajalle, palestiinalaishallinnon presidentille, Palestiinan lakiasäätävälle neuvostolle sekä Israelin hallitukselle ja knessetille.

Lasten erityisasema EU:n ulkoisissa toimissa

P6_TA(2009)0060

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 lasten erityisasemasta EU:n ulkoisissa toimissa (2008/2203(INI))

(2010/C 76 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 5. helmikuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Lapsille erikoisasema EU:n ulkoisissa toimissa” (KOM(2008)0055),

— ottaa huomioon 5. helmikuuta 2008 hyväksytyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan lapsista hätä- ja kriisitilanteissa (SEC(2008)0135),

— ottaa huomioon 5. helmikuuta 2008 hyväksytyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan lasten erikoisasemaa ulkoisissa suhteissa koskevasta Euroopan unionin toimintasuunnitelmasta (SEC(2008)0136),

— ottaa huomioon 9. huhtikuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”EU kansainvälisenä kehitysyhteistyötoimijana - Nopeutetaan vuosituhannen kehitystavoitteiden toteutumista” (KOM(2008)0177),

— ottaa huomioon 26. toukokuuta 2008 hyväksytyt neuvoston päätelmät lapsen oikeuksien edistämisestä ja suojelemisesta Euroopan unionin ulkoisessa toiminnassa – humanitaarinen ja kehitysyhteistyöulottuvuus,

— ottaa huomioon 19. ja 20. kesäkuuta 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,

— ottaa huomioon neuvoston joulukuussa 2007 hyväksymät EU:n suuntaviivat lapsen oikeuksien edistämisestä ja suojaamisesta,

— ottaa huomioon neuvoston joulukuussa 2003 hyväksymät ja kesäkuussa 2008 päivitetyt EU:n suuntaviivat lapsista aseellisten selkkausten yhteydessä,

— ottaa huomioon neuvoston toukokuussa 2006 vahvistaman arvioinnin aseellisista selkkauksista kärsimään joutuneiden lasten suojelun sisällyttämisestä Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (ETPP) alan operaatioihin,

— ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 20. marraskuuta 1989 hyväksymän Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen lapsen oikeuksista sekä sen valinnaiset pöytäkirjat,

— ottaa huomioon vuosituhannen kehitystavoitteita koskevan EU:n toimintasuunnitelman, jonka neuvosto hyväksyi 18. kesäkuuta 2008,

— ottaa huomioon YK:n päätöslauselman 1612 (2005) lapsista aseellisten selkkausten yhteydessä, jonka YK:n turvallisuusneuvosto hyväksyi 5235. kokouksessaan 26. heinäkuuta 2005,

Torstai 19. helmikuuta 2009

— ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksen nro 138 työhön pääsemiseksi vaadittavasta vähimmäisiästä, joka hyväksyttiin Genevessä 26. kesäkuuta 1973, sekä yleissopimuksen nro182 lapsityön pahimpien muotojen kieltämisestä ja välittömistä toimista niiden poistamiseksi, joka hyväksyttiin Genevessä 17. kesäkuuta 1999,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien vuosituhatjulistuksen, jonka YK:n yleiskokous hyväksyi 8. syyskuuta 2000,

— ottaa huomioon toukokuussa 2002 Yhdistyneiden Kansakuntien päämajassa järjestetyssä lasten asiain erityisistunnossa hyväksytyn loppuasiakirjan "Maailma lapsia varten" ("A World Fit for Children"),

— ottaa huomioon lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevan YK:n pääsihteerin tutkimuksen, joka esiteltiin YK:n yleiskokouksessa 11. lokakuuta 2006,

— ottaa huomioon YK:n lastenavun rahaston Unicefin Yhdistyneille Kansakunnille joulukuussa 2007 laatiman selvityksen lapsista vuosituhannen kehitystavoitteiden yhteydessä ("Children and the Millennium Development Goals"),

— ottaa huomioon Unicefin joulukuussa 2007 julkaiseman selvityksen maailman lasten asemasta vuonna 2008 ("The State of the World's Children 2008"),

— ottaa huomioon YK:n taloudellisten ja sosiaalisten asioiden osaston elokuussa 2008 julkaiseman selvityksen vuosituhannen kehitystavoitteista vuonna 2008,

— ottaa huomioon Pariisin sitoumukset lasten suojelemiseksi laittomalta värväämiseltä asevoimiin tai aseellisiin ryhmiin tai käyttämiseltä niissä sekä lapsia asevoimissa tai aseellisissa ryhmittymissä koskevat Pariisin periaatteet ja suuntaviivat, jotka Pariisissa 5. ja 6. helmikuuta 2007 kokoontuneet ministerit ja maiden edustajat hyväksyivät,

— ottaa huomioon Afrikan yhtenäisyysjärjestön (OAU) vuonna 1990 hyväksymän Afrikan peruskirjan lasten oikeuksista ja hyvinvoinnista, joka tuli voimaan 29. marraskuuta 1999,

— ottaa huomioon Cotonoun sopimuksen ([1]) sellaisena kuin se on muutettuna ([2]) ja erityisesti sen 9 artiklan "Ihmisoikeuksia sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatetta koskevat olennaiset osat ja hyvää hallintoa koskeva perusosa" sekä 26 artiklan "Nuoriso",

— ottaa huomioon AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen päätöslauselman lasten oikeuksista ja erityisesti lapsisotilaista ([3]), joka hyväksyttiin Addis Abebassa 19. helmikuuta 2004,

— ottaa huomioon AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen päätöslauselman lapsityövoiman käytön sosiaalisista vaikutuksista ja strategioista lapsityövoiman käytön vastustamiseksi, joka hyväksyttiin Port Moresbyssa 28. marraskuuta 2008,

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen muuttamisesta tehdyn Lissabonin sopimuksen, joka allekirjoitettiin 13. joulukuuta 2007 Lissabonissa, sekä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen konsolidoidut toisinnot, erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan, jossa määrätään, että unioni "torjuu sosiaalista syrjäytymistä ja syrjintää sekä edistää yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista suojelua, naisten ja miesten tasa-arvoa, sukupolvien välistä yhteisvastuuta ja lapsen oikeuksien suojelua", ja että kansainvälisissä suhteissaan unioni "edistää osaltaan rauhaa, turvallisuutta, maapallon kestävää kehitystä, kansojen välistä yhteisvastuuta ja keskinäistä kunnioitusta, vapaata ja oikeudenmukaista kauppaa, köyhyyden poistamista ja ihmisoikeuksien, erityisesti lapsen oikeuksien suojelua",

([1]) Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välinen Cotonoussa 23 päivänä kesäkuuta 2000 allekirjoitettu kumppanuussopimus (EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3).
([2]) EUVL L 209, 11.8.2005, s. 27.
([3]) EUVL C 26, 29.1.2004, s. 17.

— ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteisen julkilausuman Euroopan unionin kehityspolitiikasta ”Eurooppalainen konsensus” ([1]) ja erityisesti vaatimuksen, että lasten oikeudet olisi otettava huomioon kaikessa yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan täytäntöönpanossa,

— ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja Euroopan komission yhteisen julkilausuman ”Humanitaarista apua koskeva eurooppalainen konsensus” ([2]) ja erityisesti vaatimuksen, että olisi kiinnitettävä erityistä huomiota lapsiin ja heidän erityistarpeisiinsa vastaamiseen,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen lapsen oikeuksia koskevan 24 artiklan,

— ottaa huomioon 24. tammikuuta 2000 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 293/2000/EY lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäiseviä torjuntatoimenpiteitä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (Daphne-ohjelma) (vuosiksi 2000–2003) ([3]),

— ottaa huomioon Berliinissä 4. kesäkuuta 2007 järjestetyssä eurooppalaisessa lasten oikeuksia käsittelevässä foorumissa hyväksytyn poliittisen julistuksen, jossa toistetaan tahto ottaa järjestelmällisesti huomioon lapsen oikeudet Euroopan unionin sisä- ja ulkopolitiikassa,

— ottaa huomioon Global Partners Forumin heinäkuussa 2004 julkaiseman asiakirjan ”The Framework for the Protection, Care and Support of Orphans and Vulnerable Children Living in a World with HIV and AIDS”,

— ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2003 antamansa päätöslauselman lapsikaupasta ja lapsisotilaista ([4]),

— ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman lasten hyväksikäytöstä kehitysmaissa, painopisteenä erityisesti lapsityö ([5]),

— ottaa huomioon 16. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman ”Tavoitteena lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia” ([6]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

— ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön ja ulkoasiainvaliokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0039/2009),

A. katsoo, että lasten oikeuksien toteutuminen on ratkaisevan tärkeää heidän yksilöllisille mahdollisuuksilleen elämässä sekä edistymiselle köyhyyden poistamisessa,

B. katsoo, että yhteiskunnan lapsilleen asettamilla sukupuolirooleilla on ratkaiseva merkitys heidän tulevaisuudelleen: heidän mahdollisuuksiinsa saada ravintoa ja koulutusta, heidän työelämään osallistumiseensa, heidän asemaansa ihmissuhteissaan ja heidän fyysiseen ja psyykkiseen terveyteensä,

C. panee merkille, että lapsen oikeuksien yleissopimuksessa asetetut tavoitteet ovat edelleen suurelta osin saavuttamatta,

([1]) EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.
([2]) EUVL C 25, 30.1.2008, s. 1.
([3]) EYVL L 34, 9.2.2000, s. 1.
([4]) EUVL C 74 E, 24.3.2004, s. 854.
([5]) EUVL C 157 E, 6.7.2006, s. 84.
([6]) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0012.

Torstai 19. helmikuuta 2009

D. ottaa huomioon, että maailman 2,2 miljardista lapsesta 1,9 miljardia (86 prosenttia) elää kehitysmaissa ja että yli 98 prosenttia äärimmäisessä köyhyydessä elävistä lapsista elää kehitysmaissa,

E. panee merkille, että joka päivä yli 26 000 alle 5-vuotiasta lasta kuolee eri puolilla maailmaa syistä, joista suurin osa olisi voitu ehkäistä, ja jos kehitys jatkuu ennallaan, lasten kuolemien vähentämistä kahdella kolmasosalla koskevaa vuosituhannen kehitystavoitetta ei saavuteta vuoteen 2045 mennessä,

F. ottaa huomioon Pekingissä 4.–15. syyskuuta 1995 pidetyn YK:n neljännen naisten maailmankonferenssin hyväksymän toimintaohjelman 9 kohdan, joka on myös viime vuosikymmenen kaikissa kansainvälisissä lasten oikeuksia käsitelleissä kokouksissa esitetty perusperiaate,

G. ottaa huomioon, että jos kaikki jäsenvaltiot ratifioivat Lissabonin sopimuksen, lasten oikeuksien suojelusta tulee unionin ulkopolitiikan erityinen tavoite,

H. panee merkille, että komissio on antanut neuvostolle tehtäväksi selvittää kannusteiden vaikutusta ilman lapsityövoimaa valmistettujen tuotteiden myyntiin sekä tutkia mahdollisuutta ryhtyä lisätoimiin sellaisten tuotteiden kohdalla, jotka on valmistettu lapsityövoiman pahimpia muotoja käyttäen, sekä raportoida tästä,

I. katsoo, että lasten oikeus koulutukseen on asia, josta ei voida tinkiä, ja että yleissivistävällä ja ammatillisella koulutuksella on tärkeä rooli lapsityön vaiheittaisen poistamisen strategiassa,

J. katsoo, että lasten kaupallinen hyväksikäyttö merkitsee heidän ihmisarvonsa törkeää loukkaamista ja on vastoin yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden periaatteita,

K. katsoo, että kehitysmaista tavaroita ostavat tahot ovat avainasemassa selvitettäessä sitä, mitkä tavarat on valmistettu kokonaan tai osittain lapsityövoimaa käyttäen, ja voivat kieltäytyä ostamasta tällaisia tavaroita ja harjoittaa näin suoraa ja tehokasta taloudellista painostusta,

1. panee tyytyväisenä merkille edellä mainitun komission tiedonannon ”Lapsille erikoisasema EU:n ulkoisissa toimissa” ja sitä täydentävät komission yksiköiden työasiakirjat samoin kuin siihen liittyvät neuvoston päätelmät, sillä nämä ovat tärkeitä askeleita kohti lasten oikeuksia koskevaa EU:n strategiaa;

2. myöntää, että EU:n toimielimet ovat kiinnittäneet aikaisempaa enemmän huomiota lasten oikeuksiin, mutta korostaa, että tehtävää on vielä paljon poliittisten sitoumusten toteuttamiseksi käytännössä, ja tähdentää, että yhtäkään suunnitelmaa ei pystytä toteuttamaan, ellei siihen myönnetä riittävää rahoitusta;

3. korostaa, että on tärkeää saavuttaa lasten oikeuksien turvaamista koskevat vuosituhannen kehitystavoitteet, ja kehottaa jäsenvaltioita täyttämään lupauksensa riittävän ja ennustettavissa olevan rahoituksen myöntämiseksi ja varaamaan talousarvioissaan aikataulutetut määrärahat vuoden 2010 tavoitteiden saavuttamiseksi;

4. kehottaa Euroopan unionia toimimaan päättäväisesti tyttöjen (jo ennen syntymää alkavan) syrjinnän lopettamiseksi ja myöntämään riittävästi varoja syrjinnästä johtuvan epätasa-arvoisuuden poistamiseksi;

5. pitää myönteisinä lasten erikoisasemaa ulkoisissa suhteissa koskevan komission toimintasuunnitelman neljää perusperiaatetta, joihin sisältyy kokonaisvaltainen ja johdonmukainen lasten oikeuksiin perustuva lähestymistapa;

6. tunnustaa, että lasten oikeuksiin perustuva lähestymistapa lähtee lapsen oikeuksien yleissopimuksessa vahvistetuista normeista ja periaatteista ja on suunnattu näiden toteuttamiseen;

7. kehottaa Euroopan yhteisöä liittymään Euroopan ihmisoikeussopimukseen ja muihin yleissopimuksiin, jotka koskevat lapsen oikeuksia, adoptiota, seksuaalista hyväksikäyttöä, lapsityötä, lasten suojelua aseellisissa konflikteissa ja huonoa kohtelua;

8. kehottaa komissiota ja EU:n jäsenvaltioita edistämään lapsen oikeuksien yleissopimuksen ja siihen liitettyjen pöytäkirjojen täytäntöönpanoa sekä tehostamaan tukeaan kolmansien maiden oikeusjärjestelmien uudistuksille, joiden tavoitteena on lastensuojelu;

9. korostaa, että kaikissa lasten oikeuksien edistämiseksi tehtävissä toimissa olisi kunnioitettava lapsen vanhempien ja lähimmän perheen sekä pääasiallisten huoltajien ja holhoojien ensisijaista asemaa ja kiinnitettävä huomiota erityisesti äitien aseman parantamiseen;

10. muistuttaa kuitenkin, että jos lapsella on vaikeuksia perheessään, voi olla hänen etunsa mukaista olla tilapäisesti erossa perheestä suojelutarkoituksessa etenkin, jos vanhemmilla on psykososiaalisia tai psykiatrisia ongelmia tai jos tapaukseen liittyy perheväkivaltaa, kaltoin kohtelua ja seksuaalista hyväksikäyttöä;

11. korostaa, että on erittäin tärkeää kiinnittää erityistä huomiota kaikkein haavoittuvimmassa asemassa oleviin ja sosiaalisesti syrjäytyneisiin tyttöihin ja poikiin, joista voidaan mainita esimerkkeinä vammaiset lapset, maahanmuuttajalapset, vähemmistöihin kuuluvat lapset, vanhemmista eroon joutuneet tai yksin jääneet lapset sekä vailla vanhempien huolenpitoa olevat lapset;

12. korostaa, että lasten oikeuksiin perustuvan lähestymistavan toteuttamiseksi EU:n on tehtävä perinpohjainen selvitys lasten oikeuksista, mieluiten siinä yhteydessä, kun hyväksytään tai tarkistetaan maa-, alue- ja aihekohtaisia strategia-asiakirjoja, joiden perusteella voidaan valita lapsiasioita koskevia toimia ja ohjelmia; kehottaa tässä yhteydessä komissiota toimittamaan parlamentille mahdollisimman varhaisessa vaiheessa tai kehitysyhteistyöohjelmien väliarvioinnin yhteydessä yleiskatsauksen lapsia koskevista toimista ja niille osoitetuista varoista;

13. korostaa, että lasten oikeudet on sisällytettävä järjestelmällisesti poliittiseen vuoropuheluun ja poliittisiin keskusteluihin, joita EU käy kumppanimaiden kanssa;

14. vaatii komissiota esittämään tarkastelukertomuksen siitä, sisältyykö Euroopan unionin ja kolmansien maiden välisiin nykyisiin kansainvälisiin sopimuksiin jo oikeudellisesti sitova lapsen oikeuksien suojelua koskeva lauseke tai voidaanko sellainen lisätä niihin jälkikäteen;

15. on sitä mieltä, että lasten osallisuus kumppanimaissa ja yhteisön tasolla on vakiinnutettava ja sen määrärahoja on lisättävä;

16. korostaa nuorten ja lasten olemassa olevien verkostojen kehittämistä, sillä ne ovat kestäviä perustoja lasten mukaan ottamiselle ja kuulemiselle, ja kehottaa komissiota järjestelmällisesti pyytämään näitä verkostoja antamaan oman panoksensa maakohtaisista strategia-asiakirjoista käytäviin keskusteluihin ja kannustamaan niiden osallistumista kansallisten suunnitteluvälineiden kehittämiseen;

17. kehottaa komissiota auttamaan kumppanimaita laatimaan lasten kannalta edullisia talousarvioita, erityisesti silloin, kun Euroopan unioni antaa talousarvioapua, ja kehittämään lapsia koskevia yhdennettyjä, laaja-alaisia kansallisia toimintasuunnitelmia, joihin liitetään lasten oikeuksia koskevat selkeät viitearvot, mitattavissa olevat tavoitteet sekä aikataulut ja raportointijärjestelmät;

18. vaatii, että EU:n yleiseen talousarviotukeen olisi sisällytettävä varoja tärkeiden ministeriöiden toimintaedellytysten kehittämiseen (esimerkiksi sosiaali-, terveys-, opetus- ja oikeusministeriö) sen varmistamiseksi, että niillä on asianmukainen politiikka ja välineet, jotta ne voivat budjetoida ja panna täytäntöön lapsille suunnattuja palveluja;

19. korostaa, että EU:n tulisi ulkoisissa toimissaan kehottaa kolmansien maiden hallituksia kunnioittamaan kansainvälisiä lasten oikeuksien normeja erityisesti lapsille tarjottavien sosiaalisten perushyvinvointipalvelujen osalta, mukaan luettuina maksuton ruokailu kouluissa ja päiväkodeissa ja terveydenhuollon saatavuus; korostaa lisäksi, että lasten yhtäläisten koulunkäyntimahdollisuuksien varmistaminen aseellisten konfliktien tilanteissa sekä konfliktien jälkitilanteissa ovat tärkeä investointi, joka osaltaan auttaa ehkäisemään konflikteja;

20. panee merkille, että vaikka EU:n tasolla on viime aikoina tapahtunut myönteistä kehitystä, lapsille varatut toimielin- ja henkilöstöresurssit ovat edelleen riittämättömät;

Torstai 19. helmikuuta 2009

21. suosittaa EU:n erityisedustajan nimittämistä, jotta voitaisiin varmistaa EU:n näkyvyys ja johtava asema lasten oikeuksia koskevissa asioissa;

22. katsoo, että vastuu lapsia koskevista asioista olisi annettava yhdelle tietylle henkilölle kussakin komission lähetystössä, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki päätoimipaikoissa ja ulkomaanedustustoissa/lähetystöissä työskentelevät henkilöstön jäsenet ovat saaneet asianmukaisen koulutuksen ja ohjeet siitä, miten lasten oikeudet on sisällytettävä ulkoiseen toimintaan, sekä hallinnoimaan lasten turvallista ja tehokasta osallistumista;

23. vaatii, että lapsen oikeuksien suojelu lapsen oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen mukaisesti asetetaan keskeiselle sijalle Euroopan unionin perusoikeusviraston monivuotisessa kehyksessä; katsoo, että viraston on rakennettava kansainvälisten organisaatioiden, lapsiasiavaltuutettujen ja kansalaisjärjestöjen kanssa verkko sen tietojen ja kokemusten hyödyntämiseksi;

24. panee tyytyväisenä merkille komission sitoumuksen puuttua lasten oikeuksien loukkauksiin, kuten lapsityövoiman käyttöön, lapsikauppaan, lapsisotilaiden käyttöön, aseellisista konflikteista kärsimään joutuvien lasten tilanteeseen sekä kaikenlaiseen lapsiin kohdistuvaan väkivaltaan, myös seksuaaliseen hyväksikäyttöön sekä vahingollisiin perinteisiin käytänteisiin; vaatii kuitenkin, että olisi keskityttävä lasten oikeuksien loukkausten perimmäisiin syihin ja ehkäisemiseen;

25. pyytää, että komissio sisällyttää rankaisemattomuuden torjunnan ulkoisiin toimiinsa ja suhteisiinsa kolmansiin valtioihin, koska se on tärkeä lasten oikeuksien rikkomista ehkäisevä toimi;

26. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan etusijalle sellaisten kansallisten lastensuojelustrategioiden ja -järjestelmien laatimisen kumppanimaissa, jotka voivat tarjota lapsille ja perheille tukipalveluja, ennen kuin lapsille aiheutuu vahinkoa;

27. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan kumppanivaltioiden institutionaalisia rakenteita lasten oikeuksien suojelemiseksi ja edistämiseksi, riippumattomat lapsiasiavaltuutetut mukaan lukien;

28. katsoo, että olisi myös ponnisteltava lasten oikeuksia koskevan ymmärryksen ja kunnioituksen lisäämiseksi vanhempien ja hoitajien keskuudessa sekä lasten kanssa työskentelevien henkilöiden kuten opettajien ja terveysalan työntekijöiden parissa;

29. kehottaa neuvostoa ja komissiota sisällyttämään syntyvien lasten virallisen rekisteröinnin kehitysyhteistyöpolitiikkaan, sillä se on perusoikeus ja tärkeä keino lapsen oikeuksien suojelemiseksi;

30. tunnustaa, että varhaislapsuudessa saatu hoiva ja kasvatus, mukaan luettuina rokotukset, vanhempien huolenpito, päiväkodit ja lastentarhat, kuuluvat lapsen oikeuksiin, ja tunnustaa, että varhaislapsuus on merkittävää kehittymisen aikaa ja että heikko ravitsemus ja puutteellinen hoito voivat aiheuttaa sekä fyysisiä että älyllisiä kehityshäiriöitä;

31. tähdentää, että yleismaailmallista perusopetusta koskevan vuosituhannen kehitystavoitteen nro 2 ja sukupuolten tasa-arvoa koskevan vuosituhannen kehitystavoitteen nro 3 saavuttaminen on keskeisen tärkeää lasten oikeuksien loukkausten ehkäisemiseksi;

32. korostaa, että tarvitaan erityisesti tyttöjen hyväksi toteutettavia kohdistettuja toimia, jotta he saisivat poikien kanssa samat mahdollisuudet koulunkäyntiin, riittävään ravintoon, mielipiteidensä ilmaisuun ja terveydenhoitoon;

33. kehottaa Euroopan unionia asettamaan etenkin tyttölasten koulutuksen painopisteeksi avustusohjelmissa ja kumppanimaiden kanssa käytävässä poliittisessa vuoropuhelussa; korostaa, että on torjuttava syrjintää, jota esiintyy edelleen köyhissä perheissä, joilla ei ole varaa kaikkien lasten koulumaksuihin ja jotka lähettävät siksi vain pojat kouluun;

34. korostaa, että koulutusmahdollisuuksien ja -ohjelmien on oltava tytöille sopivia ja tarjottava esimerkiksi virallisten laitosten ulkopuolisia vaihtoehtoisia koulutusmuotoja tai joustavia aikatauluja, jotta ne palvelisivat sellaisia tyttöjä, joiden on huolehdittava sisaruksistaan;

35. korostaa, että tyttöjen koulutukseen investoiminen on investointi, jolla on mitä suurin vaikutus köyhyyden poistamiseen, väestönkasvun hillitsemiseen, imeväis- ja lapsikuolleisuuden alentamiseen, aliravitsemuksen vähentämiseen, koulunkäynnin lisäämiseen ja kansanterveyden parantamiseen;

36. korostaa, että laadukkaan koulutuksen olisi oltava ensisijaista myös konfliktitilanteissa ja epävakaissa tilanteissa, ja panee tyytyväisenä merkille komission suunnitelman ottaa koulutus huomioon humanitaariseen apuun liittyvissä toimissa; korostaa sellaisten toimintaohjeiden tarvetta, joilla EU sitoutuu ottamaan koulutuksen huomioon kaikissa humanitaarisissa toimissaan hätätilanteissa tapahtuvaa koulutusta käsittelevän verkoston (Interagency Network for Education in Emergencies, INEE) laatimien vähimmäisvaatimusten mukaisesti, ja kehottaa varaamaan EU:n tasolla riittävän rahoituksen ja henkilöstön tämän uuden poliittisen sitoumuksen täytäntöönpanoa varten;

37. vaatii, ettei yhdeltäkään lapselta saa riistää perustavaa oikeutta koulutukseen taloudellisten puutteiden vuoksi, ja toistaa kaikkien kehitysmaiden hallituksille osoittamansa vetoomuksen, että ne laatisivat selkeän aikataulun välittömien ja välillisten koulumaksujen poistamiseksi peruskoulutuksesta säilyttäen samalla opetuksen korkean tason;

38. painottaa, että EU:n suhteissa kolmansiin maihin on erittäin tärkeää perustaa hankkeita lasten sosiaalisten valmiuksien, suvaitsevaisuuden, solidaarisuuden ja ympäristöä koskevan vastuullisuuden kehittämiseksi erityisesti ilmastonmuutoksen torjunnan yhteydessä;

39. muistuttaa, että poliittinen sitoutuminen johdonmukaisten poliittisten valintojen tekemiseen köyhyyden vähentämisen, laadukkaan opetuksen ja ihmisoikeuksien aloilla on ratkaisevan tärkeää lapsityövoiman käytön kannustinten vähentämiseksi;

40. kehottaa yhteisöä ja jäsenvaltioita tukemaan voimakkaammin reilua kauppaa ja merkintöjä koskevia aloitteita, jotka kannustavat yrityksiä pidättymään lapsityövoiman käytöstä; suosittelee, että työntekijöiden perusoikeuksia koskevien vapaaehtoisten menettelysääntöjen noudattamista olisi kontrolloitava paremmin ja niistä olisi tehtävä avoimempia eurooppalaisten kuluttajien silmissä; katsoo, että kansainvälisten lapsityönormien noudattaminen olisi asetettava julkisten hankintasopimusten antamisen ehdoksi;

41. pitää myönteisenä neuvoston aloitetta käynnistää tutkimus kannustimien vaikutuksesta ilman lapsityövoimaa valmistettujen tuotteiden myyntiin sekä mahdollisista lisätoimista, kauppaan liittyvät toimet mukaan luettuina; kehottaa komissiota tiedottamaan parlamentille tämän tutkimuksen suunnittelusta, täytäntöönpanosta ja tuloksista;

42. kehottaa komissiota ehdottamaan yhtenäistä menettelyä EU:hun tuotavien tuotteiden varustamiseksi merkinnöillä, joilla varmennetaan, että ne on valmistettu käyttämättä lapsityövoimaa missään tuotantoketjun vaiheessa, esimerkiksi varustamalla kyseisten tuotteiden pakkaukset merkinnällä ”valmistettu ilman lapsityövoimaa”, ja varmistamaan samalla, että järjestelmä on WTO:n kansainvälisten kauppasääntöjen mukainen;

43. korostaa lapsikuolleisuuden vähentämistä koskevaa vuosituhannen kehitystavoitetta nro 4 sekä HI-viruksen/aidsin, malarian ja muiden tautien torjuntaa koskevaa vuosituhannen kehitystavoitetta nro 6 ja kehottaa yhteisöä ja muita avunantajia tehostamaan julkisia terveydenhuoltojärjestelmiä, jotka tarjoavat odottavien äitien, vastasyntyneiden ja lasten terveyspalveluja koko väestölle, sekä sisällyttämään näihin terveyspalveluihin tautikohtaisia erityistoimia, kuten vuoteisiin tarkoitettujen hyttysverkkojen ja antiretroviraalisten lääkkeiden tarjoaminen;

44. pitää valitettavana paineita, jotka horjuttavat seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskeviin oikeuksiin liittyvää politiikkaa, minkä vuoksi nuorten naisten ei-toivottujen raskauksien ja vaarallisten aborttien määrä kasvaa, ja kehottaa EU:ta pitämään kaikkien seksuaali- ja lisääntymisterveyspalvelujen rahoituksen entisellä tasollaan vuosituhannen kehitystavoitteen nro 5 (äitiysterveydenhuollon parantaminen) saavuttamiseksi;

Torstai 19. helmikuuta 2009

45. panee merkille elintarvikkeiden hintakriisin erityisen kielteiset vaikutukset lapsiin ja korostaa laajojen strategioiden tarvetta elintarvikehuollon tehostamiseksi, mikä tarkoittaa paitsi riittävää elintarvikkeiden saatavuutta myös asianmukaisten mikroravinteiden, puhtaan veden, hygienian ja viemäröinnin, terveydenhoidon, riittävien lastenhoitopalvelujen ja terveellisen ympäristön saatavuutta;

46. antaa tunnustusta EU:n vaikuttavalle politiikalle aseellisten konfliktien vaikutuksista kärsimään joutuvien lasten auttamisessa ja kehottaa lisäämään seurantaa, tiedotusta ja koulutustoimia sen varmistamiseksi, että politiikka pannaan asianmukaisesti täytäntöön käytännössä;

47. katsoo, että lastensuojelualan neuvonantajan olisi osallistuttava kaikkiin ETPP-operaatioihin ja korostaa, että ETPP-operaatioiden henkilöstön koulutuksen olisi katettava lastensuojelukysymykset;

48. korostaa, että ETPP:n operaatioiden tukemissa aseistariisuntaa, sotilaiden kotiuttamista ja yhteiskuntaan sopeuttamista koskevissa ohjelmissa olisi otettava huomioon lasten erityistarpeet;

49. kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota teini- ja lapsiäitien tarpeisiin konfliktitilanteissa ja konfliktien jälkitilanteissa ja pakolaisiin ja kotimaansa sisällä siirtymään joutuneisiin tyttöihin sekä tyttöihin, jotka ovat joutuneet raiskauksen ja seksuaalisen väkivallan uhreiksi;

50. kehottaa komissiota investoimaan ohjelmiin, jotka on tarkoitettu ehkäisemään tyttöihin ja poikiin kohdistuvaa seksuaalista ja sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ja reagoimaan tällaiseen väkivaltaan; katsoo, että näihin ohjelmiin olisi sisällytettävä altistumisen jälkeisen estolääkityksen sisältävien pakkausten toimittaminen HIV-tartunnan torjumiseksi, toipumista ja sosiaalista kuntoutumista koskevien palveluiden tukeminen sekä luottamuksellisia raportointijärjestelmiä;

51. korostaa, että EU:n olisi myös tuettava toimia, joilla vältetään leimatuksi tuleminen ja syrjinnän kohteeksi joutuminen, koska usein haavoittuvassa asemassa olevat tytöt tai nuoret naiset – esimerkiksi HIV-positiiviset, raiskauksen tai seksuaalisen väkivallan uhreiksi joutuneet, raiskauksen seurauksena lapsen saaneet tai abortin tehneet – joutuvat oman yhteisönsä hylkäämiksi;

52. tuo esiin HIV-tartunnan saaneiden ja aidsia sairastavien lasten sekä aids-orpojen erityisen vaikean tilanteen; tuomitsee erityisesti naisten ja tyttöjen raiskaukset, jotka perustuvat sellaiseen uskomukseen, että aidsista voi parantua olemalla sukupuoliyhteydessä neitsyen kanssa, sekä kehottaa kitkemään tämän harhaluulon paikallisilla valistuskampanjoilla ja parantamaan näin erityisesti tyttöjen suojelua;

53. korostaa, että on tarpeen noudattaa siirtotyöläisten ja heidän perheidensä oikeuksia koskevaa YK:n yleissopimusta, jotta voidaan turvata siirtolaisperheiden lasten oikeudet;

54. kehottaa EU:ta käyttämään kehitysyhteistyön rahoitusvälineeseen sisältyvää turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevaa aihepiirikohtaista ohjelmaa, jotta voidaan tukea erityisen haavoittuvassa asemassa olevia ryhmiä, kuten maahanmuuttajien lapsia ja köyhyydessä eläviä lapsia;

55. kehottaa Euroopan unionia kiinnittämään ulkoisissa toimissaan erityistä huomiota syrjinnän kohteena oleviin lapsiin, kuten lain kanssa selkkauksiin joutuneisiin lapsiin ja vapautensa menettäneisiin ja suljettuihin laitoksiin sijoitettuihin lapsiin; korostaa, että lapsille olisi taattava helpotettu oikeussuojan saatavuus ja annettava erityistä oikeusapua ja että lasten ikä on otettava huomioon oikeusprosessin kaikissa vaiheissa erityisten suojelutoimien avulla;

56. kehottaa neuvostoa ja komissiota siinä yhteydessä, kun ne suunnittelevat avustusohjelmia ja neuvottelevat kolmansien maiden kanssa oikeus- ja sisäasioita koskevista toimintasuunnitelmista, kiinnittämään huomiota nuorisotuomioistuinten lainkäyttöön sen osalta, mikä koskee asianmukaisten kansainvälisten ja alueellisten oikeusnormien ratifiointia ja myös mainittujen oikeusnormien tehokasta täytäntöönpanoa;

57. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään lapsia koskevan politiikan johdonmukaisuutta ja sisällyttämään lasten oikeuksia koskevat seikat samaan joukkoon muiden tärkeiden politiikan alojen kanssa, joista voidaan mainita esimerkkeinä turvallisuus, ilmastonmuutos, maahanmuutto ja avun tehokkuus;

58. vaatii, että kaikki EU:n politiikka, joka todennäköisesti vaikuttaa lapsiin kolmansissa maissa, saatetaan ennen sen hyväksymistä johdonmukaisen arvioinnin kohteeksi lasten oikeuksiin kohdistuvan vaikutuksen osalta ja alistetaan myös myöhemmille arvioinneille; korostaa, että lapsia olisi pidettävä erillisenä ja erottuvana ryhmänä, koska vaikutukset eivät ole heidän kohdallaan samoja kuin aikuisten;

59. pitää myönteisenä edellä mainittuihin neuvoston päätelmiin sisältyvää aloitetta, jonka mukaan olisi koordinoitava paremmin ja tehostettava lasten oikeuksien alan työnjakoa kartoittamalla nykyiset komission ja jäsenvaltioiden politiikat ja kokeilumaissa toteutetut toimet;

60. on huolestunut siitä, että kokeilumaita ei vieläkään ole yksilöity, ja kehottaa jäsenvaltioita työskentelemään tiiviisti komission kanssa sen varmistamiseksi, että tämä toimenpide suoritetaan nopeasti;

61. kehottaa komissiota kehittämään menetelmiä, arviointiperusteita ja osoittimia sen varmistamiseksi, että kaikilla politiikan aloilla huomioon otettavat lasten oikeudet eivät katoa asialistalta, ja yhtyy komission käsitykseen, että sen lisäksi, että lasten oikeudet on otettava huomioon kaikilla politiikan aloilla, tarvitaan myös erityisiä toimia, jotka toteutetaan maantieteellisten rahastojen sekä Euroopan kehitysrahaston kautta, mahdollisesti muilla kuin keskeisillä aloilla;

62. katsoo, että parlamentti voisi osallistua entistä koordinoidummin ja järjestelmällisemmin EU:n lapsia koskevien sitoumusten valvontaan, esimerkiksi vuosittaisen ihmisoikeusraportin yhteydessä;

63. ehdottaa, että parlamenttien väliset edustajakokoukset (AKT:n ja EU:n yhteinen parlamentaarinen edustajakokous, Eurolat, Euro–Välimeri-alueen parlamentaarinen edustajakokous) kutsuvat isäntämaan lastenjärjestöjä kokouksiinsa, ja puoltaa sellaisten alueiden välisten nuorisofoorumeiden perustamista, kuten EU:n ja Afrikan välinen nuorisofoorumi;

64. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille sekä AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajille.

Työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä annetun direktiivin 2002/14/EY soveltaminen

P6_TA(2009)0061

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä annetun direktiivin 2002/14/EY soveltamisesta (2008/2246(INI))

(2010/C 76 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 136 ja 145 artiklan,

— ottaa huomioon valtioiden päämiesten 9. joulukuuta 1989 antaman julistuksen työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevasta yhteisön peruskirjasta ja erityisesti sen 17 ja 18 artiklan,

— ottaa huomioon vuonna 1996 uudistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan ja erityisesti sen 21 artiklan,

— ottaa huomioon Nizzassa 7. joulukuuta 2000 hyväksytyn Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jonka 27 jäsenvaltion valtion- ja hallitusten päämiehet allekirjoittivat muodollisesti Euroopan parlamentissa joulukuussa 2007, ja erityisesti sen 27 artiklan,

Torstai 19. helmikuuta 2009

— ottaa huomioon työntekijäin edustajien suojelusta yrityksessä ja heidän toimintansa helpottamisesta 23. kesäkuuta 1971 tehdyn Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksen n:o 135, ja erityisesti sen 5 artiklan,

— ottaa huomioon eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22. syyskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/45/EY ([1]),

— ottaa huomioon työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/59/EY ([2]),

— ottaa huomioon työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY ([3]),

— ottaa huomioon 8 päivänä lokakuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2157/2001 eurooppayhtiön (SE) säännöistä ([4]),

— ottaa huomioon 8 päivänä lokakuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/86/EY eurooppayhtiön sääntöjen täydentämisestä henkilöstöedustuksen osalta ([5]),

— ottaa huomioon 11 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/14/EY työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä ([6]) ja työntekijöiden edustusta koskevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen julistuksen ([7]),

— ottaa huomioon 22. heinäkuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/72/EY eurooppaosuuskunnan sääntöjen täydentämisestä henkilöstöedustuksen osalta ([8]),

— ottaa huomioon Euroopan parlamentin 10. toukokuuta 2007 antaman päätöslauselma yhteisön lainsäädännön vahvistamisesta työntekijöille tiedottamisen ja heidän kuulemisensa alalla ([9]),

— ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston ja Euroopan parlamentin direktiiviksi eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä (uudelleenlaadittu toisinto) (KOM(2008)0419) ja kyseisen ehdotuksen liitteen (SEC(2008)2166),

— ottaa huomioon 17. maaliskuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon direktiivin 2002/14/EY soveltamisen uudelleentarkastelusta EU:ssa (KOM(2008)0146) ja siihen liittyvän työasiakirjan (SEC(2008)0334),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A6-0023/2009),

([1]) EYVL L 254, 30.9.1994, s. 64.
([2]) EYVL L 225, 12.8.1998, s. 16.
([3]) EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16.
([4]) EYVL L 294, 10.11.2001, s. 1.
([5]) EYVL L 294, 10.11.2001, s. 22.
([6]) EYVL L 80, 23.3.2002, s. 29.
([7]) EYVL L 80, 23.3.2002, s. 34.
([8]) EYVL L 207, 18.8.2003, s. 25.
([9]) EUVL C 76 E, 27.3.2008, s. 138.

A. katsoo, että jäsenvaltiot ovat saattaneet direktiivin 2002/14/EY osaksi kansallista lainsäädäntöään myöhässä ja että eräät jäsenvaltiot ovat eräiden seikkojen osalta siirtäneet kansalliseen lainsäädäntöönsä vain direktiivissä säädetyt sovellettavat vähimmäisvaatimukset,

B. katsoo, että nykyinen rahoituskriisi vaikuttaa Euroopan talouteen siten, että yritysten rakenteita muutetaan, yrityksiä sulautetaan ja niiden toimintoja siirretään koko Euroopassa,

C. katsoo, että direktiivillä 2002/14/EY pyritään luomaan yleiset puitteet yritysten tulevaisuudesta työntekijöille tiedottamiselle ja työntekijöiden tehokkaalle kuulemiselle yritysten taloudellisen kehityksen valmistelemiseksi,

D. katsoo, että työntekijöille tiedottaminen ja heidän kuulemisensa ovat sosiaalisen markkinatalouden keskeisiä osatekijöitä ja ettei niitä saa pitää yritysten taloudellisen kehityksen esteenä,

E. ottaa huomioon, että Euroopan unionissa on 23 miljoonaa alle 250 työntekijän yritystä (joiden osuus on 99 prosenttia kaikista yrityksistä ja jotka työllistävät yli 100 miljoonaa henkilöä) ja että EU:n toimielimillä on velvollisuus taata työntekijöille oikeudet saada tietoa ja tulla kuulluksi sekä velvollisuus edistää näiden oikeuksien toteutumista,

Työntekijöille tiedottamisen ja heidän kuulemisensa asteittainen tehostaminen Euroopan unionissa

1. toteaa, että direktiivin 2002/14/EY saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on viivästynyt huomattavasti useissa jäsenvaltioissa ja siksi sen toimivuuden arvioiminen vaatii lisäaikaa; korostaa, että jäsenvaltioissa, joissa ei ole mitään yleistä työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevaa järjestelmää, direktiivin vaikutus on kuitenkin ilmeinen;

2. kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole saattaneet direktiiviä 2002/14/EY osaksi kansallista lainsäädäntöään, tekemään sen mahdollisimman pian;

3. katsoo, että komission on tämän suuntaisilla aloitteilla tiiviissä yhteistyössä asianomaisten jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten ja työmarkkinaosapuolten kanssa kyettävä täsmentämään ja ratkaisemaan direktiivin 2002/14/EY tulkintaan ja sen täytäntöönpanosäännösten yhteensoveltuvuuteen liittyviä ongelmakohtia;

4. toteaa, että jotkut jäsenvaltiot eivät ole ottaneet huomioon direktiivin 2002/14/EY täytäntöönpanotoimissaan tiettyjä nuoria työntekijöitä, osa-aikatyötä tekeviä naisia eivätkä lyhyillä määräaikaisilla sopimuksilla työskenteleviä työntekijöitä; kehottaa jäsenvaltioita mukauttamaan näitä tapauksia silmälläpitäen yritysten työvoiman määrän laskentaa koskevia säännöksiään direktiivin hengen ja kirjaimen mukaisiksi eli siten, että kynnysarvojen laskeminen perustuu aina työntekijöiden todelliseen lukumäärään eikä muihin tekijöihin;

5. katsoo, että jäsenvaltioiden on syytä määritellä omia kansallisia käytäntöjään noudattaen tarkasti ne direktiivin 2002/14/EY 6 artiklassa tarkoitetut ehdot ja rajoitukset, jotka koskevat luottamuksellisia tietoja, ja kiinnittää huomiota seuraaviin seikkoihin:

(a) kuinka kauan työntekijöiden edustajiin sovelletaan kyseistä rajoitusta näiden toimikauden päättymisen jälkeen,

(b) mitkä ovat ne perusteet ja tapaukset, joissa sellaiset tiedot voidaan pitää luottamuksellisina yrityksen oikeutetun edun nimissä tai sen varjolla, että kyseisten tietojen antaminen saattaisi vahingoittaa yritystä;

6. pyytää jäsenvaltioita täytäntöönpanotoimissaan

(a) määrittelemään täsmällisesti termin ”tiedottaminen”, jottei sitä ole mahdollista tulkita eri tavoin, direktiivin 2002/14/EY hengen mukaisesti, toisin sanoen niin, että työntekijöiden edustajien on mahdollista perehtyä annettuihin tietoihin tarvitsematta odottaa tiedotusmenettelyn päättymistä, jos on kyse työntekijöihin suoraan vaikuttavista yrityksiä koskevista päätöksistä,

Torstai 19. helmikuuta 2009

(b) sisällyttämään annettuihin tietoihin direktiivin 2002/14/EY 4 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan sisältämät viittaukset,

(c) vaatimaan, että asianomaiset tiedot annetaan hyvissä ajoin ennen kuulemista,

(d) varmistamaan, että niitä direktiivin 2002/14/EY 4 artiklassa säädettyjä velvoitteita noudatetaan täysimääräisesti, jotka liittyvät tiedottamista ja kuulemista koskeviin oikeuksiin sekä 4 artiklan 4 kohdan e alakohdassa tarkoitetun sopimuksen aikaansaamiseen;

(e) ottamaan mukaan myös yrityksessä aktiivisesti toimivat ammattiliitot, jotta työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua voidaan tukea;

7. kannustaa jäsenvaltioita, jotka eivät ole ottaneet käyttöön 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia niiden sääntöjen noudattamatta jättämisestä, joilla säännellään työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevien oikeuksien toteutusta, ottamaan sellaiset seuraamukset käyttöön;

8. pyytää kaikkia jäsenvaltioita, jotka eivät ole käytössä työntekijöiden edustajien suojelujärjestelmää, ottamaan sellaisen käyttöön;

9. kehottaa jäsenvaltioita, joissa työntekijöiden edustajia on tavallisesti suojeltu ammattiliittojen ja työnantajien järjestöjen välisellä sopimuksella, säätämään työntekijöiden edustajille vankan toissijaisen suojelun neuvottelujen epäonnistuessa;

Direktiivin 2002/14/EY saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevien toimien edistäminen ja täytäntöönpano

10. katsoo, että on laadittava ja annettava jäsenvaltioiden käyttöön luokittelu mahdollisista seuraamuksista, jotka voidaan määrätä työnantajille, jotka laiminlyövät direktiivin 2002/14/EY mukaista työntekijöiden oikeutta saada tietoa ja tulla kuulluksi;

11. korostaa, etteivät jäsenvaltiot voi toissijaisuusperiaatteeseen vedoten jättää noudattamatta velvollisuuttaan määritellä riittävän ankaria seuraamuksia, jotta työnantajat eivät toimi direktiivin 2002/14/EY vastaisesti;

12. kiinnittää huomiota Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 8. kesäkuuta 1994 antamaan tuomioon [1], jossa omaksutun periaatteen mukaan jäsenvaltiot, joissa on puutteellinen prosessi- ja toimielinjärjestelmä, ovat velvollisia luomaan asianmukaiset oikeussuojakeinot sekä määrittelemään asianmukaiset hallinnolliset ja oikeudelliset muutoksenhakukeinot sekä riittävät, tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset työnantajille, jotka eivät noudata työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevia velvoitteitaan;

13. kehottaa jäsenvaltioita direktiivin 2002/14/EY tarkistamista odotettaessa noudattamaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä määritellessään asianmukaisia hallinnollisia tai oikeudellisia muutoksenhakukeinoja ja seuraamuksia työnantajille, jotka eivät noudata työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevia velvoitteita;

14. pitää välttämättömänä varmistaa, että jäsenvaltioiden antamissa täytäntöönpanosäännöksissä taataan työntekijöiden edustajien tiedottamista ja kuulemista koskevan oikeuden automaattisuus direktiivin 2002/14/EY oikean tulkinnan mukaisesti;

15. pitää välttämättömänä määritellä työntekijöiden edustajan tehtävän hoitamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotta tehtävää hoidetaan työaikana ja siitä maksetaan vastaava korvaus;

[1] Tuomio 8. kesäkuuta 1994, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta (C-382/92, Kok. 1994, s. I-2435); tuomio 8. kesäkuuta 1994, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta (C-383/92, Kok. 1994, s. I-2479).

16. pitää välttämättömänä taata julkishallinnon sekä julkis- ja rahoitussektorin yritysten työntekijöiden edustajille samat tiedottamista ja kuulemista koskevat oikeudet kuin muille työntekijöille;

17. pitää välttämättömänä mahdollisuutta harkita suoraan kuulemiseen turvautumista silloin, kun käytettävissä on valittuja tai liiton edustajia, ja varmistaa siten, ettei työnantaja puutu suoran kuulemisen kautta etujärjestöjen tavallisesti käsittelemiin työehtosopimusneuvotteluihin sisältyviin asioihin, kuten palkkakysymyksiin;

18. pyytää arvioimaan tarvetta muuttaa direktiivin 2002/14/EY soveltamisen edellyttämiä yritysten tai työpaikkojen työntekijöiden määrää koskevia kynnysarvoja, jotta vain erittäin pienet yritykset jätetään direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle;

19. huomauttaa jäsenvaltioille, että jos direktiivissä 2002/14/EY käytetyn termin ”yritys” tarkasta merkityksestä on epäilyjä, asiasta on olemassa laaja yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö, ja kehottaa jäsenvaltioita vetoamaan siihen täytäntöönpanotoimissaan, jolloin niitä vastaan ei voida nostaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa kannetta;

20. vaatii komissiota toteuttamaan mahdollisimman pian toimia sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot saattavat direktiivin 2002/14/EY asianmukaiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöään ja tarkistavat kaikki seikat, joissa ilmenee puutteita tai vaikeuksia, kuten yritysten työntekijöiden määrän laskentaa koskevat kansalliset säännökset ja käytännöt, direktiivin 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen erityissäännösten soveltaminen sekä 6 artiklassa säädettyyn luottamuksellisuuslausekkeeseen sovellettavat takuut; kehottaa komissiota aloittamaan rikkomismenettelyn sellaisia jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät ole panneet direktiiviä lainkaan tai asianmukaisesti täytäntöön;

21. pyytää komissiota esittämään arviointikertomuksen direktiivin 2002/14/EY täytäntöönpanosta saaduista tuloksista sosiaalisen vuoropuhelun vahvistamisen sekä työmarkkinoiden ennakoinnin, ennaltaehkäisyn ja työllistettävyyden osalta samoin kuin sen osalta, kuinka hyvin direktiivin avulla on onnistuttu ehkäisemään pienten ja keskisuurten yritysten hallinnollisia, oikeudellisia ja rahoitusongelmia, ja tekemään tarvittaessa aiheelliset ehdotukset;

22. kannattaa ehdotusta neuvoston asetukseksi yksityisen eurooppayhtiön säännöistä (KOM(2008)0396), jossa otetaan huomioon pienten yritysten erityistarpeet;

23. kehottaa komissiota, joka vastaa fuusioiden ja yrityskauppojen valvonnasta, huolehtimaan siitä, että niistä tehtävien päätösten yhteydessä noudatetaan kansallisia ja yhteisöoikeudellisia säännöksiä työntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan;

24. katsoo, että tietojen, jotka voivat paljastuessaan vahingoittaa yrityksen taloutta, on pysyttävä äärimmäisen luottamuksellisina, kunnes yritystä koskevista tärkeistä taloudellisista kysymyksistä on päätetty (esim. yhteisymmärryspöytäkirjan ”Letter of intent” muodossa);

25. kehottaa komissiota edistämään jatkuvasti työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevan oikeuden parantamista sekä sisällyttämään sen sekä alojen väliseen että alakohtaiseen Euroopan työmarkkinaosapuolten vuoropuheluun;

26. pyytää, että komissio kannustaa työmarkkinaosapuolia vaikuttamaan kansallisiin täytäntöönpanotoimiin myönteisesti ja tulevaisuuteen suuntautuen muun muassa levittämällä hyväksi osoittautuneita käytäntöjä;

27. pyytää komissiota käynnistämään mahdollisimman pian aloitteita, joilla vahvistetaan työmarkkinaosapuolien välisen tehokkaan yhteistyön kulttuuria työntekijöille tiedottamisen ja heidän kuulemisensa alalla unionissa, ottaen huomioon aiheiden luonne sekä yritysten erityispiirteet ja koko;

Torstai 19. helmikuuta 2009

28. toteaa tyytyväisenä, että Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton välisessä sopimuksessa vuonna 2006 tehdystä merityötä koskevasta yleissopimuksesta viitataan kuulemiseen tietyissä asioissa, jotka koskevat esimerkiksi työntekijöiden terveys- ja turvallisuusriskejä tai työsopimuksen ennenaikaista purkamista;

29. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio ehdotti 10. lokakuuta 2007 päivätyssä tiedonannossaan ”Sosiaalisen sääntelykehyksen uudelleenarvioimisesta uusien ja parempien merenkulkualan työpaikkojen luomiseksi EU:ssa” (KOM(2007)0591) direktiivin 2002/14/EY käsittelyä, ja kehottaa sitä näin ollen tutkimaan mahdollisuutta poiketa direktiivin 2002/14/EY soveltamisesta, joka on ollut mahdollista direktiivin 3 artiklan 3 kohdan nojalla;

30. pyytää komissiota selvittämään direktiivien 94/45/EY, 98/59/EY, 2001/23/EY, 2001/86/EY, 2002/14/EY, 2003/72/EY ja asetuksen (EY) N:o 2157/2001 koordinointitarpeen, jotta voidaan arvioida mahdollisten muutosten tarkoitustenmukaisuutta päällekkäisyyksien tai ristiriitaisuuksien poistamiseksi; katsoo, että mahdolliset muutokset olisi tehtävä yhtä aikaa;

*

* *

31. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Osuus- ja yhteisötalous

P6_TA(2009)0062

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 osuus- ja yhteisötaloudesta (2008/2250(INI))

(2010/C 76 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 3, 48, 125–130 ja 136 artiklan,

— ottaa huomioon eurooppaosuuskunnan (SCE) säännöistä 22. heinäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1435/2003 ([1]) ja eurooppaosuuskunnan sääntöjen täydentämisestä henkilöstöedustuksen osalta 22. heinäkuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/72/EY ([2]),

— ottaa huomioon palveluista sisämarkkinoilla 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY ([3]),

— ottaa huomioon jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista 15. heinäkuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/618/EY ([4]),

— ottaa huomioon komission 30. tammikuuta 2008 antaman tiedonannon ehdotuksesta sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevaksi yhteiseksi raportiksi 2008 (KOM(2008)0042), oheisasiakirjan ehdotusta yhteiseksi raportiksi koskevaan komission tiedonantoon (SEC(2008)0091) ja 13. ja 14. maaliskuuta 2008 pidetyn kevään Eurooppa-neuvoston päätelmissä hyväksytyn yhteisen työllisyysraportin 2007–2008,

— ottaa huomioon vaihtoehtoisesta osuus- ja yhteisötaloudesta 6. toukokuuta 1994 antamansa päätöslauselman ([5]),

([1]) EUVL L 207, 18.8.2003, s. 1.
([2]) EUVL L 207, 18.8.2003, s. 25.
([3]) EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.
([4]) EUVL L 198, 26.7.2008, s. 47.
([5]) EYVL C 205, 25.7.1994, s. 481.

— ottaa huomioon osuuskuntien merkityksestä naisten työpaikkojen lisäämisessä 18. syyskuuta 1998 antamansa päätöslauselman ([1]),

— ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2008 esittämänsä kannan ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuodesta (2010) ([2]),

— ottaa huomioon ihmisarvoisesta työstä kaikille 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman ([3]),

— ottaa huomioon yhteiskunnallisen osallisuuden edistämisestä ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjumisesta EU:ssa 9. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman ([4]),

— ottaa huomioon komission 23. helmikuuta 2004 antaman tiedonannon osuuskuntien edistämisestä Euroopassa (KOM(2004)0018),

— ottaa huomioon komission 4. kesäkuuta 1997 antaman tiedonannon yhdistysten ja säätiöiden tukemisesta Euroopassa (KOM(1997)0241) sekä parlamentin siitä 2. heinäkuuta 1998 antaman päätöslauselman ([5]),

— ottaa huomioon komission 7. huhtikuuta 2000 antaman tiedonannon ”Paikallinen toiminta työllisyyden hyväksi. Euroopan työllisyysstrategian paikallinen ulottuvuus” (KOM(2000)0196),

— ottaa huomioon komission 6. marraskuuta 2001 antaman tiedonannon Euroopan työllisyysstrategian paikallisulottuvuuden vahvistamisesta (KOM(2001)0629) ja parlamentin siitä 4. heinäkuuta 2002 antaman päätöslauselman ([6]),

— ottaa huomioon osuus- ja yhteisötaloudesta annetut Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnot, erityisesti lausunnon osuus- ja yhteisötaloudesta ja yhtenäismarkkinoista ([7]), lausunnon aiheesta ”Unioniin liittyvien maiden talouden monipuolistaminen – pk-yritysten sekä osuus- ja yhteisötalouden yritysten rooli” ([8]) ja lausunnon aiheesta ”Pk-yritysten sekä osuus- ja yhteisötalouden yritysten sopeutumiskyky talouden dynamiikan sanelemiin muutoksiin nähden” ([9]),

— ottaa huomioon vapaaehtoistyön roolista taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämisessä 22. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman ([10]),

— ottaa huomioon Euroopan sosiaalimallista tulevaisuutta varten 6. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman ([11]),

— ottaa huomioon komission 2. heinäkuuta 2008 antaman tiedonannon ”Uudistettu sosiaalinen toimintaohjelma: mahdollisuudet, väylät ja yhteisvastuu 2000-luvun Euroopassa” (KOM(2008)0412),

— ottaa huomioon komission 2. heinäkuuta 2008 antaman tiedonannon: ”Uudistettu sitoumus sosiaaliseen Eurooppaan: sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevan avoimen koordinointimenetelmän vahvistaminen” (KOM(2008)0418) ja samana päivänä yleishyödyllisistä sosiaalisista palveluista annetun ensimmäisen puolivuotiskertomuksen (SEC(2008)2179/2),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

([1]) EYVL C 313, 12.10.1998, s. 234.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0286.
([3]) EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 321.
([4]) Hyväksyt tekstit, P6_TA(2008)0467.
([5]) EYVL C 226, 20.7.1998, s. 66.
([6]) EUVL C 271 E, 12.11.2003, s. 593.
([7]) EYVL C 117, 26.4.2000, s. 52.
([8]) EUVL C 112, 30.4.2004, s. 105.
([9]) EUVL C 120, 20.5.2005, s. 10.
([10]) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0131.
([11]) EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 141.

Torstai 19. helmikuuta 2009

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0015/2009),

A. katsoo, että Euroopan sosiaalimalli rakentuu pääasiassa korkeatasoisille palveluille, tuotteille ja työpaikoille, joita syntyy osuus- ja yhteisötaloudessa sekä mallin liikkeelle panevien voimien kehittämien ennakointi- ja innovaatiovalmiuksien tuella,

B. ottaa huomioon, että osuus- ja yhteisötalous perustuu sosiaaliseen paradigmaan, joka on Euroopan sosiaali- ja hyvinvointimallin perusperiaatteiden mukainen, ja ottaa huomioon, että osuus- ja yhteisötaloudella on nykyään merkittävä asema tämän mallin säilyttämisessä ja vahvistamisessa, kun se säätelee lukuisten yleishyödyllisten sosiaalisten palvelujen tuottamista ja tarjontaa,

C. katsoo, että osuus- ja yhteisötalouden mallien kehittämisessä olisi siten pyrittävä saavuttamaan talouskasvua, työllistettävyyttä, koulutusta ja henkilökohtaisia palveluja koskevat yhteiset tavoitteet, jotka sisältyvät kaikkiin EU:n politiikkoihin,

D. katsoo, että yhteiskunnan vauraus ja tasapaino johtuvat sen moninaisuudesta ja että osuus- ja yhteisötalous myötävaikuttaa tähän moninaisuuteen aktiivisesti parantamalla ja lujittamalla Euroopan sosiaalimallia ja tuottamalla oman liiketoimintamallin, jonka ansiosta osuus- ja yhteisötaloudella voidaan edistää vakaata ja kestävää kehitystä,

E. ottaa huomioon, että osuus- ja yhteisötalouden arvot vastaavat suurelta osin EU:n yhteisiä sosiaalisen osallistamisen tavoitteita, ja katsoo, että hyvien työpaikkojen, koulutuksen ja uudelleen osallistamisen olisi oltava yhteydessä tähän; ottaa huomioon, että osuus- ja yhteisötalous on osoittanut, että se voi suuresti parantaa epäedullisessa asemassa olevien ihmisten yhteiskunnallista asemaa (kuten on osoitettu esimerkiksi Nobel-palkitun professori Mohammed Yunusin suunnittelemilla mikroluotto-osuuskunnilla, jotka taloudellisen osallistamisen kautta lisäsivät naisten vaikutusvaltaa) ja että sillä on merkittävää kapasiteettia sosiaalisiin innovaatioihin, joilla tuetaan henkilöitä, joiden on vaikea löytää ratkaisuja omiin sosiaalisiin ongelmiinsa esim. suhteessa työ- ja yksityiselämän yhdistämiseen, sukupuolten tasa-arvoon, perhe-elämän laatuun ja kykyyn huolehtia lapsista, vanhuksista ja vammaisista,

F. katsoo, että osuus- ja yhteisötalouden osuus on 10 prosenttia kaikista eurooppalaisista yrityksistä, toisin sanoen 2 miljoonaa yritystä tai 6 prosenttia kokonaistyöllisyydestä, ja että sillä on runsaasti potentiaalia luoda ja pitää yllä kestävää työllisyyttä pääasiassa siksi, että toiminta on luonteeltaan sellaista, että sitä ei todennäköisesti siirretä muualle,

G. ottaa huomioon, että osuus- ja yhteisötalouden yritykset ovat tavallisesti pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä), jotka ylläpitävät kestävää talousmallia, jossa yksilöt ovat tärkeämpiä kuin pääoma, ja ottaa huomioon, että tällaiset yritykset toimivat usein sisämarkkinoilla, minkä vuoksi on varmistettava, että niiden toiminta on sovellettavan lainsäädännön mukaista,

H. katsoo, että osuus- ja yhteisötalous on kehittynyt tietyistä liiketoiminnan järjestäytymis- tai yritysmuodoista, kuten osuuskunnat, keskinäiset yhtiöt, yhdistykset, sosiaaliset yritykset ja järjestöt, säätiöt ja muut yksiköt kussakin jäsenvaltiossa; ottaa huomioon, että osuus- ja yhteisötalous kattaa eri jäsenvaltioissa käytetyt käsitteet, joita ovat esimerkiksi ”solidaarinen talous” ja ”kolmas sektori”, ja että vaikka näitä ei katsottaisi ”osuus- ja yhteisötalouden” osaksi kaikissa jäsenvaltioissa, kaikkialla Euroopan unionissa harjoitetaan vastaavia toimintoja, joilla on yhteisiä piirteitä,

I. katsoo, että EU:n tasolla on hyväksyttävä joidenkin osuus- ja yhteisötalouteen sisältyvien organisaatiomuotojen säännöt siten, että otetaan huomioon sisämarkkinasäännöt, jotta vähennettäisiin yhteisön varojen saamiseen liittyviä hallinnollisia esteitä,

J. katsoo, että osuus- ja yhteisötaloudella korostetaan yritysmallia, jota ei voida luonnehtia koolla tai toiminta-aloilla, vaan sellaisten yhteisten arvojen kunnioituksella, joita ovat erityisesti demokratian, sosiaalisten sidosryhmien osallistumisen sekä henkilökohtaisten ja sosiaalisten tavoitteiden ensisijaisuus voiton tavoitteluun nähden, yhteisvastuullisuuden ja vastuun periaatteiden puolustaminen ja täytäntöönpano, käyttäjäjäsenten etujen ja yhteisen edun yhdistäminen, jäsenten toteuttama demokraattinen valvonta, vapaaehtoinen ja avoin liittyminen, itsenäinen hallinta ja riippumattomuus viranomaisiin nähden sekä ylijäämän käyttö pääasiassa kestävään kehitykseen ja jäsenten palvelemiseen yleishyödyllisten tavoitteiden mukaisesti,

K. ottaa huomioon, että osuus- ja yhteisötalouden ja sen muodostavien organisaatioiden kasvavasta merkityksestä huolimatta sen tunnettuus on edelleen vähäinen ja siihen kohdistuu usein virheellisestä teknisestä lähestymistavasta aiheutuvaa arvostelua; ottaa huomioon, että institutionaalisen näkyvyyden puute on yksi osuus- ja yhteisötalouden suurimmista esteistä EU:ssa ja joissakin sen jäsenvaltioissa, mikä aiheutuu osaksi kansallisten kirjanpitojärjestelmien erityispiirteistä,

L. katsoo, että parlamentin osuus- ja yhteisötaloutta tarkasteleva epävirallinen työryhmä on tehnyt yksityiskohtaista työtä,

Yleistä

1. korostaa, että osuus- ja yhteisötaloudella on olennainen rooli Euroopan taloudessa, kun se yhdistää kannattavuuden solidaarisuuteen, luo korkealaatuisia työpaikkoja, lujittaa sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, luo sosiaalista pääomaa, edistää aktiivista kansalaisuutta, yhteisvastuullisuutta ja demokraattisiin arvoihin perustuvaa talousmallia, joka asettaa ihmiset etusijalle, ja lisäksi tukee kestävää kehitystä sekä sosiaalista, ympäristöön liittyvää ja teknologista innovaatiota;

2. katsoo, että osuus- ja yhteisötalous on tärkeää sekä symbolisesti että toimintansa kannalta teollisen ja taloudellisen demokratian lujittamisessa;

3. toteaa, että osuus- ja yhteisötalous voi menestyä ja hyödyntää kaikki mahdollisuutensa vain, jos sillä on tarkoituksenmukaiset poliittiset, lainsäädännölliset ja toiminnalliset olosuhteet ja edellytykset ja jos otetaan asianmukaisesti huomioon osuus- ja yhteisötalouden yritysten kirjavuus ja niiden erityisominaisuudet;

4. katsoo, että osuus- ja yhteisötalouden yrityksiin ei pitäisi soveltaa samoja kilpailusääntöjä kuin muihin yrityksiin ja että ne tarvitsevat turvallisen lainsäädäntökehyksen, jonka perustana on niiden erityisarvojen tunnustaminen, jotta ne voivat toimia tasavertaisesti muiden vastaavien yritysten kanssa;

5. korostaa, että talousjärjestelmä, jossa osuus- ja yhteisötalouden yrityksillä on merkittävämpi asema, vähentäisi alttiutta joutua keinottelun kohteeksi rahoitusmarkkinoilla, joilla jotkin yksityisyritykset ovat osakkeenomistajien ja sääntelyelinten valvonnan ulkopuolella;

Osuus- ja yhteisötalouden käsitteen tunnustaminen

6. muistuttaa, että yritysmuotojen moninaisuus tunnustetaan EY:n perustamissopimuksessa ja eurooppa-osuuskunnan sääntöjen hyväksymisellä;

7. muistuttaa, että komissio on jo tunnustanut useaan otteeseen osuus- ja yhteisötalouden käsitteen;

8. kehottaa komissiota edistämään osuus- ja yhteisötaloutta uusilla politiikoilla ja puolustamaan osuus- ja yhteisötalouden ”erilaisen yrittämisen” käsitettä, jonka liikkeelle paneva voima ei ole ensisijaisesti taloudellinen vaan yhteiskunnallinen hyöty niin, että osuus- ja yhteisötalouden erityispiirteet otetaan asiaankuuluvasti huomioon oikeudellisen kehyksen laatimisessa;

9. katsoo, että EU:n ja jäsenvaltioiden olisi tunnustettava osuus- ja yhteisötalous ja sen toimijat – osuuskunnat, keskinäiset yhtiöt, yhdistykset ja säätiöt – omassa lainsäädännössään ja politiikassaan; ehdottaa, että näihin toimiin sisällytetään luottojen saannin helpottaminen ja verohelpotukset, mikroluottojen kehittäminen, yhdistysten, säätiöiden ja keskinäisten yhtiöiden eurooppalaisten sääntöjen kehittäminen sekä räätälöity EU-rahoitus ja kannustimet, joilla paremmin tuetaan markkinaehtoisia ja ei-markkinaehtoisia osuus- ja yhteisötalouden organisaatioita, jotka on perustettu tuottamaan yhteiskunnallista hyötyä;

Torstai 19. helmikuuta 2009

Oikeudellinen tunnustaminen: yhdistyksiä, säätiöitä ja keskinäisiä yhtiöitä koskevat eurooppalaiset säännöt

10. toteaa, että yhdistyksiä, keskinäisiä yhtiöitä ja säätiöitä koskevien yhteisön sääntöjen tunnustaminen on välttämätöntä, jotta voidaan taata, että osuus- ja yhteisötalouden yritykset nauttivat sisämarkkinalainsäädännössä yhdenvertaista kohtelua; pitää näiden osuus- ja yhteisötalouden muotojen EU:ssa tapahtuvan kehityksen kannalta merkittävänä takaiskuna sitä, että komissio peruutti ehdotuksensa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhdistysten eurooppalaisista säännöistä ja ehdotuksensa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi keskinäisten yhtiöiden eurooppalaisista säännöistä (KOM(1991)0273); kehottaa siksi komissiota tarkistamaan työohjelmaansa vastaavasti;

11. kehottaa komissiota noudattamaan eurooppalaisen säätiön sääntöjen toteuttamiskelpoisuutta koskevaa kertomusta, joka oli määrä julkaista vuoden 2008 loppuun mennessä, ja aloittamaan eurooppayhdistyksen sääntöjen ja eurooppalaisen keskinäisen yhtiön sääntöjen vaikutusten arvioinnin;

12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan lainsäädäntökehyksen, jossa osuus- ja yhteisötalouden eri osatekijät tunnustetaan;

13. kehottaa komissiota varmistamaan, että yksityisestä eurooppayhtiöstä tulee yhtiömuoto, joka voidaan hyväksyä kaikentyyppiseen liiketoimintaan;

14. kehottaa komissiota laatimaan selkeät säännöt siitä, mitkä yhteisöt voivat lain mukaan toimia osuus- ja yhteisötalouden yrityksinä, ja ottamaan käyttöön tehokkaat lainsäädännölliset markkinoille pääsyä koskevat rajoitukset, jotta ainoastaan osuus- ja yhteisötalouden organisaatiot voivat hyötyä osuus- ja yhteisötalouden yrityksille tarkoitetusta rahoituksesta tai näiden rohkaisemiseksi laadituista menettelytavoista;

Tilastollinen tunnustaminen

15. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan osuus- ja yhteisötalouden yritysten kansallisten tilastorekisterien perustamista, käynnistämään sektori- ja toimialakohtaisen kansallisen satelliittitilinpidon ja mahdollistamaan sen, että Eurostat kerää näitä tietoja, myös käyttämällä yliopistoissa saatavilla olevaa ammattitaitoa;

16. korostaa, että osuus- ja yhteisötalouden mittaaminen täydentää voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen mittausta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään voittoa tavoittelemattomasta toiminnasta kansantalouden tilinpidossa annetun YK:n käsikirjan käyttöä ja valmistelemaan satelliittitilit, joiden avulla voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen sekä osuus- ja yhteisötalouden organisaatioiden näkyvyys paranee;

Työmarkkinaosapuoleksi tunnustaminen

17. kannattaa sitä, että osuus- ja yhteisötalouden osat olisi tunnustettava EU:n alojen sisäisessä ja välisessä sosiaalisessa vuoropuhelussa, ja kehottaa sekä komissiota että jäsenvaltioita voimakkaasti tukemaan osuus- ja yhteisötalouden toimijoiden ottamista mukaan sosiaaliseen vuoropuheluun ja kansalaiskeskusteluun;

Osuus- ja yhteisötalous keskeisenä toimijana Lissabonin strategian tavoitteiden toteuttamisessa

18. huomauttaa, että osuus- ja yhteisötalouden yritykset ja organisaatiot lujittavat osaltaan yrittäjähenkeä, tehostavat yritysmaailman demokraattista toimintaa, tuovat mukanaan yhteiskuntavastuuta ja edistävät heikossa asemassa olevien ryhmien aktiivista sosiaalista integraatiota;

19. painottaa, että osuus- ja yhteisötalouden työnantajat ovat ratkaisevia toimijoita työelämään palauttamisen alalla, ja panee tyytyväisenä merkille näiden pyrkimykset luoda ja säilyttää laadukkaita, hyviä ja pysyviä työpaikkoja sekä investoida työntekijöihin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan ja vahvistamaan osuus- ja yhteisötalouden roolia hyvänä työnantajana ja kunnioittamaan sen erityisasemaa;

20. tähdentää, että osuus- ja yhteisötalous auttaa korjaamaan työmarkkinoiden kolme merkittävää epätasapainoa: työttömyys, työpaikkojen epävarmuus sekä työttömyyden aiheuttama syrjäytyminen yhteiskunnasta ja työmarkkinoilta; panee lisäksi merkille, että osuus- ja yhteisötaloudella on rooli työllistettävyyden kehittämisessä ja että se luo työpaikkoja, jotka eivät tavallisesti siirry muualle, mikä auttaa täyttämään Lissabonin strategian tavoitteet;

21. katsoo, että jäsenvaltioiden tuki osuus- ja yhteisötalouden yrityksille olisi tulkittava aitona investointina sellaisten yhteisvastuullisuusverkostojen luomiseen, joiden avulla voidaan vahvistaa paikallisyhteisöjen ja -viranomaisten roolia sosiaalipolitiikan kehittämisessä;

22. katsoo, että sosiaaliset ongelmat edellyttävät harkintaa mutta että nykytilanteessa tarvitaan ennen kaikkea toimintaa; katsoo, että useimpia sosiaalisia ongelmia olisi lähestyttävä paikallisten ratkaisujen kautta, jotta voitaisiin käsitellä käytännön tilanteita ja ongelmia; katsoo, että tehokkuuden saavuttamiseksi tällaiset toimet edellyttävät koordinaatiota koskevia tiukkoja sääntöjä, mikä merkitsee tiivistä yhteistyötä viranomaisten ja osuus- ja yhteisötalouden yritysten välillä;

23. toteaa, että osuus- ja yhteisöalan yritysten vahva paikallinen sitoutuminen mahdollistaa kansalaisten ja heidän alueellisten, kansallisten ja EU:n tasoisten edustuksellisten elintensä välisten yhteyksien luomisen, ja ne pystyvät siis edistämään osaltaan tehokasta eurooppalaista hallintotapaa ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta; suhtautuu erittäin myönteisesti osuus- ja yhteisötalouden yritysten ja organisaatioiden pyrkimyksiin ryhmittäytyä EU:n tasoisiin koordinaatiofoorumeihin;

24. korostaa, että osuus- ja yhteisötaloudella on ratkaiseva merkitys Lissabonin strategian kestävää kasvua ja täystyöllisyyttä koskevien tavoitteiden saavuttamisessa, sillä sen avulla voidaan tasoittaa monia työmarkkinoiden epätasapainotekijöitä erityisesti tukemalla naisten työllistymistä, sekä luoda ja tarjota yhteisöllisiä hoitopalveluja (kuten sosiaali-, terveys- ja hyvinvointipalveluja) sekä luoda ja ylläpitää yhteiskunnan taloudellista rakennetta, mikä osaltaan edistää paikallista kehitystä ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta;

25. katsoo, että Euroopan unionin pitäisi laatia puitteet osuus- ja yhteisötalouden toimintaohjelmalle, sillä se vahvistaisi kilpailukykyä ja innovointikapasiteettia paikallisella ja EU:n tasolla, koska osuus- ja yhteisötaloudella voidaan tuoda vakautta erittäin suhdanneherkille talouden alueille jakamalla voittoja ja investoimalla niitä uudelleen paikallisesti tarpeen mukaan, edistämällä yrittäjyyttä, yhdistämällä taloudellinen toiminta paikallisiin tarpeisiin, tukemalla uhanalaista toimintaa (esimerkiksi käsityöläisammatteja) ja synnyttämällä sosiaalista pääomaa;

26. kehottaa asiasta vastaavia viranomaisia ja alan toimijoita arvioimaan ja vahvistamaan naisten asemaa osuus- ja yhteisötaloudessa sekä määrällisesti (kun otetaan huomioon naisten korkea työllisyystaso kaikilla tähän sektoriin liittyvillä aloilla, mukaan luettuna yhdistys- ja vapaaehtoistoiminta) että työn ja palvelujen suorittamisen laatuun ja organisointiin liittyvien näkökohtien osalta; on huolissaan osuus- ja yhteisötalouteenkin tiukasti juurtuneesta vertikaalisesta eriytymisestä, joka rajoittaa naisten osallistumista päätöksentekoon;

27. kehottaa jäsenvaltioiden hallituksia ja paikallisviranomaisia sekä alan toimijoita edistämään ja tukemaan mahdollista synergiaa palvelujen alalla osuus- ja yhteisötalouden toimijoiden ja käyttäjien välillä lisäämällä osallistumista sekä laajentamalla kuulemista ja yhteisvastuuta;

28. pyytää komissiota ottamaan huomioon osuus- ja yhteisötalouden realiteetit, kun tarkistetaan valtiontukia koskevaa politiikkaa, sillä pienyrityksillä ja aktiivisilla paikallistason järjestöillä on suuria rahoitusvaikeuksia erityisesti nykyisessä talous- ja rahoituskriisissä; toivoo lisäksi, että komissio ei estäisi soveltamasta kansallisia yritysoikeus- ja verotussäännöksiä, jotka koskevat esimerkiksi osuustoimintaa pankkialalla ja vähittäismyymälöissä, joiden toiminta perustuu keskinäisyyden periaatteeseen, yritysdemokratiaan, omaisuuden siirtymiseen sukupolvien välillä, varantojen jakamattomuuteen ja solidaarisuuteen sekä työ- ja yritysetiikkaan;

29. korostaa, että osa osuus- ja yhteisötalouden yrityksistä on mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joilla ei ehkä ole sisämarkkinoilla toimimisen sekä kansallisiin ja eurooppalaisiin ohjelmiin osallistumisen edellyttämiä välineitä, ja kehottaa ottamaan käyttöön kohdennettuja tukia ja välineitä, joilla mahdollistetaan se, että yritykset voivat lisätä panostaan EU:n kestävän talouskasvun tukemisessa, sekä tarjotaan talouskriisin tapauksessa mahdollisuutta muuntaa yritykset työntekijöiden omistamiksi yrityksiksi;

30. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään tuleville ja olemassa oleville osuus- ja yhteisötalouden yrityksille suunnattuja ohjelmia, jotka tarjoavat taloudellista tukea, tietoa, neuvoja ja koulutusta yrityksen perustamisprosessin yksinkertaistamiseen (mukaan lukien yritysten alkupääomavaatimusten vähentäminen), jotta yritykset selviäisivät yhä globaalimmassa talouselämässä, jota rahoituskriisi parhaillaan heikentää;

31. korostaa, että osuus- ja yhteisötalouden yritykset kohtaavat enemmän ongelmia kuin suuryritykset esimerkiksi lainsäädännöllisistä vaatimuksista selviytymisessä, rahoituksen saamisessa ja uuden tekniikan ja uusien tietojen saavuttamisessa;

32. korostaa osuus- ja yhteisötalouden merkitystä yleishyödyllisissä palveluissa; korostaa julkisen ja yksityisen alan integroitujen verkostojen tuottamaa lisäarvoa, mutta myös väärinkäytösten vaaraa esimerkiksi silloin, kun työtä ulkoistetaan pyrittäessä leikkaamaan viranomaisten kuluja, mutta tässä hyödynnetäänkin vapaaehtoistyötä;

33. kehottaa komissiota jatkamaan vuoropuhelua ja selvityksiä jäsenvaltioiden sidos- ja tukiryhmien kanssa yleispalveluja ja yleishyödyllisiä sosiaalisia palveluja koskevissa asioissa ja hyödyntämään yhdistettyihin indikaattoreihin perustuvaa menetelmää;

Tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat välineet

34. kehottaa komissiota varmistamaan, että osuus- ja yhteisötalouden ominaisuudet (tavoitteet, arvot ja toimintamenetelmät) otetaan huomioon eurooppalaisia politiikkoja laadittaessa, ja erityisesti yhdistämään osuus- ja yhteisötalouden muihin yhteiskunnan, talouden ja yritysten kehittämiseksi suunniteltuihin toimiinsa ja strategioihinsa erityisesti eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan aloitteen (KOM(2008)0394) puitteissa; vaatii suorittamaan vaikutusten arvioinnin sekä kunnioittamaan osuus- ja sosiaalitalouden etuja ja asettamaan ne etusijalle, kun jokin politiikka vaikuttaa osuus- ja sosiaalitalouteen; kehottaa komissiota lisäksi harkitsemaan uudelleen mahdollisuutta perustaa osuus- ja yhteisötalouden yksikkö yhdistämällä kyseiset pääosastot;

35. kehottaa komissiota varmistamaan, että Euroopan pk-yritysten seurantakeskus ottaa osuus- ja yhteisötalouden yritykset järjestelmällisesti mukaan tutkimuksiinsa, sekä laatimaan suosituksia toimenpiteistä, joiden avulla tarjotaan avustusta näiden yritysten toimintaan ja kehitykseen; kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, jotta osuus- ja yhteisötalouden yritykset voisivat olla yhteyksissä toisiinsa ja jotta ne voisivat saada tukea sähköisen liiketoiminnan eurooppalaiselta tukiverkostolta;

36. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan pieniä ja keskisuuria osuus- ja yhteisötalouden yrityksiä, jotka pyrkivät vähentämään riippuvuutta apurahoista ja parantamaan kestävyyttä;

37. toivoo, että komissio kutsuu osuus- ja yhteisötalouden osallistujia mukaan pysyviin keskusteluelimiin sekä osallistumaan ja tekemään yhteistyötä korkean tason asiantuntijaryhmissä, jotka saattavat käsitellä osuus- ja yhteisötalouden kysymyksiä; kehottaa komissiota osallistumaan osuus- ja yhteisötaloutta edustavien organisaatioiden lujittamiseen alueellisella, kansallisella ja yhteisön tasolla ja laatimaan lainsäädäntökehyksen, jonka tarkoituksena on edistää paikallisviranomaisten ja osuus- ja yhteisötalouden yritysten aktiivista kumppanuutta;

38. kehottaa komissiota lisäämään julkisten virastojen ja osuus- ja yhteisötalouden edustajien välistä vuoropuhelua kansallisella ja yhteisön tasolla ja näin edistämään keskinäistä ymmärrystä ja hyviä käytäntöjä;

39. kehottaa komissiota tukemaan alan toimijoiden perustamaa osuustoiminnallisia pankkeja tai muita osuus- ja yhteistalouden kannalta kiinnostavia rahoituspalveluja tutkivaa eurooppalaista ajatushautomoa, joka tutkisi sitä, kuinka nämä osuus- ja yhteisötalouden yritykset ovat tähän mennessä suoriutuneet EU:n tasolla – erityisesti nykyisessä globaalissa luotto- ja rahoituskriisissä – ja millä tavoin ne voivat välttää vastaavat tulevat riskit;

40. kehottaa komissiota harkitsemaan erityisesti osuus- ja yhteisötaloutta koskevan budjettikohdan ottamista uudelleen käyttöön;

41. kehottaa toteuttamaan ohjelmia, joilla edistetään uusien taloudellisten ja sosiaalisten mallien kokeilua, käynnistämään tutkimuksen puiteohjelmia sisällyttämällä osuus- ja yhteisötaloutta käsitteleviä aiheita seitsemännen puiteohjelman mukaisiin tarjouspyyntöihin, tutkimaan virallisiin tilastotietoihin sovellettavan ”kertoimen” käyttöä ja ottamaan käyttöön talouskasvua laadulliselta ja määrälliseltä kannalta mittaavia välineitä;

42. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhdistämään ”osuus- ja yhteisötalouden” ulottuvuuden yhteisön ja kansallisten politiikkojen toteuttamiseen sekä tutkimuksen, innovaation, rahoituksen, aluekehityksen ja kehitysyhteistyön alan yrityksille tarkoitettuihin EU-ohjelmiin sekä tukemaan EU:n, kansallisten ja paikallisten viranomaisten osuus- ja yhteisöalalle suuntaamien koulutusohjelmien toteuttamista ja varmistamaan osuus- ja yhteisötalouden yritysten pääsyn kehitysyhteistyöhön ja ulkosuhteisiin tarkoitettuihin ohjelmiin ja toimiin;

43. kehottaa jäsenvaltioita luomaan korkeakoulutuksen, yliopisto-opetuksen ja ammattikoulutuksen aloilla hankkeita, joiden avulla välitetään tietoa osuus- ja yhteisötaloudesta ja sen arvoihin perustuvista liikeideoista;

44. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan tietojen ja ammattitaidon vahvistamista alalla, jotta voitaisiin lisätä osuus- ja yhteisötalouden asemaa työmarkkinoiden integraatiossa;

45. kehottaa komissiota laatimaan eurooppalaisten lainsäädäntökehyksen, joka sallii alueellisten kumppanuuksien perustamisen ja ylläpitämisen osuus- ja yhteisötalouden ja paikallisviranomaisten välillä, sekä määrittämään kriteerejä osuus- ja yhteisötalouden tunnustamiseksi ja vahvistamiseksi, kestävän paikallisen kehityksen voimistamiseksi ja yleisen edun parantamiseksi;

46. kehottaa komissiota etsimään keinoja, joiden avulla helpotettaisiin investointeja osuus- ja yhteisötalouteen esimerkiksi investointirahastojen varoilla, taattujen lainojen avulla ja tukien muodossa;

47. kehottaa komissiota arvioimaan uudelleen:

— osuuskuntien edistämisestä Euroopassa ja eurooppaosuuskunnan säännöistä annetusta asetuksesta (EY) N:o 1435/2003 antamansa tiedonannot kyseisissä asiakirjoissa määrätyllä tavalla,

— yhdistysten ja säätiöiden tukemisesta Euroopassa antamansa tiedonannon;

*

* *

48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle sekä sosiaalisen suojelun komitealle.

Mielenterveys

P6_TA(2009)0063

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 mielenterveydestä (2008/2209(INI))

(2010/C 76 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Brysselissä 12. ja 13. kesäkuuta 2008 järjestetyn EU:n korkean tason konferenssin, jonka aiheena oli ”Yhdessä mielenterveyden ja hyvinvoinnin puolesta” ja jossa tehtiin mielenterveyttä ja hyvinvointia koskeva eurooppalainen sopimus,

Torstai 19. helmikuuta 2009

— ottaa huomioon komission vihreän kirjan ”Väestön mielenterveyden parantaminen – Tavoitteena Euroopan unionin mielenterveysstrategia” (KOM(2005)0484),

— ottaa huomioon 6. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman väestön mielenterveyden parantamisesta – Tavoitteena Euroopan unionin mielenterveysstrategia ([1]),

— ottaa huomioon 15. tammikuuta 2005 pidetyn Maailman terveysjärjestön (WHO) Euroopan alueen ministerikokouksen julistuksen mielenterveyden haasteisiin vastaamisesta Euroopassa ja ratkaisujen löytämisestä,

— ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 19. ja 20. kesäkuuta 2008 antamat päätelmät, joissa korostettiin, että on tärkeää kuroa umpeen jäsenvaltioiden väliset ja sisäiset erot terveydessä ja elinajanodotteessa, ja painotettiin ehkäisytoimien tärkeyttä keskeisten kroonisten tarttumattomien tautien kohdalla,

— ottaa huomioon 15. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman yhteisön työterveys- ja työturvallisuusstrategiasta vuosiksi 2007–2012 ([2]),

— ottaa huomioon vammaisten oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) yleissopimuksen,

— ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 2, 13 ja 152 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

— ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A6-0034/2009),

A. ottaa huomioon, että mielenterveys ja hyvinvointi ovat keskeisiä ihmisten ja yhteiskunnan elämänlaadun kannalta ja avaintekijä niiden tavoitteiden osalta, joita EU on asettanut Lissabonin strategian ja uudistetun kestävän kehityksen strategian puitteissa, ja että mielenterveyshäiriöiden ennaltaehkäisy, aikainen havaitseminen, niihin puuttuminen ja niiden hoitaminen vähentävät huomattavasti niistä aiheutuvia henkilökohtaisia, taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia,

B. ottaa huomioon, että monissa EU:n strategia-asiakirjoissa on tuotu esiin mielenterveyden merkitys mainittujen tavoitteiden toteuttamisessa, ja näiden pohjalta on tarpeen ryhtyä käytännön toimiin,

C. ottaa huomioon, että yhteisön mielenterveysstrategia tuo lisäarvoa ennen kaikkea ennaltaehkäisyn alalla sekä mielenterveysongelmista kärsivien henkilöiden ihmis- ja kansalaisoikeuksien edistämisessä,

D. ottaa huomioon, että mielenterveysongelmat ovat yleisiä Euroopassa, että joka neljäs henkilö ilmoittaa kärsivänsä mielenterveysongelmista ainakin kerran elämänsä aikana ja että nämä ongelmat vaikuttavat välillisesti huomattavasti useampiin, sekä ottaa huomioon, että mielenterveyspalvelujen normeissa on huomattavia eroja jäsenvaltioiden välillä, erityisesti vanhojen ja joidenkin uusien jäsenvaltioiden välillä,

E. katsoo, että sukupuolinäkökohdat olisi otettava huomioon, kun käsitellään mielenterveysasioita, ja ottaa huomioon, että mielenterveyshäiriöistä kärsivät useammat naiset kuin miehet ja että naisia useammin miehet tekevät itsemurhan,

([1]) EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 148.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0009.

F. ottaa huomioon, että itsemurhat ovat edelleen ennenaikaisen kuoleman tärkeä syy Euroopassa, sillä itsemurhat aiheuttavat vuosittain yli 50 000 kuolemantapausta Euroopan unionissa, ja että yhdeksässä tapauksessa kymmenestä itsemurhaa edeltää mielenterveyshäiriöiden, usein masennuksen, esiintyminen; ottaa lisäksi huomioon, että itsemurhien ja itsemurhayritysten osuus on korkeampi vankeina tai pidätettyinä olevien henkilöiden kuin valtaväestön keskuudessa,

G. ottaa huomioon, että sellaisten menettelytapojen suunnittelulla, joiden avulla vähennetään masennustapauksia ja itsemurhia, on läheinen yhteys ihmisarvon suojeluun,

H. ottaa huomioon, että vaikka masennus kuuluu yleisimpiin ja vakavimpiin mielenterveyden häiriöihin, sen torjuminen on yhä usein riittämätöntä ja että vain harvat jäsenvaltiot ovat toteuttaneet sitä koskevia ehkäisyohjelmia,

I. ottaa huomioon, että mielenterveyden edistämisen ja sen häiriöiden ennaltaehkäisemisen alalla esiintyy vielä ymmärtämyksen ja investointien puutetta, eikä lääketieteellistä tutkimusta ja mielenterveysongelmista kärsiviä henkilöitä tueta riittävästi,

J. ottaa huomioon, että psyykkisen pahoinvoinnin yhteiskunnalle aiheuttamien taloudellisten kustannusten arvioidaan olevan 3–4 prosenttia jäsenvaltioiden BKT:sta, että vuonna 2006 psyykkisten sairauksien EU:lle aiheuttamat kustannukset olivat 436 miljardia euroa ja että suurin osa näistä menoista oli terveysalan ulkopuolisia, aiheutuen pääasiassa toistuvista poissaoloista työpaikalta, työkyvyttömyydestä ja varhaisesta eläkkeelle jäämisestä, ja että arvioituihin kustannuksiin eivät monissakaan tapauksissa sisälly taloudelliset lisärasitteet, joita syntyy sairauksien yhteisesiintymisen yhteydessä, jolle mielenterveysongelmista kärsivät henkilöt ovat muita alttiimpia,

K. ottaa huomioon, että sosiaalis-taloudellinen eriarvoisuus voi lisätä mielenterveysongelmia ja että psyykkisestä pahoinvoinnista johtuvien mielenterveysongelmien suhteellinen määrä on korkeampi haavoittuvassa asemassa olevissa ja syrjäytyneissä ryhmissä, kuten työttömät, maahanmuuttajat, vangit ja entiset vangit, psykotrooppisten aineiden käyttäjät, vammaiset ja pitkäaikaissairaat, ja että erityistoimet ja asianmukaiset toimintalinjat ovat välttämättömiä, jotta voitaisiin auttaa heidän integroitumistaan ja parantaa heidän sosiaalista osallisuuttaan,

L. ottaa huomioon, että mielenterveyden alalla esiintyy merkittäviä eroja jäsenvaltioiden välillä ja sisällä, muun muassa mielenterveyshoidossa ja sosiaalisessa osallistamisessa,

M. ottaa huomioon, että mielenterveysongelmista kärsivillä henkilöillä on muuta väestöä suurempi riski sairastua fyysisesti ja heidän kohdallaan todennäköisyys saada hoitoa fyysisiin sairauksiin on muita pienempi,

N. ottaa huomioon, että vaikka fyysinen terveys ja mielenterveys ovat yhtä tärkeitä ja vaikuttavat toisiinsa, mielenterveyden tila jää usein diagnosoimatta tai sitä väheksytään ja sen ongelmiin annetaan riittämätöntä hoitoa,

O. ottaa huomioon, että useimmissa jäsenvaltioissa on siirrytty pitkäaikaisesta laitoshoidosta kohti tuettua yhteisössä elämistä ja ettei tätä kuitenkaan ole toteutettu asianmukaisen suunnittelun ja varojen käyttöön asettamisen kautta, eikä valvontamekanismeja ole luotu, ja usein on toteutettu budjettileikkauksia, joiden seurauksena tuhannet mielenterveyspotilaat uhkaavat joutua takaisin laitoshoitoon,

P. ottaa huomioon, että Euroopan mielenterveyden ja fyysisen terveyden foorumi perustettiin vuonna 2008 ja että se kokoaa yhteen korkean tason edustajia keskeisistä järjestöistä,

Q. ottaa huomioon, että elinikäisen mielenterveyden perusta luodaan ensimmäisten elinvuosien aikana ja että mielenterveysongelmat ovat yleisiä nuorilla henkilöillä, joiden kannalta aikainen diagnoosi ja hoito ovat äärimmäisen tärkeitä,

R. ottaa huomioon, että EU:n väestön ikääntymiseen liittyy hermoston rappeutumissairauksien yleistyminen,

Torstai 19. helmikuuta 2009

S. ottaa huomioon, että mielenterveysongelmaisten ja heidän perheidensä kokema syrjintä ja sosiaalinen syrjäytyminen eivät ole ainoastaan mielenterveysongelmien vaan myös heidän kokemansa leimautumisen, hylkäämisen ja sosiaalisen syrjinnän seurauksia, ja ne ovat vaaratekijöitä, jotka asettavat esteitä avun ja hoidon hakemiselle,

T. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on nimennyt vuoden 2010 Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuodeksi,

U. ottaa huomioon, että tutkimus tuo uutta tietoa mielenterveyden lääketieteellisistä ja yhteiskunnallisista ulottuvuuksista ja että tietämyksessä on kuitenkin vielä merkittäviä aukkoja, joten ei ole syytä hankaloittaa lääketieteellisen tutkimuksen (julkisen tai yksityisen) ponnisteluja kasaamalla hallinnollisia esteitä, jotka usein ovat hyvin raskaita, eikä rajoittamalla liikaa asiaankuuluvien mallien käyttöä varmojen ja tehokkaiden lääkkeiden kehityksessä,

V. ottaa huomioon, että oppimisvaikeuksiin (kehitysvamma) liittyy monia samoja piirteitä kuin mielenterveyshäiriöihin ja ne aiheuttavat samoja tarpeita,

W. ottaa huomioon, että mielenterveysongelmista kärsiviä henkilöitä kohtaavien lääketieteen ammattilaisten, mukaan lukien niin ammatin harjoittajat kuin oikeusjärjestelmän edustajatkin, koulutusta on parannettava tuntuvasti,

X. ottaa huomioon, että mielenterveyshäiriöt ovat ihmisten sairauksista yleisimpiä,

1. pitää myönteisenä mielenterveyttä ja hyvinvointia koskevaa eurooppalaista sopimusta sekä sitä, että mielenterveys ja hyvinvointi on tunnustettu keskeiseksi toiminnan prioriteetiksi;

2. puoltaa voimakkaasti kehotusta EU:n toimielinten, jäsenvaltioiden, alue- ja paikallisviranomaisten sekä työmarkkinaosapuolten väliseen yhteistyöhön ja toimintaan viidellä painopistealalla väestön, mukaan luettuina kaikki ikäryhmät ja sukupuoleltaan, etniseltä taustaltaan ja sosioekonomiselta taustaltaan erilaiset ryhmät, mielenterveyden ja hyvinvoinnin edistämiseksi, leimautumisen ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi, ehkäisy- ja itseaputoimien tukemiseksi ja tuen sekä riittävän hoidon tarjoamiseksi henkilöille, joilla on mielenterveysongelmia, sekä heidän perheilleen ja hoitajilleen; painottaa, että kaikenlaisen yhteistyön on kaikilta osin oltava toissijaisuusperiaatteen mukaista;

3. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään hyvän mielenterveyden merkityksen tiedostamista, erityisesti terveysalan ammateissa, mutta myös sellaisissa kohderyhmissä kuten vanhemmat, opettajat,, sosiaalipalvelujen ja oikeudellisten palvelujen tarjoajat, työnantajat, hoitajat ja ennen kaikkea laaja yleisö;

4. kehottaa jäsenvaltioita yhteistyössä komission ja Eurostatin kanssa parantamaan tietämystä, mitä tulee mielenterveyteen sekä sen ja terveiden elinvuosien väliseen yhteyteen, ottamalla käyttöön mekanismeja, joiden avulla tietoja voidaan vaihtaa ja levittää selkeällä, helposti käytettävissä olevalla ja ymmärrettävällä tavalla;

5. kehottaa komissiota ehdottamaan yhteisiä indikaattoreita tietojen vertailtavuuden parantamiseksi, helpottamaan parhaiden käytänteiden vaihtamista ja mielenterveyden edistämiseksi jäsenvaltioiden välillä tehtävää yhteistyötä;

6. katsoo, että on painotettava psyykkisen pahoinvoinnin ehkäisemistä sosiaalisten toimien avulla, ottaen erityisesti huomioon haavoittuvimmassa asemassa olevat ryhmät; painottaa, että tapauksissa, joissa ennaltaehkäisy on riittämätöntä, olisi rohkaistava ja helpotettava syrjimätöntä pääsyä lääkärinhoitoon ja että innovatiivisia hoitomuotoja koskevan tiedon olisi oltava täysin niiden ihmisten saatavilla, joilla on mielenterveysongelmia;

7. kehottaa EU:ta käyttämään seitsemännen puiteohjelman yhteydessä tarjolla olevia rahoitusmahdollisuuksia mielenterveyden ja hyvinvoinnin alalla tehtävän sekä psyykkisten ja fyysisten terveysongelmien välisiin yhteyksiin liittyvän tutkimuksen lisäämiseen; kehottaa jäsenvaltioita tutkimaan Euroopan sosiaalirahastossa ja Euroopan aluekehitysrahastossa mielenterveysaloitteita varten tarjolla olevia rahoitusmahdollisuuksia;

8. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään käytettävissä olevia yhteisön välineitä ja kansallisia välineitä parhaalla mahdollisella tavalla mielenterveysasioiden edistämiseksi ja valistus- ja koulutuskampanjoiden järjestämiseksi kaikille henkilöille, jotka ovat avainasemassa varhaisen diagnosoinnin, välittömiin toimiin ryhtymisen ja mielenterveysongelmien asianmukaisen käsittelyn edistämisen kannalta;

9. kehottaa komissiota toteuttamaan ja julkaisemaan tutkimuksen mielenterveyspalveluista ja mielenterveyden edistämistoimista kaikkialla Euroopan unionissa;

10. kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään mielenterveysongelmista kärsivien henkilöiden suojelua ja mielenterveyspalvelujen parantamista käsittelevän YK:n päätöslauselman 46/119, jonka YK:n ihmisoikeustoimikunta laati ja jonka YK:n yleiskokous hyväksyi vuonna 1991;

11. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan mielenterveysongelmista kärsiville henkilöille tasavertaisen, täysimääräisen ja asianmukaisen pääsyn koulutukseen ja työhön elinikäisen oppimisen periaatteiden mukaisesti sekä varmistamaan, että he saavat riittävästi tukea tarpeisiinsa nähden;

12. korostaa, että tarvitaan selkeää ja pitkäaikaista suunnittelua korkealaatuisten, tehokkaiden ja helposti saatavien yleisten, yhteisöllisten ja sairaalahoidon yhteydessä annettavien mielenterveyspalvelujen tarjoamiseksi sekä riippumattomien tahojen harjoittaman valvonnan kriteerien asettamista; kehottaa parantamaan perusterveydenhoidon ja mielenterveyden ammattilaisten välistä yhteistyötä ja yhteydenpitoa, jotta mielenterveyden ja fyysisen terveyden ongelmat hoidettaisiin tehokkaammin siten, että sovelletaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa ja yksilö otetaan huomioon kokonaisuutena fyysisen terveyden ja mielenterveyden näkökulmasta;

13. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön mielenterveysongelmien seulonnan yleisissä terveydenhuoltopalveluissa ja fyysisten terveysongelmien seulonnan mielenterveyspalveluissa; kehottaa jäsenvaltioita lisäksi laatimaan kattavan hoitomallin;

14. kehottaa komissiota keräämään ja kirjaamaan ylös potilaiden kokemukset lääkityksen sivuvaikutuksista Euroopan lääkeviraston ohjeiden mukaisesti;

15. kehottaa komissiota laajentamaan tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen (ECDC) toimivaltuudet käsittämään myös mielenterveyden;

16. kehottaa komissiota tiedottamaan eurooppalaisen sopimuksen tavoitteiden toteuttamiseksi järjestettävien aihekohtaisten konferenssien tuloksista ja ehdottamaan ”kansalaisten mielenterveyttä ja hyvinvointia ja lääketieteellistä tutkimusta koskevaa eurooppalaista toimintasuunnitelmaa”;

17. kannustaa perustamaan eurooppalaisen sopimuksen täytäntöönpanemiseksi mielenterveyttä ja hyvinvointia käsittelevän Euroopan unionin tason foorumin, joka koostuu komission, neuvoston puheenjohtajavaltion, parlamentin, WHO:n ja palveluiden käyttäjien, mielenterveysongelmista kärsivien henkilöiden, perheiden, hoitajien, kansalaisjärjestöjen, lääketeollisuuden, akateemisten asiantuntijoiden ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien edustajista, mutta pitää valitettavana sitä, ettei Euroopan unionin tasolla ole annettu direktiiviä niin kuin edellä mainitussa, komission vihreästä kirjasta ”Väestön mielenterveyden parantaminen” annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa kehotettiin tekemään;

18. kehottaa komissiota pitämään ehdotusta mielenterveyttä ja hyvinvointia koskevasta eurooppalaisesta strategiasta pitkän aikavälin tavoitteenaan;

19. kehottaa jäsenvaltioita antamaan mielenterveyttä koskevia uudenaikaisia säädöksiä, jotka ovat ihmisoikeuksia – tasa-arvo ja syrjinnän kitkeminen, yksityiselämän loukkaamattomuus, itsenäisyys, kehon koskemattomuus, tiedonsaanti- ja osallistumisoikeus – koskevien kansainvälisten velvoitteiden mukaisia ja joissa vakiinnutetaan ja määritetään mielenterveyden alan politiikan perusperiaatteet, arvot ja tavoitteet;

20. pyytää antamaan yhteiset eurooppalaiset ohjeet, joissa vammaisuus määritellään YK:n vammaisten oikeuksia koskevan yleissopimuksen määräysten mukaisesti;

Masennuksen ja itsemurhien ehkäisy

21. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan itsemurhien ehkäisemistä koskevia monialaisia ohjelmia erityisesti nuorten ja teini-ikäisten keskuudessa edistäen terveellisiä elämäntapoja, vähentäen vaaratekijöitä, kuten lääkkeiden, huumeiden ja haitallisten kemiallisten aineiden helppoa saantia ja alkoholin väärinkäyttöä; katsoo, että erityisesti on taattava hoidon tarjoaminen sellaisille henkilöille, jotka ovat yrittäneet tehdä itsemurhan, sekä psykoterapian tarjoaminen itsemurhan tehneiden henkilöiden perheille;

22. kehottaa jäsenvaltioita luomaan terveysalan ammattilaisten, palvelujen käyttäjien ja mielenterveysongelmista kärsivien henkilöiden, heidän perheidensä, oppilaitostensa ja työpaikkojensa sekä paikallisten toimijoiden ja yleisön välisiä alueellisia tiedotusverkkoja masennuksen ja itsemurhakäyttäytymisen vähentämiseksi;

23. pyytää lisäämään tiedottamista yhteisestä eurooppalaisesta hätänumerosta 112, johon voi soittaa hätätapauksissa, kuten itsemurhayrityksen tai psyykkisten kriisien yhteydessä, jotta nopeat toimenpiteet ja kiireellisen lääkärinavun saanti olisi mahdollista;

24. kehottaa jäsenvaltioita järjestämään masennuksen ennaltaehkäisyä ja hoitoa sekä itsemurhariskin tunnistamista ja hallintaa käsitteleviä erityiskoulutuskursseja yleislääkäreille ja psykiatristen palveluiden henkilökunnalle, mukaan lukien lääkärit, psykologit ja sairaanhoitajat;

Nuorten mielenterveys ja mielenterveys koulutuksessa

25. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan tukea koulujen henkilöstölle terveen ilmapiirin kehittämiseksi ja koulun, vanhempien, terveyspalvelujen tarjoajien ja yhteisön välisten suhteiden rakentamiseksi, jotta vahvistetaan nuorten sosiaalista osallisuutta;

26. kehottaa jäsenvaltioita järjestämään vanhemmille ja erityisesti epäsuotuisassa asemassa olevien perheiden vanhemmille tukiohjelmia ja edistämään koulupsykologin virkojen perustamista kaikkiin keskiasteen kouluihin, jotta voitaisiin tarjota apua nuorten sosiaaliseen elämään ja tunne-elämään liittyviin tarpeisiin ja keskittyä erityisesti ennalta ehkäiseviin, esimerkiksi itseluottamuksen parantamista ja kriisien hallintaa koskeviin, ohjelmiin;

27. korostaa tarvetta suunnitella terveydenhuoltojärjestelmiä, joilla vastataan erityisten mielenterveyspalvelujen tarjoamista lapsille ja nuorille koskevaan vaatimukseen, ottaen huomioon siirtymisen pitkäaikaisesta laitoshoidosta kohti tuettua yhteisössä elämistä;

28. korostaa tarvetta havaita ja hoitaa haavoittuvissa ryhmissä esiintyvät mielenterveysongelmat varhaisessa vaiheessa, kiinnittäen erityistä huomiota alaikäisiin;

29. ehdottaa, että mielenterveys sisällytettäisiin kaikkien terveysalan ammattilaisten opinto-ohjelmiin ja että tällä alalla tarjottaisiin jatkuvaa koulutusta;

30. kehottaa jäsenvaltioita ja Euroopan unionia tekemään yhteistyötä sen hyväksi, että lisätään tietoisuutta maasta muuttaneiden henkilöiden lasten mielenterveystilanteen heikkenemisestä, ja laatimaan koulutusohjelmia, joiden avulla autetaan kyseisiä nuoria käsittelemään psyykkisiä ongelmia, jotka liittyvät siihen, etteivät heidän vanhempansa ole läsnä;

Mielenterveys työpaikoilla

31. toteaa, että työpaikoilla on keskeinen rooli mielenterveysongelmista kärsivien henkilöiden sosiaalisessa osallistamisessa, ja pyytää tukemaan heidän työhönottoaan, pitämistään työssä, kuntouttamistaan ja integroimistaan takaisin työelämään, painottaen haavoittuvimmassa asemassa olevien ryhmien osallistamista, etniset vähemmistöyhteisöt mukaan lukien;

32. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan sellaisten työskentelyolosuhteiden tutkimusta, jotka saattavat lisätä mielisairaustapauksia, erityisesti naisten keskuudessa;

33. kehottaa jäsenvaltioita edistämään ja järjestämään mielenterveysongelmista kärsiville henkilöille ammatillista koulutusta tarjoavia erityiskursseja, joissa otetaan huomioon kyseisten henkilöiden taidot ja mahdollisuudet oppia, jotta helpotetaan heidän integroitumistaan työmarkkinoille, sekä kehittämään työhön palaamista koskevia integrointiohjelmia; painottaa myös työnantajien ja työntekijöiden asianmukaisen koulutuksen tarvetta, jotta nämä pystyisivät käsittelemään mielenterveysongelmista kärsivien ihmisten erityistarpeita;

34. kehottaa työnantajia edistämään tervettä työilmapiiriä, kiinnittäen huomiota työperäisen stressin vähentämiseen, mielenterveyden häiriöiden työpaikalla ilmenemisen taustalla vaikuttaviin syihin sekä niiden torjumiseen;

35. kehottaa komissiota vaatimaan yrityksiä ja julkisyhteisöjä laatimaan vuosittain – fyysisestä työterveydestä ja työturvallisuudesta laatimiensa kertomusten tavoin – kertomuksen työntekijöiden mielenterveyden hyväksi vahvistetuista toimintatavoista ja toteutetuista toimista;

36. kannustaa työnantajia ottamaan työterveys- ja työturvallisuusstrategioidensa yhteydessä käyttöön ohjelmia, joilla edistetään työntekijöiden tunne-elämän ja mielen terveyttä, tarjoamaan luottamuksellisia tukivaihtoehtoja, jotka eivät ole leimaavia, sekä ottamaan käyttöön kiusaamista torjuvia toimintalinjoja; kehottaa komissiota julkaisemaan nämä strategiat internetissä myönteisten mallien levittämiseksi;

37. pyytää jäsenvaltioita varmistamaan, että mielenterveyden ongelmien vuoksi sairaus- tai työkyvyttömyyskorvauksiin oikeutetuilta henkilöiltä ei viedä heidän oikeuttaan päästä työhön ja etteivät he menetä työkyvyttömyyteensä/sairauteensa liittyviä etuuksia heti uuden työpaikan löydettyään;

38. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysimittaisesti ja tehokkaasti täytäntöön yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY ([1]);

Ikääntyvien mielenterveys

39. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön sopivat keinot parantaakseen ja pitääkseen yllä ikääntyvien korkeaa elämänlaatua sekä edistämään tervettä ja aktiivista ikääntymistä yhteisön elämään osallistumisen kautta, mukaan lukien joustavien eläkejärjestelmien kehittäminen;

40. korostaa tarvetta edistää hermoston rappeutumissairauksien ja muiden ikään liittyvien mielenterveysongelmien ehkäisemistä ja hoitoa koskevaa tutkimusta; kehottaa komission tulevien toimien tai ehdotusten yhteydessä painokkaasti erottamaan Alzheimerin taudin ja samankaltaiset hermostoa rappeuttavat sairaudet muista mielisairauksista;

41. kannattaa tutkimuksen ja politiikan välisen yhteistoiminnan kehittämistä mielenterveyden ja hyvinvoinnin alalla;

42. toteaa, että on tarpeen arvioida sairauksien yhteisesiintymistä ikääntyneillä ja tarvetta kouluttaa terveydenhuoltohenkilöstöä mielenterveysongelmista kärsivien ikääntyneiden tarpeita koskevan tietämyksen lisäämiseksi;

43. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita – sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevan avoimen koordinointimenettelyn puitteissa – ryhtymään toimenpiteisiin hoitajien tukemiseksi, kehittämään suuntaviivoja terveydenhuollolle ja pitkäaikaishoidolle edistäen siten ikääntyneiden huonon kohtelun ehkäisemistä ja antaen heille mahdollisuuden elää arvokkaasti asianmukaisessa ympäristössä;

([1]) EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

Torstai 19. helmikuuta 2009

Leimautumisen ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunta

44. pyytää toteuttamaan julkisia tiedotus- ja valistustoimia tiedotusvälineiden, internetin, koulujen ja työpaikkojen kautta, jotta edistettäisiin mielenterveyttä, lisättäisiin tietämystä masennuksen ja itsemurhataipumuksen yleisimmistä oireista, torjuttaisiin mielenterveyden häiriöiden aiheuttamaa leimautumista, rohkaistaisiin ihmisiä hakemaan parasta ja tehokkainta apua ja edistettäisiin mielenterveyden ongelmista kärsivien henkilöiden aktiivista integrointia;

45. korostaa tiedotusvälineiden ratkaisevaa roolia mielenterveysongelmia koskevien käsitysten muuttamisessa ja pyytää laatimaan eurooppalaiset suuntaviivat mielenterveyden käsittelemiselle vastuullisella tavalla tiedotusvälineissä;

46. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan ja edistämään mielenterveysongelmista kärsiviä henkilöitä ja heidän hoitajiaan edustavien organisaatioiden vaikutusvallan lisäämistä, jotta helpotettaisiin niiden osallistumista menettelyihin, joilla toimintalinjoja laaditaan ja pannaan täytäntöön sekä mielenterveyttä koskevan tutkimuksen kaikkiin vaiheisiin;

47. katsoo, että mielenterveysongelmien aiheuttaman leimautumisen torjuminen edellyttää luopumista loukkaavista ja epäinhimillisistä käytännöistä sekä holhoukseen perustuvista käytännöistä,

48. katsoo, että on välttämätöntä tukea ja edistää psykologista ja sosiaalista kuntoutustoimintaa, jota järjestävät pienet julkiset, yksityiset tai julkisen ja yksityisen alan yhdessä ylläpitämät asuntolat, jotka tarjoavat päivähoitopalveluja tai jatkuvaa hoitoa, ovat samankaltaisia kooltaan ja luonteeltaan kuin perheyksiköt ja sijaitsevat kaupunkiympäristössä, jotta asukkaiden integroitumista edistetään hoito- ja kuntoutusprosessin kaikissa vaiheissa;

49. panee tyytyväisenä merkille komission ehdotuksen uudeksi direktiiviksi uskontoon tai vakaumukseen, vammaan, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumisesta työelämän ulkopuolellakin, ja kehottaa hyväksymään kyseisen direktiivin välittömästi, jotta voitaisiin tehokkaasti suojella mielenterveysongelmista kärsiviä henkilöitä syrjäytymiseltä;

50. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita viipymättä ratifioimaan aikuisten kansainvälisestä suojelusta 13. tammikuuta 2000 annetun Haagin yleissopimuksen;

*

* *

51. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä WHO:n Euroopan aluetoimistolle.

Energiatehokkuutta koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien ensimmäisen arvioinnin seuranta

P6_TA(2009)0064

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 energiatehokkuutta koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien ensimmäisen arvioinnin seurannasta (2008/2214(INI))

(2010/C 76 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 7. joulukuuta 1998 annetun neuvoston päätöslauselman energiatehokkuudesta Euroopan yhteisössä ([1]),

— ottaa huomioon 19. lokakuuta 2006 päivätyn komission tiedonannon ”Energiatehokkuuden toimintasuunnitelma: Mahdollisuuksien toteuttaminen” (KOM(2006)0545),

([1]) EYVL C 394, 17.12.1998, s. 1.

— ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2006)1173), joka täydentää edellä mainittua tiedonantoa, erityisesti edellä mainitun toimintasuunnitelman vaikutusten arvioinnin (SEC(2006)1174) ja toimintasuunnitelman tiivistelmän (SEC(2006)1175),

— ottaa huomioon 10. tammikuuta 2007 päivätyn komission tiedonannon "Energiapolitiikka Euroopalle" (KOM(2007)0001),

— ottaa huomioon 8. ja 9. maaliskuuta 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät Eurooppa-neuvoston toimintasuunnitelman (2007–2009) – Euroopan energiapolitiikka hyväksymisestä,

— ottaa huomioon kodinkoneiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin 22 päivänä syyskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/75/ETY ([1]),

— ottaa huomioon rakennusten energiatehokkuudesta 16. joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/91/EY ([2]),

— ottaa huomioon hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämistä sisämarkkinoilla koskevan 11 päivänä helmikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/8/EY ([3]),

— ottaa huomioon energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista 6 päivänä heinäkuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY ([4]),

— ottaa huomioon energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/32/EY ([5]),

— ottaa huomioon Amerikan yhdysvaltojen hallituksen ja Euroopan yhteisön välisen toimistolaitteiden energiatehokkuutta osoittavia merkintöjä koskevien ohjelmien yhteensovittamista koskevan sopimuksen tekemisestä 18 päivänä joulukuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/1005/EY ([6]),

— ottaa huomioon toimistolaitteiden energiatehokkuutta osoittavia merkintöjä koskevasta yhteisön ohjelmasta 15 päivänä tammikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 106/2008 (uudelleenlaadittu toisinto) ([7]),

— ottaa huomioon kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1639/2006/EY ([8]) ja erityisesti sen II osaston III luvun "Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelma",

— ottaa huomioon Euroopan yhteisön seitsemännestä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta (2007–2013) 18 päivänä joulukuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1982/2006/EY ([9]),

([1]) EYVL L 297, 13.10.1992, s. 16.
([2]) EYVL L 1, 4.1.2003, s. 65.
([3]) EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50.
([4]) EUVL L 191, 22.7.2005, s. 29.
([5]) EUVL L 114, 27.4.2006, s. 64.
([6]) EUVL L 381, 28.12.2006, s. 24.
([7]) EUVL L 39, 13.2.2008, s. 1.
([8]) EUVL L 310, 9.11.2006, s. 15.
([9]) EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1.

Torstai 19. helmikuuta 2009

— ottaa huomioon 1. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman energiatehokkuudesta annetusta vihreästä kirjasta ”Enemmän tuloksia vähemmällä” ([1]),

— ottaa huomioon 14. joulukuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan strategiasta kestävän, kilpailukykyisen ja varman energiahuollon turvaamiseksi - Vihreä kirja ([2]),

— ottaa huomioon 23. tammikuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon ”Energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista annetun direktiivin 2006/32/EY mukainen ensimmäinen arviointi kansallisista energiatehokkuutta koskevista toimintasuunnitelmista – Energiatehokkaammaksi yhteisvoimin” (KOM(2008)0011),

— ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (KOM(2008)0019),

— ottaa huomioon 13. marraskuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon ”Energiatehokkuus: 20 prosentin tavoitteen saavuttaminen” (KOM(2008)0772),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

— ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön ja aluekehitysvaliokunnan lausunnon (A6-0030/2009),

A. ottaa huomioon, että EU tuhlaa tehottomuuden vuoksi yli 20 prosenttia energiastaan ja että jos EU onnistuu täyttämään 20 prosentin säästötavoitteen, se käyttää noin 400 öljyekvivalenttitonnia vähemmän primaarienergiaa ja vähentää hiilidioksidipäästöjään noin 860 Mt:lla;

B. katsoo, että energiankulutus ja lähinnä perinteisiin energialähteisiin perustuva kansallinen energialähteiden valinta ovat edelleen merkittävimpiä kasvihuonekaasujen päästölähteitä Euroopan unionissa,

C. katsoo, että energianlähteiden ja EU:hun suuntautuvan tuonnin yhteydessä ilmenee yhä moninaisempia huoltovarmuutta ja riippuvaisuutta koskevia riskejä,

D. katsoo, että taloutta voitaisiin elvyttää lisäämällä energiatehokkuutta koskevia kannustimia rahoituskriisin, taantuman tai öljyn hinnan volatiliteetin tai ennakoimattomuuden aikoina,

E. katsoo, että energian hinnan nousemisesta saattaa tulla yksi tärkeimmistä köyhyyteen johtavista syistä; katsoo, että energiatehokkuuden kehittäminen on tehokkain tapa energiaa tarvitsevien turvattomuuden vähentämiseksi,

F. katsoo, että energiatehokkuuden lisääminen on kustannustehokkain tapa EU:n itselleen asettamien sitovien päästövähennysten ja uusiutuvia energialähteitä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi,

G. katsoo, että energiatehokkuuden kehittäminen ja sen tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntäminen on jäsenvaltioiden yhteisen edun mukaista; pitää asianmukaisena, että jäsenvaltioihin sovelletaan erilaisia toimenpidekokonaisuuksia, joissa otetaan huomioon niiden erilaiset taloutta ja ilmastoa koskevat olosuhteet,

H. katsoo, että energiatehokkuutta koskevilla toimilla voidaan saavuttaa haluttu tulos ainoastaan siinä tapauksessa, että niitä sovelletaan kaikilla politiikan aloilla,

([1]) EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 273.
([2]) EUVL C 317 E, 23.12.2006, s. 876.

I. katsoo, että koska useat jäsenvaltiot eivät ole toimittaneet energiatehokkuutta koskevia kansallisia suunnitelmia, komission on ryhdyttävä toimiin kannustaakseen useampia jäsenvaltioita tekemään päätöksiä kyseisellä alalla,

J. katsoo, että kansainvälinen talouskriisi ja energialähteiden hintojen voimistuva volatiliteetti korostavat entisestään energiatehokkuuden merkitystä, mikä saattaa parantaa merkittävästi eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä,

K. ottaa huomioon, että komission ”Energiatehokkuus: 20 prosentin tavoitteen saavuttaminen” -tiedonannossa pidettiin todellisena uhkana, että vuodeksi 2020 asetettuja energiatehokkuustavoitteita ei kyetä saavuttamaan,

L. toteaa, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä koskevan direktiiviehdotuksen mukaisesti jäsenvaltioilta edellytetään energiatehokkuuden ja energiasäästöjen edistämistä ja niihin kannustamista, jotta ne voivat saavuttaa helpommin uusiutuvia energialähteitä koskevat tavoitteensa,

M. ottaa huomioon, että asuinrakennuksista saadaan noin 27 prosentin energiasäästömahdollisuudet,

N. toteaa, että sen paremmin EU:n tasolla kuin kansallisella tasolla ei ole edelleenkään oikeudellisesti sitovia energiatehokkuustavoitteita,

O. katsoo, että energiatehokkuushankkeiden toteuttamiseen ei selvästikään ole kapasiteettia,

1. pitää myönteisenä, että jäsenvaltiot ovat laatineet toimintasuunnitelmia; on toisaalta huolissaan siitä, että suunnitelmien toimittaminen on viivästynyt ja että useammassa kansallisessa toimintasuunnitelmassa viitataan puutteisiin, jotka saattavat vaarantaa Euroopan unionin energiatehokkuus- ja ilmastonsuojelutavoitteiden toteutumisen; korostaa, että nyt on panostettava energiatehokkuutta koskevien toimien täytäntöönpanoon, mukaan luettuina parhaiden käytänteiden ja synergian luominen sekä energiatehokkuutta koskevan tiedottamisen ja neuvonnan parantaminen loppukäyttäjien kannalta;

2. pitää oikea-aikaisena, että osana vuonna 2009 toteutettavaa toimintasuunnitelmien uudelleen tarkastelua tutkitaan yksityiskohtaisesti, missä määrin lainsäädäntö ja toimintasuunnitelmat kattavat kaikki energiatehokkuuden säästömahdollisuudet ja täytäntöönpanoa ja voimaansaattamista koskevan vastuun jakamisen Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden välillä;

3. kehottaa komissiota asettamaan energiatehokkuuden ja energiasäästöt Euroopan energiapolitiikan kulmakiviksi; pitää myönteisenä, että komissio on ilmoittanut edellä mainitussa ”Energiatehokkuus: 20 prosentin tavoitteen saavuttaminen” -tiedonannossaan tarkistavansa energiatehokkuutta koskevaa EU:n toimintasuunnitelmaa; kehottaa komissiota tekemään vuodeksi 2020 asetetun 20 prosentin energiatehokkuuden tavoitteesta oikeudellisesti sitovan osana arviointia, joka komission on laadittava yhteisön edistymisestä mainitun tavoitteen osalta jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään osana yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämistä vuoteen 2020 mennessä tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisesti ([1]);

4. pitää myönteisenä, että komissio on lisännyt energiatehokkuutta koskevia henkilöstöresursseja, vaikka ne ovat edelleen täyden toimivuuden kannalta riittämättömät, mutta lisäyksen seurauksena muun muassa ympäristöystävällistä suunnittelua, rakennusten energiatehokkuutta ja energiamerkintöjä, liikenteen alaa ja loppukäyttäjien järjestelmiä koskevien lainsäädäntöehdotusten valmistelu on nopeutunut; korostaa, että mainituilla aloilla tarvitaan edelleen lainsäädäntöä;

5. pitää direktiiviä 2006/32/EY hyvänä sääntelykehyksenä; toteaa toisaalta, että direktiivin soveltamisaika on rajattu vuoteen 2016 ja että se on joka tapauksessa liian ponneton, jotta tavoite energiatehokkuuden parantamisesta vähintään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä kyettäisiin saavuttamaan, joten asiaa on tarkasteltava uudelleen vuonna 2012 jäsenvaltioiden kokemuksia koskevan kattavan tutkimuksen perusteella;

([1]) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136.

Torstai 19. helmikuuta 2009

6. pitää myönteisenä sitä, että useiden jäsenvaltioiden energiantoimittajat ja ammattijärjestöt ovat direktiivin perusteella alkaneet kohentaa omia älykkäitä mittausjärjestelmiään käynnistäneet niiden yhteensovittamisen; toteaa kuitenkin, että nykyisen sääntelykehyksen vuoksi on epätodennäköistä, että kotitaloudet alkavat laajalti soveltaa älykkäitä mittausjärjestelmiä; kannattaa siksi älykkäiden mittareiden pakollista käyttöön ottamista 10 vuoden kuluessa sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 2003/54/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY ([1]) voimaan tulosta; kehottaa komissiota huolehtimaan tiukemmin direktiivin 2006/32/EY 13 artiklan vaatimuksista älykkäiden mittausjärjestelmien markkinoille tuomisen nopeuttamiseksi;

7. pitää välttämättömänä sitä, että komissio tukee älykkäiden mittausjärjestelmien pakollista käyttöönottoa ja laatii laajan tutkimuksen jäsenvaltioiden kokemuksista mainitulla alalla; katsoo, että tuleviin määräyksiin olisi sisällytettävä vaatimus kuluttajien koteihin asennettavista helppolukuisista mittareista mittausjärjestelmä käyttöönoton yhteydessä, ja että komission olisi lisäksi kiinnitettävä huomiota mittausjärjestelmien täydentävyyttä, tietoviestintää, eriteltyjä tariffeja ja mikrotuotantoa koskeviin määräyksiin;

8. katsoo, että julkisen sektorin esimerkillistä asemaa vahvistavia säännöksiä olisi kannatettava; katsoo energiakustannusten nousun perusteella, että julkisen sektorin laitosten julkisia hankintoja koskevia menettelyjä varten olisi määriteltävä energiatehokkuutta koskevia kriteereitä;

9. myöntää, että rakennusten energiatehokkuuden lisääminen saattaa edistää valtavasti kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä ja ilmastonmuutoksen torjuntaa sekä ilmastonmuutokseen sopeuduttaessa että sen syitä torjuttaessa;

10. kehottaa jäsenvaltioita käyttämään huomattavasti enemmän vaihtoehtoisia uusiutuvan energian lähteitä, kuten tuulivoimaa, biomassaa, biopolttoaineita ja mahdollisuuksien mukaan myös aalto- ja vuorovesienergiaa;

11. pitää myönteisenä, että komissio aikoo laajentaa direktiivin 2002/91/EY kattamaan matalaenergiarakennusten ja hiilen nettopäästöjä aiheuttamattomien rakennusten standardoinnin, ja vaatii koko EU:ssa sovellettavia energiataseeltaan positiivisia rakennuksia koskevien vaatimusten käyttöönottoa, koska ne saattaisivat alentaa loppukäyttäjien kustannuksia; vaatii standardoinnin ja uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian vähimmäisosuuksien täsmällisen aikataulun vahvistamista sekä uusia että nykyisiä rakennuksia varten;

12. korostaa, että asuinrakennukset ovat pahimpia energian tuhlaajia, ja kehottaa näin ollen lisäämään rakennusten energiatehokkuuteen kohdennettavaa rahoitustukea sekä kansallisella että yhteisön tasolla ja vertaamaan nykyisiä rahoituskannustimia kansallisissa toimintasuunnitelmissa vahvistettuihin tavoitteisiin osana komission suorittamaa toimintasuunnitelmien arviointia;

13. kehottaa erityisesti jäsenvaltioita ja alueita käyttämään rakennerahastoja perustaakseen alueilleen Euroopan älykästä energiahuoltoa koskevan vuoden 2008 työohjelman alaiseen yhteiseen toimintaan liittyviä aihepiirikohtaisia verkkoja, joiden avulla jäsenvaltiot ja alueet saavat tietoa siitä, miten muut EU:n alueet käyttävät energiaa tehokkaasti, ja voivat hyötyä toistensa energiatehokkuutta koskevasta taitotiedosta ja kokemuksesta tällä alalla;

14. korostaa, että kansallisten toimintasuunnitelmien asuinrakennusten energiapolitiikkaa koskevissa osuuksissa olisi asetettava etusijalle matalan tulotason kansalaisten asumusten kokonaislaadun parantaminen, kun otetaan huomioon, että polttoaineiden ennakoimattomat hinnanmuutokset haittaavat vakavasti mainittujen kotitalouksien taloudellista tilannetta, mistä saattaa aiheutua vakavia yhteiskunnallisia ongelmia;

15. pitää myönteisenä, että toimintasuunnitelmaan ja direktiiviin 2005/32/EY sisällytetään järjestelmällisesti ja jatkuvasti välineiden merkintöjä ja vähimmäisenergiatehokkuutta koskevia määräyksiä; pitää tärkeänä, että lainsäädännön piiriin kuuluvaa välineistöä laajennetaan ja että kulutustottumuksia seurataan;

16. suosittelee valmiustilakäytön vähentämiseksi, että komissio tarkastelee mahdollisuutta säännellä ulkoisia voimanlähteitä, joita hyödynnetään useissa laitteissa; kehottaa komissiota varmistamaan direktiivin 2005/32/EY mukaisesti, että tuotteen koko elinkaarta koskeviin säännöksiin sisällytetään energiatehokkuusvaikutukset; edellyttää tässä yhteydessä, että tätä direktiiviä täydennetään säännöksillä, jotka koskevat koko elinkaarta, tuotevastuuta ja korjattavuutta;

([1]) EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55.

17. pitää tärkeänä, että Euroopan päästökauppajärjestelmään osallistumattomat yritykset osallistuvat energiatehokkuuden lisäämiseen erityisesti silloin kun piilokustannukset tai muut hankaluudet haittaavat energiatehokkuusmarkkinoiden muodostumista; pitää tämän saavuttamiseksi tarpeellisena – ekologisen suunnittelun laajentamisen lisäksi – niin kutsuttujen valkoisten todistusten käyttöön ottoa; katsoo, että mainitun mahdollistamiseksi komission olisi saatettava asiaa koskevat tarkastukset päätökseen mahdollisimman pian; toteaa, että energiatehokkuus saattaa auttaa jäsenvaltioita ratkaisevasti pakollisten taakanjakotavoitteiden saavuttamisessa; korostaa, että rakennusten energiatehokkuuden parantaminen antaa erityisiä mahdollisuuksia kustannustehokkaisiin vähennyksiin;

18. pitää myönteisenä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 443/2009 päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille ([1]) ja kuulemista ajoneuvojen energiatehokkuuden kohentamista koskevasta uudesta lainsäädännöstä; korostaa, että tulevat tiukat päästötavoitteet on asetettava mahdollisimman pian, jotta alalle saataisiin varmuutta; ilmaisee pettymyksensä, koska parlamentin vuodelle 2020 edellyttämää 95 g:n hiilidioksidirajaa ei ole vahvistettu; toteaa kuitenkin huolestuneena, että uusi lainsäädäntö ei korvaa liikenteen energiantarpeen lisääntymistä;

19. pitää kaupunkiliikennettä koskevan vihreän kirjan (KOM(2007)0551) laatimista myönteisenä, mutta katsoo, että tehokkuusvarantoja ei voida ottaa käyttöön, sillä konkreettiset ja numerotietoihin perustuvat toimenpiteet puuttuvat; kehottaa komissiota tarkastelemaan tapoja, kuinka energiatehokkaan kaupunkiliikenteen edistämisellä ja julkisen liikenteen kehittämisellä voidaan vahvistaa rakenne- ja koheesiopolitiikkaa ja kuinka liikkuvuuden tehokkuutta voidaan painottaa enemmän yhteisön yhteisrahoitusta saavien hankkeiden ehdoissa;

20. korostaa, että tiedotus- ja viestintävälineiden leviäminen on mahdollistanut maanteiden tavaraliikenteen tietullien perimisen muuallakin kuin moottoriteillä; katsoo, että on tarkasteltava mahdollisuuksia sisämarkkinoita koskevan lainsäädännön seurannan yhdenmukaistamiseksi;

21. pitää myönteisenä komission ehdotusta tehokkaan yhteistuotannon edistämisestä, mutta toteaa, että yhteistuotannon edistäminen on hyödyllisintä, kun se edistää tehokkaasti paikallisen lämmöntarpeen tyydyttämistä; toteaa, että verkoston tehokkuus on kaukolämpöjärjestelmissä yhtä tärkeää kuin kuluttajien käyttämien laitteiden tehokkuus; katsoo, että rakennerahoitusta kohdennettaessa olisi kiinnitettävä selvästi enemmän huomiota jo olemassa olevien kaukolämpöjärjestelmien energiatehokkuuteen;

22. katsoo edelleen, että yksittäiset politiikan alat ovat ristiriidassa Euroopan unionin energiatehokkuuspyrkimysten kanssa; katsoo, että sama pätee rakenne- ja koheesiotuen nykyisiin rakenteisiin;

23. katsoo, että pk- yrityksillä on tärkeä asema energiatehokkuuden edistämisessä mutta niillä ei ole suuyritysten kaltaisia mahdollisuuksia energia-alan lainsäädännön tai uusien standardien noudattamiseen; katsoo näin ollen, että eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevassa aloitteessa olisi käsiteltävä myös energiatehokkuutta koskevia tietoja ja yhteyksiä pk-yritysten kanssa;

24. kehottaa jäsenvaltioita suhtautumaan asiaan kunnianhimoisemmin ja muuntamaan energiatehokkuutta koskevat kansalliset toimintasuunnitelmat käytännölliseksi välineeksi, jonka avulla huolehditaan direktiivin 2006/32/EY mukaisten energiatehokkuustavoitteiden ja laajempien ja pidemmän aikavälin tavoitteiden saavuttamisesta, erityisesti energiatehokkuuden parantamisesta vähintään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä sekä päästövähennyksiä koskevista sitovista kansallisista taakanjakovelvoitteista;

25. kehottaa jäsenvaltioita ylittämään direktiivissä 2006/32/EY vuodeksi 2016 asetetun ohjeellisen vähimmäismääräisen 9 prosentin energiansäästötavoitteen ja asettamaan selviä välitavoitteita lopullisen tavoitteen saavuttamiseksi;

([1]) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 1.

Torstai 19. helmikuuta 2009

26. pitää tarpeellisena, että kansallisissa toimintasuunnitelmissa asetetaan realistiset, konkreettiset ja sitovat tavoitteet ja yksilöidään toimet, jotka on toteutettava näiden tavoitteiden saavuttamiseksi;

27. pitää erittäin tärkeänä, että kansalliset toimintasuunnitelmat mukautetaan maantiedettä, ilmastoa, talouden rakennetta ja kulutustottumuksia koskeviin erityispiirteisiin, joissa saattaa ilmetä tuntuvia alueellisia eroavaisuuksia;

28. korostaa alueellista yhteenkuuluvuutta koskevan komission vihreän kirjan (KOM(2008)0616) osoittamaa energian ja alueellisen yhteenkuuluvuuden välistä suhdetta, mikä koskee energiatehokkaiden toimien myönteistä vaikutusta kestävään kehitykseen ja energian huoltovarmuuteen, hyvän aluesuunnittelun merkitykseen ja pitkän aikavälin ratkaisuihin kaikille alueille;

29. pitää välttämättömänä sitä, että kansallisissa toimintasuunnitelmissa saavutetaan energiatehokkuustavoitteet kustannustehokkaasti ja että valtion tuesta saatava lisäarvo taataan;

30. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan nykyisissä viranomaisrakenteissa kansalaisyhteyksiä energiatehokkuuden, kyseisen alan parhaiden käytänteiden ja energia- ja ilmastoalalla luotujen kuluttajaoikeuksien yhteydessä;

31. pitää useiden jäsenvaltioiden nykykäytänteistä poiketen välttämättömänä, että alue- ja paikallishallinnot sekä kansalais- ja työmarkkinajärjestöt osallistuvat merkittävällä tavalla kansallisten toimintasuunnitelmien laatimiseen, jotta toteutus ruohonjuuritasolla on aiempaa tehokkaampaa;

32. pitää tärkeänä tavoitteena sitä, että kansallisissa toimintasuunnitelmissa kiinnitetään erityistä huomiota energian hintojen noususta aiheutuvaan köyhyyteen ja annetaan takeet köyhyyden uhan alla elävien asianmukaisesta suojaamisesta; katsoo, että energiatehokkuutta koskeva valistus ja tiedottaminen on erittäin tärkeää ja toteutettava viipymättä;

33. pitää hyvin tärkeänä, että jäsenvaltiot sisällyttävät energiatehokkuutta koskeviin kansallisiin toimintasuunnitelmiinsa asianmukaiset energiansäästöön tarkoitetut rahoitusvälineet direktiivin 2006/32/EY 9 artiklan vaatimusten mukaisesti; katsoo, että rahoitusvälineet olisi suunniteltava siten, että niillä pyritään poistamaan energiatehokkuuden parantamiselle tyypillisiä esteitä, mikä tarkoittaa muun muassa kustannusten ja hyödyn jakamista omistajan ja vuokralaisen kesken sekä pidempiä takaisinmaksuaikoja, joita tarvitaan, kun vanhempia ja vaikeasti hoidettavia kiinteistöjä saatetaan kulloistenkin energiatehokkuusstandardien mukaisiksi;

34. katsoo, että kansallisissa toimintasuunnitelmissa on korostettava erityisesti sitä, millä tavoin hallitukset aikovat edistää ja tukea pk-yritysten energiatehokkuutta koskevia investointeja; korostaa näin ollen, että nämä asiat olisi otettava erityisesti huomioon kansallisia toimintasuunnitelmia laadittaessa;

35. pitää valitettavana, että useimmissa jäsenvaltioissa energiatehokkuuteen liittyviin hankkeisiin myönnetyt määrärahat ovat yhä riittämättömiä, ja että rahoituksessa ei oteta riittävästi huomioon alueellisia eroja; kehottaa jäsenvaltioita ja alueita keskittymään innovoivia toimia koskevien toimintaohjelmien täytäntöönpanoon, jotta kyetään kehittämään kustannustehokkaita energiatehokkuusratkaisuja;

36. korostaa, että nämä toimenpiteet on toteutettava jatkossa tehokkaasti, mihin sisältyy parhaiden käytänteiden ja synergian kehittäminen sekä energiatehokkuusalan hajautuneiden eri toimijoiden tietojenvaihdon ja niiden toiminnan yhteensovittamisen järjestäminen;

37. korostaa, että vuonna 2011 annettavissa uusissa kansallisissa toimintasuunnitelmissa on oltava kattavampia ja selvempiä sitoumuksia, jotta markkinoilla toimiville saadaan suotuisampi toimintaympäristö ja ennakoitavissa olevat investointiolosuhteet;

38. korostaa, että yksityiselle sektorille olisi kansallisten toimien tukemana annettava näkyvä rooli uuteen ja kestävään energiateknologiaan liittyvässä sijoitus- ja kehitystoiminnassa ja että sen olisi samalla oltava innovatiivinen ja omaksuttava laajemmin energiatehokkuuteen keskittyvä ajattelutapa;

39. korostaa EU:n viranomaisten strategista roolia etenkin alueellisella ja paikallisella tasolla sen varmistamisessa, että energiatehokkaat aloitteet saavat tarvittavan kannatuksen toimielimissä direktiivin 2006/32/EY mukaisesti; suosittelee tiedotus- ja valistuskampanjoiden tehostamista, esimerkiksi helppotajuisten energiatehokkuutta osoittavien merkintöjen käyttämistä, energiaan liittyviä kokeiluhankkeita ja alueellisten ja paikallisten viranomaisten alueilla tapahtuvaa koulutusta, joiden tarkoituksena on lisätä kansalaisten tietoisuutta energia-asioista ja muuttaa heidän käyttäytymistään;

40. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään pitkän aikavälin energiatehokkuuskampanjoita, joissa keskitytään sekä julkisten että yksityisten rakennusten energiatehokkuuteen ja kansalaisten saamiseen vakuuttuneiksi siitä, että energiatehokkuus voi tuoda heille todellista säästöä;

41. kehottaa komissiota laatimaan kaikista toimitetuista ensimmäisen kierroksen suunnitelmista yksityiskohtaisen analyysin, jotta viivästymisien syyt saadaan täydellisesti selville, ja toteuttamaan tiukkoja toimenpiteitä viivästymisiä ja laiminlyöntejä vastaan;

42. pyytää komissiota tarkastelemaan sekä yhteisön että jäsenvaltioiden tasolla, että kaikki alakohtaiset politiikat ovat yhdenmukaisia energiatehokkuustavoitteiden kanssa, ja pitää tässä yhteydessä välttämättömänä tukijärjestelyjen yksityiskohtaista tarkastelua;

43. kehottaa komissiota lisäämään merkittävästi rakenne- ja koheesiorahastojen osuutta, joka olisi kohdennettava nykyisten asuntojen energiatehokkuuden parantamiseen Euroopan aluekehitysrahastosta 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1080/2006 ([1]) 7 artiklan mukaisesti, ja edellyttämään, että jäsenvaltiot hyödyntävät tätä mahdollisuutta täysipainoisesti; edellyttää tämän alan toimien tukikelpoisuutta koskevien ehtojen lieventämistä;

44. kehottaa jäsenvaltioita ja alueita käyttämään erityisesti rakennerahastoja perustaakseen alueilleen Euroopan älykästä energiahuoltoa koskevan vuoden 2008 työohjelman alaiseen yhteiseen toimintaan liittyviä aihepiirikohtaisia verkkoja, joiden avulla jäsenvaltiot ja alueet saavat tietoa siitä, kuinka muut EU:n alueet käyttävät energiaa tehokkaasti, ja voivat hyötyä toistensa energiatehokkuutta koskevasta taitotiedosta ja kokemuksesta;

45. pyytää komissiota rakennerahastojen seuraavaa ohjelmakautta ajatellen tukemaan energiatehokkuustavoitteita, vahvistamaan mainittuja tavoitteita koskevat ensisijaiset kriteerit sekä tukemaan sellaisten konkreettisten toimenpiteiden toteuttamista ja tekniikoiden käyttöä, joilla voidaan säästää energiaa ja edistää sen tehokasta käyttöä, mukaan lukien kumppanuuksien edistäminen erilaisissa hankkeissa, kuten rakennusten kunnostamisessa, katuvalaistuksen nykyaikaistamisessa, liikenteen ympäristöystävällisyyden lisäämisessä, kaukolämpöjärjestelmien nykyaikaistamisessa sekä sähkön ja lämmön tuotannossa;

46. pyytää komissiota toteuttamaan tarvittavia toimia sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden institutionaaliset valmiudet ovat riittävät energiatehokkuuden kansallisten toimintasuunnitelmien valmistelemiseen ja toteuttamiseen, mihin sisältyy yksittäisten toimien, kuten rakennusten energiatodistuksista aiheutuvia velvoitteita koskevien toimien, virallinen seuranta ja laadunvalvonta, ja tukemaan energiatehokkuutta koskevaa neuvontaa ja julkisia koulutusohjelmia; kehottaa komissiota luomaan julkisen tietokannan jäsenvaltioiden energiatehokkuustoimista ja/tai niiden soveltamisen kriittisistä osatekijöistä;

47. kehottaa komissiota laatimaan vähimmäisvaatimukset energiatehokkuuden kansallisten toimintasuunnitelmien yhdenmukaistettua mallia, menettelyjä ja arviointiprosessia varten; toteaa, että tämä vähentää jäsenvaltioiden hallinnollista rasitusta ja varmistaa sen, että energiatehokkuuden kansalliset toimintasuunnitelmat ovat vankalla pohjalla ja että ne mahdollistavat vertailevan analysoinnin; katsoo, että mainitun yhdenmukaistetun mallin ja metodologian mukaisesti olisi vaadittava alakohtaisia lukuja ja että niiden mukaisesti on erotettava selvästi toisistaan jäsenvaltioiden aikaisemmin toteuttamat energiatehokkuustoimet ja uudet, ylimääräiset toimet; muistuttaa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä koskevan direktiiviehdotuksen vastaavista säännöksistä; korostaa, että se, että komissio tarkastaa ja tarvittaessa hylkää kansalliset toimintasuunnitelmat niiden komissiolle toimittamisen yhteydessä, varmistaa täytäntöönpanon laadun parantamisen myöhemmissä vaiheissa; edellyttää kansallisten toimintasuunnitelmien ja ilmastonmuutostavoitteisiin kytkeytyvien, eri lainsäädäntövälineiden mukaisten selontekojen yhteensovittamista; kehottaa komissiota tarkastamaan energiatehokkuuden kansalliset toimintasuunnitelmat verraten niitä muihin vastaaviin kansallisiin toimintasuunnitelmiin, kuten Kioton pöytäkirjan yhteydessä toimitettuihin kansallisiin selontekoihin ja rakennerahastojen kansallista strategista viitekehystä koskeviin asiakirjoihin;

([1]) EUVL L 210, 31.7.2006, s. 1.

Torstai 19. helmikuuta 2009

48. kehottaa komissiota kehittämään yhteiset periaatteet menetelmille, joilla energiasäästöjä mitataan siten, että toissijaisuusperiaate otetaan asianmukaisesti huomioon; katsoo, että energiatehokkuuden kohentamistoimista aiheutuvien energiasäästöjen määrän selvittäminen ja todentaminen kuuluu direktiivin 2006/32/EY soveltamisalaan ja että se palvelee myös vuodelle 2020 asetetun 20 prosentin energiansäästötavoitteen ja muiden tulevien energiasäästötavoitteiden saavuttamisen mittaamista;

49. vaatii komissiota varmistamaan, että energiatehokkuuden kansallisissa toimintasuunnitelmissa sovelletaan selvää ja yhdenmukaista lähestymistapaa ja että direktiivin 2002/91/EY ja sen mahdollisten tulevien uudelleenlaadittujen toisintojen vaatimukset sisällytetään täysimääräisinä energiatehokkuuden kansallisiin toimintasuunnitelmiin, jotta niissä ehdotettaisiin toimia, jotka aidosti täydentävät jo voimassaolevan kansallisen lainsäädännön tai yhteisön lainsäädännön mukaista energiatehokkuuden parantamista;

50. kehottaa komissiota vaatimaan, että energiatehokkuuden kansallisissa toimintasuunnitelmissa on ilmaistava selkeästi, millä tavoin direktiivissä 2006/32/EY julkiselle sektorille asetettu velvollisuus näyttää esimerkkiä on tarkoitus täyttää, ja tekemään tarvittaessa ehdotus yhteisön säädökseksi, jolla varmistettaisiin julkisen sektorin johtava asema energiatehokkuutta koskevissa investoinneissa;

51. pyytää komissiota kartoittamaan tapoja, joilla julkisia hankintoja koskevia menettelyjä voidaan vahvistaa energiatehokkuutta koskevilla ehdoilla siten, että julkisissa sopimuksissa etusija annetaan ”vihreille” tuotteille, mukaan lukien energiatehokkuusstandardien pakollinen soveltaminen ja energian elinkaarikustannusten pakollinen sisällyttäminen investointiarvioihin, ja korostaa, että joka tason viranomaisten olisi näytettävä menettelyissään esimerkkiä ympäristöystävällisten julkisten hankintojen täytäntöönpanosta;

52. kehottaa komissiota tarkastelemaan tutkimukseen ja kehittämiseen kohdennettuja yhteisöjen määrärahoja, jotta energiatehokkuuden parantamiseen osoitettuja määrärahoja voidaan lisätä seuraavassa rahoituskehyksessä;

53. katsoo, että komission on kannustettava jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä tehneet päätöstä kansallisesta energiatehokkuussuunnitelmastaan, panemaan täytäntöön alalla tehdyt päätökset;

54. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Soveltava tutkimus yhteisen kalastuspolitiikan alalla

P6_TA(2009)0065

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 soveltavasta tutkimuksesta yhteisen kalastuspolitiikan alalla (2008/2222(INI))

(2010/C 76 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20. joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ([1]),

— ottaa huomioon Euroopan yhteisön seitsemännestä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta (2007–2013)18. joulukuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1982/2006/EY ([2]),

— ottaa huomioon komission 3. syyskuuta 2008 antaman tiedonannon ”Eurooppalainen strategia merien ja merenkulkualan tutkimusta varten: johdonmukaiset puitteet eurooppalaisella tutkimusalueella harjoitettavalle tutkimukselle merien kestävän käytön tukemiseksi” (KOM(2008)0534) (”strategia merien ja merenkulkualan tutkimusta varten”),

([1]) EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.
([2]) EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1.

— ottaa huomioon komission 19. syyskuuta 2002 antaman tiedonannon ”Yhteisön vesiviljelyalan kestävää kehittämistä koskeva strategia” (KOM(2002)0511),

— ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2006 vahvistamansa kannan ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön seitsemännestä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta (2007–2013) ([1]),

— ottaa huomioon 20. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin yhdennetystä meripolitiikasta ([2]),

— ottaa huomioon yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista 17. kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY (meristrategiadirektiivi) ([3]),

— ottaa huomioon kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista yhteisön puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta 25. helmikuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008 ([4]),

— ottaa huomioon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([5]),

— ottaa huomioon Johannesburgissa (Etelä-Afrikka) 26. elokuuta – 4. syyskuuta 2002 pidetyn kestävän kehityksen huippukokouksen loppuraportin,

— ottaa huomioon koko Eurooppaa edustavien eurooppalaisten merien ja merenkulkualan tutkimuslaitosten, tutkijayhteisöjen ja useiden tutkijoiden EurOCEAN-konferenssissa 22. kesäkuuta 2007 hyväksymän Aberdeenin julistuksen,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

— ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A6-0016/2009),

A. ottaa huomioon, että komissio on neljännestä puiteohjelmasta alkaen pyrkinyt kannustamaan eurooppalaista kalastuksen ja vesiviljelyn tutkimusta yhteisen kalastuspolitiikan tukemiseksi,

B. ottaa huomioon, että seitsemännessä puiteohjelmassa kaikki kalastuksen ja vesiviljelyn tutkimus sisältyy maatalouden tutkimusta koskevaan laajaan kokonaisuuteen (aihealue 2), kun taas meritieteet ja rannikkoalueiden hoito on sisällytetty ympäristötieteisiin,

C. katsoo, että Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) laatimissa vastuullisen kalastuksen toimintasäännöissä sekä sopimuksessa hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta korostetaan, että on tarpeen kehittää tutkimusta ja tietojen keruuta alaa koskevien tieteellisten tietojen parantamiseksi,

D. katsoo, että yhteinen kalastuspolitiikka kuuluu niihin yhteisön politiikan aloihin, jotka ovat kaikkein riippuvaisimpia tieteellisestä tutkimuksesta, ja että tämän politiikan puitteissa toteutettujen toimenpiteiden uskottavuus edellyttää korkeatasoisia tieteellisiä tietoja,

([1]) EUVL C 300 E, 9.12.2006, s. 400.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0213.
([3]) EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.
([4]) EUVL L 60, 5.3.2008, s. 1.
([5]) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Torstai 19. helmikuuta 2009

E. ottaa huomioon, että yhteinen kalastuspolitiikka pohjautuu hyvän hallintotavan periaatteisiin, joiden mukaan päätöksenteon on perustuttava moitteettomille tieteellisille lausunnoille ja tuotettava oikea-aikaisia tuloksia,

F. katsoo, että kiintiöt on asetettava ja kestävä enimmäistuotto on määriteltävä tieteellisten tietojen pohjalta,

G. ottaa huomioon, että kalastajien ja tutkijoiden arviot meren ja kalakantojen tilasta poikkeavat usein toisistaan,

H. ottaa huomioon, että strategiassa merien ja merenkulkualan tutkimusta varten todetaan, että on tärkeää jatkaa toimia merentutkimuksen ja merenkulkualan tutkimuksen eri osa-alueilla, mutta siinä myös keskitytään parantamaan vuorovaikutusta merentutkimuksen ja merenkulkualan tutkimuksen välillä sen sijaan, että siinä keskityttäisiin jo vakiintuneisiin tutkimusaloihin,

I. katsoo, että syrjäisimmillä alueilla olevat osaamiskeskukset ovat etuoikeutettuja Euroopan meriympäristön seurantakeskuksia merien ja merenkulkualan tutkimusstrategian puitteissa,

J. katsoo, että yhteisen kalastuspolitiikan tuleva uudelleentarkastelu, jossa asetetaan etusijalle alueellinen ja ekosysteemeihin pohjautuva hallinta, edellyttää tieteellisten tietojen muodostamaa vankkaa perustaa,

1. katsoo, että tutkimuspolitiikassa on tarpeen kiinnittää entistä enemmän huomiota kalastuksen ja vesiviljelyn erityisongelmiin, koska tällä alalla on unionissa taloudellista, sosiaalista ja poliittista merkitystä;

2. on tyytyväinen siihen, että komissio on strategiassaan merien ja merenkulkualan tutkimusta varten pyrkinyt ohjaamaan uudelleen resursseja merentutkimuksen ja merenkulkualan tutkimuksen integroinnin parantamiseksi;

3. muistuttaa komissiolle, että sillä on asetuksen (EY) N:o 2371/2002 mukaisesti oikeudellinen velvoite perustaa yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevat ehdotuksensa ”moitteettomiin tieteellisiin lausuntoihin ja ennalta varautumisen periaatteeseen”; kehottaa komissiota korostamaan ja tuomaan esiin meren ja kalakantojen tilaa koskevan tieteellisen tutkimuksen merkitystä;

4. on huolissaan seitsemännen puiteohjelman aihealueiden uudelleenjärjestelystä, jonka takia kalantuotannon tutkimus on erotettu kalastuksesta ja meriekologiasta, vaikka yhteisen kalastuspolitiikan selkeä suunnanmuutos kohti ekosysteemiperustaista lähestymistapaa edellyttäisi integroinnin lisäämistä;

5. pitää valitettavana, ettei seitsemännessä puiteohjelmassa pidetä kalastusta eikä vesiviljelyä erityisinä toimintalinjoina ja että siinä vain viitataan aihealueeseen 2 ”Elintarvikkeet, maatalous, kalastus ja bioteknologia”, joka voisi hyvin laajasti ymmärrettynä kattaa kalastusta koskevan tutkimuksen; huomauttaa, että sama pätee aihealueeseen 6 ”Ympäristö (mukaan luettuna ilmastonmuutos)”;

6. pyytää komissiota tarkistamaan seitsemättä puiteohjelmaa vuodeksi 2010 suunnitellun väliarvioinnin yhteydessä siten, että se ottaa huomioon tämän päätöslauselman ja kiinnittää entistä enemmän huomiota kalastuksen ja vesiviljelyn erityisongelmiin;

7. on vakuuttunut siitä, että niin poliittiset päättäjät kuin kalatalousalan toimijatkin tarvitsevat pikaisesti entistä käytännöllisempää tutkimusta ja että seitsemännen puiteohjelman keston vuoksi on ensiarvoisen tärkeää sisällyttää siihen tavoitteita, jotka on saavutettava;

8. katsoo, että kalastusta ja vesiviljelyä koskevien erityisten toimintalinjojen puuttuminen seitsemännestä puiteohjelmasta tarkoittaa, ettei näillä aloilla valmistella riittävää määrää tutkimushankkeita, ja että se siten heikentää valittujen hankkeiden kiinnostavuutta ja merkitystä;

9. korostaa, että yhteisen kalastuspolitiikan tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen perustaa soveltavan tutkimuksen erityisohjelmia ja varmistaa niiden rahoitus osoittamalla niihin riittävästi määrärahoja; katsoo sen vuoksi, että seitsemänteen puiteohjelmaan on sisällytettävä asiaankuuluva jakoperuste;

10. pyytää komissiota käyttämään seitsemännestä puiteohjelmasta soveltavaan tutkimukseen yhteisen kalastuspolitiikan alalla myönnettävää rahoitusta siten, että sillä tuetaan eri jäsenvaltioiden tutkimustoimien välistä synergiaa ja saadaan aikaan kriittinen massa, jota suuriin monialaisiin merentutkimushaasteisiin vastaaminen edellyttää;

11. suosittaa, että tieteellisessä merentutkimuksessa asetettaisiin etusijalle paitsi tutkimus, jonka tarkoituksena on selvittää elollisten vesiluonnonvarojen tila, myös ekosysteemiset, kaupalliset, taloudelliset ja sosiaaliset näkökohdat, jotka ovat ratkaisevassa asemassa kalastuksenhoidossa ja siten olennaisia;

12. katsoo, että etenkin kalastuksessa ja vesiviljelyssä on asetettava etusijalle soveltava tutkimus, jonka perimmäisenä tavoitteena on oltava lainsäädännön perustana olevien tieteellisten tietojen ja kalastuksenhoidon parantaminen, erityisesti suurimmassa biologisessa vaarassa olevien lajien elvytyssuunnitelmien osalta;

13. toteaa, että kalastajien ja tutkijoiden välillä on lyhyellä aikavälillä ilmeinen eturistiriita, kun taas pitkän aikavälin tavoitteet ovat yhteensopivampia; katsoo, että kestävän kalastuspolitiikan on perustuttava yhteisymmärrykseen meren tilasta; kehottaa komissiota parantamaan kalastajien ja tutkijoiden välistä yhteistyötä;

14. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tähdentämään ja toteamaan selvästi kalastajille, että oletettuja lyhyen aikavälin taloudellisia menetyksiä arvioitaessa on heidän etunsa mukaista ottaa huomioon keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä odotettavissa olevat taloudelliset hyödyt;

15. korostaa, että nuorten tutkijoiden kato kalastusta koskevassa soveltavassa tutkimuksessa on huolestuttava ongelma, joka liittyy siihen, ettei tällainen ammattiura juuri houkuttele verrattuna perustutkimukseen ja muihin tieteenaloihin;

16. korostaa, että tätä tieteenhaaraa varten yliopistoihin on tarpeen luoda uudelleen kiinnostavia ja palkitsevia uramahdollisuuksia, joista voidaan edetä hyväpalkkaiselle ammattiuralle;

17. tukee koulutuspolitiikkaa, jossa nuoria tutkijoita kannustetaan entistä enemmän valitsemaan kalastusta koskeva soveltava tutkimus perustutkimuksen sijasta;

18. kehottaa komissiota edistämään sellaisen pysyvän eurooppalaisen verkoston perustamista, joka perustuu jäsenvaltioissa jo olemassa olevaan fyysiseen infrastruktuuriin ja jonka tarkoituksena on havainnoida meriympäristöä ja kerätä sitä koskevia tietoja, sillä tämä helpottaisi tietojen vaihtoa alan toimijoiden ja tutkimuslaitosten välillä sekä pitäisi Euroopan unionin kärkiasemassa; kehottaa komissiota ottamaan erityisesti huomioon tässä verkostossa syrjäisimmillä alueilla olevat tutkimuskeskukset;

19. palauttaa mieliin, että on tarpeen yhdenmukaistaa jäsenvaltioissa käytettyjä erilaisia soveltavan tutkimuksen malleja, jolloin tuloksia voidaan entistä paremmin vertailla ja tietojen yhdistäminen helpottuu;

20. pyytää komissiota kannustamaan tiedeyhteisöä, jotta se kehittäisi edelleen yhteisiä metodologiasääntöjä elollisten vesiluonnonvarojen tutkimukseen ja tehostaisi yhteistyötä kansallisten tutkimuslaitosten välillä;

21. pyytää komissiota kokoamaan erityistietoja tutkijoiden ja kalastajien välisen vuoropuhelun nykytilasta eri jäsenvaltioissa ja selvittämään parhaat käytännöt;

Torstai 19. helmikuuta 2009

22. korostaa, että alueellisilla neuvoa-antavilla toimikunnilla on tärkeä tehtävä soveltavassa tutkimuksessa, ja pyytää sen vuoksi, että tutkijat voivat olla tällaisten elinten täysivaltaisia jäseniä;

23. panee huolestuneena merkille, että kokonaissumma, jonka jäsenvaltiot käyttävät kalatalousalaa koskevien tietojen keräämiseen, on pienentynyt jatkuvasti vuodesta 2006 lähtien;

24. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita osoittamaan EU:n talousarviossa saatavilla olevia määrärahoja, erityisesti budjettikohdan 11 07 02 "Tuki kalavarojen hoitoon (tieteellisten lausuntojen parantaminen)" määrärahoja, kalatalousalan tietojen keruuseen;

25. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Palveluntarjoajien eurooppalainen ammattikortti

P6_TA(2009)0066

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 palveluntarjoajien eurooppalaisen ammattikortin luomisesta (2008/2172(INI))

(2010/C 76 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon ammattipätevyyden tunnustamisesta 7. syyskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY ([1]),

— ottaa huomioon palveluista sisämarkkinoilla 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY ([2]),

— ottaa huomioon yhteisön yhteisistä puitteista tutkintojen ja pätevyyksien selkeyttämiseksi (EUROPASS) 15. joulukuuta 2004 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 2241/2004/EY ([3]),

— ottaa huomioon eurooppalaisten tutkintojen viitekehyksen perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi 23. huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen ([4]),

— ottaa huomioon 6. joulukuuta 2007 päivätyn komission tiedonannon "Liikkuvuuden avulla uusia ja parempia työpaikkoja: Eurooppalainen ammatillisen liikkuvuuden toimintasuunnitelma (2007–2010)" (KOM(2007)0773),

— ottaa huomioon 11. joulukuuta 2007 päivätyn komission tiedonannon "Ehdotus yhteisön Lissabon-ohjelmaksi 2008–2010" (KOM(2007)0804),

— ottaa huomioon 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman terveyspalvelujen poistamisesta sisämarkkinoilla tarjottavia palveluja koskevasta direktiivistä: vaikutus ja seuraukset ([5]),

([1]) EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.
([2]) EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.
([3]) EUVL L 390, 31.12.2004, s. 6.
([4]) EUVL C 111, 6.5.2008, s. 1.
([5]) EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 279.

— ottaa huomioon 27. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman rajat ylittävien palvelujen tarjoajien velvoitteista ([1]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

— ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A6-0029/2009),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin kansalaisten oikeus sijoittautua mihin tahansa tai tarjota palvelujaan missä tahansa unionin alueella kuuluu yhteismarkkinoiden perusvapauksiin, joihin sisältyy oikeus harjoittaa ammattia itsenäisenä ammatinharjoittajana tai palkattuna työntekijänä muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa he ovat hankkineet ammattipätevyytensä,

B. ottaa huomioon, että perustamissopimuksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan yhteisön toimintaan kuuluu, että jäsenvaltioiden väliltä poistetaan henkilöiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta rajoittavat esteet,

C. katsoo, että henkilöiden ja palvelujen suurempi liikkuvuus jäsenvaltioiden ja alueiden välillä on välttämätön osa Lissabonin kasvuun ja työllisyyteen tähtäävää strategiaa ja voi lisätä tuottavuutta tuomalla uusia näkökulmia, ajatuksia ja taitoja,

D. ottaa huomioon, että Euroopan unionissa liikkuvuus on edelleen vähäistä; ainoastaan 4 prosenttia työvoimasta on koskaan asunut tai työskennellyt toisessa jäsenvaltiossa, ja noin 2 prosenttia asuu ja työskentelee tällä hetkellä toisessa jäsenvaltiossa ([2]),

E. ottaa huomioon, että henkilöt, jotka haluavat työskennellä toisessa jäsenvaltiossa kohtaavat edelleen suuria esteitä, ja että SOLVIT-verkostoon vuonna 2007 saapuneista valituksista 20 prosenttia koski säännellyn ammatin harjoittamista varten edellytetyn ammattipätevyyden tunnustamista,

F. ottaa huomioon, että komissio on käynnistänyt komission perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen rikkomismenettelyn useita jäsenvaltioita vastaan, koska ne eivät ole ilmoittaneet sille, mihin toimenpiteisiin on ryhdytty direktiivin 2005/36/EY saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä,

G. ottaa huomioon, että direktiivin 2005/36/EY johdanto-osan 32 kappaleessa todetaan, että ”ammattihenkilöiden vapaata liikkuvuutta voisi helpottaa se, että ammattiyhdistykset ja -järjestöt ottaisivat käyttöön Euroopan tason ammattikortin, jolloin erityisesti tiedonvaihto vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltionvälillä nopeutuisi. Ammattikortin olisi mahdollistettavaeri jäsenvaltioihin sijoittautuvien ammattihenkilöidenuran seuranta. Kortti voisi tietosuojasäännöksiä tarkasti noudattaen sisältää tiedot henkilön ammattipätevyydestä (yliopisto tai laitokset, joissa tämä on opiskellut, hankittu pätevyys, ammattikokemus), henkilön laillisesta sijoittautumisesta, hänelle mahdollisesti langetetuista ammatin harjoittamiseen liittyvistä rangaistuksista ja tiedot vastaavasta toimivaltaisesta viranomaisesta”,

H. ottaa huomioon, että parlamentti kehotti edellä mainitussa päätöslauselmassaan terveyspalvelujen poistamisesta sisämarkkinoilla tarjottavia palveluja koskevasta direktiivistä ”luomaan eurooppalaisen kortin, jossa olisi tietoa terveydenhuollon ammattilaisten pätevyydestä, ja antamaan nämä tiedot potilaiden saataville”,

Rajat ylittävä liikkuvuus

1. kannustaa kaikkiin sellaisiin aloitteisiin, joiden tarkoituksena on helpottaa rajat ylittävää liikkuvuutta, joka edistää palvelu- ja työmarkkinoiden tehokasta toimintaa ja vahvistaa talouskasvua Euroopan yhteisössä;

([1]) EUVL C 219 E, 28.8.2008, s. 312.
([2]) Eurobarometri-tutkimus (64.1, 2005) maantieteellisestä ja työperäisestä liikkuvuudesta.

Torstai 19. helmikuuta 2009

2. korostaa Euroopan unionin vastuuta maantieteellisen ja ammatillisen liikkuvuuden helpottamisesta avoimuuden lisäämisen kautta, tutkintojen tunnustamisesta ja vastaavuudesta sekä potilaiden ja kuluttajien turvallisuuden takaamisesta;

3. korostaa kuitenkin, että komission olisi ryhdyttävä tehokkaammin koordinoimaan yhteisesti ammattityöntekijöiden liikkuvuuden helpottamiseen ja lisäämiseen tähtääviä aloitteita jäsenvaltioiden välillä, joita ovat esimerkiksi EUROPASS (eurooppalainen ansioluettelo), EURES (työnvälitysportaali) sekä eurooppalainen tutkintojen viitekehys (EQF), jäsenvaltioiden välillä samoin kuin näitä kysymyksiä käsittelevien yhteisön rahoittamien tai osarahoittamien verkostojen välillä (esimerkiksi SOLVIT, IMI, EUROGUIDANCE ja ENIC/NARIC);

4. korostaa, että vastuu sisämarkkinoiden liikkuvuuden helpottamisesta ja parantamisesta kuuluu osaltaan myös kansalaisyhteiskunnalle, kuten työnantajille, liitoille, ammattijärjestöille ja asiasta vastaaville viranomaisille;

Direktiivin 2005/36/EY saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

5. vaatii niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä saattaneet direktiiviä 2005/36/EY osaksi kansallista lainsäädäntöään, minkä olisi pitänyt tapahtua 20. lokakuuta 2007 mennessä, saattamaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan;

6. kehottaa komissiota ryhtymään toimenpiteisiin niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät vielä ole saattaneet direktiiviä 2005/36/EY osaksi kansallisia lainsäädäntöjään;

7. kehottaa komissiota arvioimaan direktiivin 2005/36/EY 7 artiklan soveltamisen vaikutukset liikkuvuuteen kertomuksessaan, jonka se laatii kyseisen direktiivin 60 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

8. vaatii jäsenvaltioita yhdenmukaistamaan tutkintojen ja pätevyyden tunnustamista, yksinkertaistamaan tähän liittyviä hallinnollisia prosesseja ja pienentämään ammattityöntekijöille koituvia kuluja;

Eurooppalaisen ammattikortin tarpeellisuus

9. katsoo, että eurooppalaisen ammattikortin tuoma lisäarvo sekä jo käynnissä olevat, liikkuvuuden helpottamiseen ja lisäämiseen tähtäävät toimet on vakiinnutettava koskemaan useimpia ammatteja;

10. toteaa, että joillakin säännellyillä ja yhdenmukaistetuilla ammattialoilla, esim. asianajajat ja terveydenhuollon ammattilaiset, eurooppalainen ammattikortti on jo voimassa tai kehitettävänä, mutta toisilla vähemmän tai ei lainkaan säännellyillä ammattialoilla ammattikorttien käyttöönotto näyttää vaikealta, koska sääntely vaihtelee jäsenvaltioittain ja tutkintotiedot on ensin tarkistettava ja tunnustettava vastavuoroisesti;

11. korostaa, että eurooppalainen ammattikortti voisi tarjota etua myös sääntelemättömille ja yhdenmukaistamattomille ammateille, koska sillä olisi tiedottava rooli erityisesti työnantajien ja kuluttajien kannalta useimpien vapaiden ammattien tapauksessa;

12. kehottaa komissiota arvioimaan ammattikorttien kehittämiseen liittyviä eri aloitteita ja antamaan parlamentille niistä kattavan selvityksen;

13. pyytää komissiota tutkimaan nämä aloitteet, jotta nähtäisiin, voisiko eurooppalainen ammattikortti muiden toimien ohella

a) myötävaikuttaa kansalaisten turvallisuuteen heidän ollessaan yhteydessä rajatylittäviä palveluja tarjoavaan palveluntarjoajaan, koska kansalaiset voivat ammattikortista todeta palveluntarjoajan henkilöllisyyden ja pätevyyden,

b) johtaa hallinnon yksinkertaistumiseen ja kustannussäästöihin sekä pitkällä aikavälillä korvata paperisia asiakirjoja ja arkistoja ja lisätä avoimuutta,

c) lisätä väliaikaisten palvelujen tarjontaa,

d) lisätä vastaavien korkealaatuisten palvelujen tarjoamista Euroopan unionissa ja kolmansissa maissa,

e) toimia asianmukaisen tiedon välitystapana palvelun vastaanottajille, mikä lisäisi kuluttajien terveyttä ja turvallisuutta,

f) toimia keinona tarjota (julkisen ja yksityisen sektorin) työnantajille tarvittavat tiedot rajatylittävän palvelukseenottamisen mahdollistamiseksi,

katsoo, että mahdollisiin julkisiin jatkotoimenpiteisiin tulee sisällyttää tarkoin määritelty kuvaus siitä, minkä tyyppiset ammatit ja mitkä erityiset tarpeet kortin halutaan kattavan;

Eurooppalaisen ammattikortin tiedot

14. katsoo, että jos ammattikortin kehittämiselle on riittävä tarve, sen on oltava niin yksinkertainen, helppo ja joustava kuin mahdollista ja vältettävä kaikki uudet byrokraattiset rasitukset, ja sen on pystyttävä luomaan tiettyjen ammattialan tutkintojen ”yhteinen kieli”;

15. huomauttaa, että eurooppalainen ammattikortti ei saisi aiheuttaa kielteisiä vaikutuksia rajat ylittävälle liikkuvuudelle ja että korttia olisi käytettävä ainoastaan todistuksena muutto-oikeudesta eikä tällaisen liikkumisen ehtona; painottaa, ettei mitään tiettyjä ryhmiä saisi kieltää tarjoamasta palveluitaan muissa jäsenvaltioissa eikä kortti saa luoda uusia esteitä etenkään harvempia tai vähemmän täsmällisiä tutkintoja suorittaneille;

16. korostaa, että yhden tai useamman eurooppalaisen ammattikortin käytössä on otettava huomioon monimuotoisuutta koskevat näkökohdat, muun muassa siten, että kyetään mukautumaan eri ammattien tai eri jäsenvaltioiden välisiin eroihin; katsoo, että ammattikuntien tulisi itse rahoittaa eurooppalaisen ammattikortin kehittäminen ja toteutus, jos tätä pidetään tarkoituksenmukaisena;

17. korostaa, että jos kyseisellä ammattiryhmällä jo on kansallinen ammattikortti, olisi käytännön syistä suotavaa sisällyttää kansallisen kortin toiminnot eurooppalaiseen ammattikorttiin;

18. korostaa, että eurooppalaisen ammattikortin tietojen olisi oltava luotettavia sekä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten vahvistamia ja päivittämiä; katsoo, että tarvittaessa EUROPASS-ansioluetteloiden sisältämät tiedot voitaisiin myös sisällyttää eurooppalaiseen ammattikorttiin;

19. korostaa, että korttiin sisältyvien tietojen käytössä olisi noudatettava korkeimpia mahdollisia yksityisyydensuojanormeja;

*

* *

20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 19. helmikuuta 2009

Valaanpyyntiin liittyvät yhteisön toimet

P6_TA(2009)0067

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 valaanpyyntiin liittyvistä yhteisön toimista (2008/2101(INI))

(2010/C 76 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon vuonna 1946 allekirjoitetun valaanpyyntiä sääntelevän kansainvälisen yleissopimuksen ja kansainvälisen valaanpyyntikomission (IWC) perustamisen,

— ottaa huomioon kansainvälisen valaanpyyntikomission kaupallista valaanpyyntiä koskevan sopimuksen, jolla pyynti rajoitetaan nollaan (”moratorio”) ja joka tuli voimaan 1986,

— ottaa huomioon Maailman luonnonsuojeluliiton (IUCN) kokoaman uhanalaisten lajien punaisen listan vuoden 2008 päivityksessä valaista esitetyt tiedot,

— ottaa huomioon Barcelonassa 5.–14. lokakuuta 2008 pidetyn Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton kokouksen,

— ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 37 ja 175 artiklan,

— ottaa huomioon 19. joulukuuta 2007 päivätyn komission tiedonannon valaanpyyntiin liittyvistä yhteisön toimista (KOM(2007)0823),

— ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen valaanpyyntiä koskevaksi yhteisön kannaksi ([1]),

— ottaa huomioon IWC:n tulevaisuutta käsittelevän pienen työryhmän (jäljempänä ”työryhmä”), joka perustettiin kesäkuussa 2008 IWC:n 60. vuosikokouksessa Santiagossa Chilessä,

— ottaa huomioon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([2]) (luontotyyppidirektiivi),

— ottaa huomioon vuonna 1997 tehdyn Amsterdamin sopimuksen, jolla muutetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevaa pöytäkirjaa,

— ottaa huomioon, että uhanalaisten villieläin- ja kasvilajien kansainvälistä kauppaa koskevassa yleissopimuksessa (CITES) on kielletty kaikista suurista valaslajeista valmistettujen tuotteiden kansainvälinen kauppa ja että EU on pannut kiellon täytäntöön,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

— ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A6-0025/2009),

([1]) Ehdotus neuvoston päätökseksi kansainvälisen valaanpyyntikomission (IWC) vuonna 2008 pidettävässä 60. kokouksessa Euroopan yhteisön puolesta omaksuttavasta kannasta ehdotuksiin valaanpyynnin säätelyä koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (ICRW) säännöstöön tehtäviksi muutoksiksi (neuvoston asiakirja nro 9818/2008).

([2]) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

A. katsoo, että päätavoitteena on oltava biologisen monimuotoisuuden, myös lajien suojelu,

B. katsoo, että eläinten hyvinvointi on otettava aina huomioon,

C. toteaa, että kyse on kuitenkin myös elintarvikehuollon turvaamisesta erityisesti yhteisöissä, jotka ovat perinteisesti harjoittaneet valaanpyyntiä,

D. ottaa huomioon, että kaikkien valaslajien ”tahallinen häiritseminen, kiinniotto ja tappaminen” yhteisön vesillä on kielletty luontotyyppidirektiivillä,

E. ottaa huomioon, että lähes joka neljännen valaslajin katsotaan nykyään olevan vaarassa ja että yhdeksän lajia on luokiteltu joko uhanalaiseksi tai erittäin uhanalaiseksi ja että useiden lajien ja populaatioiden tila on epäselvä,

F. toteaa, että vaikka jotkut valaspopulaatiot ovat elpyneet jossakin määrin moratorion käyttöönoton jälkeen, toiset eivät, ja niiden kykyä sopeutua muuttuvin ilmasto-olosuhteisiin ei tiedetä,

G. toteaa, että moratorion oli alun perin tarkoitus kestää vain kunnes saadaan luotua asianmukainen hallinnointijärjestelmä ja jotta harventuneille kannoille voitaisiin antaa riittävästi aikaa toipua,

H. ottaa huomioon, että kaikki IWC-jäsenet eivät hyväksy moratoriota,

I. ottaa huomioon, että moratorio ei koske valaiden tappamista tieteellisiin tarkoituksiin,

J. toteaa, että valaita on moratorion käyttöönoton jälkeen tapettu erikoisluvalla aiempaa enemmän,

K. toteaa, että sekä IWC (yli 30 päätöslauselmassaan) että joukko kansalaisjärjestöjä ja muita elimiä ovat esittäneet vakavan huolensa, että nykyinen valaanpyynnin erikoislupa on kaupallista valaanpyyntiä koskevan moratorion hengen vastainen (IWC 2003-2); katsoo, että tällaisesta valaanpyynnistä saatua lihaa ei pitäisi käyttää kaupallisiin tarkoituksiin,

L. katsoo, että viimeaikaisista parannuksista huolimatta valaiden tappamismenetelmät eivät edelleenkään täytä haluttuja normeja,

M. toteaa, että valaiden uhkana ei ole vain valaanpyynti, vaan uhkia ovat myös muun muassa ilmastonmuutos, merten saastuminen, laivaliikenne, pyyntivälineet ja kaikuluotaimet,

N. ottaa huomioon, että edellä mainittu neuvoston päätös perustuu pelkästään EY:n perustamissopimuksen 175 artiklaan, ja siinä viitataan ainoastaan edellä mainittuun, kesäkuussa 2008 Santiagossa Chilessä pidettyyn IWC-kokoukseen,

1. pitää erittäin tervetulleena valaanpyyntiin liittyvistä yhteisön toimista annettua edellä mainittua komission tiedonantoa, joka hyväksyttiin määräenemmistöllä neuvostossa, ja tukee kaupallista valaanpyyntiä koskevan yleisen moratorion ja valastuotteiden kansainvälistä kauppaa koskevan kiellon säilyttämistä; pyrkii lopettamaan ”tieteellisen valaanpyynnin” ja kannattaa merkittävien valtameri- ja merialueiden nimeämistä valaiden suojelualueiksi, joilla kaikenlainen valaanpyynti on kielletty toistaiseksi;

2. kehottaa neuvostoa hyväksymään uuden yhteisen kannan EY:n perustamissopimuksen 37 ja 175 artiklan perusteella,

Torstai 19. helmikuuta 2009

3. katsoo, että valaiden ja muiden valaansukuisten eläinten suojelu riippuu loppujen lopuksi siitä, että kehitetään toimenpiteitä, joista tehdään riittävän kattava sopimus, joka pannaan tehokkaasti täytäntöön;

4. kehottaa neuvostoa, komissiota ja työryhmään osallistuvia jäsenvaltioita pyrkimään tällaisen sopimuksen aikaansaamiseen;

5. katsoo, että työryhmässä käytävien keskustelujen olisi oltava mahdollisimman avoimia;

6. toivoo, että työryhmä käsittelee valaiden tappamista tieteellisiin tarkoituksiin, jotta siitä päästäisiin eroon;

7. hyväksyy rajoitetun valaanpyynnin sitä perinteisesti harjoittavien toimesta toimeentulon turvaamiseksi, mutta korostaa, että on tutkittava tieteellisesti inhimillisiä tappamismenetelmiä ja niiden käyttöä;

8. kehottaa harjoittamaan tällaista pyyntiä vain selkein kiintiöin, jotka perustuvat IWC:n tiedekomitealta saatuun näyttöön, valvomaan sitä tarkasti ja pitämään siitä tyhjentävällä tavalla kirjaa ja ilmoittamaan siitä IWC:lle;

9. kehottaa myös perustamaan eri puolille maailmaa sopiviin paikkoihin lisää suojeltuja merialueita, joissa valaat saavat erityissuojelua;

10. huomauttaa, että EU:n luontotyyppidirektiivissä, jossa määritellään valaita (ja delfiinejä) koskeva yhteisön kanta, ei sallittaisi kaupallisen valaanpyynnin jatkamista minkään valaskannan osalta EU:n vesillä;

11. kiinnittää huomiota tarpeeseen käyttää entistä valikoivampia pyydyksiä, jotta vältetään muista lajeista, etenkin valaista, muodostuvat sivusaaliit;

12. katsoo, että kaupallisen valaanpyynnin murheellinen historia sekä valaskantoihin nykyisin kohdistuvat lukuisat uhkat (mukaan luettuina muun muassa tahattomat saaliit kalastustoiminnassa, yhteentörmäykset alusten kanssa, maailmanlaajuinen ilmastonmuutos ja valtamerten melusaaste) edellyttävät, että EU edistää kansainvälisillä foorumeilla koordinoidusti ja johdonmukaisesti valaiden suojelun mahdollisimman korkeaa tasoa maailmanlaajuisesti;

13. kehottaa lisäksi torjumaan tällaisten suojeltujen alueiden ulkopuolella ilmastonmuutoksen, merten saastumisen, laivaliikenteen, pyyntivälineiden, ihmisten aiheuttamien valtameren äänten (kaikuluotain, seismiset tutkimukset ja alusten melu mukaan luettuina) ja muiden tekijöiden valaseläinpopulaatioille aiheuttamia uhkia;

14. katsoo, että komission olisi maailmanlaajuisia toimia odoteltaessa esitettävä uusia ehdotuksia tällaisten uhkien torjumiseksi yhteisön vesillä ja yhteisön alusten osalta;

15. katsoo, että komission olisi määriteltävä ”valaiden tarkkailua” koskeva tarkistettu sääntelykehys, jolla puolustetaan taloudellisia ja sosiaalisia etuja tätä toimintaa harjoittavilla rannikkoalueilla niiden viimeaikainen kehitys huomioon ottaen;

16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, kansainväliselle valaanpyyntikomissiolle, alueellisille neuvoa-antaville toimikunnille, neuvoa-antavalle kalatalous- ja vesiviljelykomitealle ja alueellisille kalastuksenhoitojärjestöille, joiden jäsen Euroopan unioni on.

Yhteisön osallistuminen Euroopan audiovisuaalisen observatorion toimintaan

P6_TA(2009)0068

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 yhteisön osallistumisesta Euroopan audiovisuaalisen observatorion toimintaan (2008/2179(INI))

(2010/C 76 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan neuvoston ministerikomitean 15. joulukuuta 1992 Euroopan audiovisuaalisen observatorion perustamisesta antaman päätöslauselman (92) 70 sekä, sen 20. maaliskuuta 1997 antaman päätöslauselman (97) 4, jossa vahvistetaan Euroopan audiovisuaalisen observatorion toiminnan jatkuminen, ja päätöslauselman liitteenä olevan observatorion toimintasäännön,

— ottaa huomioon Euroopan neuvoston ministerikomitean 21. syyskuuta 2000 Euroopan audiovisuaalisen observatorion toimintasääntöön tehtävistä muutoksista antaman päätöslauselman Res (2000) 7,

— ottaa huomioon yhteisön osallistumisesta Euroopan audiovisuaalisen observatorion toimintaan 22. marraskuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/784/EY ([1]),

— ottaa huomioon Euroopan audiovisuaalialan tukiohjelman täytäntöönpanosta (Media 2007) 15. marraskuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1718/2006/EY ([2]),

— ottaa huomioon 10. tammikuuta 2007 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä 2239/2004/EY muutetun, yhteisön osallistumisesta Euroopan audiovisuaalisen observatorion toimintaan 22 päivänä marraskuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/784/EY täytäntöönpanosta (KOM(2006)0835),

— ottaa huomioon televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3. lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) ([3]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

— ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A6-0010/2009),

A. katsoo, että audiovisuaaliala osallistuu vahvasti eurooppalaisen luovuus- ja tietotalouden edistämiseen ja että sillä on keskeinen merkitys kulttuurisen monimuotoisuuden ja moniarvoisuuden edistäjänä Euroopan unionissa,

B. katsoo, että tietoyhteiskunnan palvelujen ja mediapalvelujen, verkkojen ja laitteiden lähentyminen asettaa monilla aloilla uusia haasteita, jotka liittyvät olemassa olevan lainsäädännön mukauttamiseen siihen liittyviin oikeuksiin ja velvollisuuksiin, sekä tarjoaa lukuisia uusia mahdollisuuksia,

C. katsoo, että Euroopan audiovisuaalialaa koskevan luotettavan ja vertailukelpoisen tiedon avoimuus ja saatavuus voivat parantaa alan toimijoiden, erityisesti pk-yritysten, kilpailukykyä lisäämällä tietoisuutta alan mahdollisuuksista sekä tuoda etuja käyttäjille,

([1]) EYVL L 307, 2.12.1999, s. 61.
([2]) EUVL L 327, 24.11.2006, s. 12.
([3]) EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23.

Torstai 19. helmikuuta 2009

D. katsoo, että Euroopan audiovisuaalinen observatorio (jäljempänä observatorio) edistää näin Euroopan audiovisuaalialan kilpailukykyä keräämällä ja levittämällä alaa koskevaa yksityiskohtaista tietoa,

E. ottaa huomioon, että observatorio tarjoaa laajan valikoiman tuotteita, kuten verkkopalveluja, julkaisuja ja tietokantoja, jotka ovat osoittautuneet arvokkaiksi sekä teollisuudelle että poliittisille päättäjille niin kansallisella kuin yhteisön tasolla,

F. katsoo, että yhteisön toimet audiovisuaalialan kilpailukyvyn tukemisessa edistävät Lissabonin strategiassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista,

1. on tietoinen siitä, että observatorio on ainoa yleiseurooppalainen julkinen palveluorganisaatio, jonka tehtävänä on kerätä ja jakaa Euroopan audiovisuaalialaa koskevaa tietoa ja jolla on äärimmäisen tärkeä rooli yksityiskohtaisen tiedon välittäjänä sekä alan julkisille että yksityisille elimille;

2. korostaa, että tietoyhteiskunnan palvelujen ja mediapalvelujen, verkkojen ja laitteiden lähentyminen on nostanut audiovisuaalialan tutkimuksen saralla esiin uusia haasteita, minkä tulisi heijastua observatorion toimintaan;

3. toistaa, että multimedialla ja uudella teknologialla on tulevaisuuden audiovisuaalialalla yhä merkittävämpi rooli ja että pysyäkseen alalla tärkeänä toimijana observatorion tulee vastaisuudessa vahvistaa kykyään seurata tätä kehitystä;

4. korostaa, että observatoriolla tulee olla jatkossakin tavoitteidensa toteuttamiseen tarvittavat voimavarat, joiden avulla se voi pysyä tehokkaasti ajan tasalla multimedian ja uuden teknologian kehityksen suhteen;

5. kehottaa observatoriota tässä suhteessa laajentamaan toimiaan siten, että ne kattaisivat erityisesti viestinten lähentymisen ja uusien kehitysaskelten mukanaan tuomat haasteet, ja kiinnittämään erityistä huomiota elokuva-alan ja audiovisuaalialan digitalisoitumisella yleisesti olevien vaikutusten arviointiin sekä verkossa tarjottavien audiovisuaalisten palvelujen, mobiilitelevision ja videopelien analysointiin;

6. korostaa, että lisäarvon takaamiseksi audiovisuaalisten medioiden alalla on tärkeää ylläpitää yhteyksiä ja huolehtia koordinoinnista kansallisten sääntelyelinten ja sidosryhmien kanssa;

7. pitää observatorion tekijänoikeuksia ja muita vastaavia oikeuksia käsittelevää julkaisua tervetulleena ja ehdottaa, että observatorio käsittelisi näitä kysymyksiä järjestelmällisesti ja sisällyttäisi käsittelemiinsä aiheisiin myös vero- ja työlainsäädännön Euroopan audiovisuaalialalla mahdollisuuksien mukaan kulttuurillista monimuotoisuutta koskevaa Unescon yleissopimusta ([1]) noudattaen;

8. kehottaa observatoriota asiantuntijaelimenä tekemään ehdotuksia ja esittämään toimintavaihtoehtoja, joille Euroopan yhteinen toiminta voisi pohjautua, ottaen huomioon audiovisuaalisten medioiden alan parhaat käytännöt, joita noudatetaan muualla maailmassa, missä kehitys on vastaavaa (kuten Aasiassa tai Pohjois-Amerikassa);

9. pitää tervetulleena observatorion tutkimusta kolmansista maista tulevien audiovisuaalisten teosten merkityksestä Euroopan markkinoilla ja suosittelee analyysiä, jolla kehitetään malleja kolmansista maista tulevien kumppanien kanssa tehtävälle yhteistyölle, jotta kulttuurillista monimuotoisuutta koskevaa Unescon yleissopimusta ja edellä mainittua audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaa direktiiviä voidaan soveltaa kyseisen direktiivin 1 artiklan n alakohdassa tarkoitettujen eurooppalaisten teosten osalta, pilottihanke ”Media International” mukaan lukien;

([1]) Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön Unescon vuonna 2005 hyväksymä yleissopimus kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä.

10. tunnistaa jäsenvaltioiden väliset kulttuuriset eroavaisuudet, jotka voivat johtaa eroihin myös siinä, miten haitallista tai loukkaavaa audiovisuaalista materiaalia käsitellään erityisesti suhteessa alaikäisiin, ja ottaa samalla huomioon myös audiovisuaalisia mediapalveluja koskevassa direktiivissä määritellyn yhdenmukaistamisen vähimmäistason alaikäisten suojelun osalta sekä Safer Internet plus -ohjelman puitteissa toteutetut toimet; toteaa, että ohjelma pyrkii parantamaan internetin ja uuden verkkoteknologian käyttöturvallisuutta, etenkin lasten osalta, ja torjumaan laitonta sisältöä tai sisältöä, jota loppukäyttäjä ei koneelleen halua;

11. kehottaa observatoriota tässä suhteessa seuraamaan erilaisia (oikeudellisia) välineitä ja kehittämään toimintavaihtoehtoja;

12. rohkaisee observatorion julkaisujen laajempaan levittämiseen tehostetun viestintäpolitiikan avulla, jotta sen toiminta tulisi yleisölle tutummaksi;

13. pitää observatorion verkkosivujen kaavailtua uudistusta tervetulleena (sivujen tulisi heijastaa multimedian ja teknologian uusimpia ja korkeimpia standardeja) ja antaa tukensa suunnitelluille toimille, joiden tarkoituksena on parantaa sivuston suunnittelua ja interaktiivisuutta ja tehdä siitä siten informatiivisempi ja käyttäjäystävällisempi;

14. toteaa, että vaikka tietyt aihepiirit, kuten esimerkiksi medialukutaito, eivät tällä hetkellä kuulu observatorion toiminta-alaan, myös tällaisten kysymysten tutkiminen tulisi ottaa suunnitelmiin;

15. kannustaa observatoriota tarjoamaan jäsentensä kanssa yhteistyössä enemmän tietoa tiettyjen audiovisuaalisten palvelujen, esimerkiksi vammaisten henkilöiden avuksi tarkoitetun tekstityksen, kuvailutulkkauksen ja viittomakielen tulkkauksen, saatavuudesta;

16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Euroopan neuvostolle ja Euroopan audiovisuaaliselle observatoriolle.

Euroopan maiden alueen epäilty käyttö CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen

P6_TA(2009)0073

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 Euroopan maiden alueen epäillystä käytöstä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen

(2010/C 76 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja perusvapauksia koskevat sekä mielivaltaiset pidätykset, tahdonvastaiset katoamiset ja kidutuksen kieltävät kansainväliset, eurooppalaiset ja kansalliset sopimukset, kuten 16. joulukuuta 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja 10. joulukuuta 1984 tehdyn kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen ja sen asiaa koskevat pöytäkirjat,

— ottaa huomioon Euroopan maiden alueen epäillystä käytöstä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen 14. helmikuuta 2007 antamansa päätöslauselman [1] ja muut tätä kysymystä käsittelevät mietinnöt ja päätöslauselmat sekä Euroopan neuvoston asiassa tekemän työn,

— ottaa huomioon 4. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman Guantánamon pidätyskeskuksen vankien palauttamisesta ja uudelleensijoittamisesta [2],

— ottaa huomioon parlamentin puhemiehen kansallisille parlamenteille lähettämän kirjeen 14. helmikuuta 2007 annetun päätöslauselman seurannasta jäsenvaltioissa,

---

[1] EUVL C 287 E, 29.11.2007, s. 309.
[2] Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0045.

Torstai 19. helmikuuta 2009

— ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että 14. helmikuuta 2007 annetussa päätöslauselmassa jäsenvaltioille, neuvostolle ja komissiolle esitettiin 46 yksityiskohtaista suositusta,

B. ottaa huomioon, että sen jälkeen, kun parlamentti hyväksyi päätöslauselman 14. helmikuuta 2007, EU:n jäsenvaltioissa on tapahtunut paljon kehitystä, ja erityisesti mainittakoon:

— Yhdistyneen kuningaskunnan ulkoministerin esittämät lausunnot Yhdysvaltojen kahdesta, kahta henkilöä kuljettaneesta poikkeuksellisesta luovutuslennosta, jotka laskeutuivat Yhdistyneen kuningaskunnan alueelle vuonna 2002, ja epäillyistä lennoista koottu luettelo, joka on tarkoitus lähettää Yhdysvaltojen viranomaisille erityisvarmistuksen pyytämiseksi siitä, ettei niitä ollut käytetty luovutuksiin, sekä pääministerin tästä asiasta antamat lausunnot; Yhdistyneen kuningaskunnan sisäministerin pyyntö Attorney General -oikeusviranomaiselle tutkia MI5-turvallisuuspalvelun ja CIA:n mahdollista ”rikollista toimintaa” Binyam Mohamedin kohtelussa; Yhdistyneen kuningaskunnan korkeimman oikeuden 5. helmikuuta 2009 antama tuomio siitä, ettei se pystynyt määräämään Binyam Mohamedin väitettyä kidutusta koskevien tietojen paljastamista, koska Yhdistyneen kuningaskunnan ulkoministeri väitti Yhdysvaltojen uhanneen Yhdistynyttä kuningaskuntaa terrorismia koskevien tiedustelutietojen jakamisen estämisellä, ja muutoksen hakeminen tuomioon perustui epäilyille tämän väitteen totuudenmukaisuudesta,

— Puolan pääministerin päätös luovuttaa syyttäjäviranomaisille CIA:n lentoja ja vankeja koskevia asiakirjoja sekä Puolan syyttäjäviranomaisen esittämät havainnot, joissa todettiin yli tusinan CIA-lennon käyttäneen Szymanyn lentokenttää, mikä vahvistaa parlamentin väliaikaisen valiokunnan havainnot,

— Espanjan ulkoministerin Espanjan parlamentissa esittämät lausunnot, joissa selvitetään El País -sanomalehden julkaisemat tiedot sotilaslennoista,

— eräiden hallitusten harjoittama valtionsalaisuusvaatimusten soveltaminen pidätyksistä tehtyjä tiedusteluja koskeviin tietoihin, kuten tehtiin Italiassa, missä Abu Omarin luovutuksen käsittely on keskeytynyt ja perustuslakituomioistuimelta odotetaan päätöstä valtionsalaisuuteen vetoamisen lainmukaisuudesta,

C. ottaa huomioon, että oikeuteen, vapauteen ja turvallisuuteen liittyvistä asioista vastaava komission jäsen totesi 3. helmikuuta 2009 parlamentissa ryhtyneensä toimiin parlamentin suositusten panemiseksi täytäntöön esimerkiksi kirjoittamalla Puolan ja Romanian viranomaisille pyytäen heitä selvittämään perin pohjin väitteet salaisten vankiloiden olemassaolosta alueellaan ja laatimalla tiedonannon siviili-ilmailualalle ehdotetuista uusista toimista,

D. ottaa huomioon, että poikkeukselliset luovutukset ja salaiset pidätykset ovat vastoin ihmisoikeuksia koskevaa kansainvälistä oikeutta, kidutuksen vastaista YK:n yleissopimusta, Euroopan yleissopimusta ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelemiseksi ja Euroopan unionin perusoikeuskirjaa, ja ottaa huomioon, että Yhdysvaltojen viranomaiset ovat parhaillaan tarkistamassa näitä käytänteitä,

E. ottaa huomioon, että Yhdysvaltojen viranomaiset ovat lennättäneet joissakin jäsenvaltioissa siepatut poikkeuksellisten luovutusten ohjelman mukaisesti Guantánamoon tai muihin valtioihin sotilas- tai CIA-lennoilla, jotka ovat usein lentäneet EU:n alueen yli ja joissakin tapauksissa ne ovat myös tehneet välilaskun tiettyihin jäsenvaltioihin; ottaa huomioon, että kolmansiin maihin vietyjä on kidutettu paikallisissa vankiloissa,

F. ottaa huomioon, että jotkut jäsenvaltiot ovat ottaneet yhteyttä Yhdysvaltojen viranomaisiin ja pyytäneet vapauttamaan ja palauttamaan kotimaahansa henkilöitä, jotka on luovutettu poikkeuksellisesti ja jotka ovat niiden kansalaisia tai jotka ovat aiemmin oleskelleet niiden alueella; ottaa huomioon, että joidenkin jäsenvaltioiden viranomaiset ovat päässeet tapaamaan vankeja Guantánamossa tai muissa pidätyskeskuksissa ja he ovat myös kuulustelleet näitä todentaakseen Yhdysvaltojen viranomaisten näitä vastaan nostamat syytteet oikeuttaen näin tällaisten pidätyskeskusten olemassaolon,

G. ottaa huomioon, että 14. helmikuuta 2007 annetusta päätöslauselmasta ja sitä seuranneista tapahtumista on ilmennyt, että useat jäsenvaltiot ovat osallistuneet CIA:n ja Yhdysvaltojen armeijan laittomiin vankikuljetuksiin ja/tai vankien pitämiseen Guantánamossa ja ”salaisissa vankiloissa”, joiden olemassaolon presidentti Bush on myöntänyt, tai ne ovat toimineet aktiivisesti tai passiivisesti yhteistyössä Yhdysvaltojen viranomaisten kanssa – mistä ovat todistuksena äskettäin ilmi tulleet tiedot eri hallitusten hyväksymistä Yhdysvaltojen ylilentopyynnöistä ja hallitusten tiedot salaisista vankiloista – ja että EU:n jäsenvaltiot ovat osaltaan poliittisessa, moraalisessa ja oikeudellisessa vastuussa vankien kuljetuksista ja pitämisestä Guantánamossa ja salaisissa pidätyskeskuksissa,

H. ottaa huomioon, että Yhdysvaltojen senaatti ratifioi EU:n ja Yhdysvaltojen väliset luovutuksia ja keskinäistä oikeudellista apua koskevat sopimukset, jotka kaikki jäsenvaltiot Italiaa lukuun ottamatta ovat ratifioineet,

I. ottaa huomioon presidentti Obaman 22. tammikuuta 2009 antamat täytäntöönpanomääräykset, jotka ovat iso edistysaskel mutta eivät kuitenkaan näytä koskevan täysimääräisesti salaisia pidätyksiä ja sieppauksia eikä kidutuksen käyttöä,

1. pitää valitettavana, että jäsenvaltiot ja neuvosto eivät ole toistaiseksi toteuttaneet toimia ottaakseen selvää poikkeuksellisten luovutusten ohjelmasta ja pannakseen Euroopan parlamentin suositukset täytäntöön; pitää valitettavana, että neuvosto ei kyennyt 3. helmikuuta 2009 antamaan parlamentille tyydyttäviä vastauksia;

2. kehottaa jäsenvaltioita, neuvostoa ja komissiota panemaan täysimääräisesti täytäntöön suositukset, jotka parlamentti esitti 14. helmikuuta 2007 hyväksymässään päätöslauselmassa, sekä avustamaan totuuden selville saamista käynnistämällä tutkimuksia tai tekemällä yhteistyötä toimivaltaisten elinten kanssa, paljastamalla ja antamalla kaiken asiaan kuuluvan tiedon ja varmistamalla salaisen palvelun toiminnan tehokkaan parlamentaarisen valvonnan; pyytää neuvostoa antamaan kaikki asianmukaiset tiedot vankikuljetuksista ja laittomista pidätyksistä myös kansainvälisen julkisoikeuden työryhmän (COJUR) yhteydessä; kehottaa jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä tekemään yhteistyötä kaikkien toimivaltaisten kansainvälisten elinten, kuten YK:n ja Euroopan neuvoston, kanssa ja toimittamaan Euroopan parlamentille kaikki asianmukaiset tiedot, selonteon parlamentaarisesta tutkinnasta tai asiasta annetut tuomiot;

3. kehottaa Euroopan unionia ja Yhdysvaltoja vahvistamaan transatlanttista vuoropuhelua uudesta yhteisestä lähestymistavasta terrorismin torjuntaan, joka perustuu yhteisiin arvoihin ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden, demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden kunnioittamisesta osana kansainvälistä yhteistyötä;

4. uskoo, että luovutuksia ja keskinäistä oikeudellista apua koskevat EU:n ja Yhdysvaltojen sopimukset ovat asianmukainen väline oikeudellisesti hyväksyttävään lainvalvontaan ja oikeudelliseen yhteistyöhön terrorismin torjunnassa; pitää siksi myönteisenä, että Yhdysvaltojen senaatti on ratifioinut nämä sopimukset, ja kehottaa Italiaa ratifioimaan ne mahdollisimman pian;

5. pitää myönteisenä, että presidentti Obama on antanut kolme täytäntöönpanomääräystä, jotka koskevat Guantánamon pidätyskeskuksen sulkemista, sotilaslautakuntien lakkauttamista, kidutuksen lopettamista ja ulkomailla sijaitsevien salaisten vankiloiden sulkemista;

6. korostaa kuitenkin, että muutamien luovutusjärjestelmien ja salaisten pidätyskeskusten säilyttämisen suhteen vallitsee edelleen epäselvyyttä, ja uskoo, että kaikkien muiden, Yhdysvaltain viranomaisten välittömässä tai välillisessä hallinnassa olevien salaisten pidätyskeskusten sulkemisesta ja kieltämisestä Yhdysvalloissa ja ulkomailla annetaan lisäselvityksiä; muistuttaa, että salaiset pidätykset rikkovat itsessään vakavasti perusihmisoikeuksia;

7. vahvistaa uudelleen, että kidutuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen 14 artiklan mukaan jokaisella kidutuksen uhrilla on laillisesti toimeenpantavissa oleva oikeus hyvitykseen ja oikeudenmukaiseen ja riittävään korvaukseen;

8. pitää myönteisenä, että oikeudesta, vapaudesta ja turvallisuudesta vastaava komission jäsen, puheenjohtajavaltio Tšekin edustaja ja terrorismin torjunnan EU-koordinaattori vierailevat 16. ja 17. maaliskuuta 2009 Yhdysvalloissa, ja pyytää EU:n edustajia ottamaan esille poikkeukselliset luovutukset ja salaiset pidätyskeskukset, koska ne loukkaavat räikeästi kansainvälistä oikeutta ja Euroopan ihmisoikeuslainsäädäntöä; kehottaa 26. helmikuuta 2009 kokoontuvaa oikeus- ja sisäasioiden neuvostoa pitämään tästä tiukasti kiinni sekä keskustelemaan Guantánamon sulkemisesta ja vankien uudelleensijoittamisesta ottaen asianmukaisesti huomioon parlamentin asiasta 4. helmikuuta 2009 antaman päätöslauselman;

Torstai 19. helmikuuta 2009

9. kehottaa Euroopan unionia, jäsenvaltioita ja Yhdysvaltojen viranomaisia tutkimaan ja selvittämään perusteellisesti ihmisoikeuksia, perusvapauksia, kidutuksen ja huonon kohtelun kieltämistä, tahdonvastaisia katoamisia ja oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin koskevaan kansainväliseen oikeuteen ja kansalliseen lainsäädäntöön liittyvät väärinkäytökset ja loukkaukset, joihin "terrorismin vastaisen sodan" yhteydessä on syyllistytty, jotta voidaan määrittää, mitkä tahot ovat vastuussa salaisista pidätyskeskuksista, kuten Guantánamo, ja poikkeuksellisten luovutusten ohjelmasta, ja varmistaa, etteivät tällaiset loukkaukset toistu tulevaisuudessa ja että terrorismin torjunnassa ei loukata ihmisoikeuksia, perusvapauksia, demokratiaa ja oikeusvaltion periaatteita;

10. kehottaa neuvostoa, komissiota ja terrorismin torjunnan EU-koordinaattoria antamaan – EU:n valtuuskunnan vierailtua Yhdysvalloissa – parlamentille selonteon luovutuksia ja keskinäistä oikeudellista apua koskevien sopimusten soveltamisesta sekä EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistyöstä terrorismin vastaisessa toiminnassa kunnioittaen samalla ihmisoikeuksia täysimääräisesti, jotta asiasta vastaava valiokunta voi käsitellä näitä kysymyksiä mietinnössään, joka laaditaan muun muassa 14. helmikuuta 2007 annetun päätöslauselman 232 kohdan perusteella;

11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, terrorismin torjunnan EU-koordinaattorille, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Naton pääsihteerille, Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen pääsihteerille ja puhemiehelle, Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille sekä Amerikan yhdysvaltojen presidentille ja kongressille.

YUTP:n tärkeimpiä näkökohtia ja perusvalintoja koskeva vuosittainen selvitys 2007

P6_TA(2009)0074

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 toukokuun 17. päivänä 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen G jakson 43 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille esitetystä neuvoston vuosittaisesta selvityksestä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) tärkeimmistä näkökohdista ja perusvalinnoista vuonna 2007 (2008/2241(INI))

(2010/C 76 E/12)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan,

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta toukokuun 17. päivänä 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([1]) G jakson 43 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille esitetyn neuvoston vuosittaisen selvityksen yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) tärkeimmistä näkökohdista ja perusvalinnoista (2007),

— ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. ja 13. joulukuuta 2003 hyväksymän Euroopan unionin turvallisuusstrategian,

— ottaa huomioon 14. huhtikuuta 2005 ([2]), 2. helmikuuta 2006 ([3]), 23. toukokuuta 2007 ([4]) ja 5. kesäkuuta 2008 ([5]) antamansa päätöslauselmat neuvoston vuosittaisesta selvityksestä Euroopan parlamentille YUTP:n tärkeimmistä näkökohdista ja perusvalinnoista,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan,

([1]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EUVL C 33 E, 9.2.2006, s. 573.
([3]) EUVL C 288 E, 25.11.2006, s. 59.
([4]) EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 309.
([5]) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0254.

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön ja budjettivaliokunnan lausunnon (A6-0019/2009),

A. katsoo, että EU:n yhteisten etujen selkeä määrittely on keskeisen tärkeää EU:n ulkoisen toiminnan ja erityisesti sen yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) tavoitteiden saavuttamiseksi,

B. ottaa huomioon, että aina kun EU on puhunut yhdellä äänellä, se on nauttinut huomattavaa arvovaltaa, saavuttanut konkreettisia tuloksia ja sillä on ollut merkittävä vaikutus tapahtumien kulkuun ja taloudellista voimaansa vastaava vaikutusvalta,

C. katsoo, että tällä hetkellä useista vakiintuneista operatiivisista välineistä riippuvainen YUTP on siirtymässä uuteen vaiheeseen, jota leimaa strategisen ajattelun korostaminen ja selkeästi priorisoitu toiminta,

D. katsoo, että parantaakseen toimintansa tehokkuutta ja johdonmukaisuutta maailman näyttämöllä EU tarvitsee ennen kaikkea Lissabonin sopimuksen mukaisia ulkopolitiikan välineitä; katsoo, että kaikkia nykyisten perussopimusten tarjoamia käytännön mahdollisuuksia olisi kuitenkin käytettävä yhdessä vahvan yhteisen poliittisen tahdon kanssa vahvistamaan EU:n ulkoisten toimien institutionaalista johdonmukaisuutta,

E. ottaa huomioon, että neuvosto ja komissio ovat jo tehneet aloitteita, jotka koskevat niiden välisen synergian ja toimien yhdenmukaisuuden lisäämisen edistämistä; katsoo, että näin ollen Euroopan parlamentin olisi ryhdyttävä vastaaviin toimiin ulkopolitiikan sisäisen eriävyyden estämiseksi,

Periaatteet

1. toistaa, että YUTP:tä on tuettava ja ohjattava EU:n ja sen jäsenvaltioiden vaalimilla arvoilla, joita ovat erityisesti demokratia, oikeusvaltio sekä ihmisarvon, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen ja rauhan ja aidon monenvälisyyden edistäminen;

2. painottaa, että EU:n on käytettävä YUTP:tä sen kansalaisten yhteisten etujen puolustamiseen, mukaan lukien oikeus rauhalliseen ja turvalliseen elämään puhtaassa ympäristössä ja oikeus erilaisten elintärkeiden resurssien, kuten energian, käyttöön;

3. uskoo vakaasti, että EU voi tehdä vaikutuksen vain, jos se puhuu yhdellä äänellä, jos sillä on asianmukaiset välineet käytettävissään, jos se vahvistaa edelleen yhteistyötään YK:n kanssa ja jos sille annetaan vahva demokraattinen oikeutus, joka on tulosta tiedottamiseen perustuvasta valvonnasta, jota harjoittavat sekä Euroopan parlamentti että kansalliset parlamentit tasoillaan ja omien valtuuksiensa mukaisesti; katsoo tässä yhteydessä, että Euroopan parlamentin olisi kutsuttava jäsenvaltioiden parlamenttien ulko- ja turvallisuusasiain valiokuntien jäseniä säännöllisesti käsittelemään YUTP:n tärkeimpiä edistysaskelia asianmukaisten analyyttisten välineiden ja menetelmien perusteella; katsoo, että uusia ponnisteluita olisi tehtävä Euroopan unionin kansalaisten YUTP:tä koskevan tietoisuuden lisäämiseksi;

4. katsoo myös, että Euroopan parlamentin rakenteita ja organisaatiota olisi tarkistettava, jotta voidaan yhdistää ja käyttää paremmin hyödyksi kaikki YUTP:tä koskeva asiantuntemus, jotta parlamentti voi vaikuttaa tehokkaammin ja johdonmukaisemmin strategisemman ja demokraattisemman YUTP:n kehittämiseen;

Talousarvionäkökohdat

5. pahoittelee, että YUTP:n talousarvio on vakavasti alimitoitettu, ja muistuttaa, että YUTP:n uskottavuus ja EU:n kansalaisten odotuksiin vastaaminen edellyttää sen päämäärien ja erityistavoitteiden mukaista rahoitusta;

6. pitää myönteisenä säännöllisten yhteistä YUTP:aa koskevien neuvottelukokousten järjestämistä parlamentin ja neuvoston puheenjohtajavaltion välillä, kuten edellä mainitussa toimielinten sopimuksessa talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta määrätään; korostaa kuitenkin, että nämä kokoukset olisi ymmärrettävä mahdollisuutena vaihtaa näkemyksiä tulevista tarpeista, YUTP:n alalla suunnitelluista toimista ja EU:n keskipitkän ja pitkän aikavälin strategioista kolmansissa maissa;

7. pitäisi myönteisenä neuvoston antamia lisätietoja neuvoston talousarviosta tai niin kutsutun Athena-mekanismin kautta rahoitetuista toimista ja erityisesti siitä, kuinka kyseiset määrärahat täydentävät EU:n yleisestä talousarviosta YUTP:n toimiin myönnettyjä varoja;

8. vaatii, että YUTP:n talousarvio on täysin avoin budjettivallan käyttäjälle ja vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle; toistaa huolensa käytännöstä siirtää seuraavalle varainhoitovuodelle YUTP:aa koskevan luvun käyttämättä jääneet määrärahat ja kehottaa komissiota ilmoittamaan parlamentille ajoissa sisäisistä siirroista, varsinkin kun monet näistä YUTP:n toimista, etenkin Georgiassa toteutettava Euroopan unionin tarkkailuoperaatio (EUMM) ja Kosovossa toteutettava Euroopan unionin oikeusvaltio-operaatio (EULEX), ovat poliittisesti arkaluonteisia ja liittyvät julkisuudessa hyvin tunnettuihin kriiseihin;

Neuvoston YUTP:tä koskeva vuosittainen selvitys 2007

9. panee tyytyväisenä merkille, että ensimmäistä kertaa neuvoston selvityksessä viitataan järjestelmällisesti parlamentin antamiin päätöslauselmiin; pahoittelee kuitenkin, ettei neuvosto käy konkreettista vuoropuhelua Euroopan parlamentin esittämistä näkemyksistä eikä viittaa näihin päätöslauselmiin operatiivisissa asiakirjoissa, kuten yhteisissä toiminnoissa ja yhteisissä kannoissa;

10. katsoo, että neuvoston olisi toteutettuja toimia koskevan kattavan luettelon esittämisen sijasta hyödynnettävä vuotuisen selvityksen suomaa tilaisuutta sellaisen parlamentin kanssa käytävän vuoropuhelun aloittamiseen, jolla pyritään YUTP:tä koskevaan entistä strategisempaan lähestymistapaan, joka perustuu tärkeimpien haasteiden tunnistamiseen ja tulevia toimia koskevien painopistealueiden ja tavoitteiden määrittelemiseen;

11. kehottaa siksi neuvostoa tarkastelemaan uudelleen selvityksen yleisen rakenteen loogisuutta ja erityismuotoa varmistaakseen, että se sisältää syvällisen analyysin kolmansia maita tai alueellisia ryhmittymiä koskevasta EU:n politiikasta ja EU:n panoksesta humanitaaristen ja turvallisuuskriisien ratkaisemiseen sekä tulevia toimia koskevia erityisehdotuksia;

Uusi transatlanttinen toimintasuunnitelma

12. katsoo, että tulevina kuukausina EU:lla on ainutlaatuinen mahdollisuus laatia USA:n uuden hallinnon kanssa uusi transatlanttinen toimintasuunnitelma, joka kattaa yhteisenä huolenaiheena olevat strategiset kysymykset, kuten vahvempiin monenvälisiin organisaatioihin perustuva uusi osallistavampi ja toimivampi maailmanlaajuinen hallintotapa, rahoituskriisi, uusien euroatlanttisten instituutioiden sekä syvien ja kattavien atlanttisten markkinoiden perustaminen, toimet ilmastonmuutoksen torjumiseksi, energian toimitusvarmuus, kestävän rauhan edistäminen Lähi-idässä, Iranin, Irakin ja Afganistanin tilanne, terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunta, ydinaseiden leviämisen estäminen ja aseriisunta sekä vuosituhannen kehitystavoitteet;

YUTP:n horisontaaliset näkökohdat

13. katsoo, että YUTP:n olisi keskityttävä edelleen ihmisoikeuksista kiinni pitämiseen, rauhan ja turvallisuuden edistämiseen Euroopan lähialueilla ja koko maailmassa, aidon monenvälisyyden tukemiseen ja kansainvälisen oikeuden noudattamiseen, terrorismin torjuntaan, joukkotuhoaseiden leviämisen estämiseen ja aseriisuntaan, ilmastonmuutoksen torjuntaan ja energian toimitusvarmuuden takaamiseen, koska nämä kysymykset ovat suurimpia haasteita planeetallemme ja huolestuttavat siten EU:n kansalaisia;

14. korostaa islamilaisten terroristien harjoittaman pankkivankien kaappaamisen ja murhaamisen osalta EU:n jäsenvaltioiden, Yhdysvaltojen ja Naton tehostetun yhteistyön ja koordinoinnin tarvetta terrorismin torjunnassa tarkoituksena tehostaa erityisesti panttivankien hengen pelastamiseen tähtääviä pelastustoimia;

15. kehottaa neuvostoa toteuttamaan päättäväisesti Euroopan parlamentin suosituksia, jotka tähtäävät yhteisen eurooppalaisen ulkoisen energiapolitiikan luomiseen erityisesti edistämällä EU:n yhtenäisyyttä energiantoimittajien ja kauttakulkumaiden kanssa käytävissä neuvotteluissa ja puolustamalla EU:n yhteisiä etuja, kehittämällä tehokkaan energiadiplomatian ja entistä tehokkaampia mekanismeja kriisitilanteisiin vastaamiseksi sekä varmistamalla energiahuollon monipuolistamisen, kestävän energiankäytön ja uusiutuvien energialähteiden kehittämisen;

16. panee tyytyväisenä merkille, että meneillään olevassa Euroopan turvallisuusstrategian (ETS) tarkistamisessa otetaan huomioon uudet turvallisuushaasteet, kuten energiavarmuus, ilmastonmuutos ja verkkoavaruuden turvallisuus, ja pyritään parantamaan itse strategian täytäntöönpanon laatua; panee merkille neuvoston, Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden parlamenttien käynnistämän keskustelun Euroopan turvallisuusnäkymistä; korostaa, että täysin uusien rakenteiden suunnittelun sijasta näiden keskustelujen, joihin osallistuvat EU, Venäjä, USA ja EU:n ulkopuoliset Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön jäsenvaltiot, perustana olisi oltava EU:n saavutukset ja arvot, jotka sisältyvät Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 11 artiklaan sekä Helsingin päätösasiakirjaan ja Pariisin peruskirjaan;

17. katsoo Georgian sodan osoittaneen, että on tarpeen kehittää edelleen Euroopan turvallisuusstrategian (ETS) tarkistamisen yhteydessä EU:n ennakoivaa diplomatiaa ja liittää siihen asianmukaiset kriisinehkäisykeinot, myös vakauttamisväline, valmiussuunnitelmat ja luotettava pitkän aikavälin rahoitus sekä tarpeen hyödyntää täysimääräisesti EU:n kriisinhallintavalmiuksia ja kriisien ja katastrofien hoitamisesta saatuja kokemuksia;

Tärkeimmät EU:n turvallisuuskysymykset

Länsi-Balkan

18. muistuttaa, että Kosovon aseman vahvistaminen on olennaista Länsi-Balkanin vakauden saavuttamiselle; pitää siksi myönteisenä YK:n turvallisuusneuvostossa 26. marraskuuta 2008 saavutettua yhteisymmärrystä, joka on mahdollistanut EULEX-operaation saattamisen täysin toimintavalmiiksi koko Kosovossa, ja kehottaa neuvostoa yhteistyössä YK:n Kosovon väliaikaishallinnon (UNMIK) kanssa varmistamaan, että saavutetaan selkeä työnjako ja joustava siirtyminen näiden kahden operaation välillä oikeusvaltion alalla; toivoo EULEXin tuottavan nopeita tuloksia järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa ja sotarikoksista syytettyjen saamisessa oikeuteen; ilmaisee myös tukensa EU:n Kosovon erityisedustajalle ja rohkaisee tätä jatkamaan tehtävänsä täytäntöönpanoa ja edistämään Kosovon ja Serbian viranomaisten käytännön yhteistyötä, joka koituu Kosovossa elävien serbiyhteisöjen eduksi;

19. korostaa, että EU:n tavoitteena Bosnia ja Hertsegovinassa on edelleen saada aikaan vakaa, rauhanomainen ja multietninen maa, joka on peruuttamattomasti matkalla kohti EU-jäsenyyttä; kannustaa Bosnia ja Hertsegovinan johtajia panemaan täytäntöön 8. marraskuuta 2008 tehdyn sopimuksen, jotta voidaan käsitellä pikaisesti rauhan täytäntöönpanoneuvoston asettamia tavoitteita ja ehtoja, jotka koskevat siirtymistä korkeasta edustajasta EU:n erityisedustajaan vuoden 2009 puoliväliin mennessä; ilmaisee huolestuneisuutensa mahdollisesta kansainvälisen yhteisön vetäytymisestä Bosnia ja Hertsegovinasta; katsoo, että itse asiassa kansainvälisen yhteisön läsnäolo voi päättyä vain täydessä yhteisymmärryksessä Bosnian viranomaisten kanssa ja vasta, kun Bosnia ja Hertsegovinasta viimein tulee vakaa valtio, jolla on toimivat toimielimet;

Itäinen kumppanuus

20. katsoo edelleen, että Euroopan naapuruuspolitiikkaan osallistuville kumppanuusmaille tarkoitettuja kannustimia uudistusten toteuttamiseksi on tehostettava, ja on sitä mieltä, että äskettäinen Etelä-Kaukasuksen kriisi on selkeästi osoittanut EU:n entistä vahvemman läsnäolon tarpeen sen itäisissä naapurimaissa; kannattaa 3. joulukuuta 2008 päivätyssä komission tiedonannossa itäisestä kumppanuudesta (KOM(2008)0823) valittua lähestymistapaa, jonka tavoitteena on luoda kattava ja syvä vapaakauppa-alue, poistaa vähitellen kaikkien henkilöiden vapaan liikkuvuuden esteet (siirtyminen lopulta viisumivapaaseen matkustamiseen) ja tehdä yhteistyötä kaikkien turvallisuutta koskevien kysymysten, erityisesti energiavarmuuden, alalla; katsoo, että itäisen kumppanuuden ja Mustanmeren yhteistyön olisi vahvistettava toisiaan ja luotava siten rauhallinen, turvallinen ja vakaa alue, jolla kunnioitetaan alueellista koskemattomuutta; katsoo, että kumppanuutta olisi tuettava EU:n rahoitusavun lisäämisellä ja sen vahvaa poliittista ulottuvuutta korostamalla, mihin Euroopan parlamentin ja EU:n itäisten naapurimaiden parlamenttien jäsenistä koostuvan yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen EURONESTin pitäisi osallistua yhtenä keskeisenä tekijänä;

Torstai 19. helmikuuta 2009

21. tukee neuvoston päätöstä aloittaa jälleen vuoropuhelu Valko-Venäjän viranomaisten kanssa, samalla kun vuoropuhelua jatketaan kaikkien maan demokraattisten voimien kanssa, edellyttäen, että Valko-Venäjän viranomaiset vastaavat myönteisesti tähän tarjoukseen demokraattisten arvojen, oikeusvaltioperiaatteen, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseen liittyvillä konkreettisilla edistysaskeleilla; katsoo, että tältä pohjalta olisi tehtävä tiukkaan ehdollisuuteen perustuvaa askel askeleelta etenevää yhteistyötä ja saatettava Valko-Venäjä siten vähitellen osallistumaan itäiseen kumppanuuteen; kehottaa komissiota ja neuvostoa toteuttamaan viipymättä tehokkaita toimia Valko-Venäjän kansalaisia koskevien viisumimenettelyiden helpottamiseksi sekä heidän Schengenin alueelle pääsyään koskevien kustannusten alentamiseksi;

Georgia

22. antaa tunnustusta neuvoston puheenjohtajavaltiolle Ranskalle sen varmistamisesta, että EU:lla on ollut keskeinen tehtävä Georgian sodan lopettamisessa; kehottaa EU:ta ja varsinkin Georgian kriisiä varten nimitettyä EU:n erityisedustajaa pitämään kiinni Georgian alueellista koskemattomuutta koskevasta periaatteesta ja vähemmistöjen kunnioittamisesta sekä pyrkimään samalla sopimukseen tehokkaista keinoista, joilla tuetaan kotiseuduiltaan pakenemaan joutuneiden turvallista palaamista ja alueen turvallisuuden tehokasta valvontaa;

23. kehottaa neuvostoa vaatimaan tulitaukosopimuksen täydellistä täytäntöönpanoa ja varmistamaan, että EU:n tarkkailijoille annetaan EU:n tarkkailuoperaatiotehtävän mukainen rajoittamaton pääsy kaikille konfliktialueille; pitää erittäin tärkeänä, että se saa säännöllisesti ja täysipainoisesti tietoa EU:n tarkkailuoperaation raporteista;

24. katsoo, että EU:n olisi seurattava tiiviisti tilannetta ja sitouduttava myötävaikuttamaan tässä EU:n naapurialueen osassa mahdollisesti puhkeavien uusien konfliktien ratkaisemiseen myös luomalla yhteyksiä ja avaamalla viestintäkanavia kaikkien asiaan liittyvien alueellisten toimijoiden kesken; korostaa tässä yhteydessä, että olisi aloitettava läheinen yhteistyö Turkin kanssa;

Venäjä

25. katsoo, että EU:n ja Venäjän kumppanuuden on perustuttava johdonmukaiseen strategiaan ja molempien selkeään sitoumukseen toimia täysin kansainvälisen lainsäädännön ja asianomaisten kahdenvälisten ja monenvälisten sopimusten mukaisesti; painottaa, että 1. syyskuuta ja 15.-16. lokakuuta 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti Venäjän on noudatettava 12. elokuuta ja 8. syyskuuta 2008 tekemiensä sopimusten mukaisia sitoumuksiaan; on siksi vakuuttunut siitä, että Venäjän suostumus sallia kansainvälisten tarkkailijoiden seurata tilannetta Etelä-Ossetiassa ja Abhasiassa ja sen täysimääräinen kuusikohtaisen ohjelman ehtojen noudattaminen on välttämätöntä EU:n ja Venäjän suhteiden normalisoinnille; katsoo myös, että strategista kumppanuutta ei ole mahdollista toteuttaa, elleivät demokratia, ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja oikeusvaltioperiaate ole kaikille yhteisiä arvoja ja ellei niitä kunnioiteta; kehottaa neuvostoa asettamaan nämä arvot ensisijaiseen asemaan meneillään olevien uutta kumppanuus- ja yhteistyösopimusta Venäjän kanssa koskevien neuvottelujen yhteydessä;

Lähi-itä

26. pahoittelee Lähi-idän tilanteen pahenemista ja Gazan alueella käynnissä olevassa aseellisessa konfliktissa kuolleiden siviilien suurta määrää, mihin liittyy se, ettei Lähi-idän rauhanprosessissa ole saavutettu tuntuvaa edistystä; varoittaa Annapolisin kokouksessa sovitun määräajan umpeutumisesta ja on vakuuttunut, että transatlanttisen yhteistyön tehostaminen voi tuoda lisäarvoa Annapolisin prosessille; katsoo, että Euroopan unionin olisi otettava myöntämiensä taloudellisten resurssien mukainen vahva ja näkyvä poliittinen rooli alueella ja puututtava erityisesti Gazan alueen dramaattiseen humanitaariseen kriisiin; kehottaa neuvostoa jatkamaan ponnistelujaan pysyvän tulitauon saamiseksi Gazan alueelle YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1860 (2009) mukaisesti, jotta voidaan käynnistää muiden alueellisten toimijoiden koordinoimat rauhanneuvottelut Israelin ja Palestiinan kansan välillä; kehottaa neuvostoa harkitsemaan kaikkia keinoja pysyvän rauhan edistämiseksi alueella, myös ETPP:n (Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikka) operaatiota;

27. on tyytyväinen neuvoston aikomukseen uudistaa EU:n poliisioperaation mandaatti palestiinalaisalueilla ja katsoo, että oikeusvaltioperiaatteen toteutumiseen ja poliisitoiminnan kehittämiseen tarvitaan edelleen vahvaa tukea; panee myös merkille neuvoston päätöksen laajentaa Euroopan unionin rajanvalvontaoperaatiota Rafahissa ja sen päättäväisyyden ja valmiuden käynnistää uudelleen kyseinen operaatio; katsoo, että tämän päättäväisyyden pitäisi johtaa konkreettisiin aloitteisiin liikkumisvapauden palauttamiseksi palestiinalaisalueille;

Välimeren unioni

28. on tyytyväinen Marseillesissa 3. ja 4. marraskuuta 2008 pidetyn Euro–Välimeri-alueen ministereiden huippukokouksessa saavutettuun edistykseen Välimeren unionin institutionaalisen kehyksen määrittelyssä; on sitä mieltä, ettei Välimeren alueen ihmisoikeuksia, rauhaa, turvallisuutta ja kehitystä koskevia ongelmia voida ratkaista erillään; korostaa, että poliittisen ja kulttuurisen vuoropuhelun, taloussuhteiden, muuttovirtojen hallinnan, ympäristöpolitiikan ja turvallisuuden – terrorismin torjunta mukaan luettuna – on oltava olennainen osa Euro–Välimeri-alueen yhteistyötä; kehottaa neuvostoa ja komissiota antamaan merkittävän ja asianmukaisen roolin Turkille Välimeren unionissa; pitää olennaisena Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen sisällyttämistä Välimeren unionin rakenteeseen sen parlamentaarisena ulottuvuutena;

Laajempi Lähi-itä

29. katsoo, että EU:n olisi vahvistettava sitoutumistaan Irakiin ja tuettava yhteistyössä Irakin hallituksen ja YK:n kanssa demokraattisten instituutioiden kehittämisprosessia, oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien noudattamista ja lujitettava sovintoprosessia paitsi Irakissa myös Irakin ja sen naapureiden välillä; on tyytyväinen EUJUST LEX -operaation (Euroopan unionin yhdennetty oikeusvaltio-operaatio Irakin osalta) laajentamiseen ja aivan ensimmäisen EU:n ja Irakin välisen kauppa- ja yhteistyösopimuksen valmistelussa saavutettuun edistykseen;

30. kehottaa tehostamaan ja syventämään EU:n ja Irakin suhteita, joiden puitteissa olisi käsiteltävä ydinasekysymyksen lisäksi kauppaa ja energiayhteistyötä, alueellista vakautta sekä ennen kaikkea hyvää hallintotapaa ja ihmisoikeuksien noudattamista;

31. katsoo, että EU:n olisi edistettävä uutta lähestymistapaa Afganistaniin ja koordinoitava se Yhdysvaltojen uuden hallinnon kanssa tavoitteenaan tarjota mahdollisuus neuvotteluille Afganistanin hallituksen ja niiden tahojen välillä, jotka ovat halukkaita hyväksymään perustuslain ja luopumaan väkivallasta; katsoo, että avunannossa olisi keskityttävä oikeusvaltioperiaatteen, hyvän hallintotavan ja peruspalvelujen toteuttamiseen ja kiinnitettävä erityistä huomiota terveydenhoitoon sekä talouden ja maaseudun kehitykseen edistämällä muun muassa todellisia vaihtoehtoja oopiumin tuotannolle;

32. on huolestunut Afganistanin turvallisuustilanteen huononemisesta; painottaa jälleen kiireellistä tarvetta poistaa institutionaaliset esteet ja parantaa EU:n ja Naton välistä yhteistyötä EU:n poliisioperaation (EUPOL) toiminnan helpottamiseksi Afganistanissa; katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltojen olisi koordinoitava paremmin poliisin uudistamista koskevia aloitteitaan; pitää myönteisenä EU:n jäsenvaltioiden sitoutumista EUPOL-henkilöstövoimavarojen lisäämiseen ja suosittaa niiden nopeaa käyttöönottamista; on vakuuttunut siitä, että operaation onnistuminen on erittäin tärkeää transatlanttisen liiton tulevaisuudelle ja että sen vuoksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi sitouduttava tiukemmin Afganistanin vakauteen;

Afrikka

33. kehottaa neuvostoa laajentamaan Afrikan kanssa tehtävää yhteistyötä siten, että se kattaa useampia politiikan aloja kuin nykyään ja tekemään siitä EU:n ulkoisten toimien painopistealueen;

34. katsoo, että EU:n tuki YK:lle Itä-Tšadissa on edelleen tärkeä osana Darfuria koskevaa alueenlaajuista ratkaisua; toteaa, että Euroopan unionin Euroopan unionin sotilasoperaatio Tšadin tasavallassa (EUFOR Tšad -operaatio) päätetään suunnitellusti ja sen toiminnot siirtyvät YK:n operaation alaisuuteen; kehottaa neuvostoa helpottamaan joustavaa siirtymistä ja pohtimaan, kuinka EU voi koordinoidusti auttaa tällä hetkellä ylikuormitettua YK:n rauhanturvaoperaatioista vastaavaa osastoa YK:n operaation käynnistysvaiheessa;

35. on syvästi huolestunut Somalian vaikeasta humanitaarisesta tilanteesta; kehottaa EU:ta pohtimaan, miten se voi läheisessä yhteistyössä Afrikan unionin kanssa auttaa YK:ta vastaaman nopeasti tähän turvallisuuteen liittyvään sekä poliittiseen ja humanitaariseen haasteeseen; kiinnittää huomiota Somalian rannikon pahenevaan merirosvousuhkaan ja pitää myönteisenä tähän liittyvää EU:n päätöstä käynnistää ETPP:n merioperaatio;

Torstai 19. helmikuuta 2009

36. on huolestunut väkivallan ja konfliktin eskaloitumisesta Kongon demokraattisessa tasavallassa, koska se saattaa johtaa vaikeaan humanitaariseen kriisiin; kehottaa kaikkia osapuolia, mukaan lukien hallituksen joukkoja, lopettamaan siviiliväestöön kohdistuvan mielivaltaisen väkivallan ja ihmisoikeuksien rikkomiset, aloittamaan uudelleen Gomassa ja Nairobissa käynnistetyt rauhanneuvottelut ja noudattamaan Kongon demokraattisen tasavallan kansalliskokouksen hyväksymää ohjelmaa; katsoo, että EU:n toiminnan Kongon demokraattisessa tasavallassa olisi ulotuttava EUSECin (Kongon demokraattisen tasavallan turvallisuusalan uudistusta koskeva Euroopan unionin neuvonta- ja avustusoperaatio) ja EUPOLin (Euroopan unionin poliisioperaatio) tarjoamaa teknistä apua pidemmälle ja että sen olisi johdettava konkreettisen tuen tarjoamiseen YK:n rauhanturvaoperaatiolle, joka ei ole tähän mennessä kyennyt lopettamaan väkivaltaa;

Aasia

37. on tyytyväinen huomattavaan jännityksen lientymiseen Formosansalmen alueella ja meneillään olevaan kahdenvälistä vuorovaikutusta ja Taiwanin merkityksellistä osallistumista kansainvälisiin organisaatioihin koskevaan Beijingin ja Taipein väliseen vuoropuheluun; tukee voimakkaasti neuvoston 19. syyskuuta 2008 antamaa julkilausumaa, jossa se painottaa tukevansa Taiwanin osallistumista erityisiin monenvälisiin foorumeihin tai tarkkailijan aseman myöntämistä Taiwanille silloin kun Taiwanin jäsenyys ei ole mahdollinen;

38. toteaa, että EU:n ja Kiinan väliset taloussuhteet ovat kehittyneet vakaasti ja ihmisten väliset yhteydet ovat lisääntyneet huomattavasti eri aloilla; on kuitenkin syvästi huolestunut Kiinan viranomaisten haluttomuudesta puuttua lukuisiin ihmisoikeusloukkauksiin ja varmistaa, että Kiinan kansalaiset nauttisivat perusoikeuksista ja -vapauksista; ilmaisee tässä yhteydessä syvän pettymyksensä siitä, miten Kiinan viranomaiset perustelivat päätöstään lykätä yhdettätoista EU:n ja Kiinan välistä huippukokousta; panee merkille, että EU:n ja Kiinan huippukokousta suunnitellaan pidettäväksi vuoden 2009 ensimmäisellä puoliskolla ja toivoo, että siinä yhteydessä edistystä voidaan saavuttaa kaikilla yhteistyön aloilla;

39. pahoittelee Kiinan viranomaisten päätöstä lopettaa keskustelut Dalai Laman edustajien kanssa ja muistuttaa viranomaisia niiden maaliskuun 2008 traagisten tapahtumien jälkeen, ennen olympialaisia, antamista sitoumuksista; kehottaa toistamiseen neuvostoa nimittämään erityislähettilään hoitamaan Tiibetin asioita, jotta tilannetta voitaisiin seurata läheltä ja jotta voitaisiin helpottaa asianomaisten osapuolten vuoropuhelun uudelleen käynnistämistä;

Latinalainen Amerikka

40. muistuttaa siitä, että se on Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan suhteita koskevasta yhteisestä strategiasta ja yleisestä kumppanuudesta 15. marraskuuta 2001 antamassaan päätöslauselmassa ([1]) sekä Wienissä ja Limassa järjestettäviä EU:n ja Latinalaisen Amerikan huippukokouksia silmällä pitäen 27. huhtikuuta 2006 ([2]) ja 24. huhtikuuta 2008 ([3]) antamissaan päätöslauselmissa toistamiseen esittänyt ehdotuksen laatia rauhaa ja turvallisuutta koskeva Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan peruskirja, joka Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan pohjalta antaisimahdollisuuden esittää yhteisiä poliittisia, strategisia ja turvallisuuteen liittyviä ehdotuksia; kehottaa neuvostoa ja komissiota ryhtymään aktiivisiin toimiin tämän kunnianhimoisen tavoitteen toteuttamiseksi;

41. pitää myönteisinä toimia, jotka johtavat kahden alueen välisten kumppanuussopimusten tekemiseen Latinalaisen Amerikan kanssa, ja ottaa huomioon, että kyseessä ovat ensimmäiset EU:n tekemät tämänkaltaiset sopimukset;

*

* *

42. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille, Naton pääsihteerille, Etyjin puheenjohtajalle, Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen puheenjohtajalle, Euroopan neuvoston ministerikomitean puheenjohtajalle ja Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen puheenjohtajalle.

([1]) EYVL C 140 E, 13.6.2002, s. 569.
([2]) EUVL C 296 E, 6.12.2006, s. 123.
([3]) Hyväksytyt tekstit P6_TA(2008)0177.

Euroopan turvallisuusstrategia ja ETPP

P6_TA(2009)0075

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 Euroopan turvallisuusstrategiasta ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta (ETPP) (2008/2202(INI))

(2010/C 76 E/13)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston,

— ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen,

— ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2003 hyväksymän Euroopan unionin turvallisuusstrategian ”Turvallisempi Eurooppa oikeudenmukaisemmassa maailmassa”,

— ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2003 hyväksymän joukkotuhoaseiden leviämisen estämistä koskevan EU:n strategian,

— ottaa huomioon 11. ja 12. joulukuuta 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajavaltion päätelmät, joissa hyväksyttiin neuvoston pääsihteerin / EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) korkean edustajan 11. joulukuuta 2008 antama selvitys Euroopan turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta (Report on the Implementation of the European Security Strategy – Providing Security in a Changing World) [1],

— ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2008 hyväksymät Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa (ETPP) koskevat päätelmät,

— ottaa huomioon korkean edustajan ja komission 14. maaliskuuta 2008 päivätyn Eurooppa-neuvostolle osoitetun asiakirjan ”Climate Change and International Security” [2],

— ottaa huomioon Euroopan unionin sotilasoperaatiosta, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä 10 päivänä marraskuuta 2008 hyväksytyn neuvoston yhteisen toiminnan 2008/851/YUTP [3] (niin kutsuttu Atalanta-operaatio),

— ottaa huomioon 14. huhtikuuta 2005 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin turvallisuusstrategiasta [4],

— ottaa huomioon 16. marraskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa [5],

— ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin turvallisuusstrategian ja ETPP:n täytäntöönpanosta [6],

— ottaa huomioon 10. heinäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman avaruudesta ja turvallisuudesta [7],

— ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

---

[1] S407/08.
[2] S113/08.
[3] EUVL L 301, 12.11.2008, s. 33.
[4] EUVL C 33 E, 9.2.2006, s. 580.
[5] EUVL C 314 E, 21.12.2006, s. 334.
[6] Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0255.
[7] Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0365.

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A6-0032/2009),

Yleiset huomiot

1. painottaa, että Euroopan unionin on kehitettävä strategista riippumattomuuttaan vahvan ja toimivan ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kautta edistääkseen rauhaa ja kansainvälistä turvallisuutta, puolustaakseen omia etujaan maailmanlaajuisesti, varmistaakseen kansalaistensa turvallisuuden, myötävaikuttaakseen tehokkaaseen monenvälisyyteen, edistääkseen ihmisoikeuksien kunnioittamista kaikkialla maailmassa ja turvatakseen maailmanrauhan;

2. tunnustaa EU:n tarpeen pyrkiä näihin tavoitteisiin monenvälisellä yhteistyöllä kansainvälisten järjestöjen ja ennen kaikkea Yhdistyneiden Kansakuntien piirissä sekä kumppanuuksilla muiden avaintoimijoiden kanssa Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan, Helsingin päätösasiakirjan periaatteiden ja Pariisin peruskirjan tavoitteiden mukaisesti;

3. toistaa, että Yhdistyneiden Kansakuntien organisaatiota on tarpeen uudistaa, jotta se kykenisi täyttämään täysimittaisesti velvollisuutensa sekä pystyisi tehokkaasti tarjoamaan ratkaisuja maailmanlaajuisiin haasteisiin ja reagoimaan tärkeimpiin uhkiin;

4. toistaa näkemyksensä transatlanttisten suhteiden merkityksestä ja tunnustaa tarpeen koordinoida ETPP:n ja Naton toimia, mutta korostaa samalla tasapainoisemman kumppanuuden tarvetta vailla kilpailua, toisen osapuolen itsemääräämisoikeuden kunnioittamista sekä molemminpuolista ymmärtämystä siinä tapauksessa, että strategiset näkökannat eroavat;

5. katsoo, että monet uusista uhista eivät ole ainoastaan sotilaallisia, eikä niitä voida torjua pelkästään sotilaallisin keinoin;

6. toteaa, että tässä politiikassa on yhdistettävä sekä siviili- että sotilaallisten keinojen ja voimavarojen käyttö ja että se vaatii kaikkien osapuolten välistä läheistä ja saumatonta yhteistyötä;

7. suhtautuu myönteisesti YK:n vuonna 2005 hyväksymään ”suojeluvelvollisuuden” käsitteeseen sekä ”inhimillisen turvallisuuden” käsitteeseen, joka ei perustu valtion vaan yksilön aseman ensisijaisuuteen; korostaa, että nämä käsitteet edellyttävät sekä käytännön seurauksia että vahvoja poliittisia suuntaviivoja Euroopan turvallisuuspolitiikan strategisia linjauksia varten, jotta kriisitilanteissa voitaisiin toimia tehokkaasti; korostaa kuitenkin, että Euroopan unionilla ei ole automaattista velvoitetta eikä käytettävissä olevia keinoja ETPP:n tehtävien toteuttamiseksi, oli sitten kyse siviili- tai sotilastehtävistä erilaisissa kriisitilanteissa;

8. korostaa, että toimien ja voimavarojen yhdistäminen EU:n tasolla on ratkaisevan tärkeää puolustustarvikkeiden kohoavien kustannusten ja puolustusmenojen nykyisten rajoitusten yhteisvaikutusten voittamiseksi;

9. panee merkille, että Euroopan yhteinen puolustuspolitiikka edellyttää integroituja Euroopan asevoimia, joilla näin ollen on oltava yhteiset asejärjestelmät yhteneväisyyden ja yhteentoimivuuden takaamiseksi;

10. korostaa, että avoimuus ja kustannustehokkuus sekä parlamentaarinen vastuullisuus ja kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön ja humanitaarisen oikeuden noudattaminen ovat ratkaisevan tärkeitä julkisen tuen varmistamiseksi Euroopan puolustukselle; korostaa tässä yhteydessä erityisesti Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tehokasta parlamentaarista valvontaa, joka toteutetaan Euroopan parlamentin ja EU:n jäsenvaltioiden parlamenttien välisellä tiiviillä yhteistyöllä;

11. katsoo, että uudistetun Euroopan turvallisuusstrategian ja Naton tulevan strategisen toimintaperiaatteen olisi oltava keskenään yhdenmukaiset ja että tämän olisi käytävä ilmi Strasbourgissa ja Kehlissä 3. ja 4. huhtikuuta 2009 pidettävässä Naton 60-vuotisjuhlahuippukokouksessa hyväksyttävässä julkilausumassa;

12. korostaa, että Euroopan turvallisuusstrategian täysimittainen ja oikea-aikainen toimeenpano on ratkaisevan tärkeää;

13. suhtautuu myönteisesti neuvoston selvitykseen Euroopan turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta; toteaa kuitenkin, että koska monet vuoden 2003 turvallisuusstrategian päämääristä ovat enimmäkseen jääneet toteutumatta, Euroopan unionin – jota Lissabonin sopimus on vahvistanut – olisi toimittava päättäväisemmin maailmanlaajuisten hallintoelinten legitiimiyden, avoimuuden ja tehokkuuden lisäämiseksi;

14. suhtautuu myönteisesti edellä mainittuun ETPP:n Atalanta-operaatioon, jolla torjutaan merirosvousta Somalian rannikkovesillä; muistuttaa kuitenkin neuvostoa, komissiota ja EU:n jäsenvaltioita siitä, että syyt merirosvousongelmaan kyseisellä alueella juontavat juurensa syvemmälle, muun muassa köyhyyteen hajonneessa valtiossa, ja vaatii Euroopalta syvällisiä toimia näiden ongelmien ratkaisemiseksi;

15. ottaa huomioon, että muslimiterroristit ovat siepanneet ja murhanneet panttivankeja, ja korostaa tähän liittyen tarvetta tehostaa terrorismin torjuntaan liittyvää yhteistyötä ja koordinointia EU:n jäsenvaltioiden, Yhdysvaltojen ja Naton välillä etenkin panttivankien hengen pelastamiseksi käynnistettävien pelastusoperaatioiden tehokkuuden parantamiseksi;

16. toistaa ponnekkaasti vaatimuksensa, että EU:n turvallisuusstrategian ja ETPP:n avulla olisi annettava kaikki tarvittavat takuut YK:n turvallisuusneuvoston naisista, rauhasta ja turvallisuudesta antamien päätöslauselmien eli 31. lokakuuta 2000 annetun päätöslauselman 1325 (S/RES/1325) ja 19. kesäkuuta 2008 annetun päätöslauselman 1820 (S/RES/1820) onnistuneen täytäntöönpanon varmistamiseksi edistämällä naisten tasaveroista osallistumista kaikkiin rauhaa ja turvallisuutta koskeviin kysymyksiin ja päätöksiin sekä luokittelemalla naisiin kohdistuvan seksuaalisen väkivallan järjestelmällinen käyttö konfliktitilanteissa sotarikokseksi ja rikokseksi ihmisyyttä vastaan; pahoittelee sukupuolten tasa-arvon tähän asti aivan liian hidasta edistymistä ETPP:n operaatioissa;

Euroopan turvallisuusedut

17. panee merkille, että jäsenvaltioiden ajattelutapa rajoittuu vieläkin liian usein kansallisiin turvallisuusetuihin ja että yhteinen vastuu yhteisten eurooppalaisten etujen suojelusta näin ollen laiminlyödään; pitää tätä lähestymistapaa vahingollisena ja kehottaa jäsenvaltioita ajattelemaan laaja-alaisemmin, jotta EU:sta tulisi merkittävämpi toimija kansainvälisellä näyttämöllä ja jotta Euroopan turvallisuusjärjestelyt voitaisiin hoitaa tehokkaammin;

18. katsoo tästä syystä olevan välttämätöntä määritellä EU:n yhteiset turvallisuusedut; painottaa, että ainoastaan silloin, kun EU:lla on selkeä näkemys yhteisistä eduistaan, sen on mahdollista tehdä yhteisestä politiikastaan johdonmukaisempaa ja tehokkaampaa;

19. katsoo, että vuoden 2003 Euroopan turvallisuusstrategiassa lueteltujen haasteiden lisäksi EU:n turvallisuusetuihin kuuluu sen kansalaisten ja etujen suojeleminen EU:n sisä- ja ulkopuolella, sen naapuruston turvallisuus, sen ulkorajojen ja elintärkeiden infrastruktuurien suojeleminen, sen tietoverkkoturvallisuuden parantaminen, energiatoimitusten varmuus ja laivaväylien turvallisuus, sen avaruuden voimavarojen suojeleminen sekä suojautuminen ilmastonmuutoksen seurauksilta;

Euroopan turvallisuustavoitteet

20. katsoo, että EU:n olisi tunnustettava kansainvälisen oikeuden pohjalta tehokkaaseen monenvälisyyteen perustuva kansainvälinen järjestys; katsoo, että näin ilmaistaan eurooppalaisten vakaumus, jonka mukaan mikään valtio ei voi vastata uusiin uhkiin yksin;

21. katsoo, että EU:n on määriteltävä tarkemmin, mitä se tavoittelee maailmanlaajuisessa roolissaan; katsoo, että EU:n ei pitäisi pyrkiä Yhdysvaltojen kaltaiseksi supervallaksi, vaan sen olisi sen sijaan varmistettava oma turvallisuutensa, edistettävä vakautta naapurustossaan sekä myötävaikutettava maailmanlaajuisen monenkeskisen turvallisuusjärjestelmän luomiseen Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa huolehtien kansainvälisen oikeuden kunnioittamisesta ja tehokkaasta kriisin- ja konfliktinehkäisystä sekä konfliktien jälkeisestä hallinnosta ja päätöksenteosta;

22. korostaa, että EU asettaa turvallisuus- ja puolustuspolitiikassaan ensisijalle kriisien ennaltaehkäisyn; muistuttaa, että turvallisuus ja oikeusvaltio ovat kehityksen ja pitkäaikaisen vakauden välttämättömiä ehtoja;

Torstai 19. helmikuuta 2009

Euroopan turvallisuusstrategian kehittäminen

23. panee merkille, että vuoden 2003 Euroopan turvallisuusstrategiassa korostetaan EU:ta koskevia suurimpia uhkia (terrorismi, joukkotuhoaseiden leviäminen, alueelliset konfliktit, valtioiden hajoaminen ja järjestäytynyt rikollisuus) ja yksilöidään strategiset tavoitteet, joihin osastrategioiden laatiminen perustuu;

24. onnittelee Ranskaa sen äskettäisen EU:n puheenjohtajakauden ETPP:hen liittyvistä kunnianhimoisista aloitteista; ottaa huomioon edellä mainitun neuvoston hyväksymän 11. joulukuuta 2008 päivätyn korkean edustajan selvityksen Euroopan turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta ja suhtautuu myönteisesti siihen, että monet parlamentin aiemmista Euroopan turvallisuusstrategiaa ja ETPP:tä koskevista suosituksista on otettu huomioon, etenkin seuraaviin asioihin liittyen:

— tietoverkkoturvallisuus

— energiahuollon varmuus ja toimitukset Eurooppaan

— ratkaisemattomat alueelliset kiistat EU:n lähialueilla

— Afrikan mantereen haasteet

— ilmastonmuutoksen vaikutukset

— kilpailu luonnonvaroista

— siviili- ja sotilaallisten valmiuksien vahvistamiseen tähtäävät hankkeet

— avaruuden merkitys yhteisessä turvallisuudessa

— merenkulun turvallisuus;

25. suhtautuu myönteisesti neuvoston sitoutumiseen ajatukseen, että EU tulevina vuosina pystyisi päätetyn tavoitetason puitteissa muun muassa lähettämään 60 000 miestä 60 päivässä mittaviin operaatioihin, jotka vastaavat vuoden 2010 yleistavoitteissa tarkoitettua tasoa ja vuoden 2010 siviilikriisihallinnan yleistavoitteita siten, että yhtäaikaisesti voidaan suunnitella ja toteuttaa

— kaksi laajaa vakauttamis- ja jälleenrakennusoperaatiota, johon sisältyy asianmukainen siviilitoiminnan osuus ja jota tuetaan korkeintaan 10 000 miehellä vähintään kahden vuoden ajan

— kaksi kestoltaan rajattua nopean toiminnan operaatiota, joissa käytetään muun muassa EU:n taisteluosastoja

— hätäoperaatio Euroopan kansalaisten evakuoimiseksi (alle kymmenessä päivässä) unohtamatta kunkin jäsenvaltion ensisijaista roolia omien kansalaistensa osalta ja hyödyntäen johtomaan konsulaatin käsitettä

— meri- tai ilmavalvonta / lento- tai purjehduskiellon valvontatehtävä

— yhdistetty siviili- ja sotilasoperaationa suoritettava humanitäärinen avustus, jonka kesto on korkeintaan 90 päivää

— kymmenkunta erimuotoista ETPP:n siviilioperaatiota (kuten mm. lainvalvonta, oikeusvaltio, siviilihallinto, siviilien suojelu, turvallisuusalan uudistus ja tarkkailutehtävät), jotka toimivat nopean toiminnan tilanteissa ja joihin kuuluu yksi suurempi (mahdollisesti jopa 3 000 asiantuntijaa vaativa) ja mahdollisesti useita vuosia kestävä operaatio;

26. pahoittelee kuitenkin Euroopan turvallisuusstrategiaa ja ETPP:tä koskevien päätelmien epäselvää esitystapaa (neljä asiakirjaa yhden sijasta); pahoittelee usein epämääräistä sanamuotoa, joka ei kuvaa todellista strategiaa; arvostelee sitä, että neuvosto ei ole suostunut parlamentin pyyntöön valkoisen kirjan laatimisesta, minkä johdosta laaja-alaisen ja tuloksekkaan julkisen keskustelun syntyminen on epätodennäköistä;

27. pahoittelee myös sitä, että neuvosto ei ole käsitellyt parlamentin aiemmissa Euroopan turvallisuusstrategiaa ja turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa käsittelevissä kertomuksissa esitettyjä vaatimuksia, ennen kaikkea

— Euroopan yhteisen turvallisuusedun määritelmää

— ETPP-operaatioiden käynnistämiskriteerien määrittelyä

— uutta EU:n ja Naton välistä kumppanuutta koskevia ehdotuksia

— kansallisiin ”poikkeuksiin” liittyvien kysymysten ratkaisemista;

28. ehdottaa Euroopan turvallisuusstrategian uudelleen tarkastelemista joka viides vuosi aina EU:n uuden vaalikauden alussa;

29. pahoittelee suhteellista edistyksen puutetta vuodesta 2003 EU:n puolustusyhteistyön vahvistamisessa; vaatii tästä syystä taas kerran valkoisen kirjan laatimista Euroopan turvallisuudesta ja puolustuksesta keinona käynnistää laaja-alainen julkinen keskustelu ja varmistaa, että Euroopan turvallisuusstrategia pannaan täytäntöön tehokkaasti;

30. pahoittelee, että kattavasta valmistelusta huolimatta ja Lissabonin sopimuksen umpikujasta aiheutuneen liikevoiman menetyksen takia Euroopan turvallisuusstrategian uudelleen tarkastelun tuloksena ei ole ollut uusi strateginen linjaus vaan pelkästään selvitys, jossa kuvaillaan päiväkohtaisia poliittisia huolenaiheita sitä mukaa kun niitä ilmenee; panee merkille, että uhkien joukko on laajentunut kattamaan muun muassa tietoverkkoturvallisuuden ja merirosvouksen; suhtautuu myönteisesti uudelleentarkastelun uusiin piirteisiin, kuten keskittyminen ilmastonmuutokseen, energiahuollon turvaamiseen (mukaan luettuna ydinalalla monenvälisen ydinpolttoainekierron tukeminen ja halkeamiskelpoisen ydinaseisiin soveltuvan materiaalin tuotantokiellosta tehtävän monenvälisen sopimuksen tukeminen) ja kansainväliseen asekauppasopimukseen sekä muihin aseistariisuntaan tähtääviin sopimuksiin, kuten uusi Oslon sopimus rypälepommien kieltämisestä;

31. ei voi hyväksyä sitä, että ennen Euroopan turvallisuusstrategian uudelleenarviointia koskevan selvityksen hyväksymistä parlamentaarista keskustelua oli käyty vain rajallisesti eikä julkista keskustelua lainkaan;

Suhteet Venäjään

32. katsoo, että tähän asti vaiennettujen ristiriitojen väkivaltainen kärjistyminen Etelä-Ossetiassa ja Abhasiassa sekä Venäjän tätä seurannut mainittujen maakuntien tunnustaminen itsenäisiksi valtioiksi korostaa kiireellistä tarvetta panostaa vastaavien naapurustossamme esiintyvien selkkausten kestävään poliittiseen ratkaisuun; toistaa näkemyksenään, että Kaukasuksen ristiriitoja ei voida ratkaista sotilaallisin keinoin, ja tuomitsee jälleen jyrkästi kaikki ne, jotka turvautuivat väkivaltaan selkkauksen aikana; korostaa, että EU:n strategisen kumppanuussuhteen kehittämiseen Venäjän kanssa on jatkossa sisällytettävä turvallisuutta koskevaa merkityksellistä vuoropuhelua, joka perustuu kummankin osapuolen julki lausumaan sitoutumiseen yhteisiin arvoihin, kansainvälisen oikeuden ja alueellisen koskemattomuuden kunnioittamiseen sekä Helsingin päätösasiakirjaan sitoutumiseen ja sen velvoitteiden täyttämiseen;

33. korostaa, että EU:n ja Venäjän suhteiden turvallisuusulottuvuuksia sekä YUTP:n ja ETPP:n roolia ei voida tarkastella erillään laajemmista Euroopan turvallisuusrakenteesta, johon kuuluvat Nato, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö (Etyj) ja kansainväliset järjestelyt, kuten torjuntaohjukset kieltävä sopimus ja Euroopan tavanomaisten aseiden rajoittamissopimus; katsoo, että tämän laajemman turvallisuusrakenteen ajankohtaisia kysymyksiä olisi käsiteltävä vuoropuhelussa sekä Venäjän että Yhdysvaltojen kanssa, ja kehottaa neuvostoa suhtautumaan avoimesti ja rakentavasti mahdollisiin neuvotteluihin EU:n, Yhdysvaltojen, Venäjän ja EU:n ulkopuolisten Etyj:n jäsenvaltioiden välillä, jotta transatlanttinen turvallisuutta koskeva yhteisymmärrys voidaan uudistaa Helsingin päätösasiakirjan pohjalta;

34. suhtautuu myönteisesti EU:n yhtenäiseen toimintaan välittäjänä Venäjän ja Georgian välillä vastauksena Georgian sodan haasteeseen; painottaa, että EU:n nopea reaktio ja yhtenäisyys, joka johti tulitaukosopimuksen allekirjoittamiseen ja ETPP:n alaisen valvontaoperaation nopeaan käynnistämiseen, on osoittanut sen kykenevän kriisinhallintaan ja yhteiseen toimintaan; kiittää EU:n puheenjohtajavaltiona toiminutta Ranskaa tämän myönteisestä roolista yhteisen eurooppalaisen lähestymistavan ylläpitäjänä;

35. on tyytyväinen neuvoston 2. joulukuuta 2008 tekemään päätökseen perustaa EU:n johtama riippumaton komitea tutkimaan Georgian selkkauksen syitä;

36. panee merkille Baltian maiden ilmaisemat huolenaiheet ja huomioi, että Nato ja sen jäsenvaltiot ovat selkeästi vahvistaneet niiden Pohjois-Atlantin sopimuksen 5 artiklan nojalla antamien sitoumusten pätevyyden;

37. on tyytyväinen siihen, että Nato on päättänyt taas käyttää olemassa olevia tiedonvälityskanavia ja että Nato–Venäjä-neuvoston toiminta on määrä käynnistää uudelleen;

38. katsoo, että sekä EU:n että Naton olisi jatkettava Venäjän kanssa rehellistä ja realistista vuoropuhelua aiheista kuten alueellinen turvallisuus, energia, ohjuspuolustus, joukkotuhoaseiden leviämisen estäminen, asevoimien rajoittaminen ja avaruuspolitiikka;

39. pitää tärkeänä turvallisuuskysymyksiä koskevan monenvälisen vuoropuhelun tehostamista euro-atlanttisessa kumppanuusneuvostossa;

40. huomauttaa, että Venäjä on geopoliittisen asemansa, sotilaallisen voimansa ja poliittisen painoarvonsa, energiavarojensa ja taloudellisen potentiaalinsa vuoksi strategisesti tärkeä Euroopalle;

Euroopan valmiuksien rakentaminen

41. korostaa, että EU:lla on oltava keinot politiikkansa täytäntöönpanemiseen ja että diplomaattisten valmiuksiensa vahvistamisen lisäksi se tarvitsee tästä syystä sekä siviili- että sotilaallisia valmiuksia ETPP:n vahvistamiseen ja velvollisuuksiensa täyttämiseen maailmassa;

42. muistuttaa, että ETPP:n voimaantulon jälkeen sen puitteissa on toteutettu 22 operaatiota, joista 16 on ollut siviilioperaatioita; korostaa ETPP:n siviilipuolen merkitystä; on tässä yhteydessä tyytyväinen siviilialan suunnittelu- ja toteutusvoimavaran perustamiseen Euroopan unionin neuvostossa; kehottaa jäsenvaltioita ponnistelemaan voimakkaammin pätevän henkilöstön tarjoamiseksi ETPP:n siviilioperaatioihin; korostaa tässä yhteydessä siviilikriisinhallinnan yleistavoitteen 2010 merkitystä;

43. korostaa myös, että koska ETPP:ssä pääpaino on sotilaallisessa ulottuvuudessa, edistys siviilivalmiuksien ja konfliktien ehkäisemisen alalla on aivan liian hidasta ja että niin neuvoston kuin komission on kiireellisesti ehdotettava tälle alalle uutta dynamiikkaa;

44. kehottaa kehittämään rauhankumppanuutta edelleen Euroopan siviilirauhanturvajoukoiksi;

45. katsoo, että EU:n olisi jatkettava valmiuksiensa rakentamista siviili- ja sotilaallisen yleistavoitteen mukaisesti; katsoo, että olisi pyrittävä siihen, että 60 000 sotilaan joukko olisi pysyvästi EU:n käytettävissä; toistaa ehdotuksensa, että Eurocorps olisi kyseisten joukkojen ytimenä ja sitä voitaisiin vahvistaa tarvittaessa meri- ja ilmavoimien joukoilla; on tyytyväinen Saksan ja Ranskan sopimukseen saksalais-ranskalaisen prikaatin toiminnan jatkamisesta yhteisissä sijoituspaikoissa; katsoo lisäksi, että EU:n olisi asetettava riittävä määrä poliisiupseereja, tuomareita ja syyttäjiä pysyvästi käyttöönsä; pitää hämmentävänä, että EU:n taisteluryhmien käsite ja erityissuunnitelmat mahdollisille operaatioille eivät tunnu johtavan näiden käyttöön EU:n ulkopuolisissa operaatioissa;

46. korostaa, että EU:n jäsenvaltiot käyttävät yhteensä yli 200 000 000 000 euroa vuodessa puolustukseen, mikä on yli puolet Yhdysvaltojen puolustusmenoista; on syvästi huolestunut kyseisten varojen käytön tehottomuudesta ja koordinoinnin puutteesta; kehottaa siksi tehostamaan ponnisteluja tarpeettomien päällekkäisyyksien poistamiseksi EU:n jäsenvaltioiden välillä etenkin erikoistumisella, olemassa olevien valmiuksien yhdistämisellä ja yhteiskäytöllä sekä uusien valmiuksien kehittämisellä yhteisesti; kiittää Euroopan puolustusvirastoa (EDA) sen tähän mennessä tekemästä erinomaisesta työstä ja kehottaa EU:n jäsenvaltioita käyttämään täysimittaisesti hyväkseen puolustusviraston potentiaalia;

47. painottaa, että asevoimien operaatioita, rajavalvontaa, kriittisten infrastruktuurien suojelua ja katastrofien hallintaa koskevat voimavaratarpeet ovat teknisesti usein hyvin samanlaisia tai jopa samoja; korostaa, että tällä tavoin luodaan uusia mahdollisuuksia hyödyntää asevoimien ja turvallisuusjoukkojen välisiä synergiavaikutuksia ja parantaa niiden yhteentoimivuutta;

48. kehottaa painokkaasti EU:ta ja sen jäsenvaltioita keskittämään ponnistuksensa yhteisiin valmiuksiin, joita voidaan käyttää sekä puolustus- että turvallisuustarkoituksiin; katsoo tässä yhteydessä, että satelliittiperustaisen tiedustelun, valvonta- ja varoituslaitteiden, miehittämättömien ilma-alusten, helikopterien ja televiestintävälineiden sekä ilma- ja merikuljetusten merkitys on ratkaiseva; pyytää yhteisten teknisten standardien käyttöönottoa televiestinnän suojaamiseksi ja keinona suojata ratkaisevan tärkeitä infrastruktuureja;

49. suhtautuu myönteisesti Euroopan puolustusviraston johtoryhmän 10. marraskuuta 2008 tekemään päätökseen perustaa Euroopan kuljetuslennosto ja panee merkille kahdentoista EU:n jäsenvaltion puolustusministerien tähän aloitteeseen osallistumisesta allekirjoittaman aiejulistuksen;

50. katsoo, että on välttämätöntä mahdollistaa Galileo- ja GMES-järjestelmien (ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuinen seuranta) käyttö turvallisuus- ja puolustustarkoituksessa;

51. kannattaa kansallisten joukkojen yhteistyön dynaamista kehittämistä yhä tiiviimmäksi synkronoinniksi; ehdottaa, että tälle prosessille ja joukoille annetaan nimeksi SAFE (Synchronized Armed Forces Europe);

52. katsoo, että SAFEssa on riittävästi liikkumavaraa puolueettomille EU:n jäsenvaltioille, sotilasliittoon kuuluville jäsenvaltioille sekä niille jotka jo nyt tekevät tiivistä yhteistyötä ja niille jotka ovat vielä taka-alalla; ehdottaa SAFEn organisaatiolle osallistumista koskevaa lauseketta, joka perustuu vapaaehtoisen synkronoinnin vahvistamiseen;

53. kannattaa SAFEn puitteissa sotilaita koskevaa eurooppalaista perussääntöä, jolla säännellään koulutustasoa, sotilaallista doktriinia ja toimintavapautta operaation aikana, velvollisuuksiin ja oikeuksiin liittyviä asioita sekä varusteiden laatutasoa, sairaanhoitoa ja sosiaaliturvajärjestelyjä kuoleman, haavoittumisen ja palveluskyvyttömyyden tapauksessa;

54. kannattaa sitä, että SAFEssa noudatetaan sotilaallisten voimavarojen alalla Euroopan laajuisen työnjaon periaatetta;

55. kannattaa tiivistä Euroopan laajuista yhteistyötä koulutuksen, huollon ja logistiikan alalla turvallisuusmäärärahojen kustannustehokkaan käytön eräänä ratkaisevana edellytyksenä;

Uusien rakenteiden tarve

56. katsoo, että EU:n kykyä toimia itsenäisesti ulko- ja turvallisuuspolitiikassa olisi parannettava vahvistamalla määrätietoisesti sen analysointi-, suunnittelu-, johtamis- ja tiedusteluvalmiuksia; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti neuvoston päätökseen pyrkiä perustamaan integroitu strategisen suunnittelun siviili- ja sotilaallinen rakenne ETPP:n operaatioille ja tehtäville;

57. suhtautuu samoin myönteisesti neuvoston päätökseen perustaa epävirallinen EU:n ja Naton välinen korkean tason työryhmä, jonka tehtäväksi tulee vahvistaa näiden organisaatioiden välistä yhteistyötä käytännön tasolla;

Torstai 19. helmikuuta 2009

58. kehottaa perustamaan riippumattoman ja pysyvän EU:n operationaalisen päämajan, jolla on valmiudet strategiseen suunnitteluun sekä ETPP:n operaatioiden ja tehtävien suorittamiseen;

59. tukee ajatusta puolustusministerien neuvoston perustamisesta eri kansallisten puolustuspolitiikkojen keskinäisen johdonmukaisuuden parantamiseksi ja siten asianomaisten kansallisten tahojen osallistumisen vahvistamiseksi Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa; korostaa, että tavoitteena on oltava ETPP:n operaatioiden täydellinen parlamentaarinen valvonta, johon myös Euroopan parlamentti osallistuu;

60. tukee voimakkaasti Euroopan puolustus- ja turvallisuusmarkkinoiden vahvistamista hyväksymällä julkisia hankintakilpailuja ja yhteisön sisäisiä siirtoja koskevia komission lainsäädäntöehdotuksia ja ehdottaa erityisesti huoltovarmuuteen ja tietoturvallisuuteen liittyvien uusien aloitteiden tekemistä tämän tavoitteen saavuttamiseksi;

61. suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen määrittämisestä 8. joulukuuta 2008 vahvistetun neuvoston yhteisen kannan 2008/944/YUTP ([1]) hyväksymiseen, jolla aseiden vientiä koskevista käytännesäännöistä tehdään oikeudellisesti sitova väline; suhtautuu myönteisesti myös siihen, että EU:n jäsenvaltiot saavat edelleen määrätä vieläkin tiukempia yksittäisiä toimia;

62. muistuttaa, että yhteiset asejärjestelmät edellyttävät vahvaa eurooppalaista puolustusteollisuutta, joka pystyy tyydyttämään Euroopan asevoimien nykyiset ja tulevat vaatimukset ja mahdollistavat Euroopan omavaraisuuden ja itsenäisyyden;

63. kehottaa lisäämään yhteisön rahoitusta turvallisuustutkimukseen sekä komission ja Euroopan puolustusviraston välisten yhteisten tutkimusohjelmien tukemiseen;

Uuden ajattelutavan tarve

64. pitää erityisen tärkeänä Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemian vahvistamista ja sen muuttamista pysyväksi rakenteeksi, jolla vahvistetaan entisestään erityisesti Euroopan turvallisuuskulttuurin kehittämistä poliittisen ja sotilaallisen eliitin parissa; kehottaa komissiota jatkamaan EU:n tasoisten siviilikriisinhallinnan alan koulutustoimien rahoitusta vuoden 2009 jälkeen;

65. kehottaa tekemään uusia aloitteita, jotka koskisivat siviili- ja sotilasoperaatioissa käytettävän ja niissä yhdessä työskentelevän henkilöstön yhteistä koulutusta ja yhteisiä normeja, vuorovaikutuksen lisäämistä EU:n jäsenvaltioiden asevoimien ja siviilihenkilöstön välillä, kriisikoulutuksen koordinointia, Euroopan asevoimien välisiä vaihto-ohjelmia ja armeijoihin pääsyn mahdollistamista muiden EU:n jäsenvaltioiden kansalaisille;

66. tukee voimakkaasti menestyksekkäitä eurooppalaisia ohjelmia kuten Eurofighter-ohjelmaa, joka on viiden Euroopan valtion ilmavoimien selkäranka tulevina vuosikymmeninä; katsoo tästä syystä, että EU:n jäsenvaltioiden olisi rohkaistava ja tuettava vastaavia aloitteita;

*

* *

67. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille sekä Yhdistyneiden Kansakuntien, Pohjois-Atlantin liiton, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön ja Euroopan neuvoston pääsihteereille.

([1]) EUVL L 335, 13.12.2008, s. 99.

Naton merkitys EU:n turvallisuusjärjestelmässä

P6_TA(2009)0076

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 Naton merkityksestä EU:n turvallisuusjärjestelmässä (2008/2197(INI))

(2010/C 76 E/14)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin ja Naton 16. joulukuuta 2002 antaman yhteisen julistuksen,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan,

— ottaa huomioon Washingtonissa 4. huhtikuuta 1949 allekirjoitetun Pohjois-Atlantin sopimuksen,

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston,

— ottaa huomioon 13. joulukuuta 2007 allekirjoitetun Lissabonin sopimuksen, jonka jäsenvaltioiden suuri enemmistö on ratifioinut,

— ottaa huomioon EU:n ja Naton välisiä pysyviä suhteita koskevan kattavan kehyksen, josta Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri / yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ja Naton pääsihteeri sopivat 17. maaliskuuta 2003,

— ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2003 hyväksymän Euroopan turvallisuusstrategian,

— ottaa huomioon Pohjois-Atlantin neuvoston Bukarestin huippukokouksessa 3. huhtikuuta 2008 antaman julistuksen,

— ottaa huomioon Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltion 11. joulukuuta 2007 ja 16. kesäkuuta 2008 Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta (ETPP) antamat kertomukset,

— ottaa huomioon 14. huhtikuuta 2005 Euroopan unionin turvallisuusstrategiasta [1], 16. marraskuuta 2006 Euroopan unionin turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa [2], 25. huhtikuuta 2007 transatlanttisista suhteista [3], 5. kesäkuuta 2008 Euroopan turvallisuusstrategian ja ETPP:n täytäntöönpanosta [4] ja 5. kesäkuuta 2008 EU:n ja Yhdysvaltain tulevasta huippukokouksesta [5] antamansa päätöslauselmat,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A6-0033/2009),

A. katsoo, että EU ja Nato perustuvat yhteisille arvoille (vapaus, demokratia, ihmisoikeudet ja oikeusvaltioperiaate) ja että ne ovat koko olemassaolonsa ajan pyrkineet estämään sotia Euroopan alueella ja panee merkille, että Yhdysvaltojen uuden presidentin valinnan jälkeen Atlantin molemmin puolin vallitsee kasvava yksimielisyys ydinaseiden hyödyllisyyden vähenemisestä ja on alettu tiedostaa tarve kiireesti supistaa ydinasevarastoja ydinsulkusopimuksen 6 artiklan nojalla annettujen sitoumusten mukaisesti,

---

[1] EUVL C 33 E, 9.2.2006, s. 580.
[2] EUVL C 314 E, 21.12.2006, s. 334.
[3] EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 670.
[4] Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0255.
[5] Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0256.

Torstai 19. helmikuuta 2009

B. ottaa huomioon, että YK:n peruskirjan mukaan päävastuu rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä maailmassa on YK:n turvallisuusneuvostolla; ottaa huomioon, että peruskirja on Naton perustamisen oikeusperusta; katsoo, että allekirjoittamalla Pohjois-Atlantin sopimuksen Naton jäsenvaltiot vahvistivat luottavansa peruskirjan tavoitteisiin ja periaatteisiin ja sitoutuvansa pidättäytymään kansainvälisissä suhteissaan voiman käytöstä tai sillä uhkaamisesta, jos se ei ole Yhdistyneiden Kansakuntien tarkoitusten mukaista,

C. ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltiot tunnustavat YK:n järjestelmän kansainvälisten suhteiden perustavanlaatuisiksi puitteiksi; ottaa huomioon, että ne ovat yhä sitoutuneet rauhan säilyttämiseen ja kansainvälisen turvallisuuden lujittamiseen Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan periaatteiden sekä Helsingin päätösasiakirjan periaatteiden ja Pariisin peruskirjan tavoitteiden mukaisesti sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteen ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen kehittämiseen ja vakiinnuttamiseen; ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltiot ovat asettaneet ensisijaiseksi tavoitteekseen toimet, joilla uudistetaan ja lujitetaan Yhdistyneiden Kansakuntien järjestelmää, jotta se kykenisi hoitamaan velvollisuutensa ja toimimaan tehokkaasti etsittäessä ratkaisuja kansainvälisiin haasteisiin ja käsiteltäessä keskeisiä uhkia,

D. ottaa huomioon, että Nato muodostaa Euroopan sotilaallisen turvallisuuden ytimen ja että EU:lla on riittävästi mahdollisuuksia tukea sen toimintaa, jolloin Euroopan puolustusvoimavarojen lujittaminen ja yhteistyön syventäminen hyödyttävät kumpaakin organisaatiota,

E. huomauttaa, että EU:n turvallisuusjärjestelmän osatekijöitä ovat myös Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö (Etyj) ja kansainväliset sopimukset, kuten sopimus Euroopan tavanomaisten aseiden rajoittamisesta,

F. katsoo, että Nato on demokraattisten valtioiden välinen järjestö, jossa vallitsevan periaatteen mukaan siviilit tekevät päätöksiä, jotka armeija panee toimeen,

G. ottaa huomioon, että 94 prosenttia EU:n kansalaisista on Naton jäsenvaltioiden kansalaisia ja EU:n 27 jäsenvaltiosta 21 on Naton jäseniä ja Naton 26 jäsenestä 21 on EU:n jäseniä ja Turkki, Naton pitkäaikainen jäsen, on EU:n jäsenehdokas,

H. ottaa huomioon, että Eurooppa-neuvosto teki vuosina 2007 ja 2008 ETPP:n alalla tärkeitä päätöksiä, joiden tavoitteena on parantaa edelleen unionin omia operatiivisia valmiuksia; ottaa huomioon, että kun odotettu Lissabonin sopimus tulee voimaan, ETPP:n alalla otetaan käyttöön tärkeitä innovaatioita, joilla eurooppalaisesta yhteistyöstä tällä alalla tulee johdonmukaisempaa ja tehokkaampaa,

I. katsoo, että EU:n ja Naton on kehitettävä yhteistyötään ja annettava mahdollisuus maksimoida kummankin organisaation voimavarat ja varmistaa tehokas yhteistyö lopettamalla institutionaalinen kinastelu,

J. katsoo, että vaikka Nato on tällä hetkellä se keskustelufoorumi, jossa käsitellään yhteisiä sotilaallisia operaatioita, joihin eurooppalaisia ja amerikkalaisia joukkoja osallistuu, ja luonnollinen valinta tällaisia operaatioita varten, vastuu rauhasta ja turvallisuudesta on viime kädessä Yhdistyneillä Kansakunnilla,

K. ottaa huomioon, että ETPP:n operaatioiden käyttöön annetut joukot ja välineet ovat suurin piirtein samat kuin Naton operaatioiden käyttöön annetut joukot ja välineet,

L. ottaa huomioon, että Nato ei kokonaisuutena osallistu ETPP:n operaatioihin; ottaa huomioon, että ryhtyessään tällaisiin operaatioihin EU päättää niin kutsuttujen ”Berliini plus” -järjestelyjen kautta, haluaako se turvautua Naton rakenteisiin ja valmiuksiin vai ei,

M. katsoo, että EU:n ja Naton yhteistyö ”Berliini plus” -järjestelyjen puitteissa ei ole toiminut tähän saakka tyydyttävästi, koska jäljellä on ratkaisemattomia ongelmia, jotka johtuvat siitä, että jotkut maat ovat Naton jäseniä mutta eivät EU:n jäseniä,

N. katsoo, että ”Berliini plus” -järjestelyjen ulkopuolella Naton ja EU:n olisi varmistettava tehokas kriisinhallinta ja työskenneltävä paremmin yhdessä, jotta voitaisiin määritellä paras tapa reagoida Afganistanin ja Kosovon kaltaisiin kriiseihin,

O. katsoo, että EU:n ja Naton välisiä suhteita olisi parannettava molempien järjestöjen taholta niin, että EU liittäisi eurooppalaiset Naton liittolaiset, jotka eivät ole EU:n jäsenvaltioita, tiiviimmin Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan ja Nato liittäisi Natoon kuulumattomat EU:n jäsenvaltiot läheisemmin EU:n ja Naton välisiin neuvotteluihin; katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltain välisiä suhteita pitäisi vahvistaa,

P. katsoo, että vaikka Naton ja EU:n laajentumisprosessit poikkeavat toisistaan, niiden pitäisi tukea toisiaan Euroopan mantereen vakauden ja vaurauden takaamiseksi,

Q. katsoo, että EU:n ja Naton välisten suhteiden tärkeänä tehtävänä on tukea kansallisia kehittämistoimia ja tarjota sotilaallisia voimavaroja kriisinhallintaan toisiaan vahvistavalla tavalla, mikä omalta osaltaan edistää ensisijaista tehtävää, joka on jäsenvaltioiden alueellisten puolustus- ja turvallisuusetujen suojaaminen,

R. katsoo, että EU:n ja Naton välistä synergiaa tiettyjen sotilaallisten voimavarojen osalta voitaisiin parantaa yhteisillä kokeiluhankkeilla,

S. katsoo, että Euroopan yhteinen puolustus perustuu tavanomaisten aseiden ja ydinaseiden yhdistelmään, jota olisi pitänyt muokata perusteellisemmin muuttuvan turvallisuustilanteen mukaan,

T. ottaa huomioon, että sekä EU että Nato arvioivat parhaillaan uudelleen turvallisuusstrategioitaan (Euroopan unionin turvallisuusstrategia ja Naton turvallisuutta koskeva julistus),

U. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksessa annetaan kaikkien jäsenvaltioiden siviili- ja sotilasresurssit ETPP:n käyttöön, määrätään pysyvästä rakenteellisesta yhteistyöstä puolustuksen alalla nopeammin etenevien jäsenvaltioiden ryhmän kesken, velvoitetaan jäsenvaltiot asteittain parantamaan sotilaallisia voimavarojaan, laajennetaan Euroopan puolustusviraston tehtävää, velvoitetaan jäsenvaltiot auttamaan hyökkäyksen kohteeksi joutunutta valtiota (sanotun kuitenkaan vaikuttamatta tiettyjen valtioiden puolueettomuuteen tai toisten Nato-jäsenyyteen), ajantasaistetaan EU:n tavoitteita (Petersbergin tehtävät) siten, että ne kattavat terrorismin torjunnan, ja lopuksi korostetaan vastavuoroista yhteisvastuullisuutta terrori-iskun tai luonnonkatastrofin tapauksessa,

Strateginen yleiskatsaus

1. painottaa, että kaikkien Euroopan unionin politiikkojen on oltava täysin kansainvälisen oikeuden mukaisia;

2. painottaa, että EU:n tarkoituksena on rakentaa rauhaa rajojensa sisä- ja ulkopuolella sitoutumalla toimivaan monenvälisyyteen ja YK:n peruskirjaan sen kirjaimen ja hengen mukaisesti; toteaa, että tehokas turvallisuusstrategia edistää demokratiaa ja perusoikeuksien suojelua; panee toisaalta merkille, että puutteellinen turvallisuusstrategia johtaa tarpeettomaan inhimilliseen kärsimykseen; katsoo, että EU:n mahdollisuudet rakentaa rauhaa riippuvat oikean turvallisuusstrategian tai -politiikan kehittämisestä, mukaan luettuna valmiudet itsenäisiin toimiin ja toimiva ja täydentävä suhde Natoon;

3. kehottaa siksi Euroopan unionia edelleen toteuttamaan operaatioita siten, että samalla turvataan ETPP:n suurempi kestävyys, jotta voidaan ehkäistä konflikteja, edistää vakautta ja viedä apua sitä tarvitseville EU:n jäsenvaltioiden yksimielisyyden pohjalta tai rakenteellisen yhteistyön puitteissa; uskoo, että EU:n ja Naton on myös kehitettävä kattava lähestymistapa kriisinhallintaan;

4. tunnustaa, että 27 tai useamman jäsenvaltion unionin etujen moninaisuus – toisin sanoen EU:n mosaiikkimainen rakenne – antaa unionille ainutlaatuisen luonteen ja mahdollisuuden puuttua asioihin, toimia välittäjänä ja viedä apua eri puolille maailmaa; vaatii, että EU:n nykyisiä kriisinhallintavälineitä kehitetään edelleen, ja kehottaa lisäämään EU:n jäsenvaltioiden nykyisten sotilaallisten valmiuksien integraatiota, kustannustehokkuutta ja sotilaallista tehokkuutta, koska vasta sitten unioni voi koota riittävästi joukkoja ja hyödyntää ainutlaatuisia taitojaan konfliktien ehkäisyssä ja ratkaisussa ja täydentää laajoja siviilikriisinhallintamekanismejaan;

5. kannattaa voimakkaasti EU:n jäsenvaltioiden keskinäisen yhteisvastuullisuuden lisäämistä kehitettäessä yhteisiä turvallisuus- ja puolustusstrategioita;

6. on vakuuttunut siitä, että vahvan ja elävän transatlanttisen kumppanuuden avulla voidaan parhaiten taata Euroopan turvallisuus ja vakaus sekä demokratian, ihmisoikeuksien, oikeusvaltion ja hyvän hallintotavan periaatteiden kunnioitus;

7. on vakuuttunut siitä, että demokraattiset vapaudet ja oikeusvaltion periaate ovat ratkaisu ihmisten pyrkimyksiin ympäri maailmaa; uskoo, ettei mitään maata tai kansakuntaa saisi jättää tämän kehityksen ulkopuolelle, koska jokaisella ihmisellä on oikeus asua demokraattisessa valtiossa, jossa noudatetaan oikeusvaltion periaatteita;

8. suhtautuu myönteisesti Euroopan turvallisuusstrategian päivittämiseen osana Euroopan unionin sitoumusta määritellä Euroopan turvallisuusedut ja suojella niitä sekä lujittaa toimivaa monenvälisyyttä ja tarjota siten unionille strategia 2000-luvun uhkia vastaan; toteaa, että EU:n ja Naton todellinen, kattava ja demokraattinen yhteisymmärrys on keskeinen osatekijä toteutettaessa tätä strategiaa, jonka perustana on EU:n ja Yhdysvaltain turvallisuutta koskeva yhteisymmärrys, joka kuvastaa näiden yhteisiä arvoja, tavoitteita ja painopisteitä ja erityisesti ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden ensisijaisuutta;

9. painottaa edellä mainitun olevan entistä tärkeämpää Kaukasian viimeaikaisten tapahtumien, suhtautumisessa Natoon Euroopassa tapahtuneen uusimman kehityksen, Yhdysvaltain johtajanvaihdoksen ja Naton strategisen toiminnan tarkistuksen alkamisen valossa;

10. esittää, että EU:n ja Naton turvallisuusstrategioiden samanaikaisten tarkistusten olisi oltava paitsi täydentäviä myös lähentyviä ja kummankin olisi otettava toisen mahdollisuudet asianmukaisesti huomioon;

11. on sitä mieltä, että sekä Natossa että EU:ssa tulisi hyväksyä pitkän aikavälin yhteiseksi tavoitteeksi sitoutuminen turvallisemman maailman rakentamiseen YK:n peruskirjan hengen ja kirjaimen mukaisesti niin omien jäsenvaltioiden kansalaisille kuin muillekin ja niiden pitäisi myös aktiivisesti ehkäistä yhä paljon inhimillistä kärsimystä aiheuttavia laajoja julmuuksia ja alueellisia konflikteja ja reagoida niihin;

12. vaatii, että kaikkien demokratioiden pitäisi yhdistää voimavaransa vakauden ja rauhan rakentamiseksi Yhdistyneiden Kansakuntien alaisuudessa;

13. tunnustaa, että turvallisuus ja kehitys ovat toisistaan riippuvaisia ja että ei ole olemassa selkeää tapahtumien järjestystä, jota noudattaen konfliktialueilla voidaan saavuttaa kestävä kehitys; huomauttaa, että käytännössä kaikkia välineitä käytetään samanaikaisesti; kehottaa siksi komissiota tutkimaan edelleen sotilaallisten toimien ja siviilitoimien järjestyksen merkitystä konfliktialueilla ja sisällyttämään havaintonsa turvallisuutta ja kehitystä koskeviin toimintalinjoihinsa;

Naton ja EU:n turvallisuusjärjestelmän välinen suhde

14. tunnustaa Naton tärkeän roolin Euroopan turvallisuusjärjestelmässä niin menneisyydessä kuin tänäkin päivänä; toteaa, että suurimmalle osalle EU:n jäsenvaltioista, jotka ovat myös Naton jäseniä, Nato on niiden yhteisen puolustuksen perusta ja että koko Euroopan turvallisuus, riippumatta sen valtioiden omaksumista kannoista, hyötyy yhä transatlanttisen liittouman olemassaolosta; on siten sitä mieltä, että EU:n tuleva yhteinen puolustus on järjestettävä mahdollisuuksien mukaan yhteistyössä Naton kanssa; katsoo, että Yhdysvaltain ja EU:n on syytä tehostaa kahdenvälisiä suhteitaan ja laajentaa niitä rauhan ja turvallisuuden kannalta keskeisiin kysymyksiin;

15. toteaa, että nykymaailman turvallisuusriskeille ovat yhä enemmän luonteenomaisia sellaiset ilmiöt kuin kansainvälinen terrorismi, joukkotuhoaseiden leviäminen, romahtaneet valtiot, sitkeät konfliktit, järjestäytynyt rikollisuus, tietoverkkouhat, ympäristön heikkeneminen ja siihen liittyvät turvallisuusriskit, luonnonkatastrofit ja muut katastrofit ja että nämä edellyttävät yhä tiiviimpää kumppanuutta ja keskittymistä EU:n ja Naton keskeisten voimavarojen lujittamiseen sekä koordinoinnin tiivistämistä suunnittelun, teknologian, välineiden ja koulutuksen alalla;

16. korostaa ETPP:n kasvavaa merkitystä, koska sen avulla voidaan parantaa EU:n kykyä käsitellä 2000-luvun turvallisuusuhkia erityisesti yhdistetyillä siviili- ja sotilasoperaatioilla ja kriisinhallintatoimilla, jotka ulottuvat tiedusteluun perustuvista kriisinehkäisytoimista turvallisuusalan uudistuksiin, poliisi- ja oikeuslaitoksen uudistuksiin sekä sotilaalliseen toimintaan;

17. on sitä mieltä, että EU ja Nato voisivat vahvistaa toisiaan välttämällä kilpailua ja syventämällä kriisinhallintaoperaatioiden yhteistyötä käytännön työnjaon pohjalta; katsoo, että päätöksen siitä, kumman organisaation olisi sijoitettava joukkoja, olisi perustuttava kummankin organisaation ilmaisemaan poliittiseen tahtoon, operatiivisiin tarpeisiin ja poliittiseen legitiimiyteen itse paikalla sekä niiden kykyyn saada aikaan rauha ja vakaus; huomauttaa, että yhteistyö Euroopan unionin uuden turvallisuusstrategian ja Naton uuden strategisen perusnäkemyksen valmistelussa on erittäin tärkeää kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi;

18. on sitä mieltä, että EU:n on kehitettävä omia turvallisuus- ja puolustusvoimavarojaan, jolloin voidaan parantaa vastuun jakamista Naton muiden kuin eurooppalaisten jäsenten kanssa ja vastata asianmukaisesti niihin turvallisuushaasteisiin ja -uhkiin, jotka koskevat vain EU:n jäsenvaltioita;

19. kehottaa EU:ta kehittämään turvallisuusstrategiansa välineitä, jotka ulottuvat diplomaattisesta kriisinehkäisystä sekä talous- ja kehitysavusta aina vakautuksen ja jälleenrakennuksen alalla käytettäviin siviiliresursseihin sekä sotilaallisiin keinoihin; katsoo lisäksi, että ”pehmeän vallankäytön” välineitä olisi käytettävä strategisesti Euroopan unionin lähialueilla;

20. huomauttaa, että on parannettava ”Berliini plus” -järjestelyjä, jotka antavat EU:lle mahdollisuuden käyttää Naton rakenteita ja valmiuksia, jotta molemmat järjestöt voisivat puuttua ja tuoda helpotusta nykyisiin kriiseihin, jotka edellyttävät monipuolista siviili- ja sotilastoimintaa; pitää siten tarpeellisena, että Naton ja EU:n välistä suhdetta kehitetään edelleen luomalla pysyviä yhteisiä yhteistyörakenteita siten, että samalla kunnioitetaan kummankin organisaation itsenäistä ja riippumatonta luonnetta eikä suljeta ulkopuolelle sellaisia Naton jäseniä ja sellaisia EU:n jäsenvaltioita, jotka haluavat olla mukana;

21. kehottaa Turkkia lopettamaan EU:n ja Naton välisen yhteistyön estämisen;

22. kehottaa EU:ta Euroopan turvallisuutta ja puolustusta käsittelevää valkoista kirjaa kehitettäessä myös arvioimaan unionin ulkoisten operaatioiden johdonmukaisuutta, erityisesti kun kyseessä on yhteistyö muiden kansainvälisten kumppanien kanssa kriisialueilla;

Naton ja EU:n välinen yhteistyö turvallisuus- ja puolustusalalla

23. suhtautuu erittäin myönteisesti Ranskan aloitteeseen, joka koskee maan muodollista paluuta Naton sotilasrakenteisiin, ja puheenjohtajavaltio Ranskan toimiin EU:n neuvostossa EU:n ja Naton voimien yhdistämiseksi vastauksena uusiin turvallisuushaasteisiin; suhtautuu myönteisesti puheenjohtajavaltio Ranskan toimiin Euroopan puolustusvoimavarojen yhdistämiseen tähtäävien konkreettisten aloitteiden hyväksymiseksi; pitää myönteisenä myös Yhdysvaltojen viimeaikaista positiivista suhtautumista Euroopan unionin puolustusvoimavarojen vahvistamiseen;

24. kehottaa molempien järjestöjen jäsenvaltioita toteuttamaan EU:n ja Naton kumppanuutta joustavammin, määrätietoisemmin ja käytännöllisemmin; tukee siksi Ranskan hallituksen ehdotusta, jonka mukaan olisi luotava järjestelmälliset yhteydet Naton ja EU:n neuvoston pääsihteerien välille, jotta voidaan välttää sekaannukset erityisesti silloin, kun EU ja Nato toimivat yhdessä yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi erilaisissa operaatioissa, kuten Kosovossa ja Afganistanissa;

25. korostaa, että EU on Naton keskeinen kumppani, koska sen käytössä on erityinen välineiden yhdistelmä: siviilioperaatiot, pakotteet, humanitaarinen apu, kehitysyhteistyö- ja kauppapolitiikka sekä poliittinen vuoropuhelu; kehottaa sen vuoksi EU:ta ja Natoa tehostamaan tehostamaan toimiaan integroitua yhteistyötä koskevan kehyksen perustamiseksi ennen Lissabonin sopimuksen ratifiointia;

26. tunnustaa, että on ensiarvoisen tärkeää parantaa tiedustelutietojen yhdistämistä Naton jäsenten ja EU:n kumppanien keskuudessa;

27. toteaa, että Euroopan unionin kansalaiset tukevat operaatioita, joilla lievitetään inhimillistä kärsimystä konfliktialueilla; toteaa, ettei kansalaisilla ole riittävästi tietoa EU:n ja Naton operaatioista ja niiden tarkoituksesta; kehottaa siksi EU:ta ja Natoa tiedottamaan paremmin kansalaisille operaatioistaan sekä niiden tehtävästä turvallisuuden ja vakauden luomisessa ympäri maailmaa;

28. huomauttaa, että sekä Naton että EU:n olisi yhteistyönsä lujittamiseksi keskityttävä vahvistamaan perusvalmiuksiaan, parantamaan yhteentoimivuutta sekä koordinoimaan doktriinejaan, suunnitelmiaan, tekniikoitaan, kalustoaan ja koulutusmenetelmiään;

Euroopan unionin operatiivinen esikunta

29. tukee EU:n pysyvän operatiivisen esikunnan perustamista komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan alaisuuteen siten, että ETPP:n sotilasoperaatioiden suunnittelu ja toteutus on osa sen tehtävää;

30. painottaa, että EU-operaatioista saatu kokemus on osoittanut, että operaatioiden pysyvien suunnittelu- ja komentovalmiuksien avulla voitaisiin lisätä operaatioiden tehoa ja uskottavuutta; muistuttaa, että kun otetaan huomioon EU:n keskittyminen siviili- ja sotilaskomponenteista koostuvaan toimintaan, tällainen rakenne ei olisi päällekkäinen minkään nykyisen rakenteen kanssa; muistuttaa vielä, että Naton päämajassa hoidetaan pääasiassa sotilaallista suunnittelua, kun taas EU:lla on ammattitaitoa suunniteltaessa ja toteutettaessa siviili- ja sotilasoperaatioita sekä siviili- ja sotilaskomponentteja yhdisteleviä operaatioita, joita mikään muu maailmanlaajuinen toimija ei tällä hetkellä kykene onnistuneesti toteuttamaan;

31. korostaa, että Euroopan unionin operatiivisen esikunnan pitäisi täydentää Naton nykyisiä komentorakenteita eikä se entisestään heikentäisi Naton transatlanttista yhtenäisyyttä;

32. ehdottaa, että kunkin Natoon kuuluvan EU:n jäsenvaltion olisi yhteisymmärryksessä Naton kanssa osoitettava joukot, joita voidaan käyttää vain EU-operaatioihin, jotta voidaan estää EU:hun kuulumattomia Naton jäseniä torjumasta tällaista joukkojen käyttöä; katsoo, että näiden joukkojen käytössä olisi vältettävä päällekkäisyyttä;

Voimavarat ja sotilasmenot

33. on sitä mieltä, että EU:n ja Naton yhteisenä haasteena on samojen kansallisten henkilöstöresurssien ja valmiuksien käyttö; kehottaa EU:ta ja Natoa varmistamaan, että näitä rajallisia resursseja käytetään keskeisimpiin valmiuksiin, joilla vastataan nykyisiin vaikeisiin haasteisiin välttäen päällekkäistä työtä ja parantaen johdonmukaisuutta; katsoo, että strategisia ilmakuljetuksia, jotka ovat esimerkki suhteellisen niukasta ja kalliista operatiivisesta keinosta, olisi pidettävä mahdollisuutena EU:n ja Naton jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön; kehottaa EU:n jäsenvaltioita yhdistämään, jakamaan ja yhteisesti kehittämään sotilaallisia voimavarojaan, jotta voidaan välttää haaskaus, luoda mittakaavaetuja sekä lujittaa Euroopan puolustuksen teknologista ja teollista perustaa;

34. katsoo, että sotilaallisten resurssien selvästi tehokkaamman käytön ohella puolustusalan investointien parempi ja tehokkaampi koordinointi synergiaetujen saavuttamiseksi tietyissä EU:n jäsenvaltioissa on välttämätöntä Euroopan turvallisuusetujen vuoksi; vaatii lisäämään tuntuvasti yhteisten kustannusten osuutta jokaisessa Naton ja EU:n sotilasoperaatiossa; toteaa, että Naton eurooppalaisten jäsenten ja toisaalta Yhdysvaltain puolustusmenot eroavat toisistaan merkittävästi niin laajuudeltaan kuin tehokkuudeltaankin; kehottaa EU:ta sitoutumaan maailmanlaajuisesti tasapuolisempaan taakan jakamiseen; kehottaa myös Yhdysvaltoja osoittamaan parempaa valmiutta kuunnella Naton eurooppalaisia jäseniä rauhaan ja turvallisuuteen liittyvissä kysymyksissä;

35. tunnustaa, että Lissabonin sopimuksella vahvistetulla Euroopan puolustusvirastolla voi olla tärkeä vaikutus puolustusmateriaalin kustannustehokkaiden hankintojen ja paremman yhteentoimivuuden kannalta;

Nato- ja EU-jäsenyyden yhteensopivuus

36. vaatii, että kaikkien EU:n jäsenvaltioiden on osallistuttava EU:n ja Naton välisiin tapaamisiin ketään syrjimättä; painottaa, että arvojen ja turvallisuusjärjestelyjen yhtenäisyys on elintärkeä tekijä rauhan, vakauden ja vaurauden takaamiseksi Euroopassa;

37. ehdottaa, että EU:n jäsenyyttä hakeneet Naton jäsenvaltiot otetaan tiiviimmin mukaan ETPP:n ja Euroopan puolustusviraston toimintaan;

38. toteaa, että on olennaisen tärkeää tunnustaa ja ratkaista yhteensopivuusongelma EU:hun kuulumattomuuden ja Nato-jäsenyyden sekä Natoon kuulumattomuuden ja EU-jäsenyyden välillä, jotta ei haitata EU:n ja Naton välisen yhteistyön toimivuutta;

39. pahoittelee erityisesti sitä, että Turkin ja Kyproksen kiista edelleen vakavasti haittaa EU:n ja Naton yhteistyön kehittämistä, sillä yhtäältä Turkki ei anna Kyproksen osallistua ETTP:n operaatioihin, joissa käytetään Naton tiedustelutietoja ja resursseja, eikä toisaalta Kypros anna Turkin osallistua ETTP:n yleiseen kehittämiseen siinä määrin kuin Turkin sotilaallinen painoarvo ja strateginen merkitys Euroopalle ja transatlanttiselle liitolle edellyttäisivät;

40. kannustaa Kyprosta EU:n jäsenvaltiona tarkistamaan rauhankumppanuuden jäsenyyttä koskevaa poliittista kantaansa ja kehottaa Naton jäsenvaltioita pidättäytymään veto-oikeutensa käytöstä tavalla, joka estää EU:n jäsenvaltioita tulemasta Naton jäseniksi;

41. pitää tervetulleena, että Naton Bukarestin huippukokouksessa Naton jäsenvaltiot antoivat tunnustusta vahvemman ja toimintakykyisemmän Euroopan antamalle panokselle ja että Nato on valmis uusiin laajentumisiin; toteaa, että Euroopan itäisten naapuruuspolitiikan maiden sekä niiden demokraattisen kehityksen ja oikeusvaltion kehittymisen kannalta eurooppalaisen näkökulman ja siten itäisen kumppanuushankkeen mahdollistava politiikka on äärimmäisen tärkeää;

42. on sitä mieltä, että Naton tulevissa laajentumisissa kukin tapaus olisi arvioitava sen omien ansioiden perusteella; vastustaisi kuitenkin Euroopan turvallisuusetujen perusteella organisaation laajentamista maihin, joissa jäsenyydellä ei ole asukkaiden tukea tai joilla on vakavia ratkaisemattomia aluekiistoja naapureidensa kanssa;

43. huomauttaa, että monille EU:n naapureille Nato- ja EU-jäsenyydet ovat realistisia ja yhteensopivia tavoitteita, joskin vasta pitkällä aikavälillä;

44. katsoo, että EU:n ja Naton on jatkossakin käytävä realistista ja vilpitöntä vuoropuhelua Venäjän kanssa muun muassa ihmisoikeuksista ja oikeusvaltion periaatteesta, alueellisesta turvallisuudesta, energiasta, ohjuspuolustuksesta, joukkotuhoaseiden leviämisen estämisestä, asevoimien koon rajoittamisesta ja avaruuspolitiikasta; katsoo, että jos ja kun Venäjästä tulee aito demokratia ja kun se pidättyy sotilaallisella voimankäytöllä uhkailusta poliittisena keinona naapureihinsa nähden, sen ja EU:n välisen yhteistyön syvyys voisi saavuttaa ennennäkemättömän tason mahdollistaen kenties jopa Venäjän jäsenyyden kaikissa euroatlanttisissa rakenteissa;

45. odottaa niitä mahdollisuuksia, joita Naton tuleva 60-vuotisjuhlahuippukokous Strasbourgissa ja Kehlissä tarjoaa Naton uudistamiseksi sekä sen ja Euroopan unionin välisten suhteiden vahvistamiseksi;

*

* *

46. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, EU:n jäsenvaltioiden ja Nato-maiden parlamenteille, Naton parlamentaariselle yleiskokoukselle sekä Yhdistyneiden Kansakuntien, Naton, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön sekä Euroopan neuvoston pääsihteereille.

Torstai 19. helmikuuta 2009

Barcelonan prosessi: Välimeren unioni

P6_TA(2009)0077

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 Barcelonan prosessista: Välimeren unioni (2008/2231(INI))

(2010/C 76 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euro–Välimeri-kumppanuuden perustamisesta annetun Barcelonan julistuksen, joka hyväksyttiin Barcelonassa 27. ja 28. marraskuuta 1995 pidetyssä ulkoministereiden Euro–Välimeri-kokouksessa,

— ottaa huomioon 20. toukokuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon 'Barcelonan prosessi: Välimeren unioni' (KOM(2008)0319),

— ottaa huomioon Brysselissä 13. ja 14. maaliskuuta 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymän Barcelonan prosessin: Välimeren unioni,

— ottaa huomioon Pariisissa 13. heinäkuuta 2008 pidetyn Välimeren maiden huippukokouksen yhteisen julkilausuman,

— ottaa huomioon Välimeren unionin ulkoministereiden 3. ja 4. marraskuuta 2008 Marseillessa pitämän kokouksen päätteeksi hyväksytyn loppujulistuksen,

— ottaa huomioon Euro–Välimeri-alueen ulkoministereiden Lissabonissa 5. ja 6. marraskuuta 2007 pitämän kokouksen,

— ottaa huomioon Barcelonassa 27. ja 28. marraskuuta 2005 Euro–Välimeri-kumppanuuden kymmenvuotisjuhlan kunniaksi järjestetyn Euro–Välimeri-huippukokouksen päätelmät,

— ottaa huomioon Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen puheenjohtajiston julkilausuman 12. heinäkuuta 2008, Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen 13. lokakuuta 2008 antaman julkilausuman Lähi-idän rauhanprosessista sekä Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen suosituksen Barcelonan prosessin mukaisen Välimeren unionin ensimmäiselle ulkoministeritapaamiselle 13. lokakuuta 2008,

— ottaa huomioon alueiden komitean 9. lokakuuta 2008 antaman lausunnon,

— ottaa huomioon Rabatissa 16. lokakuuta 2008 pidetyn talous- ja sosiaalineuvostojen Euro–Välimeri-huippukokouksen,

— ottaa huomioon Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen puheenjohtajiston päätösjulkilausuman sekä sen hyväksymät suositukset 27. ja 28. maaliskuuta 2008 Ateenassa pidetyssä neljännessä täysistunnossa,

— ottaa huomioon Strasbourgissa 16. ja 17. marraskuuta 2008 pidetyn ensimmäisen EuroMedScola-kokouksen, joka kokosi yhteen kumppanuusmaiden ja Euroopan unionin maiden nuoria kansalaisia,

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Euroopan unionin Välimeren-politiikasta ja erityisesti Barcelonan prosessin Välimeren unionista 5. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman [1],

[1] Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0257.

— ottaa huomioon 21. toukokuuta 2003 päivätyn komission tiedonannon 'Välimeren alueen kumppanimaiden kanssa toteutettavien, ihmisoikeuksiin ja demokratiakehitykseen liittyvien EU:n toimien lujittaminen' (KOM(2003)0294),

— ottaa huomioon 4. joulukuuta 2006 päivätyn komission tiedonannon Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisesta (KOM(2006)0726),

— ottaa huomioon 15. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisesta ([1]),

— ottaa huomioon Euroopan parlamentin painopisteet Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen osalta (maaliskuusta 2008 maaliskuuhun 2009),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0502/2008),

A. ottaa huomioon Välimeren alueen keskeisen aseman sekä Euroopan unionin ja kumppanimaiden yhteisten intressien lisääntymisen globalisaation haasteiden ja rauhanomaisen yhteiselon yhteydessä, ja toteaa tästä syystä, että on tarpeen varmistaa laajempi alueellinen yhteenkuuluvuus ja alueen yhteisen poliittisen strategian kehitys,

B. ottaa huomioon, että EU on sitoutunut ja sen tulisi jatkossakin sitoutua päättäväisesti vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseen,

C. ottaa huomioon Välimeren kahden puolen, pohjois- ja eteläpuolen, välillä vallitsevan yhä suuremman taloudellisen, poliittisen ja kulttuurisen kuilun sekä tarpeen kuroa nämä erot umpeen, jotta lopulta voidaan luoda rauhan, turvallisuuden ja vaurauden yhteinen alue,

D. ottaa huomioon tarpeen muokata uudelleen ja syventää huomattavasti Euroopan unionin ja Välimeren kumppanimaiden suhteita alkaen huomion kiinnittämisestä kaikkien kumppanien tasa-arvoon ja jo saavutettujen tulosten hyödyntämisestä, mutta ottaen lisäksi huomioon tähän mennessä täytäntöönpantujen toimintalinjojen rajat ja puutteet sekä erityisesti Barcelonan prosessin heikot tulokset,

E. ottaa huomioon Välimeren maiden kanssa toteutetun Euroopan naapuruuspolitiikan rajat; politiikassa on keskitytty kahdenvälisiin suhteisiin, ja se on osoittautunut epätasapainoiseksi ja kykenemättömäksi edistämään alueen yhteistä merkittävää uudistusprosessia,

F. ottaa huomioon tarpeen luoda tiiviiseen kumppanuuteen ja ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamiseen perustuvat suhteet Euroopan unionin ja Välimeren maiden välille koko Välimeren alueella,

G. katsoo, että Barcelonan prosessin käynnistämisen jälkeen tietyissä kumppanimaissa ei ole tapahtunut merkittävää edistystä lähentymisessä joihinkin yhteisiin arvoihin ja periaatteisiin, jotka vahvistettiin niiden allekirjoittamassa vuonna 1995 annetussa Barcelonan julkilausumassa, ja näiden kunnioittamisessa, erityisesti demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen osalta,

H. ottaa huomioon tarpeen edistää alueellista ja taloudellista integraatiota Välimeren alueen maiden välillä; katsoo, että todellinen alueellinen ja taloudellinen integraatio on mahdollista ainoastaan, jos saavutetaan konkreettista edistymistä nykyisten selkkausten ratkaisemisessa sekä demokratian ja ihmisoikeuksien alalla,

([1]) EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 443.

Torstai 19. helmikuuta 2009

I. katsoo, että EU:n ja Välimeren alueen maiden läheisemmät suhteet ovat lisänneet huomattavasti maiden välistä liikennettä, mutta asian kannalta merkityksellisessä infrastruktuurissa ei ole kuitenkaan saatu aikaan tarvittavia parannuksia ja nykyaikaistamista,

J. ottaa huomioon, että valtion- ja hallitusten päämiehet tunnustivat Pariisissa 13. heinäkuuta 2008 pidetyn Välimeren huippukokouksen päätteeksi annetussa yhteisessä julkilausumassa Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen Barcelonan prosessin mukaisen Välimeren unionin lailliseksi parlamentaariseksi elimeksi ja ilmaisivat samalla tukevansa lujasti Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen roolin vahvistamista suhteissa Välimeren kumppaneihin,

K. korostaa, että hallitusten välinen ulottuvuus ei riitä kattamaan Euro–Välimeri-alueen poliittisten suhteiden kokonaisuutta,

L. korostaa Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen roolia, sillä se on ainoa vuoropuhelun ja yhteistyön Euro–Väimeri-alueella mahdollistava elin, joka kokoaa yhteen Euroopan unionin 27 jäsenvaltiota ja kaikki Lähi-idän rauhanprosessiin liittyvät osapuolet,

M. ottaa huomioon, että on tärkeää taata paikallis- ja alueyhteisöjen osallistuminen Barcelonan prosessin mukaisen Välimeren unionin yhteydessä määriteltyihin hankkeisiin ja aloitteisiin sekä ottaa huomioon näiltä elimiltä tulleet uudet ehdotukset,

N. katsoo, että on tärkeää taata työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan osallistuminen Euro–Välimeri-suhteiden uudelleenelvyttämiseen,

O. muistuttaa, että on tarpeen välttää monien erilaisten välineiden, toimintalinjojen jo olemassa olevia toimielintasojen päällekkäisyyttä ja taata koko Euro–Välimeri-suhteita koskevan järjestelmän yhtenäisyys,

P. korostaa, että kaikki selkkaukset, joissa on mukana Välimeren valtioita, on tärkeää ratkaista nopeasti ja rauhanomaisesti, ja ottaa huomioon kulttuurien välisen vuoropuhelun säilyttämisen merkityksen tässä yhteydessä,

Q. ottaa huomioon, että Israelin ja palestiinalaisten välisen konfliktin äskettäinen uudelleen puhkeaminen vaikuttaa epäsuotuisasti Euro-Välimeri-kumppanuuden puitteissa käytävään poliittiseen vuoropuheluun ja voi vaarantaa tämän uuden elimen useiden tavoitteiden saavuttamisen,

R. katsoo, ettei se, että vakavat poliittiset jännitteet Länsi-Saharassa pysyvät itsepintaisesti ratkaisemattomina, edistä Euro-Välimeri-kumppanuuden uudelleen käynnistämistä,

1. on sitä mieltä, että ehdotus 'Barcelonan prosessi: Välimeren unioni', jonka valtion- ja hallitusten päämiehet hyväksyivät Pariisissa 13. heinäkuuta 2008 pidetyssä Välimeren huippukokouksessa, muodostaa rauhaa ja vaurautta edistävän välineen ja askeleen kohti Välimeren maiden taloudellista ja alueellista integraatiota sekä yhteistyötä ympäristö- ja ilmastoasioissa, jos se pystyy lunastamaan lupaukset ja saamaan aikaan konkreettisia ja näkyviä tuloksia; huomauttaa, että sellaisten maiden ottaminen mukaan, jotka eivät osallistu kumppanuuteen, lisää mahdollisuuksia saavuttaa tavoite, jonka avulla pyritään luomaan tasa-arvoiset suhteet Euroopan unionin ja Välimeren kumppaneiden välille ja ratkaisemaan alueen ongelmat kokonaisvaltaisella tavalla;

2. toistaa 15. tammikuuta 2009 Gazan tilanteesta antamassaan päätöslauselmassa ([1]) esittämänsä kannan ja ilmaisee huolestumisensa Israelin ja palestiinalaisten välisen konfliktin puhkeamisesta uudelleen, mikä on jo vaikuttanut epäsuotuisasti Euro-Välimeri-kumppanuuden puitteissa kumppaneiden välillä käytävään poliittiseen vuoropuheluun; pitää tärkeänä, että vältetään lisäviivytyksiä tässä Välimeren unionin alkuvaiheessa, ja toivoo, että yhteistyö pääsee jälleen mahdollisimman pian vauhtiin ja myötävaikuttaa yhteisen Lähi-idän rauhan tavoitteen saavuttamiseen; korostaa, että ottaen huomioon edellä mainitussa Pariisissa 13. heinäkuuta 2008 pidetyssä huippukokouksessa ja edellä mainitussa Marseillessa 3. ja 4. marraskuuta 2008 pidetyssä ulkoministereiden kokouksessa hyväksytyt periaatteet, Välimeren unionin uusien toimielinten olisi keskityttävä selkeään hankkeisiin suuntautumiseen, joka tuottaa sen tärkeimmän lisäarvon;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0025.

3. panee merkille, että ulkoministereiden 3. ja 4. marraskuuta 2008 Marseillessa pitämässä kokouksessa ehdotettiin nimityksen 'Barcelonan prosessi: Välimeren unioni' korvaamista nimityksellä 'Välimeren unioni'; katsoo, että tämä nimitys mahdollistaa kumppanuuden tasa-arvoisuuden korostuksen taloudellista ja alueellista integraatiota koskevien hankkeiden toteuttamiseksi; pitää kuitenkin tarpeellisena, että Euro-Välimeri -suhteiden strateginen arvo ja Barcelonan prosessissa saavutetut tulokset ja erityisesti kansalaisyhteiskunnan osallistuminen vahvistetaan uudelleen Euroopan unionin Välimeren kumppanimaidensa kanssa jo noudattamissa toimintalinjoissa alueellisten ja paikallisten ohjelmien sekä kahdenväliseen yhteistyöhön perustuvien yhteisten suuntaviivojen avulla;

4. pyytää tähän liittyen neuvostoa ja komissiota varmistamaan unionin toiminnan johdonmukaisuuden erityisesti mahdollisen institutionaalisen kehityksen (erityisesti unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan asema komission varapuheenjohtajana) sekä yhteisön talousarvion käytön osalta;

5. panee tyytyväisenä merkille, että Euroopan unionin toimielimet ovat tukeneet Välimeren unioni -hanketta;

6. hyväksyy päätöksen, jonka mukaan etusija annetaan monenväliselle järjestelmälle määrittelemällä joitakin laajoja hankkeita, jotka toteutetaan Barcelonan prosessin mukaisen Välimeren unionin tarjoamien uusien välineiden avulla; panee kuitenkin merkille, ettei Välimeren alueella ole taloudellisen ja alueellisen integraation strategioita kyseisten hankkeiden tueksi;

7. katsoo, että hankkeiden toteuttamiseksi on syytä ottaa käyttöön 'ohjelmasopimukset', joissa määritellään toissijaisuusperiaatteen mukaisesti selkeästi eri toimielintasojen rahoitusta, hallintoa ja valvontaa koskevat vastuualueet – Euroopan unioni, jäsenvaltiot, alueet, yritykset ja työmarkkinaosapuolet;

8. huomauttaa, että Välimeren unionin yhteydessä rahoitettavia hankkeita olisi tuettava yhteisön ja kumppanimaiden myöntämällä rahoituksella sekä yksityisellä rahoituksella; pyytää tämän vuoksi neuvostoa ja komissiota täsmentämään ja lujittamaan Euro–Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälineen (FEMIP) roolia, joka investointiohjelmansa avulla helpottaa Välimeren alueen maiden taloudellista avautumista ja nykyaikaistamista; vakuuttaa jälleen tukevansa Euro–Välimeri-alueen investointipankin perustamista ja koordinointia kansainvälisten rahoittajien kanssa; korostaa merkitystä, joka etelän ja Välimeren maista tulevien maahanmuuttajien säästöjen siirrolla lähtömaihin on, ja katsoo tämän olevan merkittävä kehitystä edistävä tekijä, jota ei tähän mennessä ole käytetty riittävästi;

9. katsoo, että rahoitusnäkymien tarkistusta odotettaessa on varmistettava Euroopan unionin rahoitustuki Välimeren hankkeille siten, etteivät käynnissä olevat ja kaavaillut alueelliset Euro-Välimeri-ohjelmat, joille Euroopan parlamentti on jo useaan otteeseen pyytänyt laajempaa tukea, joudu kärsimään; korostaa tässä yhteydessä Euroopan parlamentin valtuuksia Euroopan unionin talousarviomenettelyssä; toivoo, että parlamentille tiedotettaisiin säännöllisesti hankkeiden edistymisestä;

10. katsoo, että sihteeristöllä voi olla erittäin suuret mahdollisuudet Euro–Välimeri-suhteiden uudelleenkäynnistämisessä sen operationaalisen kyvyn ja sen kokoonpanon poliittisen arvon ansiosta; kehottaa käynnistämään kiireellisesti sihteeristön toiminnan sen todistamiseksi, että nykyisistä jännitteistä on mahdollista selviytyä edistämällä keskinäisen yhteistyön kautta toteutettavia todellisia ja konkreettisia hankkeita; pitää myönteisenä, että sihteeristön toimipaikasta on päästy yksimieliseen sopimukseen; muistuttaa, että Barcelonan kaupunki on paikka, josta Euro–Välimeri-kumppanuus on saanut alkunsa;

11. katsoo, että Euroopan unionin näkökulmasta yhteispuheenjohtajuuden on sovittava yhteen Euroopan unionin ulkoisen edustuksen kanssa voimassa olevien sopimusmääräysten mukaisesti; toivoo tässä yhteydessä, olettaen että Lissabonin sopimus tulee voimaan, että Euroopan unioni varmistaa edustuksensa johdonmukaisuuden ja jatkuvuuden Välimeren unionin uusissa toimielimissä;

Torstai 19. helmikuuta 2009

12. pitää myönteisenä ministerikokouksen 3. marraskuuta 2008 tekemää päätöstä, jossa otettiin asianmukaisesti huomioon Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen Jordaniassa 13. lokakuuta 2008 hyväksymä suositus; tukee päätöstä antaa Välimeren unionille voimakas parlamentaarinen ulottuvuus, jolloin lujitetaan sen demokraattista legitimiteettiä, tukeutumalla Euro–Välimeri-alueen parlamentaariseen edustajakokoukseen, jota olisi edelleen lujitettava ja jonka työskentelyä olisi koordinoitava paremmin muiden kumppanuuteen liittyvien elinten kanssa siten, että harkitaan mahdollisuutta myöntää sille oikeushenkilöllisyys, oikeus tehdä ehdotuksia ja arvioida taloudellista ja alueellista integraatiota koskevia strategioita ja hankkeita sekä mahdollisuus tehdä suosituksia ulkoministereiden kokoukselle; odottaa, että tämä Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen institutionaalinen rakenne ilmenee myös siten, että se osallistuu tarkkailijana toimeenpanevan elimen kaikkiin kokouksiin, valtion- ja hallitusten päämiesten kokouksiin, ministerikokouksiin sekä korkeiden virkamiesten valmisteleviin kokouksiin;

13. pitää myönteisenä Välimeren unionin ulkoministereiden päätöstä ottaa Arabiliitto mukaan osallistumaan kokouksiin kaikilla tasoilla ottaen huomioon sen myönteinen vaikutus rauhan, vaurauden ja vakauden tavoitteiden saavuttamiseen Välimeren alueella;

14. korostaa tarvetta sisällyttää alue- ja paikallisviranomaiset uuteen institutionaaliseen kehykseen; pitää myönteisenä alueiden komitean lausuntoa sekä ehdotusta perustaa Euro–Välimeri-alueen alue- ja paikalliskokous (ARLEM);

15. katsoo, että rinnan parlamentaarisen ulottuvuuden lisäämisen kanssa samanlaista kehitystä tarvitaan kansalaisyhteiskunnan mukaan ottamisessa Välimeren unionin asianmukaiseen institutionaaliseen rakenteeseen erityisesti sellaisten mekanismien avulla, joilla varmistetaan niiden kuuleminen hankkeiden valinnasta, täytäntöönpanosta ja seurannasta; kehottaa tässä yhteydessä Euro–Välimeri-alueen parlamentaarista edustajakokousta ottamaan Välimeren pohjois- ja etelärannikon kansalaisyhteiskunnat paremmin mukaan työhönsä; kehottaa hyödyntämään työmarkkinaosapuolten asemaa Euro–Välimeren talous- ja sosiaalikomitean perustamista ajatellen;

16. huomauttaa, että kaikki maat, jotka osallistuvat Barcelonan prosessin mukaiseen Välimeren unioniin eivät olleet mukana Euro–Välimeri-kumppanuudessa; kehottaa tähän liittyen neuvostoa, komissiota ja kaikkia Barcelonan prosessin mukaisessa Välimeren unionissa mukana olevia valtioita luomaan johdonmukaiset suhteet, joissa tarkennetaan, että Välimeren unioni merkitsee kumppanuutta, joka perustuu taloudelliseen ja alueelliseen integraatioon Euroopan unionin ja Välimeren alueen maiden välillä; pyytää neuvostoa ja komissiota takaaman mahdollisuuden, että kaikki Välimeren unioniin osallistuvat maat voivat osallistua jo Euro–Välimeri-kumppanuuden yhteydessä suunniteltuihin alueellisiin ohjelmiin;

17. korostaa, että Välimeren unioniin osallistuminen ei ole vaihtoehto EU:n laajentumiselle eikä se vaikuta minkään nykyisen tai tulevan ehdokasvaltion liittymisnäkymiin; katsoo, että Välimeren unioni ei heikennä muita alueellisia yhteistyöaloitteita;

18. korostaa tarvetta muokata uudelleen perusteellisesti koko Euro–Välimeri-politiikkaa siten, että lujitetaan poliittista ja yhteistä kehitystä koskevaa ulottuvuutta, ja muistuttaa, että missään tapauksessa Barcelonan prosessin mukaista Välimeren unionia koskeva hanke ei heikennä kyseistä politiikan alaa;

19. on sitä mieltä, että Barcelonan prosessin mukaisen Välimeren unionin olisi vahvistettava nykyisiä yhteistyön muotoja Euro–Välimeri-politiikan yhteydessä, jotta kumppanimaille voitaisiin antaa mahdollisuus osallistua alueellisiin ohjelmiin ja vastaaviin Euroopan unionin politiikkoihin yhdessä sovittujen painopistealojen ja tavoitteiden perusteella, ja muistuttaa, että on tärkeää syventää ja lujittaa yhteisön ohjelmien ulottuvuutta kumppanimaiden osallistumiseen, erityisesti koulutuksen, tutkimuksen ja ammatillisen koulutuksen (opiskelijavaihdot jne.) aloilla;

20. katsoo, että rauhaa ja turvallisuutta, ihmisoikeuksia ja demokratiaa sekä kulttuuriyhteistyötä koskevia ongelmia on tarkasteltava Euro–Välimeri-ulottuvuuden näkökulmasta; vakuuttaa jälleen, että Välimeren unioni muodostaa rakenteen, jossa alueellisia, infrastruktuuriin liittyviä sekä ympäristöongelmia voidaan käsitellä strategisten suunnitelmien ja erityishankkeiden yhteydessä; toivoo, että tämä konkreettinen ulottuvuus auttaa osaltaan jatkamaan Euro–Välimeri-kumppanuutta;

21. palauttaa mieliin Pariisissa 13. heinäkuuta 2008 pidetyssä Välimeren maiden huippukokouksessa esitetyt ensimmäiset aloitteet: Välimeren puhdistaminen, moottoritiet ja merten moottoritiet, väestönsuojelu, Välimeren aurinkosuunnitelma, korkea-asteen koulutus ja tutkimus, aloite Välimeren alueen yritysten kehittämiseksi;

22. muistuttaa, että Barcelonan prosessin kunnianhimoisten tavoitteiden saavuttamiseksi on välttämätöntä laajentaa pian yhteistyötä eri aloille kuten vesihuoltoon, maatalouteen, elintarvikehuoltoon, energia-alalle, ammattikoulutukseen, kulttuuriin, terveydenhuoltoon, matkailuun jne.;

23. tukee voimakkaasti ympäristöulottuvuutta Barcelonan prosessin mukaisessa Välimeren unionissa sekä siihen liittyvissä aloitteissa ja hankkeissa, joista voidaan mainita esimerkkeinä uusi Euro–Välimeri-aloite Välimeren puhdistamiseksi sekä Välimeren aurinkoenergiahanke;

24. katsoo, että kaikkien Välimeren maiden mukaanotto Barcelonan prosessin mukaiseen Välimeren unioniin antaa mahdollisuuden käsitellä alueen ongelmia kattavammin ja kytkeä ja yhteensovittaa prosessi tehokkaammin jo olemassa oleviin ohjelmiin, kuten YK:n ympäristöohjelman Välimeren toimintasuunnitelmaan;

25. panee tyytyväisenä merkille 27. ja 28. maaliskuuta 2008 pidetyn Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen neljännen täysistunnon puheenjohtajiston päätösjulkilausumaan sisältyvän ehdotuksen Euro–Välimeri-alueen energiayhteisön perustamiseksi, jota Euro–Välimeri-alueen parlamentaarinen edustajakokous tukee; tunnustaa, että on tärkeää lujittaa Euro–Välimeri-alueen kumppaneiden yhteistyötä energia-alalla ja että on kehitettävä alueelliset energiamarkkinat, jotta voidaan toteuttaa uusiutuvia energianlähteitä ja energiainfrastruktuureja koskevia laajoja hankkeita Välimeren alueella;

26. toivoo, että Euro–Välimeri-suhteiden lujittaminen osaltaan edistää hanketta, jonka tarkoituksena on luoda rauhan ja vaurauden alue; korostaa, että Välimeren alueen rauha ja poliittinen vakaus ovat ratkaisevan tärkeitä koko väestön ja yksilöiden turvallisuudelle huomattavasti Välimerta kauempana; korostaa, että ainoastaan neuvottelemalla kattava ratkaisu alueen konflikteihin voidaan päästä kyseiseen tavoitteeseen; katsoo, että Euroopan unionin on otettava johtava asema kyseisten selkkausten ratkaisussa ja voitettava kaikkien asianomaisten osapuolten luottamus; pitää ehdottoman välttämättömänä, että säilytetään virallisesti yhteistyö kansainvälisen terrorismin torjuntaa, huumekauppaa, järjestäytynyttä rikollisuutta ja ihmiskauppaa koskevissa asioissa; pitää myönteisenä Marseillen julistukseen sisältyvää vetoomusta asiaan liittyville osapuolille, että niiden olisi ponnisteltava asteittain tapahtuvan Lähi-idän demilitarisoinnin ja aseistariisumisen toteuttamiseksi, jotta voidaan erityisesti luoda vyöhyke, jolla ei ole ydinaseita eikä joukkotuhoaseita;

27. katsoo, että jännitteiden lieventäminen Välimeren alueella edellyttää kansojen yhteiskunnallisen ja kulttuurisen yhteisymmärryksen parantamista, ja katsoo, että tämän vuoksi on tuettava kulttuurien liittoa, sillä se tarjoaa erityisen vuoropuhelun alueen ja edistää omalta osaltaan alueen vakautta; kehottaa neuvostoa ja komissiota esittämään strategioita kulttuurien välisen vuoropuhelun edistämiseksi; kannustaa yhteyksien parantamista Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen ja Anna Lindh -säätiön välillä, mukaan luettuna tapaamisten järjestäminen Anna Lindh -säätiön johtavien verkkojen ja Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen kulttuurivaliokunnan välillä;

28. huomauttaa, että yksi Euro–Välimeri-politiikan päätavoitteista on tukea oikeusvaltion periaatetta, demokratisoitumista, ihmisoikeuksien kunnioittamista ja politiikan moniarvoisuutta, ja huomauttaa, että edelleen tapahtuu erittäin vakavia loukkauksia; toteaa jälleen, että on tärkeää edistää ihmisoikeuksia ja oikeusvaltiota; pyytää, että tähän asti saavutetut tulokset arvioidaan ja kumppanuuden yhteydessä käyttöön otetut välineet mukautetaan; kehottaa komissiota vahvistamaan täsmälliset perusteet kyseisten välineiden valinnalle, mukaan luettuna Euroopan neuvoston kaltaiset kansainväliset järjestöt, ja ottamaan käyttöön tehokkaan järjestelmän niiden täytäntöönpanon valvomiseksi; kehottaa tässä yhteydessä kaikkia osapuolia, joita aloite koskee, syventämään ja edistämään uskonnon- ja omantunnonvapautta sekä vähemmistöjen oikeuksia; toivoo, että määritellään yhteinen poliittis-institutionaalinen kehys, joka mahdollistaa vastavuoroisuusulottuvuuden hyödyntämisen sekä ongelmien tunnistamisessa että yhteisten ratkaisujen etsinnässä;

Torstai 19. helmikuuta 2009

29. kehottaa neuvostoa ja komissiota tästä syystä selvästi sisällyttämään ihmisoikeuksien ja demokratisoitumisen edistämisen kyseisen uuden aloitteen tavoitteisiin ja edelleen parantamaan olemassa olevien mekanismien, kuten assosiaatiosopimusten sisältämän ihmisoikeuslausekkeen, täytäntöönpanoa, ja edistämään ihmisoikeuksien alivaliokuntien perustamista sekä luomaan mekanismin, jonka avulla kyseinen lauseke sisällytetään uuden sukupolven sopimuksiin ja Euroopan naapuruuspolitiikan kahdenkeskisiin toimintasuunnitelmiin; korostaa, että Euroopan naapuruuspolitiikan keinoja ihmisoikeuksien edistämiseksi on hyödynnettävä paremmin, siten että varmistetaan, että Euroopan unionin eri toimielinten politiikat ovat keskenään johdonmukaisia;

30. kehottaa kaikkia kumppanuuteen osallistuvia maita, komissiota ja Välimeren unionin tulevia toimielimiä antamaan uutta pontta maahanmuuttoa koskeviin yhteisiin poliittisiin linjauksiin, jotta voidaan kehittää henkilöstöresursseja ja alueen kansojen välistä vaihtoa, siten että vältetään kaikenlaiset ainoastaan turvallisuusnäkemykseen perustuvat visiot; katsoo, että maahanmuuttoa koskevissa kysymyksissä on keskityttävä laillisen liikkuvuuden mahdollisuuksiin, laittomien maahanmuuttovirtojen torjuntaan, maahanmuuttajien parempaan integroimiseen ja turvapaikkaoikeuteen; pitää tärkeänä Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Välimeren etelärannikon maiden tiivistä yhteistyötä yhteisvastuullisuuden hengessä; panee tyytyväisenä merkille maahanmuuttoa käsitelleen Euro–Välimeri-ministerikokouksen pitämisen marraskuussa 2007 ja pitää välttämättömänä, että Välimeren unionissa kiinnitetään ensisijaista huomiota maahanmuuttovirtojen hallintaan;

31. panee merkille Pariisissa 13. heinäkuuta 2008 pidetyssä Välimeren maiden huippukokouksessa annetun valtion- ja hallitusten päämiesten yhteisen julkilausuman, jonka mukaan Barcelonan prosessin mukainen Välimeren unioni on osoitus siitä, että pyritään määrätietoisesti suosimaan henkilöstöresurssien ja työllisyyden kehittämistä vuosituhannen kehitystavoitteiden mukaisesti, köyhyyden vähentäminen mukaan luettuna, ja odottaa tätä koskevia uusia aloitteita, ohjelmia ja rahoitusta koskevia säännöksiä;

32. katsoo, että Välimeren unionin taloudellisten ja kaupallisten aloitteiden Euro–Välimeri-alueen muuttamisesta molempia puolia hyödyttäväksi vapaakauppa-alueeksi täytyy hyödyttää alueen talouskasvua, sen parempaa liittymistä maailmantalouteen ja pienentää kehityseroja Välimeren pohjois- ja etelärannikoiden välillä samalla vahvistaen sosiaalista yhteenkuuluvuutta;

33. korostaa, että on välttämätöntä arvioida kilpailun vapauttamisprosessin sosiaalisia vaikutuksia, muun muassa elintarviketurvaan, ja ottaa ne systemaattisesti huomioon; korostaa myös, että nämä vaikutukset voivat vaihdella suuresti alasta ja maasta toiseen;

34. korostaa harmaan talouden merkitystä Välimeren etelä- ja itäpuolella sijaitsevissa maissa; katsoo, että alueen kehittäminen edellyttää, että tuetaan tämän toiminnan vähittäistä yhdentämistä viralliseen talouteen;

35. huomauttaa, että vuosien 2004 ja 2007 laajentumisten jälkeen kaupankäynti unionin uusien jäsenvaltioiden ja Välimeren kumppanuusmaiden välillä on lisääntynyt jatkuvasti; pyytää, että tämä suuntaus otetaan huomioon ja että sitä tuetaan kumppanuuden puitteissa;

36. korostaa tarvetta innostaa nuoria luomaan pieniä yrityksiä esimerkiksi helpottamalla luoton ja mikroluoton saantia; katsoo lisäksi, että Euro–Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälineen tukemista on vahvistettava;

37. panee merkille, että Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden ja Välimeren alueen valtioiden tekemissä sopimuksissa määrätään yhteistyötoimista maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan yhteydessä sekä lisäksi maahanmuuttajakeskusten rahoituksesta, ja pyytää unionia ja jäsenvaltioita varmistamaan kiireesti, kunnioitetaanko kyseisissä keskuksissa kaikilta osin ihmisoikeuksia ja perusvapauksia;

38. pitää olennaisen tärkeänä, että sosiaalialalla saavutetaan konkreettisia ja tuntuvia tavoitteita; muistuttaa tässä yhteydessä, että vapaakauppa-aluetta koskevaa tavoitetta ei voida arvioida yksinomaan suhteessa talouskasvuun vaan ennen kaikkea suhteessa työpaikkojen luomiseen; muistuttaa, että nuorten ja naisten työttömyys on Välimeren maiden ensisijainen sosiaalinen ongelma;

39. kehottaa etelän kumppanimaita kehittämään etelän maiden keskinäistä vaihtoa Egyptin, Jordanian, Marokon ja Tunisian allekirjoittaman Agadirin sopimuksen tapaan ja tähdentää, että Euroopan unionin toimielinten on vastattava myönteisesti teknistä apua koskeviin pyyntöihin tämän etelän maiden keskinäisen taloudellisen yhdentymisen edistämiseksi;

40. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä kaikkien Välimeren unionin kumppanuusmaiden hallituksille ja parlamenteille.

Eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen uudelleentarkastelu

P6_TA(2009)0078

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikkuuta 2009 eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen uudelleentarkastelusta (2008/2236(INI))

(2010/C 76 E/16)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon eurooppalaista naapuruuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä 24. lokakuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1638/2006 ([1]) (ENPI),

— ottaa huomioon Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) kehityksen vuodesta 2004 lähtien ja erityisesti komission kertomukset sen toteuttamisessa saavutetusta edistymisestä,

— ottaa huomioon yhdessä Armenian, Azerbaidžanin, Egyptin, Georgian, Israelin, Jordanian, Libanonin, Moldovan, Marokon, palestiinalaishallinnon, Tunisian ja Ukrainan kanssa hyväksytyt toimintasuunnitelmat,

— ottaa huomioon kumppanuuden perustamisesta tehdyn Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Venäjän federaation välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen, joka tuli voimaan 1. joulukuuta 1997, sekä uudistettua kumppanuus- ja yhteistyösopimusta koskevien neuvottelujen uudelleen käynnistämisen joulukuussa 2008,

— ottaa huomioon yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston syyskuussa ja lokakuussa 2008 tekemät päätökset, joiden mukaan vuoropuhelu Valko-Venäjän viranomaisten kanssa aloitetaan uudelleen eikä tiettyjä vastuuhenkilöitä koskevia matkustuskieltoja sovelleta kuuden kuukauden määräaikana poliittisten vankien vapauttamisen ja parlamenttivaalien järjestämisessä tapahtuneiden vähäisten parannusten jälkeen,

— ottaa huomioon Euro–Välimeri-kumppanuuden perustamisen sisältävän Barcelonan julistuksen, joka hyväksyttiin Barcelonassa 27. ja 28. marraskuuta 1995 pidetyssä ulkoministereiden Euro–Välimeri-kokouksessa,

— ottaa huomioon 20. toukokuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle: ”Barcelonan prosessi: Välimeren unioni” (KOM(2008)0319),

— ottaa huomioon, että 13. ja 14. maaliskuuta 2008 Brysselissä kokoontunut Eurooppa-neuvosto on puoltanut tiedonantoa ”Barcelonan prosessi: Välimeren unioni”,

— ottaa huomioon Pariisissa 13. heinäkuuta 2008 pidetyn EU:n ja Välimeren maiden huippukokouksen julkilausuman,

— ottaa huomioon Marseillessa 3. ja 4. marraskuuta 2008 pidetyssä ministerikokouksessa aiheesta ”Barcelonan prosessi: Välimeren unioni” hyväksytyn julkilausuman hallinnosta, hankkeista ja alueellisesta poliittisesta vuoropuhelusta,

([1]) EUVL L 310, 9.11.2006, s. 1.

Torstai 19. helmikuuta 2009

— ottaa huomioon 4. joulukuuta 2006 annetun komission tiedonannon Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisesta (KOM(2006)0726) ja 5. joulukuuta 2007 annetun komission tiedonannon vahvasta Euroopan naapuruuspolitiikasta (KOM(2007)0774),

— ottaa huomioon 11. huhtikuuta 2007 annetun komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Mustanmeren synergia – uusi alueellinen yhteistyöaloite” (KOM(2007)0160) ja 19. kesäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon kyseisen aloitteen ensimmäisestä täytäntöönpanovuodesta (KOM(2008)0391),

— ottaa huomioon 3. joulukuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon itäistä kumppanuutta koskevasta aloitteesta (KOM(2008)0823),

— ottaa huomioon komission jäsen Benita Ferrero Waldnerin parlamentin ulkoasiainvaliokunnalle 26. huhtikuuta 2006 osoittaman kirjeen,

— ottaa huomioon antamansa päätöslauselmat ENP:stä ja EU:n laajentumisstrategiasta,

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa EU:n naapurimaista ja -alueista,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan, budjettivaliokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A6-0037/2009),

A. palauttaa mieliin, että rahoitusvälineiden uudistuksessa vuonna 2006 ja sopimuksessa uudesta ulkoisen avun kehyksestä komissio sitoutui toteuttamaan ENPI-asetuksen täytäntöönpanoa koskevan puolivälin tarkastelun ennen vuonna 2009 järjestettäviä Euroopan parlamentin vaaleja ja että siinä lisättiin parlamentin valvontavaltaa yhteisön avun osalta,

B. toteaa, että ulkoasiainvaliokunta perusti vuonna 2006 työryhmiä eteläisiä naapurimaita koskevaa välinettä ja itäisiä naapurimaita koskevaa välinettä varten, jotta komission kanssa voidaan käydä jäsennettyä vuoropuhelua täytäntöönpanoasiakirjoista, joissa vahvistetaan toimintaperiaatteet ENPI:n mukaisen avun toimittamiseksi,

C. palauttaa mieliin, että nykyisen rahoituskehyksen tultua voimaan vuonna 2007 ENPI:n tavoitteena on ollut tukea ENP:n ja erityisesti sen toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa sekä strategista kumppanuutta Venäjän federaation kanssa tukemalla neljää yhteistä aluetta koskevien etenemissuunnitelmien täytäntöönpanoa,

D. ottaa huomioon, että ENP:n pääasiallinen tavoite on luoda Euroopan unionin lähiympäristöön ystävällinen ilmapiiri; ottaa huomioon, että naapurivaltiot ovat jakautuneet luonnollisista syistä kahteen ryhmään, eteläiseen ja itäiseen, ja niiden tavoitteet ja lähestymistavat Euroopan unioniin nähden ovat erilaisia; ottaa huomioon, että tämä jako käy ilmi kahdesta äskettäin ehdotetusta aloitteesta, Välimeren unionista ja itäisestä kumppanuudesta,

E. toteaa, että ENPI:n tarkoituksena on myös rahoittaa rajatylittäviä ja useita maita koskevia ohjelmia sen piiriin kuuluvalla alueella, jotta voidaan tukea muiden muassa sellaisia aloitteita kuin Mustanmeren synergia, Välimeren unioni ja itäinen kumppanuus,

F. katsoo, että ENP on edelleen yksi unionin ulkopoliittisista pääprioriteeteista ja että se tarjoaa kaikille mukana oleville mailleen mahdollisuuden integroitua lähemmin EU:hun,

G. katsoo, että ENP on riippumaton muttei irrallaan liittymisprosessista ja että se merkitsee askelta kohti EU:n ja sen naapurimaiden taloudellista ja poliittista lähentymistä,

H. katsoo, että EU:n naapurimaiden voimakas väestönkasvu ja sitä seuraava väestön kaupungistuminen on uusi haaste ENPI:lle,

Yleisiä huomioita

1. katsoo, että ENPI-asetuksen säännökset ovat yleisesti ottaen riittäviä ja naapurimaiden ja muiden monenkeskisten tahojen kanssa tehtävään yhteistyöhön soveltuvia;

2. kehottaa komissiota yhdessä kumppanimaiden hallitusten kanssa kehittämään edelleen kansalaisyhteiskunnan ja paikallisviranomaisten kuulemismekanismeja, jotta ne saataisiin entistä paremmin mukaan ENPI:n ja kansallisten uudistusohjelmien täytäntöönpanon suunnitteluun ja valvontaan; pyytää komissiota nopeuttamaan vuotuisten toimintaohjelmien julkaisemista verkkosivustollaan ja kannustamaan kumppanimaiden hallituksia, jotta ne asettaisivat kansalliset ohjelma-asiakirjat säännöllisesti yleisön saataville;

3. kehottaa neuvostoa kehittämään tässä mielessä yhdessä Euroopan parlamentin kanssa kätevän ja avoimen välineen tiedotusta varten ja toimittamaan parlamentille ripeästi asiasta tehdyt päätökset;

4. kannustaa komissiota sekä kansallisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia edistämään kaupunkien ja alueiden välisiä ystävyyshankkeita ja tukemaan niitä asianmukaisesti, jotta lujitetaan naapurivaltioiden paikallis- ja aluehallinnollisia valmiuksia ja edistetään kansalaisyhteiskuntaa tukevia vaihto-ohjelmia ja pienhankkeiden muodossa toteutettavia aloitteita;

5. pitää myönteisenä, että komissio on käynnistänyt ENPI:n yhteydessä uuden CIUDAD-ohjelman (Cooperation in Urban Development and Dialogue), josta voidaan tukea konkreettisia yhteistyöhankkeita eurooppalaisten kaupunkien välillä ENPI:n piiriin kuuluvissa maissa; huomauttaa, että tällainen aloite on erittäin aiheellinen vuoropuhelun ja demokratiaprosessin edistämiseksi; kannustaa siksi lisäämään tarkoitukseen varattuja määrärahoja vuosina 2008–2009 tapahtuvan rahoituskehyksen puolivälin tarkastelun yhteydessä näiden aloitteiden vahvistamiseksi;

6. katsoo, että yhteisön avun näkyvyyttä olisi lisättävä sidosryhmille ja yleisölle kohdennetun viestinnän avulla, ja kannattaa siinä mielessä yhteyksien kehittämistä kansalaisyhteiskunnan ja paikallisviranomaisten kanssa, koska nämä ovat päteviä ja tehokkaita kansalaisia lähellä olevia toimijoita;

7. pyytää, että demokratiaa, oikeusvaltiota ja ihmisoikeuksia koskevat vuotuiset toimintaohjelmat toteutetaan ENP:n toimintasuunnitelmissa esitettyjen tavoitteiden mukaisesti entistä kunnianhimoisemmin, jotta vältettäisiin mittavat eroavaisuudet itäisille ja Välimeren maiden kumppaneille osoittavien määrärahojen määrässä; katsoo, että kumppanimaiden hallituksia olisi entistä enemmän kannustettava sitoutumaan näitä aloja koskeviin toimiin;

8. tähdentää tarvetta määritellä kaikkia neuvottelujen kohteena olevia uusia ENP:n toimintasuunnitelmia silmällä pitäen selkeät, konkreettiset ja mitattavissa olevat tavoitteet; korostaa toimintasuunnitelmien eri osa-alueiden keskinäisen riippuvuuden tärkeyttä, mikäli kaikilla osa-alueilla halutaan edetä tasavertaisesti; toistaa tässä mielessä pyyntönsä kehittää maailmanlaajuista ihmisoikeus- ja demokratiapolitiikkaa, joka kokoaa yhteen kaikki alalla olemassa olevat välineet;

9. katsoo, että vaikka yhteisön apuun tarkoitetut välineet – kuten erityisesti demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen väline [1] – ovat aiempaa joustavampia ja yksinkertaisempia, ENPI:n menettelyt ja aikataulut ovat edelleen työläitä kansalaisyhteiskunnan järjestöille ja paikallisviranomaisille; kehottaa komissiota toteuttamaan muiden merkittävien avunantajien soveltamien menettelyjen vertailevan analyysin ja esittelemään sen tulokset parlamentille;

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1889/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuista edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä (EUVL L 386, 29.12.2006, s. 1).

10. katsoo, että ENPI:stä annettavaa alakohtaista ja yleistä talousarviotukea pitäisi myöntää ainoastaan sellaisille hallituksille, jotka pystyvät panemaan sen täytäntöön läpinäkyvästi, tehokkaasti ja vastuullisesti ja joissa se tarjoaa todellisen kannustimen; kehottaa komissiota tarkastelemaan talousarviotuen aiheellisuutta maissa, joiden talousarvion toteuttamista ja valvontaa koskevissa menettelyissä on ongelmia ja joissa korruptio on yleistä; kehottaa komissiota etsimään oikeaa tasapainoa joustavuuden ja avoimuuden välille valitessaan, toteuttaessaan ja valvoessaan ENPI:hin liittyviä ohjelmia;

11. korostaa maakohtaisen lähestymistavan tarvetta poliittisen ehdollisuuden osalta, jolla pyritään muun muassa edistämään demokratiaa, oikeusvaltiota ja hyvää hallintotapaa, ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien kunnioitusta sekä oikeuslaitoksen riippumattomuutta; katsoo sen vuoksi, että olisi julkistettava syvällinen ja perusteellinen arvio kaikista ENPI:n yhteydessä rahoitetuista oikeudenkäyttöä koskevista hankkeista, ja se olisi toimitettava Euroopan parlamentille;

12. pitää myönteisenä rajatylittävän yhteistyön sisällyttämistä ENPI:hin, sillä se on strateginen väline kehitettäessä yhteisiä hankkeita ja lujitettaessa suhteita ENP:n piiriin kuuluvien valtioiden ja jäsenvaltioiden välillä; väittää kuitenkin, että on luotava tiettyjä välineitä sen varmistamiseksi, että yhteisten toimintaohjelmien johtamista ja täytäntöönpanoprosessia valvotaan säännöllisesti EU:n rajan molemmilla puolilla;

13. kehottaa komissiota valmistelemaan yksityiskohtaisen katsauksen kaikkiin jaksolle 2007–2013 hyväksyttyihin yhteisiin toimintaohjelmiin sekä arvioinnin siitä, missä määrin hankkeiden täytäntöönpanon yhteydessä on noudatettu avoimuuden, tehokkuuden ja kumppanuuden periaatteita; kannustaa komissiota valmistelemaan inventaarion hallintoviranomaisten kohtaamista kaikkein yleisimmistä ongelmista sekä EU:n raja-alueilla että ENP:n piiriin kuuluvissa maissa, jotta kyseisiä ongelmia voitaisiin ratkaista sopivammin keinoin seuraavalla ohjelmakaudella;

14. kannustaa komissiota helpottamaan kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa rajatylittävässä yhteistyössä ENP:n ohjelmien ja hankkeiden kanssa sekä yhdessä Euroopan alueellisen yhteistyön ja jo päättyneen INTERREG III A -yhteisöhankkeen tavoitteiden mukaisesti toteutettujen toimien kanssa; katsoo erityisesti, että virkamiesten koulutusaloitteita, mm. naapurimaiden kielten opetusta, sekä ystävyyskaupunkialoitteita olisi edistettävä; ehdottaa tässä yhteydessä säännöllisiä analyyseja valmiuksien ja rakenteiden rakentamisessa saavutettua edistystä koskevien jaksottaisten analyysien tekemistä EU:n rajan molemmin puolin;

15. korostaa, että on tärkeää selventää kehyksenä toimivan ENP:n suhdetta sen yhteydessä tehtyihin alueellisiin aloitteisiin, kuten Mustanmeren synergia, Välimeren unioni ja tuleva itäinen kumppanuus, sekä vahvistaa kyseisten aloitteiden sekä erilaisten yhteisön apuun tarkoitettujen välineiden koordinointia ja täydentävyyttä; pyytää, että ENPI:n piiriin kuuluvien ohjelmien ja jäsenvaltioiden sekä kansainvälisten järjestöjen tarjoaman rahoitusyhteistyön synkronointia parannetaan;

16. korostaa tarvetta tehostaa ENPI:n piiriin kuuluvien maiden yhteistyötä EU:n erillisvirastojen kanssa ja lisätä niiden mahdollisuuksia osallistua yhteisön ohjelmiin edellyttäen, että ENP:n toimintasuunnitelmien tavoitteet täytetään; kehottaa komissiota toteuttamaan tehokkaita toimia minimoidakseen kolmansille maille näihin yhteisöohjelmiin osallistumisesta aiheutuvat kustannukset;

17. korostaa, että ENPI:hin liittyvät maksut on syytä hoitaa maittain, alueittain ja painopistealoittain avoimesti;

18. pyytää, että liikkuvuuden – etenkin kehittämällä liikkuvuuskumppanuuksia ENPI:n piiriin kuuluvien maiden kanssa – ja ihmisten välisten yhteyksien lisäämistä painotetaan yhä enemmän erityisesti koulutuksen, tutkimuksen ja kehittämisen, liiketoiminnan ja poliittisen vuoropuhelun alalla; tukee kiireellisiä toimia kaikkien ENPI:n piiriin kuuluvien maiden kansalaisten ja asukkaiden viisumimaksujen alentamiseksi siten, että lopullisena tavoitteena olisi viisumivapaus;

19. kannattaa komission lähestymistapaa taloudelliseen integraatioon, johon sisältyy päämäärä syvän ja kattavan vapaakauppa-alueen perustamisesta;

20. toteaa, että vaikka eräissä ENPI:n piiriin kuuluvissa maissa edistetään surkupuolten tasa-arvoa ja tehostetaan naisten osallistumista politiikkaan, yhteiskuntaan ja talouselämään, nämä toimet eivät ole vielä kohentaneet merkittävästi Välimeren alueen tai eräiden itäisten naapurimaiden tilannetta; kehottaa komissiota ottamaan sukupuolten tasa-arvoa koskevat epäkohdat järjestelmällisemmin huomioon ENPI:n ohjelmasuunnittelussa ja toteuttamisessa;

21. kannattaa komission energiaturvallisuuspolitiikkaa, jonka pyrkimyksenä on luoda keskipitkällä aikavälillä keskinäistä hyötyä tuovat, yhteen kytketyt ja eriytyneet energiamarkkinat EU:n ja naapurimaiden välille; korostaa kuitenkin, että jatkettaessa kumppaneiden energiapolitiikkojen ja niitä koskevien lainsäädäntöjen yhdenmukaistamista EU:n käytäntöjen ja yhteisön säännöstön kanssa erityistä huomiota olisi kiinnitettävä kumppanimaiden energiarakenteiden nykyaikaistamiseen;

22. panee tyytyväisenä merkille, että komission itäistä kumppanuutta koskevaan ehdotukseen sisältyy aihepiirikohtaisten foorumien perustaminen (demokratia, hyvä hallintotapa ja vakaus, taloudellinen integraatio ja yhteensopivuus EU:n toimintalinjojen kanssa, energiaturvallisuus, ihmisten väliset yhteydet) yhteistyön pääasiallisia aloja vastaavasti;

23. korostaa tarvetta lisätä ENPI:n määrärahoja, jotta voidaan saavuttaa ENP:n yhä kunnianhimoisemmat tavoitteet ja tukea sen uusia alueellisia aloitteita; kehottaa tässä mielessä toimimaan niin, että sekä Välimeren maat että Itä-Euroopan maat voivat hyötyä;

24. pyytää, että menojen nykyistä tehokkuutta ja vaikutusta arvioidaan entistä laajemmin, esimerkiksi kolmansien maiden antaman avun osalta;

25. kehottaa komissiota laatimaan arvioinnin kolmansien maiden – erityisesti Kiinan ja Venäjän – ulkomaanapupolitiikan vaikutuksesta ENP:n piiriin kuuluvissa maissa sekä rahoituskriisin vaikutuksesta kaikissa ENPI:n piiriin kuuluvissa maissa;

26. kehottaa komissiota arvioimaan tarkkaan todelliset tarpeet maissa, joihin se tällä hetkellä suuntaa julkista kehitysapua tai vastaavaa apua, ottaen erityisesti huomioon avunsaajavaltioiden BKT-tason ja talouskasvun;

27. kehottaa jäsenvaltioita antamaan taloudellista tukea ENP:n toimintasuunnitelmien mukaisiin uudistusohjelmiin osallistumalla entistä enemmän naapuruuspolitiikan investointivälineeseen ja ENPI:n piiriin kuuluviin vastaaviin aloitteisiin sekä lisäämällä kahdenvälistä apua;

28. muistuttaa, että neuvoteltaessa ENPI:n oikeusperustasta parlamentti oli oikeutetusti huolissaan, miten keskipitkän ja pitkän aikavälin strategia-asiakirjoja ja maakohtaisia asiakirjoja, joihin sisältyy usein alustava rahoitusohje, valvottaisiin parlamentaarisesti; kehottaa arvioimaan, miten nämä alustavat sitoumukset on toteutettu kahden viime vuoden aikana;

29. ilmaisee tässä yhteydessä huolensa pyydettyjen määrärahasiirtojen korkeasta määrästä yhteisön talousarvion luvussa 1908, jossa varainhoitovuosilta 2007 ja 2008 peräisin olevat maksusitoumukset ovat yhteensä jo 410 miljoonaa euroa ja maksumäärärahat 635 miljoonaa euroa;

30. panee tyytyväisenä merkille, että ENPI:n piiriin kuuluvat maat ovat oikeutettuja Euroopan investointipankin (EIP) lainoihin [1] ja että rahoitusoperaatioissa olisi noudatettava ja tuettava EU:n ulkoisen tuen toimintalinjoja, mukaan lukien erityiset alueelliset tavoitteet; muistuttaa, että ENPI-maille osoitettavan EIP:n rahoituksen tämänhetkinen yläraja on kaudella 2007–2013 yhteensä 12,4 miljardia euroa, joka jaetaan kahteen viitteelliseen enimmäismäärään: 8,7 miljardia euroa Välimeren maille ja 3,7 miljardia euroa Itä-Euroopan maille ja Venäjälle; kehottaa arvioimaan EIP:n kanssa, miten tällaiset lainat on pantu täytäntöön;

[1] Neuvoston päätös 2006/1016/EY, tehty 19. joulukuuta 2006, yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta (EUVL L 414, 30.12.2006, s. 95).

Torstai 19. helmikuuta 2009

31. panee tyytyväisenä merkille, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin peruutti äskettäin – parlamentin esittämän valituksen jälkeen – alkuperäisen oikeusperustan kyseisten lainojen osalta ([1]) ja päätti, että tässä tapauksessa olisi sovellettava yhteispäätösmenettelyä EY:n perustamissopimuksen 179 ja 189 a artiklan määräysten mukaisesti; korostaa, että ENPI:n uudelleentarkastelu ja yhteisön takuun myöntämistä EIP:n lainoille koskevan neuvoston mitätöidyn päätöksen korvaava asetus on toteutettava samanaikaisesti, koska ne ovat täydentäviä välineitä ENPI:ssä ja koska vastakkaisia tai ristiriitaisia määräyksiä olisi vältettävä;

32. toistaa huolensa mahdollisista vastuuseen liittyvistä puutteista ja yhteisövarojen väärinkäytön riskistä, kun EU:n tuki kanavoidaan usean tuenantajan perustamien rahastojen kautta; korostaa avoimuuteen ja demokraattiseen vastuuseen perustuvan, terveellä pohjalla olevan julkisen rahoitusjärjestelmän tärkeyttä; kehottaakin komissiota välttämään varojen kanavoimista näiden välikäsien kautta aina, kun se on mahdollista ja kun on olemassa parempia ja avoimempia tapoja varojen kanavointiin;

Maa- ja aluekohtaisia huomioita

33. panee merkille Välimeren unionia koskevassa aloitteessa saavutetun edistymisen; korostaa kuitenkin, että

— ENPI:stä kuhunkin ENP:n eteläiseen tai itäiseen aloitteeseen annettavaa rahoitusta ei saisi käyttää toisen aloitteen kustannuksella;

— parlamentille olisi tiedotettava riittävästi ENPI:stä rahoitettavista Välimeren unionia koskevista hankkeista;

— muiden lähteiden, myös yksityisen rahoituksen, läpinäkyvyys on erityisen tärkeää käytettäessä ENPI:n määrärahoja;

34. palauttaa mieliin, että Välimeren alueeseen liittyvällä ENP:llä on täydennettävä Barcelonan prosessia, ja että sen tavoitteet on määriteltävä selvemmin Barcelonan prosessin lujittamiseksi, ja etusijalle on asetettava monenkeskinen alueellinen lähestymistapa;

35. katsoo, että ENPI:hin liittyvien alueellisten, monenkeskisten tai rajatylittävien hankkeiden tehokkuutta olisi parannettava mahdollistamalla se, että kyseisiin ohjelmiin voisivat osallistua kaikki Välimeren unionin uudet kumppanit;

36. katsoo, että viimeaikaiset geopoliittiset tapahtumat EU:n itäisissä naapurimaissa osoittavat, että on tärkeää kehittää edelleen ENP:tä mukauttamalla sitä yhä paremmin kumppanimaiden tarpeisiin, mukaan luettuina EU:n entistä aktiivisempi osallistuminen Mustanmeren alueella ja kunnianhimoinen itäinen kumppanuus; korostaa tarvetta nopeuttaa erityisesti Armenian, Azerbaidžanin, Georgian, Moldovan ja Ukrainan osalta vapaakauppa-alueen perustamista, kunhan kumppanimaat ovat siihen valmiita, sekä tarvetta toteuttaa mahdollisimman pian viisumivapaus EU:n kanssa ja lisätä alueellista yhteistyötä vakauden ja hyvinvoinnin edistämiseksi Euroopan naapurustossa;

37. ehdottaa Euromed- ja Eurolat-kokousten tapaista, itäisiä naapureita koskevaa Euroeast-kokousta, johon Euroopan parlamentti osallistuisi ja jossa huolehdittaisiin ENPI:n toteuttamisesta Itä-Euroopan maissa, eli Armeniassa, Azerbaidžanissa, Georgiassa, Moldovassa, Ukrainassa ja Valko-Venäjällä;

38. huomauttaa, että jumiutuneet konfliktit ovat este ENP:n täysimittaiselle kehittämiselle Etelä-Kaukasuksella, ja kehottaa neuvostoa sitoutumaan aktiivisemmin konfliktien ratkaisuun;

([1]) Asia C-155/07, Euroopan parlamentti v. Euroopan unionin neuvosto, tuomio 6.11.2008 (EUVL C 327, 20.12.2008, s. 2).

39. korostaa, että osallistumista Mustanmeren alueella on lisättävä, mikäli EU haluaa tukea tiettyjen olemassa olevien konfliktien ratkaisua ja vahvistaa yhteistyötä alueen maiden kesken; katsoo, että alueellisen yhteistyön tehostamisen Mustanmeren alueella olisi kuuluttava Euroopan naapuruuspolitiikan sekä monien EU:n käynnistämien alueellisten aloitteiden painopistealueisiin; odottaa Mustanmeren synergian toteuttamisen jatkoa; kehottaa tehostamaan yhteistyötä Turkin kanssa Mustanmeren alueella, koska Turkilla on strategista merkitystä ja koska sillä voi olla tulevaisuudessa rooli yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa, ja kehottaa tehostamaan yhteistyötä Venäjän kanssa ja korostaa tarvetta ottaa nämä valtiot täysimääräisesti mukaan alueellisten konfliktien ratkaisuun ja rauhan ja vakauden edistämiseen Euroopan naapurustossa; katsoo, että tässä yhteydessä olisi mahdollista toteuttaa useita yhteisen edun mukaisia hankkeita;

40. pitää myönteisenä, että itäinen kumppanuus tarjoaa merkittävämmän kannustimen Ukrainan kaltaisille kunnianhimoisille kumppanuusmaille; panee tyytyväisenä merkille erityisesti uuden kattavan instituutioiden kehittämisohjelman olennaisten yhteistyöalojen hallintovalmiuksien parantamiseksi;

41. katsoo, että itäisen kumppanuuden ei pitäisi haitata niiden naapurimaiden EU-jäsenyyttä, jotka haluavat hakea sitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklan perusteella;

42. hyväksyy komission itäistä kumppanuutta koskevan ehdotuksen, jossa uudet suhteet itäisen kumppanuuden maihin perustuisivat uusiin maakohtaisiin assosiaatiosopimuksiin, mikä vastaisi paremmin kumppanimaiden toivomuksia suhteiden lähentämisestä;

43. panee tyytyväisenä merkille, että energiaturvallisuus on olennainen osa itäistä kumppanuutta koskevaa ehdotusta suhteessa itäisiin kumppanimaihin; kannattaa edellä mainitun 3. joulukuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon päätavoitteita, joihin kuuluu Ukrainan ja Moldovan jäsenyydestä energiayhteisössä käytävien neuvottelujen nopea loppuunsaattaminen sekä poliittisten sitoumuksen vahvistaminen Azerbaidžanin kanssa pyrkien lähentämään maata EU:n energiamarkkinoihin ja integroimaan perusrakenteita; toteaa, että kaikki ENP:n valtiot olisi otettava energiayhteistyön toimien piiriin;

44. kannattaa yhteisön talousarviossa olevaa talouden elvyttämistä ja vakautta koskevaa pakettia, josta osoitetaan jopa 500 miljoonaa euroa vuosina 2008–2010 Georgian jälleenrakentamiseksi tuhoisan sodan jälkeen ja maansisäisten pakolaisten taloustilanteen kohentamiseksi, kunnes he pääsevät palaamaan koteihinsa ja tiloillensa; painottaa, että yhteisön rahoitukseen olisi liitettävä asianmukaisia ehdollisuus- ja valvontamekanismeja, jotta voidaan taata, että apu kohdennetaan Georgian kiireellisimpiin tarpeisiin; tähdentää, että apu pitäisi kohdentaa uudistusohjelmien tukemiseen, sellaisina kuin ne määritellään ENP:n toimintasuunnitelmassa sekä ENPI:n ohjelma-asiakirjoissa, jotka ovat edelleen erittäin aiheellisia;

45. korostaa, että Valko-Venäjän määrärahoja on tarkasteltava uudelleen sen arvioimiseksi, voidaanko yhteistyötä laajentaa kattamaan muitakin aloja kuin energia, ympäristö ja maahanmuutto, jotta voidaan jatkaa neuvoston syyskuussa 2008 käynnistämää suhteiden palauttamista koskevaa politiikkaa; muistuttaa, että EU:n ja Valko-Venäjän suhteet riippuvat suuresti Valko-Venäjän hallituksen sitoumuksesta demokraattisiin arvoihin; painottaa, että tarvitaan tehokasta poliittista ehdollisuutta ja takeita siitä, että avulla on välitön myönteinen vaikutus kansalaisiin eivätkä viranomaiset käytä sitä väärin poliittisia vastustajiaan vastaan; korostaa, että EU:n olisi tuettava voimakkaammin kansalaisyhteiskuntaa ja poliittisia puolueita, jotka puolustavat demokratiaa;

46. katsoo, että neuvoteltaessa uudesta EU:n ja Venäjän välisestä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta EU:n olisi pyrittävä seuraaviin tavoitteisiin:

— lisäämään Venäjän yhteistyötä selkeiden rahoitusyhteistyön painopistealueiden tunnistamisessa, jolloin voitaisiin parantaa avun monivuotista suunnittelua;

Torstai 19. helmikuuta 2009

— saamaan takeet siitä, että Venäjän viranomaisille myönnettävällä rahoitusavulla edistetään demokraattisten normien lujittamista Venäjän federaatiossa;

— lisäämään yhteistä vastuuta rahoitettavista hankkeista;

*

* *

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden sekä ENPI:n piiriin kuuluvien maiden hallituksille ja parlamenteille, Euroopan neuvostolle, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle ja Euro–Välimeri-alueen parlamentaariselle edustajakokoukselle.

Alzheimerin taudin torjunta

P6_TA(2009)0081

Euroopan parlamentin kannanotto Alzheimerin taudin torjunnan prioriteetteihin

(2010/C 76 E/17)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon työjärjestyksen 116 artiklan,

A. ottaa huomioon, että Alzheimerin tautia sairastaa tätä nykyä 6,1 miljoonaa eurooppalaista ja että määrä tulee kaksin- tai kolminkertaistumaan vuoteen 2050 mennessä, kun väestö vanhenee,

B. toteaa, että mainittu tauti on hoidon tarpeen ensimmäinen syy,

C. toteaa, että poliittinen sitoumus on erittäin tärkeää tutkimuksen, ennaltaehkäisyn ja sosiaalisen suojelun aloilla,

1. pyytää neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioiden hallituksia tunnustamaan Alzheimerin taudin Euroopan kansanterveystyön prioriteetiksi ja kehittämään eurooppalaisen toimintasuunnitelman, jolla pyritään

— edistämään yleiseurooppalaista tutkimusta Alzheimerin taudin syistä, ehkäisystä ja hoidosta

— parantamaan varhaisdiagnoosia

— yksinkertaistamaan menettelyjä, joita tautia sairastavat ja heitä avustavat joutuvat suorittamaan, sekä parantamaan heidän elämänlaatuaan

— edistämään Alzheimer-yhdistysten roolia ja varmistamaan niille säännöllisen tuen;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän kannanoton ja allekirjoittajien nimet neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden hallituksille sekä asiasta vastaaville kansallisille, alueellisille ja paikallisille viranomaisille.

Torstai 19. helmikuuta 2009

Allekirjoittaneet

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Gabriele Albertini, Georgs Andrejevs, Laima Liucija Andrikienė, Emmanouil Angelakas, Alfredo Antoniozzi, Kader Arif, Stavros Arnaoutakis, Richard James Ashworth, Robert Atkins, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Peter Baco, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Paolo Bartolozzi, Domenico Antonio Basile, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Glenn Bedingfield, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennahmias, Maria Berger, Slavi Binev, Johannes Blokland, Sebastian Valentin Bodu, Guy Bono, Vito Bonsignore, Mario Borghezio, Erminio Enzo Boso, Costas Botopoulos, John Bowis, Sharon Bowles, Emine Bozkurt, Iles Braghetto, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, André Brie, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Udo Bullmann, Nicodim Bulzesc, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Niels Busk, Cristian Silviu Buşoi, Philippe Busquin, Simon Busuttil, Milan Cabrnoch, Maddalena Calia, Martin Callanan, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Giorgio Carollo, David Casa, Paulo Casaca, Jean-Marie Cavada, Alejandro Cercas, Giles Chichester, Giulietto Chiesa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Fabio Ciani, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Thierry Cornillet, Michael Cramer, Jan Cremers, Gabriela Creţu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Joseph Daul, Dragoş Florin David, Bairbre de Brún, Jean-Luc Dehaene, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marielle De Sarnez, Marie-Hélène Descamps, Nirj Deva, Christine De Veyrac, Mia De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Giorgos Dimitrakopoulos, Alexandra Dobolyi, Bert Doorn, Brigitte Douay, Den Dover, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Konstantinos Droutsas, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, James Elles, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Jonathan Evans, Robert Evans, Carlo Fatuzzo, Emanuel Jardim Fernandes, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Brigitte Fouré, Janelly Fourtou, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Kinga Gál, Milan Gaľa, Gerardo Galeote, Vicente Miguel Garcés Ramón, José Manuel García-Margallo y Marfil, Elisabetta Gardini, Salvador Garriga Polledo, Patrick Gaubert, Jean-Paul Gauzès, Jas Gawronski, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Monica Giuntini, Ioannis Gklavakis, Robert Goebbels, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Dariusz Maciej Grabowski, Luis de Grandes Pascual, Martí Grau i Segú, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Mathieu Grosch, Françoise Grossetête, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Zita Gurmai, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Gyula Hegyi, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Esther Herranz García, Luis Herrero-Tejedor, Jens Holm, Mary Honeyball, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Milan Horáček, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Ville Itälä, Carlos José Iturgaiz Angulo, Caroline Jackson, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Aurelio Juri, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Metin Kazak, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Timothy Kirkhope, Christa Klaß, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Magda Kósáné Kovács, Sergej Kozlík, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Carl Lang, Esther De Lange, Raymond Langendries, Anne Laperrouze, Kurt Joachim Lauk, Henrik Lax, Johannes Lebech, Roselyne Lefrançois, Bernard Lehideux, Fernand Le Rachinel, Katalin Lévai, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Marie-Noëlle Lienemann, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Eleonora Lo Curto, Antonio López-Istúriz White, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Florencio Luque Aguilar, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mairead McGuinness, Jamila Madeira, Eugenijus Maldeikis, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Marian-Jean Marinescu, Catiuscia Marini, Sérgio Marques, Maria Martens, David Martin, Jean-Claude Martinez, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Jiří Maštálka, Véronique Mathieu, Marios Matsakis, Yiannakis Matsis, Maria Matsouka, Iosif Matula, Mario Mauro, Manolis Mavrommatis, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Gay Mitchell, Nickolay Mladenov, Viktória Mohácsi, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Elisabeth Morin, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Juan Andrés Naranjo Escobar, Bill Newton Dunn, Annemie Neyts-Uyttebroeck, James Nicholson, Angelika Niebler, Lambert van Nistelrooij, Ljudmila Novak, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Ria Oomen-Ruijten, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Őry, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Athanasios Pafilis, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Vladko Todorov Panayotov, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Paparizov, Georgios Papastamkos, Aldo Patriciello, Bogdan Pęk, Alojz Peterle, Maria Petre, Sirpa Pietikäinen, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Hubert Pirker, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, José Javier Pomés Ruiz, Miguel Portas, Horst Posdorf, Bernd Posselt, Christa Prets, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Luís Queiró, Bilyana Ilieva Raeva, Miloslav Ransdorf, Poul Nyrup

Torstai 19. helmikuuta 2009

Rasmussen, Vladimír Remek, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Giovanni Robusti, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raül Romeva i Rueda, Dagmar Roth-Behrendt, Libor Rouček, Paul Rübig, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saïfi, Aloyzas Sakalas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Salvador Domingo Sanz Palacio, Jacek Saryusz-Wolski, Gilles Savary, Lydia Schenardi, Agnes Schierhuber, Margaritis Schinas, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Inger Segelström, Esko Seppänen, Czesław Adam Siekierski, José Albino Silva Peneda, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Nina Škottová, Csaba Sógor, Renate Sommer, Søren Bo Søndergaard, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszewska, Peter Šťastný, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Dimitar Stoyanov, Daniel Strož, Margie Sudre, David Sumberg, Gianluca Susta, Eva-Britt Svensson, Hannes Swoboda, József Szájer, Andrzej Jan Szejna, István Szent-Iványi, Csaba Sándor Tabajdi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Salvatore Tatarella, Michel Teychenné, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Ţicău, Gary Titley, Patrizia Toia, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Georgios Toussas, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Vladimir Urutchev, Nikolaos Vakalis, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ioannis Varvitsiotis, Ari Vatanen, Armando Veneto, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Alejo Vidal-Quadras, Kristian Vigenin, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Graham Watson, Henri Weber, Andrzej Wielowieyski, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Bernard Wojciechowski, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Francis Wurtz, Anna Záborská, Jan Zahradil, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapałowski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Vladimír Železný, Gabriele Zimmer, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Torstai 19. helmikuuta 2009

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN JA LAITOSTEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Valiokuntien yhteistyömenettely – päätösvaltaisuuden toteaminen (työjärjestyksen 47 ja 149 artiklan tulkinta)

P6_TA(2009)0080

Euroopan parlamentin päätös 19. helmikuuta 2009 parlamentin työjärjestyksen valtiokuntien yhteistyömenettelyä koskevan 47 artiklan ja päätösvaltaisuuden toteamista koskevan 149 artiklan 4 kohdan tulkinnasta

(2010/C 76 E/18)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puheenjohtajan 27. tammikuuta 2009 ja 13. helmikuuta 2009 päivätyt kirjeet,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 201 artiklan,

1. päättää lisätä työjärjestyksen 47 artiklaan tulkinnan seuraavasti:

”Kun tarkastellaan kansainvälisiä sopimuksia 83 artiklan mukaisesti, tässä artiklassa tarkoitettua valiokuntien yhteistyömenettelyä ei voida soveltaa 75 artiklan mukaiseen hyväksyntämenettelyyn.”;

2. päättää lisätä työjärjestyksen 149 artiklan 4 kohtaan tulkinnan seuraavasti:

”Päätösvaltaisuuden toteamista pyytäneiden jäsenten on oltava läsnä istuntosalissa, kun pyyntö esitetään.”;

3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 19. helmikuuta 2009

III

(Valmistelevat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

Eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja (ERI) koskeva yhteisön oikeudellinen kehys *

P6_TA(2009)0058

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. helmikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja (ERI) koskevasta yhteisön oikeudellisesta kehyksestä (KOM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))

(2010/C 76 E/19)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0467),

— ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 171 artiklan ja 172 artiklan ensimmäisen kohdan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0306/2008),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,

— ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön (A6-0007/2009),

1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;

2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;

4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;

5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 19. helmikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI	*TARKISTUS*

Tarkistus 1

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 3 kappale

(3) Eurooppalaisten tutkimusinfrastruktuurien käyttöä ja kehittämistä on yleensä tuettu avustuksin, joita myönnetään jäsenvaltioissa sijaitseville vakiintuneille tutkimusrakenteille, mutta viime vuosina on todettu, että lisätoimet ovat tarpeen, jotta voidaan edistää uusien rakenteiden kehittämistä. Sen vuoksi olisi luotava asianmukainen oikeudellinen kehys, joka helpottaisi rakenteiden perustamista ja toimintaa yhteisön tasolla.	(3) Eurooppalaisten tutkimusinfrastruktuurien käyttöä ja kehittämistä on yleensä tuettu avustuksin, joita myönnetään jäsenvaltioissa sijaitseville vakiintuneille tutkimusrakenteille, mutta viime vuosina on todettu, että lisätoimet ovat tarpeen, jotta voidaan edistää uusien rakenteiden kehittämistä ***tai uudistaa olemassa olevia rakenteita niiden käytön optimoimiseksi***. Sen vuoksi olisi luotava asianmukainen oikeudellinen kehys, joka helpottaisi rakenteiden perustamista ja toimintaa yhteisön tasolla.

Tarkistus 2

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 4 kappale

(4) Tämän tarpeen ovat useaan otteeseen ilmaisseet jäsenvaltiot ja yhteisön toimielimet poliittisella tasolla sekä monet eurooppalaisen tutkimusyhteisön toimijat, kuten yritykset, tutkimuskeskukset ***ja*** yliopistot.	(4) Tämän tarpeen ovat useaan otteeseen ilmaisseet jäsenvaltiot ja yhteisön toimielimet poliittisella tasolla sekä monet eurooppalaisen tutkimusyhteisön toimijat, kuten yritykset, tutkimuskeskukset, yliopistot ***ja erityisesti Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumi (ESFRI)***.

Tarkistus 3

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

	(6a) Tämän asetuksen nojalla eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin muodossa perustettavan tutkimusinfrastruktuurin olisi pyrittävä helpottamaan ja edistämään Euroopan yleistä etua palvelevaa tutkimusta. Tämä olisi toteutettava muulta kuin liiketaloudelliselta pohjalta, eli se ei saisi tarjoutua tekemään sellaista työtä taikka toimittamaan sellaisia tavaroita ja/tai palveluja, jotka voivat vääristää kilpailua. Innovoinnin, osaamisen ja teknologian siirron edistämiseksi eurooppalaisessa tutkimusinfrastruktuurissa olisi kuitenkin tietyin ehdoin voitava harjoittaa rajallista liiketaloudellista toimintaa.

Tarkistus 4

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 7 kappale

(7) Toisin kuin yhteiset teknologia-aloitteet, jotka toteutetaan yhteisyritysten kautta, joissa yhteisö on yhtenä jäsenenä ja joiden rahoittamiseen se osallistuu, eurooppalaista tutkimusinfrastruktuuria ei olisi pidettävä varainhoitoasetuksen 185 artiklassa tarkoitettuna yhteisön elimenä vaan oikeussubjektina, jossa yhteisö ei ***välttämättä*** ole jäsenenä ja jonka rahoittamiseen se ei osallistu varainhoitoasetuksen 108 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetulla tavalla.	(7) Toisin kuin yhteiset teknologia-aloitteet, jotka toteutetaan yhteisyritysten kautta, joissa yhteisö on yhtenä jäsenenä ja joiden rahoittamiseen se osallistuu, eurooppalaista tutkimusinfrastruktuuria ei olisi pidettävä varainhoitoasetuksen 185 artiklassa tarkoitettuna yhteisön elimenä vaan oikeussubjektina, jossa yhteisö ei ole jäsenenä ja jonka rahoittamiseen se ei osallistu varainhoitoasetuksen 108 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetulla tavalla. ***Tätä ei tulisi soveltaa, kun yhteisöstä tulee eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin jäsen ja se osallistuu eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin rahoittamiseen varainhoitoasetuksen 185 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kaikkeen eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin saamaan yhteisön rahoitukseen olisi joka tapauksessa sovellettava varainhoitoasetuksen asianmukaisia säännöksiä.***

Torstai 19. helmikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI	*TARKISTUS*

Tarkistus 5

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 8 kappale

(8) Koska jäsenvaltiot ja yhteisö tekevät perustamissopimuksen 164 ja 165 artiklan mukaisesti tiivistä yhteistyötä omien tutkimustoimiensa suunnittelussa ja toteuttamisessa toisiaan täydentävällä tavalla, kiinnostuneiden jäsenvaltioiden olisi ***joko yksin tai yhdessä muiden vaatimukset täyttävien tahojen kanssa*** määriteltävä tutkimusinfrastruktuurien perustamista koskevat tarpeensa omien tutkimustoimiensa ja teknologian kehittämistoimiensa sekä yhteisön vaatimusten pohjalta. Kiinnostuneilla jäsenvaltioilla olisi näin ollen oltava mahdollisuus liittyä jäseniksi eurooppalaiseen tutkimusinfrastruktuuriin, jossa voisi olla mukana myös vaatimukset täyttäviä kolmansia maita ja erikoistuneita valtioiden välisiä organisaatioita.	(8) Koska jäsenvaltiot ja yhteisö tekevät perustamissopimuksen 164 ja 165 artiklan mukaisesti tiivistä yhteistyötä omien tutkimustoimiensa suunnittelussa ja toteuttamisessa toisiaan täydentävällä tavalla, kiinnostuneiden jäsenvaltioiden olisi määriteltävä tutkimusinfrastruktuurien perustamista koskevat tarpeensa omien tutkimustoimiensa ja teknologian kehittämistoimiensa sekä yhteisön vaatimusten pohjalta. Kiinnostuneilla jäsenvaltioilla olisi näin ollen oltava mahdollisuus liittyä jäseniksi eurooppalaiseen tutkimusinfrastruktuuriin, jossa voisi olla mukana myös vaatimukset täyttäviä kolmansia maita ja erikoistuneita valtioiden välisiä organisaatioita.

Tarkistus 6

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 9 kappale

(9) ***Tämän asetuksen nojalla olisi perustettava ja käytettävä eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin muodossa. Tämä olisi toteutettava muulta kuin liiketaloudelliselta pohjalta, jotta estettäisiin kilpailun vääristyminen. Innovoinnin, osaamisen ja teknologian siirron edistämiseksi eurooppalaisessa tutkimusinfrastruktuurissa olisi tietyin ehdoin voitava harjoittaa rajallista liiketaloudellista toimintaa.*** Vaikka tutkimusinfrastruktuurit perustetaan eurooppalaisten tutkimusinfrastruktuurien muodossa, voidaan kuitenkin katsoa, että myös muut Euroopan etua palvelevat tutkimusinfrastruktuurit, joilla on toinen oikeudellinen muoto, myötävaikuttavat yhtä lailla ***Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumin (ESFRI) kehittämän etenemissuunnitelman toteuttamiseen ja*** eurooppalaisen tutkimuksen edistämiseen. Komissio varmistaa, että ***ESFRI:n jäsenille*** ja muille kiinnostuneille tahoille tiedotetaan näistä vaihtoehtoisista oikeudellisista muodoista.	(9) Vaikka tutkimusinfrastruktuurit perustetaan ***tämän asetuksen mukaisesti*** eurooppalaisten tutkimusinfrastruktuurien muodossa, voidaan kuitenkin katsoa, että myös muut Euroopan *yleistä* etua palvelevat tutkimusinfrastruktuurit, joilla on toinen oikeudellinen muoto, myötävaikuttavat yhtä lailla eurooppalaisen tutkimuksen edistämiseen. Komissio varmistaa, että kiinnostuneille tahoille tiedotetaan näistä vaihtoehtoisista oikeudellisista muodoista.

Tarkistus 7

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 10 kappale

(10) Tutkimusinfrastruktuureilla olisi tuettava tehokkaasti eurooppalaista tutkimustoimintaa ja turvattava siten tieteellinen huippuosaaminen yhteisön tutkimuksessa sekä yhteisön talouden kilpailukyky keskipitkän ja pitkän aikavälin ennusteiden pohjalta. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi tutkimusinfrastruktuurien olisi oltava tosiasiallisesti koko eurooppalaisen tutkimusyhteisön ulottuvilla ja niillä olisi pyrittävä parantamaan Euroopan tieteellisiä valmiuksia nykytason yläpuolelle ja myötävaikuttamaan siten eurooppalaisen tutkimusalueen kehittämiseen.	(10) Tutkimusinfrastruktuureilla olisi tuettava tehokkaasti eurooppalaista tutkimustoimintaa ja turvattava siten tieteellinen huippuosaaminen yhteisön tutkimuksessa sekä yhteisön talouden kilpailukyky keskipitkän ja pitkän aikavälin ennusteiden pohjalta. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi tutkimusinfrastruktuurien olisi oltava tosiasiallisesti koko eurooppalaisen tutkimusyhteisön ulottuvilla ***niiden perussäännöissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti*** ja niillä olisi pyrittävä parantamaan Euroopan tieteellisiä valmiuksia nykytason yläpuolelle ja myötävaikuttamaan siten eurooppalaisen tutkimusalueen kehittämiseen ***erityisesti lisäämällä synergiaa EU:n koheesiopolitiikan kanssa***.

Torstai 19. helmikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI	*TARKISTUS*

Tarkistus 8

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 10 a kappale (uusi)

	(10 a) Uusissa tutkimusinfrastruktuureissa olisi erityisesti otettava tarvittaessa huomioon tieteellisen asiantuntemuksen potentiaalin vapauttamisen merkitys lähentymisalueilla keinona tehostaa EU:n pitkän aikavälin suorituskykyä tutkimuksen, innovoinnin ja talouden kilpailukyvyn saroilla.

Tarkistus 9

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 12 kappale

(12) Avoimuuden takaamiseksi päätös eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***perustamisesta*** olisi julkaistava Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Samasta syystä kyseiseen päätökseen olisi liitettävä kooste tutkimusinfrastruktuurin perussäännöistä keskeisine elementteineen.	(12) Avoimuuden takaamiseksi päätös ***tutkimusinfrastruktuurin perustamisesta*** eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***muodossa*** olisi julkaistava Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Samasta syystä kyseiseen päätökseen olisi liitettävä kooste tutkimusinfrastruktuurin perussäännöistä keskeisine elementteineen.

Tarkistus 10

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 14 kappale

(14) Eurooppalaisessa tutkimusinfrastruktuurissa on oltava jäseninä vähintään kolme jäsenvaltiota, ja jäseniksi voi liittyä myös vaatimukset täyttäviä kolmansia maita ja erikoistuneita valtioiden välisiä organisaatioita. Sen vuoksi eurooppalaista tutkimusinfrastruktuuria olisi valtiontukisääntöjä noudattaen pidettävä kansainvälisenä toimielimenä tai järjestönä yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY sekä julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY soveltamiseksi. Jotta jäsenvaltiot ja eurooppalaiseen tutkimusinfrastruktuuriin osallistuvat kolmannet maat voisivat tukea tehokkaammin kyseisessä eurooppalaisessa tutkimusinfrastruktuurissa harjoitettavaa tutkimustoimintaa, niiden olisi toteutettava kaikki mahdolliset toimet, joilla kyseiselle eurooppalaiselle tutkimusinfrastruktuurille voidaan myöntää laajin mahdollinen vapautus muista veroista.	(14) Eurooppalaisessa tutkimusinfrastruktuurissa on oltava jäseninä vähintään kolme jäsenvaltiota, ja jäseniksi voi liittyä myös vaatimukset täyttäviä kolmansia maita ja erikoistuneita valtioiden välisiä organisaatioita. Sen vuoksi ***tässä asetuksessa olisi erityisesti säädettävä, että*** eurooppalaista tutkimusinfrastruktuuria olisi valtiontukisääntöjä noudattaen pidettävä kansainvälisenä toimielimenä tai järjestönä yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY sekä julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY soveltamiseksi. Jotta jäsenvaltiot ja eurooppalaiseen tutkimusinfrastruktuuriin osallistuvat kolmannet maat voisivat tukea tehokkaammin kyseisessä eurooppalaisessa tutkimusinfrastruktuurissa harjoitettavaa tutkimustoimintaa ***ja parantaa siten kilpailukykyään maailmanlaajuisella tasolla***, niiden olisi toteutettava kaikki mahdolliset toimet, joilla kyseiselle eurooppalaiselle tutkimusinfrastruktuurille voidaan myöntää laajin mahdollinen vapautus muista veroista.

Torstai 19. helmikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI	*TARKISTUS*

Tarkistus 11

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 17 kappale

(17) On tarpeen varmistaa, että eurooppalainen tutkimusinfrastruktuuri pystyy joustavasti muuttamaan perussääntöjään ja että ***tällaisen*** tutkimusinfrastruktuurin perustava yhteisö säilyttää määräysvallan tietyin olennaisin osin. Jos perussääntöjen muutos koskee asiaa, joka sisältyy eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin perustamispäätökseen liitettyyn koosteeseen perussäännöistä, muutos on ennen sen voimaantuloa hyväksyttävä komission päätöksellä, joka tehdään samaa menettelyä noudattaen kuin eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin perustamispäätös, koska sen sisältämiä tietoja pidetään olennaisina. Kaikista muista muutoksista olisi ilmoitettava komissiolle, jolla on mahdollisuus vastustaa muutosta, jos se katsoo että muutos on tämän asetuksen vastainen. Jos vastalausetta ei esitetä, muutoksesta olisi julkaistava asianmukainen ilmoitus, johon sisältyy sitä koskeva lyhyt tiivistelmä.	(17) On tarpeen varmistaa, että eurooppalainen tutkimusinfrastruktuuri pystyy joustavasti muuttamaan perussääntöjään ja että tutkimusinfrastruktuurin ***eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin muodossa*** perustava yhteisö säilyttää määräysvallan tietyin olennaisin osin. Jos perussääntöjen muutos koskee asiaa, joka sisältyy eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin perustamispäätökseen liitettyyn koosteeseen perussäännöistä, muutos on ennen sen voimaantuloa hyväksyttävä komission päätöksellä, joka tehdään samaa menettelyä noudattaen kuin eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin perustamispäätös, koska sen sisältämiä tietoja pidetään olennaisina. Kaikista muista muutoksista olisi ilmoitettava komissiolle, jolla on mahdollisuus vastustaa muutosta, jos se katsoo, että muutos on tämän asetuksen vastainen. Jos vastalausetta ei esitetä, muutoksesta olisi julkaistava asianmukainen ilmoitus, johon sisältyy sitä koskeva lyhyt tiivistelmä.

Tarkistus 12

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 20 kappale

(20) Eurooppalaiset tutkimusinfrastruktuurit voivat saada yhteisrahoitusta EU:n koheesiopolitiikan rahoitusvälineistä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisesti.	(20) Eurooppalaiset tutkimusinfrastruktuurit voivat saada yhteisrahoitusta EU:n koheesiopolitiikan rahoitusvälineistä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ***ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ja koheesiorahaston perustamisesta 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006*** [1] mukaisesti.

[1] *EUVL L 210, 31.7.2006, s. 79.*

Tarkistus 13

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 22 kappale

(22) Koska eurooppalainen tutkimusinfrastruktuuri perustetaan yhteisön lainsäädännön nojalla, siihen olisi sovellettava yhteisön lainsäädäntöä sen maan lainsäädännön ohella, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee. Eurooppalaisella tutkimusinfrastruktuurilla voi kuitenkin olla ***toimipaikka jossain muussa maassa***. Tällöin olisi sovellettava ***kyseisen maan*** lainsäädäntöä kansanterveyden sekä työterveyden ja -turvallisuuden, ympäristönsuojelun, vaarallisten aineiden käsittelyn ja vaadittavien lupien myöntämisen osalta. Eurooppalaista tutkimusinfrastruktuuria olisi hallinnoitava noudattamalla sen perussääntöjä, jotka on hyväksytty edeltävien oikeuslähteiden mukaisesti, ja panemalla täytäntöön näiden perussääntöjen mukaiset täytäntöönpanosäännöt.	(22) Koska eurooppalainen tutkimusinfrastruktuuri perustetaan yhteisön lainsäädännön nojalla, siihen olisi sovellettava yhteisön lainsäädäntöä sen maan lainsäädännön ohella, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee. Eurooppalaisella tutkimusinfrastruktuurilla voi kuitenkin olla ***toimipaikkoja muissa maissa***. Tällöin olisi sovellettava ***kyseisten maiden*** lainsäädäntöä kansanterveyden sekä työterveyden ja -turvallisuuden, ympäristönsuojelun, vaarallisten aineiden käsittelyn ja vaadittavien lupien myöntämisen osalta. Eurooppalaista tutkimusinfrastruktuuria olisi hallinnoitava noudattamalla sen perussääntöjä, jotka on hyväksytty edeltävien oikeuslähteiden mukaisesti, ja panemalla täytäntöön näiden perussääntöjen mukaiset täytäntöönpanosäännöt.

Torstai 19. helmikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI	*TARKISTUS*

Tarkistus 14

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 23 kappale

(23) Jotta asetuksen noudattamista voitaisiin valvoa riittävästi, eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin olisi toimitettava komissiolle vuosikertomus ja kaikki tiedot olosuhteista, jotka vaarantavat vakavasti **kyseisen tutkimusinfrastruktuurin tehtävien suorittamisen**. Jos komissio havaitsee vuosikertomuksesta tai muulla tavoin, että eurooppalainen tutkimusinfrastruktuuri rikkoo vakavasti tätä asetusta tai muuta sovellettavaa lainsäädäntöä, se pyytää eurooppalaiselta tutkimusinfrastruktuurilta ja/tai sen jäseniltä selityksiä ja/tai toimenpiteitä. Äärimmäisissä tapauksissa komissio voi, jos korjaaviin toimiin ei ryhdytä, kumota eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin perustamispäätöksen, mikä käynnistää eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin purkamismenettelyn.	(23) Jotta asetuksen noudattamista voitaisiin valvoa riittävästi, eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin olisi toimitettava komissiolle vuosikertomus ja kaikki tiedot olosuhteista, jotka vaarantavat vakavasti ***sen tavoitteen saavuttamisen***. Jos komissio havaitsee vuosikertomuksesta tai muulla tavoin, että eurooppalainen tutkimusinfrastruktuuri rikkoo vakavasti tätä asetusta tai muuta sovellettavaa lainsäädäntöä, se pyytää eurooppalaiselta tutkimusinfrastruktuurilta ja/tai sen jäseniltä selityksiä ja/tai toimenpiteitä. Äärimmäisissä tapauksissa komissio voi, jos korjaaviin toimiin ei ryhdytä, kumota eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin perustamispäätöksen, mikä käynnistää eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin purkamismenettelyn.

Tarkistus 15

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 23 a kappale (uusi)

	(23 a) Komission olisi ESFRI:n etenemissuunnitelman säännöllisten päivitysten perusteella tiedotettava Euroopan parlamentille säännöllisesti eurooppalaisten tutkimusinfrastruktuurien kehittymisestä eurooppalaisella tutkimusalueella sekä annettava sille alaa koskevat arvioinnit ja suositukset.

Tarkistus 16

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 24 kappale

(24) *Koska* jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa toteutettavan toimen tavoitteita, eli kehyksen perustamista jäsenvaltioiden ***välisiä*** eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja varten, niiden kansallisten perustuslaillisten järjestysten puitteissa, *nämä tavoitteet* voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla *ongelman ylikansallisesta luonteesta johtuen*. Yhteisö voi *siten* toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.	(24) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa toteutettavan toimen tavoitteita, eli kehyksen perustamista jäsenvaltioiden ***yhteisesti perustamia*** eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja varten, niiden kansallisten perustuslaillisten järjestysten puitteissa, *vaan ne* voidaan *ongelman ylikansallisen luonteen vuoksi* saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, *joten* yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

Tarkistus 17

Ehdotus asetukseksi
1 artikla

1. Tällä asetuksella luodaan ***kehys, jossa vahvistetaan*** eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin, jäljempänä ”ERI”, **perustamista koskevat vaatimukset ja menettelyt sekä sen perustamisella olevat vaikutukset**.	1. Tällä asetuksella luodaan ***vaatimukset ja menettelyt, jotka koskevat Euroopan yleistä etua palvelevan tutkimusinfrastruktuurin perustamista*** eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin, jäljempänä ”ERI”, ***muodossa***.
2. Sitä sovelletaan Euroopan yleistä etua palveleviin tutkimusinfrastruktuureihin.	

Torstai 19. helmikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI	*TARKISTUS*

Tarkistus 18

Ehdotus asetukseksi
1 artikla – 2 a kohta (uusi)

	2 a. Euroopan yleistä etua palveleva tutkimusinfrastruktuuri on laitos, johon kuuluvat resurssit ja palvelut ja jota tiedeyhteisö voi tarvita korkealaatuisen tutkimuksen tekemiseen eri aloilla. Määritelmän piiriin kuuluvat merkittävät tieteelliset peruslaitteistot tai välinekokonaisuudet; tietoresurssit, kuten kokoelmat, arkistot tai jäsennelty tieteellinen tieto; tieto- ja viestintäteknologiset infrastruktuurit, kuten grid-verkot, laskentajärjestelmät, ohjelmistot ja viestintävälineet sekä muut huippuosaamisen saavuttamiseen tarvittavat luonteeltaan ainutlaatuiset välineet. Tällaiset tutkimusinfrastruktuurit voivat sijaita yhdessä paikassa tai olla hajautettuja (organisoitu resurssiverkosto).

Tarkistus 19

Ehdotus asetukseksi
2 artikla – otsikko

Tehtävät ja ***muu*** toiminta	***Eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin tavoite*** ja toiminta

Tarkistus 20

Ehdotus asetukseksi
2 artikla – 1 kohta

1. Eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***tehtävä*** on ***tutkimusinfrastruktuurin perustaminen ja toiminnan harjoittaminen***.	1. Eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***tavoitteena*** on ***Euroopan yleistä etua palvelevan tutkimuksen helpottaminen ja edistäminen joko olemassa olevassa eurooppalaisessa infrastruktuurissa tai usean jäsenvaltion yhteisesti perustamassa uudessa infrastruktuurissa***.

Tarkistus 21

Ehdotus asetukseksi
2 artikla – 2 kohta

2. ***Eurooppalainen tutkimusinfrastruktuuri suorittaa tehtäväänsä muulta*** kuin **liiketaloudelliselta pohjalta**. Se voi kuitenkin harjoittaa rajallista liiketaloudellista toimintaa, joka liittyy läheisesti sen ***tehtävään***, jos tämä ei vaaranna sen ***tehtävän suorittamista***.	2. ***Eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin toiminnan on oltava luonteeltaan muuta*** kuin **liiketaloudellista**. Se voi kuitenkin harjoittaa rajallista liiketaloudellista toimintaa, joka liittyy läheisesti sen ***tavoitteeseen***, jos tämä ei vaaranna sen ***tavoitteen saavuttamista ja toiminnasta saadut tulot käytetään pelkästään tämän tavoitteen saavuttamiseen***.

Tarkistus 22

Ehdotus asetukseksi
2 artikla – 3 a kohta (uusi)

	3 a. Eurooppalaisten tutkimusinfrastruktuurien on kiinnitettävä erityistä huomiota patentteihin ja muihin niiden toiminnasta syntyviin teollis- ja tekijänoikeuksiin ja tiedotettava tällaisista teollis- ja tekijänoikeuksista komissiolle vuosittain annettavassa kertomuksessa.

Torstai 19. helmikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI	*TARKISTUS*

Tarkistus 23

Ehdotus asetukseksi
3 artikla – otsikko

Infrastruktuuria koskevat vaatimukset	***Yleiset*** vaatimukset

Tarkistus 24

Ehdotus asetukseksi
3 artikla – 1 kohta – johdantokappale

Tutkimusinfrastruktuurin***, jonka eurooppalainen tutkimusinfrastruktuuri perustaa,*** on täytettävä seuraavat vaatimukset:	***Eurooppalaisen*** tutkimusinfrastruktuurin ***muodossa perustettavan tutkimusinfrastruktuurin*** on täytettävä seuraavat vaatimukset:

Tarkistus 25

Ehdotus asetukseksi
3 artikla – 1 kohta – b alakohta

(b) se tuo lisäarvoa eurooppalaisen tutkimusalueen kehittämiseen ja edustaa kansainvälisellä tasolla huomattavaa parannusta asianomaisilla tieteen ja teknologian aloilla;	(b) se tuo lisäarvoa eurooppalaisen tutkimusalueen kehittämiseen***, myös vapauttamalla tutkimuspotentiaalia kaikilla EU:n alueilla,*** ja edustaa ***tutkimusmenetelmien parantamisen ansiosta*** kansainvälisellä tasolla huomattavaa parannusta asianomaisilla ***asiantuntijapohjaisilla*** tieteen ja teknologian aloilla;

Tarkistus 26

Ehdotus asetukseksi
3 artikla – 1 kohta – c alakohta

(c) eurooppalainen tutkimusyhteisö, joka koostuu jäsenvaltioista ja yhteisön tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin ohjelmiin assosioituneista maista tulevista tutkijoista, voi tosiasiallisesti käyttää sitä; ***ja***	(c) eurooppalainen tutkimusyhteisö, joka koostuu jäsenvaltioista ja yhteisön tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin ohjelmiin assosioituneista maista tulevista tutkijoista, voi tosiasiallisesti käyttää sitä ***sen perussäännössä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti***;

Tarkistus 27

Ehdotus asetukseksi
3 artikla – 1 kohta – c a alakohta (uusi)

	(c a) se edistää nuorten tutkijoiden koulutusta; ja

Tarkistus 28

Ehdotus asetukseksi
3 artikla – 1 kohta – d a alakohta (uusi)

	(d a) se lisää tieteidenvälisen tutkimuksen tehokkuutta, kun tutkimushankkeet keskitetään tietylle aikavälille.

Torstai 19. helmikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI	*TARKISTUS*

Tarkistus 29

Ehdotus asetukseksi
3 artikla – 1 a kohta (uusi)

	Eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin muodossa perustettavan tutkimusinfrastruktuurin on toimitettava hakemuksensa mukana vaikutustenarviointi.

Tarkistus 30

Ehdotus asetukseksi
3 artikla – 1 b kohta (uusi)

	Eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin muodossa perustettavan tutkimusinfrastruktuurin jäsenten on osoitettava sen perustamiseen ja toimintaan tarvittavat henkilöresurssit ja taloudelliset resurssit.

Tarkistus 31

Ehdotus asetukseksi
4 artikla – otsikko

Eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin perustamista koskeva hakemus	Hakemus

Tarkistus 32

Ehdotus asetukseksi
4 artikla – 1 kohta – johdantokappale

1. Eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***perustamista*** hakevien tahojen (jäljempänä ”hakijat”) on toimitettava komissiolle sitä koskeva hakemus. Hakemus on toimitettava kirjallisena yhdellä yhteisön virallisista kielistä ja sen on sisällettävä seuraavaa:	1. ***Tutkimusinfrastruktuurin perustamista*** eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***muodossa*** hakevien tahojen (jäljempänä ”hakijat”) on toimitettava komissiolle sitä koskeva hakemus. Hakemus on toimitettava kirjallisena yhdellä yhteisön virallisista kielistä ja sen on sisällettävä seuraavaa:

Tarkistus 33

Ehdotus asetukseksi
4 artikla – 1 kohta – a alakohta

(a) komissiolle osoitettu pyyntö eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***perustamisesta***;	(a) komissiolle osoitettu pyyntö ***tutkimusinfrastruktuurin perustamisesta*** eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***muodossa***;

Tarkistus 34

Ehdotus asetukseksi
4 artikla – 1 kohta – c alakohta

(c) tekninen ja tieteellinen kuvaus tutkimusinfrastruktuurista***, jonka eurooppalainen tutkimusinfrastruktuuri aikoo perustaa ja jossa se aikoo harjoittaa toimintaa***, ottaen erityisesti huomioon 3 artiklassa asetetut vaatimukset;	(c) tekninen ja tieteellinen kuvaus ***eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin muodossa perustettavasta*** tutkimusinfrastruktuurista ***sekä sosioekonomisista vaikutuksista ja EU:n lähentymistavoitteiden saavuttamisen edistämisestä***, ottaen erityisesti huomioon 3 artiklassa asetetut vaatimukset;

Torstai 19. helmikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI	*TARKISTUS*

Tarkistus 35

Ehdotus asetukseksi
4 artikla – 2 kohta

2. Komissio arvioi hakemuksen. Arvioinnin yhteydessä se voi pyytää mielipiteitä riippumattomilta asiantuntijoilta erityisesti eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin kaavaileman toiminnan alalta. Arvioinnin tulos ilmoitetaan hakijoille ja heitä voidaan tarpeen mukaan pyytää täydentämään tai muuttamaan hakemustaan kohtuullisen ajan kuluessa.	***Poistetaan.***

Tarkistus 36

Ehdotus asetukseksi
5 artikla – otsikko

Hakemusta koskeva päätös	Hakemusta koskeva ***arviointi ja*** päätös

Tarkistus 37

Ehdotus asetukseksi
5 artikla – -1 kohta (uusi))

	-1. Komissio arvioi hakemuksen. Arvioinnin yhteydessä sen on pyydettävä mielipiteitä riippumattomilta asiantuntijoilta erityisesti eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin kaavaileman toiminnan alalta. Arvioinnin tulos ilmoitetaan hakijoille ja heitä voidaan tarpeen mukaan pyytää täydentämään tai muuttamaan hakemustaan kohtuullisen ajan kuluessa.

Tarkistus 38

Ehdotus asetukseksi
5 artikla – 1 kohta – johdantokappale

1. Komissio, joka ottaa huomioon ***4 artiklan 2 kohdassa*** tarkoitetun menettelyn tulokset ja noudattaa 21 artiklassa tarkoitettua menettelyä:	1. Komissio, joka ottaa huomioon ***-1 kohdassa*** tarkoitetun menettelyn tulokset ja ***tutkimusinfrastruktuureja varten laaditussa Euroopan tutkimus- ja infrastruktuurien strategiafoorumin (ESFRI) etenemissuunnitelmassa mainitut tarpeet sekä*** noudattaa 21 artiklassa tarkoitettua menettelyä:

Tarkistus 39

Ehdotus asetukseksi
5 artikla – 1 kohta – a alakohta

(a) tekee päätöksen eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***perustamisesta*** todettuaan, että tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset täyttyvät; tai	(a) tekee päätöksen ***tutkimusinfrastruktuurin perustamisesta*** eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***muodossa*** todettuaan, että tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset täyttyvät; tai

Tarkistus 40

Ehdotus asetukseksi
5 artikla – 2 kohta

2. Hakemusta koskevasta päätöksestä on ilmoitettava hakijoille. Päätös eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***perustamisesta*** julkaistaan myös Euroopan unionin virallisen lehden L-sarjassa.	2. Hakemusta koskevasta päätöksestä on ilmoitettava hakijoille. Päätös ***tutkimusinfrastruktuurin perustamisesta*** eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***muodossa*** julkaistaan myös Euroopan unionin virallisen lehden L-sarjassa. ***Jos hakemus hylätään, hakijoiden on saatava käyttöönsä arviointikertomus.***

Torstai 19. helmikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI	*TARKISTUS*

Tarkistus 42

Ehdotus asetukseksi
6 artikla – 1 a kohta (uusi)

	1 a. Jos infrastruktuureilla on jokin toinen oikeudellinen muoto, alkuperäinen oikeushenkilö lakkaa olemasta 1 kohdassa tarkoitettuna päivänä, ja eurooppalainen tutkimusinfrastruktuuri jatkaa sen oikeudenomistajana oikeusseuraannon perusteella.

Tarkistus 43

Ehdotus asetukseksi
7 artikla – 2 kohta

2. Eurooppalaisella tutkimusinfrastruktuurilla on oltava nimi, joka sisältää sanat ”eurooppalainen tutkimusinfrastruktuuri” tai lyhenteen ”ERI”.	2. Eurooppalaisella tutkimusinfrastruktuurilla on oltava nimi, joka sisältää sanat ”eurooppalainen tutkimusinfrastruktuuri” tai lyhenteen ”ERI” ***sekä viittauksen sen tutkimusalaan***.

Tarkistus 44

Ehdotus asetukseksi
8 artikla – 2 kohta

2. Eurooppalaisella tutkimusinfrastruktuurilla on kaikkina aikoina oltava jäseninään vähintään kolme jäsenvaltiota. Muita jäsenvaltioita voi milloin tahansa liittyä jäseniksi perussäännöissä määritellyin oikeudenmukaisin ja kohtuullisin ehdoin.	2. Eurooppalaisella tutkimusinfrastruktuurilla on kaikkina aikoina oltava jäseninään vähintään kolme jäsenvaltiota. Muita jäsenvaltioita***, kolmansia maita ja kansainvälisiä järjestöjä*** voi milloin tahansa liittyä jäseniksi perussäännöissä määritellyin oikeudenmukaisin ja kohtuullisin ehdoin.

Tarkistus 45

Ehdotus asetukseksi
8 artikla – 4 kohta

4. Kun on kyse eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin jäsenen tiettyjen oikeuksien harjoittamisesta ja tiettyjen velvoitteiden suorittamisesta, jäsenenä olevaa jäsenvaltiota tai kolmatta maata voi edustaa yksi tai useampi julkinen taho, alueet mukaan lukien, tai yksityinen taho, joka suorittaa julkisen palvelun tehtävää.	4. Kun on kyse eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin jäsenen tiettyjen oikeuksien harjoittamisesta ja tiettyjen velvoitteiden suorittamisesta, jäsenenä olevaa jäsenvaltiota tai kolmatta maata voi edustaa ***jäsenkokouksessa*** yksi tai useampi julkinen taho, alueet mukaan lukien, tai yksityinen taho, joka suorittaa julkisen palvelun tehtävää.

Tarkistus 46

Ehdotus asetukseksi
8 artikla – 5 kohta

5. Eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin jäsenyyttä hakevien kolmansien maiden ja valtioiden välisten järjestöjen on tunnustettava, että eurooppalaisella tutkimusinfrastruktuurilla on oikeushenkilöllisyys ja oikeustoimikelpoisuus 6 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ja että eurooppalaiseen tutkimusinfrastruktuuriin sovelletaan sääntöjä, jotka vahvistetaan 16 artiklaa soveltaen.	5. Eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin jäsenyyttä hakevien kolmansien maiden ja valtioiden välisten järjestöjen on tunnustettava, että eurooppalaisella tutkimusinfrastruktuurilla on oikeushenkilöllisyys ja oikeustoimikelpoisuus ***kyseisillä alueilla ja kyseisissä järjestöissä*** 6 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ja että eurooppalaiseen tutkimusinfrastruktuuriin sovelletaan sääntöjä, jotka vahvistetaan 16 artiklaa soveltaen. ***Jos eurooppalaisessa tutkimusinfrastruktuurissa käytetään yhteisön varoja, kansainväliset tai hallitustenväliset eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin jäsenet voivat säilyttää ERI-asemansa ainoastaan siinä tapauksessa, että ne sitoutuvat toimittamaan sisäisen ja ulkoisen tilintarkastuksen tulokset Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle ja komission sisäiselle tarkastajalle***

Torstai 19. helmikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI	*TARKISTUS*

Tarkistus 47

Ehdotus asetukseksi
8 artikla – 6 a kohta (uusi)

	6 a. Jos yhteisöstä tulee eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin jäsen joko suoraan tai välittäjän kautta, komission on ilmoitettava asiasta viipymättä budjettivallan käyttäjille.

Tarkistus 48

Ehdotus asetukseksi
9 artikla – 1 kohta – b alakohta

(b) eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***tehtävät*** ja toiminta;	(b) eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***tavoite*** ja toiminta;

Tarkistus 49

Ehdotus asetukseksi
9 artikla – 1 kohta – e alakohta

(e) jäsenten oikeudet ja velvollisuudet, mukaan luettuna velvollisuus osallistua tasapainoisen budjetin rahoitukseen;	(e) jäsenten oikeudet ja velvollisuudet, mukaan luettuna velvollisuus osallistua tasapainoisen budjetin rahoitukseen ***ja äänioikeus***;

Tarkistus 50

Ehdotus asetukseksi
9 artikla – 1 kohta – h alakohta – i alakohta

(i) käyttäjien pääsy tutkimusinfrastruktuuriin;	(i) käyttäjien pääsy tutkimusinfrastruktuuriin ***tieteellisen huippuosaamisen perusteella***;

Tarkistus 51

Ehdotus asetukseksi
9 artikla – 1 kohta – h alakohta – i a alakohta (uusi)

	(i a) investointipolitiikka;

Tarkistus 52

Ehdotus asetukseksi
9 artikla – 1 kohta – h alakohta – vi a alakohta (uusi)

	(vi a) syrjinnän vastainen politiikka, jossa otetaan erityisesti huomioon sukupuolten tasa-arvo ja vammaisten yhdenvertaiset mahdollisuudet;

Tarkistus 53

Ehdotus asetukseksi
9 artikla – 1 kohta – j a alakohta (uusi)

	(j a) sopimus henkilöstä, jolla on oikeus käsitellä patentteja ja muita eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin toiminnasta syntyviä teollis- ja tekijänoikeuksia sekä tällaisista oikeuksista saatavien tulojen käyttöä;

Torstai 19. helmikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI	*TARKISTUS*

Tarkistus 54

Ehdotus asetukseksi
13 artikla – 6 kohta

6. Eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin on hankittava tarvittava vakuutussuoja kaikkien sen toiminnalle ominaisten riskien varalta.	6. Eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin on hankittava tarvittava vakuutussuoja kaikkien ***infrastruktuurin perustamiselle ja*** sen toiminnalle ominaisten riskien varalta.

Tarkistus 55

Ehdotus asetukseksi
14 artikla

Eurooppalaiselle tutkimusinfrastruktuurille voidaan myöntää yhteisön rahoitusta ***ainoastaan*** Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 VI osaston mukaisesti. Se voi saada rahoitusta myös EU:n koheesiopolitiikan rahoitusvälineistä asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.	Eurooppalaiselle tutkimusinfrastruktuurille voidaan myöntää yhteisön rahoitusta ***yksinomaan*** Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 VI osaston mukaisesti. Se voi saada rahoitusta myös EU:n koheesiopolitiikan rahoitusvälineistä asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti. ***Jos yhteisöstä tulee jossakin vaiheessa eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin jäsen joko suoraan tai välittäjän kautta, kyseistä eurooppalaista tutkimusinfrastruktuuria on kohdeltava varainhoitoasetuksen 185 artiklan mukaisena elimenä, jolla on oikeushenkilöllisyys. Tämä pätee myös eurooppalaiseen tutkimusinfrastruktuuriin, joka saa maksuosuuksia (toiminta-avustuksia) varainhoitoasetuksen 185 artiklan mukaisesti.***

Tarkistus 56

Ehdotus asetukseksi
16 artikla – 1 kohta – a alakohta

(a) yhteisön lainsäädäntöä, erityisesti tätä asetusta ja 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä;	(a) yhteisön lainsäädäntöä, erityisesti tätä asetusta ja 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä***, sekä soveltuvin osin varainhoitoasetusta***;

Tarkistus 57

Ehdotus asetukseksi
18 artikla – 5 kohta

5. Jos korjaaviin toimiin ei ryhdytä, komissio voi kumota eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***perustamispäätöksen***. Päätöksestä ilmoitetaan eurooppalaiselle tutkimusinfrastruktuurille, ja se julkaistaan Euroopan unionin virallisen lehden L-sarjassa. Tämä käynnistää eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin purkamismenettelyn.	5. Jos korjaaviin toimiin ei ryhdytä, komissio voi kumota ***tutkimusinfrastruktuurin perustamista*** eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin ***muodossa koskevan päätöksen***. Päätöksestä ilmoitetaan eurooppalaiselle tutkimusinfrastruktuurille, ja se julkaistaan Euroopan unionin virallisen lehden L-sarjassa. Tämä käynnistää eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin purkamismenettelyn.

Tarkistus 58

Ehdotus asetukseksi
18 artikla – 5 a kohta (uusi)

	5 a. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosikertomuksen sekä mahdollisen 3–5 kohdassa mainituista olosuhteista tehdyn päätöksen.

Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevaan yleissopimukseen tehtävät muutokset *

P6_TA(2009)0059

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. helmikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevaan yleissopimukseen tehtävien muutosten hyväksymisestä riitojenratkaisumenettelyjen luomiseksi, yleissopimuksen soveltamisalan laajentamiseksi ja sen tavoitteiden tarkistamiseksi (KOM(2008)0512 – C6-0338/2008 – 2008/0166(CNS))

(2010/C 76 E/20)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (KOM(2008)0512),

— ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 37 artiklan ja 300 artiklan 2 kohdan,

— ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0338/2008),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan ja 83 artiklan 7 kohdan,

— ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A6-0009/2009),

1. hyväksyy Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevaan yleissopimukseen tehtävät muutokset;

2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavat seuraamukset ***I

P6_TA(2009)0069

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. helmikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavien seuraamusten säätämisestä (KOM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))

(2010/C 76 E/21)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0249),

— ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 63 artiklan 3 kohdan b alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0143/2007),

Torstai 19. helmikuuta 2009

— ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,

— ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0026/2009),

1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna 4. helmikuuta 2009 ([1]);

2. hyväksyy liitteenä olevan yhteisen lausuman;

3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

([1]) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0043.

P6_TC1-COD(2007)0094

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 19. helmikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/…/EY antamiseksi maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavia seuraamuksia ja toimenpiteitä koskevista vähimmäisvaatimuksista

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2009/52/EY.)

LIITE

Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteinen lausuma

Parlamentti ja neuvosto toteavat, että tämän direktiivin 8 artiklassa [entinen 9 artikla] sovitut alihankintaa koskevat säännöt eivät rajoita tästä aiheesta tulevissa säädöksissä annettavia säännöksiä.

Kasvinviljelytilastot ***I

P6_TA(2009)0070

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. helmikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kasvinviljelytilastoista (KOM(2008)0210 – C6-0179/2008 – 2008/0079(COD))

(2010/C 76 E/22)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0210),

— ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 285 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0179/2008),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,

— ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A6-0472/2008),

1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0079

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 19. helmikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o …/2009 antamiseksi kasvinviljelytilastoista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 837/90 ja (ETY) N:o 959/93 kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o 543/2009.)

Maustettuja viinejä, maustettuja viinipohjaisia juomia ja maustettuja viinistä valmistettuja juomasekoituksia koskevat säännöt (uudelleenlaatiminen) ***I

P6_TA(2009)0071

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. helmikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maustettujen viinien, maustettujen viinipohjaisten juomien ja maustettujen viinistä valmistettujen juomasekoitusten määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä (uudelleenlaadinta) (KOM(2007)0848 – C6-0006/2008 – 2007/0287(COD))

(2010/C 76 E/23)

(Yhteispäätösmenettely: uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0848),

— ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 37 ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0006/2008),

— ottaa huomioon neuvoston edustajan 2. helmikuuta 2009 päivätyssä kirjeessä antamat sitoumukset hyväksyä ehdotus sellaisena kuin se on muutettuna perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. päivänä marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ([1]),

([1]) EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Torstai 19. helmikuuta 2009

— ottaa huomioon työjärjestyksen 80 a ja 51 artiklan,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon (A6-0216/2008),

A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset mainittujen muutosten kanssa niiden asiasisältöä muuttamatta,

1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän suositusten perusteella ja sellaisena kuin se on jäljempänä tarkistettuna;

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2007)0287

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 19. helmikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o …/2009 antamiseksi maustettujen viinien, maustettujen viinipohjaisten juomien ja maustettujen viinistä valmistettujen juomasekoitusten määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä (uudelleenlaadinta)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o ….)

Alennetut arvonlisäverokannat *

P6_TA(2009)0072

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. helmikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta alennettujen arvonlisäverokantojen osalta (KOM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS))

(2010/C 76 E/24)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0428),

— ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0299/2008),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,

— ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon (A6-0047/2009),

Torstai 19. helmikuuta 2009

1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;

2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;

4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;

5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

KOMISSION TEKSTI	TARKISTUS
Tarkistus 6 **Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös** **Johdanto-osan 4 kappale**	
(4) Edellä mainitussa tiedonannossa todetaan, että erilaisten arvonlisäverokantojen soveltaminen paikallisesti tarjottaviin palveluihin ei ***tosiasiassa vaaranna*** sisämarkkinoiden ***moitteetonta toimintaa***. Sen vuoksi on aiheellista antaa kaikille jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa alennettuja arvonlisäverokantoja työvoimavaltaisten palvelujen kaltaisiin palveluihin, jotka kuuluvat vuoden 2010 loppuun saakka voimassa olevien väliaikaisten säännösten soveltamisalaan, sekä asuntosektorin palveluihin, henkilökohtaiseen hygieniaan liittyviin palveluihin ja ravintolapalveluihin. ***Nämä muutokset antavat jäsenvaltiolle mahdollisuuden soveltaa alennettuja alv-kantoja kunnostus- ja korjaustöihin, joiden tavoitteena on säästää energiaa ja lisätä energiatehokkuutta.***	(4) Edellä mainitussa tiedonannossa todetaan, että erilaisten arvonlisäverokantojen soveltaminen paikallisesti tarjottaviin palveluihin ei aiheuta ***merkittävää riskiä*** sisämarkkinoiden ***moitteettomalle toiminnalle, vaan tämä voi vaikuttaa myönteisesti työpaikkojen luomiseen ja harmaan talouden torjuntaan***. Sen vuoksi on aiheellista antaa kaikille jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa alennettuja arvonlisäverokantoja työvoimavaltaisten palvelujen kaltaisiin palveluihin, jotka kuuluvat vuoden 2010 loppuun saakka voimassa olevien väliaikaisten säännösten soveltamisalaan, sekä asuntosektorin palveluihin, henkilökohtaiseen hygieniaan liittyviin palveluihin ja ravintolapalveluihin. ***Alennetut alv-kannat vaikuttaisivat näillä aloilla myönteisesti monien palvelualojen uudelleenmuotoutumiseen, koska ne vähentäisivät pimeää työtä. Jäsenvaltioiden olisi annettava yrityksille selkeää ja helposti saatavissa olevaa neuvontaa alennettujen alv-kantojen soveltamisalasta.***
Tarkistus 7 **Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös** **Johdanto-osan 4 a kappale (uusi)**	
	(4 a) Asuntosektorin osalta direktiivi antaa jäsenvaltiolle mahdollisuuden soveltaa alennettuja alv-kantoja kunnostus- ja korjaustöihin, joiden tavoitteena on säästää energiaa ja lisätä energiatehokkuutta.
Tarkistus 2 **Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös** **Liite – 5 a kohta (uusi)** *Direktiivi 2006/112/EY* *Liite III – 11 kohta*	
	5 a) Korvataan 11 kohta seuraavasti:
	”11) tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, jotka on tavallisesti tarkoitettu käytettäviksi maataloustuotannossa, mukaan lukien koneet, mutta lukuun ottamatta tuotantotavaroita, kuten [...] rakennuksia;”.

Torstai 19. helmikuuta 2009

KOMISSION TEKSTI	TARKISTUS

Tarkistus 5

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös
Liite – 7 kohta
Direktiivi 2006/112/EY
Liite III – 16 kohta

16) hautaustoimisto- ja krematoriopalvelut sekä näihin liittyvien tavaroiden luovutukset;	16) hautaustoimisto- ja krematoriopalvelut sekä näihin liittyvien tavaroiden***, kuten muistomerkkien ja hautakivien,*** luovutukset ***ja niiden ylläpito***;

Tarkistus 4

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös
Liite – 7 a kohta (uusi)
Direktiivi 2006/112/EY
Liite III – 18 a kohta (uusi)

7 a) Lisätään kohta seuraavasti:

”18 a) lastenvaatteet ja -jalkineet;”.

Euroopan unionin virallisten julkaisujen toimiston organisaatio ja toiminta

P6_TA(2009)0079

Euroopan parlamentin päätös 19. helmikuuta 2009 luonnoksesta Euroopan parlamentin, neuvoston, komission, yhteisöjen tuomioistuimen, tilintarkastustuomioistuimen, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean ja alueiden komitean päätökseksi Euroopan unionin virallisten julkaisujen toimiston organisaatiosta ja toiminnasta (2008/2164(ACI))

(2010/C 76 E/25)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 1. lokakuuta 2008 päivätyn puhemiehen kirjeen,

— ottaa huomioon luonnoksen Euroopan parlamentin, neuvoston, komission, yhteisöjen tuomioistuimen, tilintarkastustuomioistuimen, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean sekä alueiden komitean päätökseksi Euroopan unionin virallisten julkaisujen toimiston organisaatiosta ja toiminnasta (SEC(2008)2109 – C6-0256/2008),

— ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 254 artiklan 1 ja 2 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 10 artiklaa koskevan julistuksen N:o 3, joka on liitetty Nizzan sopimuksen hyväksyneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjaan,

— ottaa huomioon neuvoston 26. tammikuuta 2009 päivätyn kirjeen, jossa se ilmoitti muille julkaisutoimiston perustaneille toimielimille ja elimille tietyistä muutoksista päätösluonnokseen, jonka julkaisutoimiston johtokunta hyväksyi 9. tammikuuta 2001 ja neuvosto 19. tammikuuta 2009 ([1]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 120 artiklan 1 kohdan,

— ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0426/2008),

([1]) Asiakirja 14485/1/08 REV 1 ja REV 2.

A. ottaa huomioon, että Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto (OPOCE), jäljempänä ”toimisto” perustettiin vuonna 1969 Euroopan parlamentin, neuvoston, komission, yhteisöjen tuomioistuimen sekä talous- ja sosiaalikomitean päätöksellä 69/13/Euratom, EHTY, ETY ([1]),

B. ottaa huomioon, että päätöstä muutettiin vuonna 1980 ([2]) ja se kumottiin ja korvattiin uudella päätöksellä vuonna 2003 ([3]),

C. ottaa huomioon, että parlamentti teki seuraavan huomion 29. tammikuuta 2004 antamansa vuoden 2001 vastuuvapausmenettelyyn liittyvän päätöslauselman ([4]) 45 kohdassa: ”[parlamentti] *on sitä mieltä, että toimielinten yhteisissä yksiköissä on erityisen vaikeaa osoittaa selkeästi, kenelle kuuluu poliittinen vastuu[…]; kehottaa tämän vuoksi toimielimiä tarkastelemaan uudelleen toimielinten nykyisiä yhteisiä yksikköjä koskevia oikeudellisia määräyksiä kyseenalaistamatta kuitenkaan periaatetta toimielinten välisestä yhteistyöstä, jonka avulla unionin talousarviossa on voitu toteuttaa merkittäviä säästöjä; kehottaakin yhteisön toimielimiä muuttamaan toimielinten yhteisten elinten oikeusperustoja siten, että hallinnollinen ja poliittinen vastuu voidaan jakaa selkeästi;*”,

D. ottaa huomioon, että komissio on toimittanut luonnoksen uudeksi päätökseksi, jolla kumotaan ja korvataan tällä hetkellä voimassa oleva päätös 2000/459/EY, EHTY, Euratom,

E. ottaa huomioon, että päätösluonnoksessa on pyritty määrittelemään entistä yksityiskohtaisemmin Euroopan unionin julkaisutoimiston toimivaltuudet ja tehtävät, toimielinten omat vastuut sekä toimiston johtokunnan ja johtajan roolit,

F. ottaa huomioon, että toimisto on elin, joka on perustettu toimielinten yhteisellä sopimuksella, ja se täyttää näin ollen toimielinten välisen sopimuksen kriteerit,

G. ottaa huomioon, että asianosaisten toimielinten pääsihteerit hyväksyivät päätösluonnoksen 18. huhtikuuta 2008 ja parlamentin puhemiehistö antoi hyväksyntänsä 3. syyskuuta 2008,

H. ottaa huomioon, että työjärjestyksen 120 artiklan 1 kohdassa määrätään, että puhemiehen on allekirjoitettava toimielinten väliset sopimukset sen jälkeen, kun perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioista vastaava valiokunta on tarkastellut niitä ja parlamentti on ne hyväksynyt,

1. hyväksyy luonnoksen päätökseksi yhdessä neuvoston ehdottamien, liitteenä olevien muutosten kanssa;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle, komissiolle, yhteisöjen tuomioistuimelle, tilintarkastustuomioistuimelle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle.

([1]) EYVL L 13, 18.1.1969, s. 19.
([2]) Päätös 80/443/ETY, Euratom, EHTY, tehty 7. helmikuuta 1980, Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston sijoittamisesta 16 päivänä tammikuuta 1969 annetun päätöksen muuttamisesta (EYVL L 107, 25.4.1980, s. 44).
([3]) Euroopan parlamentin, neuvoston, komission, yhteisöjen tuomioistuimen, tilintarkastustuomioistuimen, talous- ja sosiaalikomitean sekä alueiden komitean päätös 2000/459/EY, EHTY, Euratom, tehty 20. heinäkuuta 2000, Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston organisaatiosta ja toiminnasta (EYVL L 183, 22.7.2000, s. 12).
([4]) Euroopan parlamentin päätöslauselma 29. tammikuuta 2004 toimenpiteistä, jotka komissio on toteuttanut niiden huomautusten perusteella, jotka sisältyvät vastuuvapauden myöntämistä Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2001 koskevan päätöksen päätöslauselmaosaan (EUVL C 96 E, 21.4.2004, s. 112).

Torstai 19. helmikuuta 2009

LIITE

Luonnos

EUROOPAN PARLAMENTIN, NEUVOSTON, KOMISSION, YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN, TILINTARKASTUSTUOMIOISTUIMEN, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEAN JA ALUEIDEN KOMITEAN PÄÄTÖS,

tehty,

Euroopan unionin virallisten julkaisujen toimiston organisaatiosta ja toiminnasta

EUROOPAN PARLAMENTTI,

NEUVOSTO,

KOMISSIO,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

TILINTARKASTUSTUOMIOISTUIN,

EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEA sekä

ALUEIDEN KOMITEA, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen,

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottavat huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Jäsenvaltioiden hallitusten edustajien yhteisöjen tiettyjen toimielinten ja yksiköiden väliaikaisesta sijainnista 8 päivänä huhtikuuta 1965 tekemän päätöksen ([1]) 8 artiklan mukaan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto, jäljempänä ”toimisto”, sijoitetaan Luxemburgiin. Tämä säännös on viimeksi pantu täytäntöön päätöksellä 2000/459/EY, EHTY, Euratom ([2]).

(2) Toimiston henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön sovellettavia sääntöjä ja määräyksiä. Niiden viimeaikaiset muutokset on syytä ottaa huomioon.

(3) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ([3]), jäljempänä ”varainhoitoasetus”, on erityisiä toimiston toimintaan liittyviä säännöksiä.

(4) Julkaisutoiminnan tekniikka on kehittynyt merkittävästi, mikä on otettava huomioon toimiston toiminnassa.

([1]) EYVL 152, 13.7.1967, s. 18.
([2]) EYVL L 183, 22.7.2000, s. 12.
([3]) EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

(5) Selkeyden vuoksi on aiheellista kumota päätös 2000/459/EY, EHTY, Euratom ja korvata se tällä päätöksellä,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Julkaisutoimisto

1. Euroopan unionin virallisten julkaisujen toimisto, jäljempänä ”toimisto”, on toimielinten yhteinen toimisto, jonka tavoitteena on varmistaa Euroopan yhteisöjen ja Euroopan unionin toimielinten julkaisujen julkaiseminen parhain mahdollisin edellytyksin.

Toimiston ansiosta toimielimet pystyvät täyttämään velvoitteensa, jotka koskevat säädöstekstien julkaisemista, ja toisaalta toimisto osallistuu tiedotus- ja viestintäpolitiikan tekniseen suunnitteluun ja täytäntöönpanoon toimivaltaansa kuuluvilla aloilla.

2. Toimistoa johtaa sen johtaja johtokunnan vahvistamien strategisten suuntaviivojen mukaisesti. Toimisto soveltaa komission hallinto- ja rahoitusmenettelyjä, lukuun ottamatta tässä päätöksessä säädettyjä toimiston interinstitutionaalista asemaa koskevia erityissäännöksiä. Komissio ottaa toimiston erityisluonteen huomioon vahvistaessaan mainitut menettelyt.

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan

1) ”julkaisemisella” kaikkea toimintaa, jota julkaisujen suunnittelu, tarkastaminen, kansainvälisten standardi- ja luettelonumeroiden antaminen, tuottaminen, luettelointi, indeksointi, jakelu, markkinointi, myynti, varastointi ja arkistointi kaikissa muodoissa ja ulkoasuissa, niin nykyisillä kuin tulevillakin menetelmillä, edellyttää,

2) ”julkaisuilla” kaikkia julkaistavia tekstejä, joilla on kansainvälinen standardi- ja/tai luettelonumero, riippumatta julkaisutavasta ja muodosta,

3) ”pakollisilla julkaisuilla” perussopimusten tai muiden säädöstekstien nojalla julkaistavia julkaisuja,

4) ”muilla kuin pakollisilla julkaisuilla” kaikkia kunkin toimielimen oman aloiteoikeuden mukaisesti laadittuja julkaisuja,

5) ”tekijänoikeuksien hallinnalla” sen vahvistamista, että tekstien laatijalla on tekijänoikeudet ja oikeudet käyttää tekstejä uudelleen ja että toimisto hallinnoi kyseisiä oikeuksia sen julkaistavaksi annettujen julkaisujen osalta,

6) ”myynnin nettotuloilla” laskutettua kokonaismäärää, josta on vähennetty myönnetyt alennukset sekä hallinnosta, maksujen perinnästä ja pankkitapahtumista johtuvat kulut,

7) ”toimielimillä” perussopimuksilla perustettuja tai niihin perustuvia toimielimiä, elimiä ja laitoksia.

3 artikla

Toimiston toimivalta

1. Toimiston toimivalta kattaa seuraavat alat:

a) *Euroopan unionin virallisen lehden*, jäljempänä ”virallinen lehti”, julkaiseminen ja sen todistusvoimaisuuden varmistaminen,

Torstai 19. helmikuuta 2009

b) muiden pakollisten julkaisujen julkaiseminen,

c) muiden kuin pakollisten julkaisujen julkaiseminen tai yhteisjulkaiseminen, joka on annettu toimiston tehtäväksi kunkin toimielimen aloiteoikeuden puitteissa erityisesti toimielinten viestintätoiminnan osana,

d) julkaisujen julkaiseminen tai yhteisjulkaiseminen toimiston omasta aloitteesta mukaan lukien julkaisut, joiden tarkoituksena on sen omien palvelujen markkinointi; tätä varten toimisto saattaa hankkia käännöksiä palvelusopimuksen nojalla,

e) suurelle yleisölle tarkoitettujen sähköisten julkaisupalvelujen kehittäminen, ylläpito ja päivittäminen,

f) koko lainsäädännön ja muiden virallisten tekstien asettaminen yleisön saataville,

g) toimielinten kaikkien julkaisujen säilyttäminen ja asettaminen yleisön saataville sähköisesti,

h) toimielinten julkaisujen kansainvälisten standardi- ja/tai luettelonumeroiden antaminen,

i) toimielinten julkaisujen jäljentämis- ja käännösoikeuksien hallinta,

j) julkaisujen ja toimiston palvelujen markkinointi ja myynti.

2. Toimisto antaa toimielimille neuvontaa ja apua seuraavissa tehtävissä:

a) julkaisutoimintaa koskevien ohjelmien suunnittelu,

b) julkaisuhankkeiden toteuttaminen julkaisutavasta riippumatta,

c) julkaisuhankkeisiin liittyvä taitto ja suunnittelutyö,

d) jäsenvaltioiden julkaisumarkkinoiden suuntauksista sekä niistä teemoista ja aihealueista tiedottaminen, joilla on todennäköisimmin laajin yleisö,

e) painosmäärien ja jakelusuunnitelmien vahvistaminen,

f) julkaisujen hinnoittelu ja myynti,

g) toimielinten ilmaisten tai maksullisten julkaisujen markkinointi, jakelu ja arviointi,

h) yleisölle suunnattujen internetsivujen ja -palvelujen analysointi, arviointi ja tekeminen,

i) julkaisutoimintaan liittyvien puitesopimusten laatiminen,

j) julkaisujärjestelmien tekninen valvonta.

4 artikla

Toimielinten velvollisuudet

1. Kunkin toimielimen julkaisutoimintaa koskevat päätökset kuuluvat sen yksinomaiseen toimivaltaan.

2. Toimielimet käyttävät pakollisia julkaisujaan julkaistessaan toimiston palveluja.

3. Toimielimet voivat julkaista muita kuin pakollisia julkaisuja ilman toimistoa. Tällöin toimielimet pyytävät toimistolta kansainväliset standardi- ja/tai luettelonumerot ja toimittavat sille julkaisusta sähköisen version julkaisun muodosta riippumatta sekä tarvittaessa kaksi paperijäljennöstä.

4. Toimielimet sitoutuvat pidättämään itsellään kaikki jäljennös-, käännös- ja jakeluoikeudet kaikkien julkaisun muodostavien osien osalta.

5. Toimielimet sitoutuvat laatimaan julkaisuilleen jakelusuunnitelman, jonka toimisto hyväksyy.

6. Toimielimet voivat tehdä toimiston kanssa palvelusopimuksia, joissa määritellään niiden yhteistyötä koskevat yksityiskohdat.

5 artikla

Toimiston tehtävät

1. Toimistolle kuuluvat seuraavat tehtävät:

a) julkaistavien asiakirjojen ryhmittely,

b) tekstien ja julkaisujen muiden osien valmistelu, graafinen suunnittelu, korjaaminen, taitto ja tarkastaminen muodosta tai julkaisutavasta riippumatta toisaalta toimielinten antamien ohjeiden ja toisaalta yhteistyössä toimielinten kanssa laadittujen typografiaa ja kieliasua koskevien sääntöjen mukaisesti,

c) julkaisujen indeksointi ja luettelointi,

d) virallisessa lehdessä julkaistavien tekstien ja muiden kuin virallisessa lehdessä julkaistavien virallisten tekstien asiakirja-analyysi,

e) säädöstekstien konsolidointi,

f) monikielisen Eurovoc-tesauruksen hallinta, kehittäminen, päivittäminen ja levitys,

g) painatus palveluntarjoajien välityksellä,

h) töiden etenemisen seuranta,

i) laadunvalvonta,

j) laadun ja määrän hyväksyminen,

k) virallisen lehden sekä muiden kuin virallisessa lehdessä julkaistavien virallisten tekstien ja toisten muiden kuin pakollisten julkaisujen fyysinen ja sähköinen jakelu,

l) varastointi,

m) fyysinen ja sähköinen arkistointi,

n) uusintapainokset loppuneista painoksista ja tarvepainatus,

o) konsolidoidun luettelon laatiminen toimielinten julkaisuista,

p) myynti, johon sisältyy laskuttaminen, perintä ja tilittäminen sekä saatavien hoito,

q) myynninedistäminen,

r) toimielinten postituslistojen laatiminen, hankkiminen, hallinta, päivittäminen, seuranta ja valvonta sekä kohdennettujen postituslistojen laatiminen.

2. Toimisto toteuttaa seuraavat toimet oman toimivaltansa puitteissa tai toimielinten sille siirtämien, tulojen ja menojen hyväksyjän toimivaltuuksien nojalla:

a) julkiset hankinnat, myös oikeudellisten sitoumusten tekeminen,

b) palveluntarjoajien kanssa tehtyjen sopimusten rahoituksen seuranta,

c) menojen vahvistaminen, erityisesti laadun ja määrän hyväksyminen, hyväksymismerkinnällä,

d) menojen hyväksyminen,

e) tulotapahtumat.

6 artikla

Johtokunta

1. Perustetaan toimiston johtokunta, jossa kaikki allekirjoittaneet toimielimet ovat edustettuina. Johtokunnan muodostavat tuomioistuimen kirjaaja, neuvoston varapääsihteeri sekä muiden toimielinten pääsihteerit tai näiden edustajat. Euroopan keskuspankki osallistuu johtokunnan työhön tarkkailijana.

2. Johtokunta valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan kahdeksi vuodeksi kerrallaan.

3. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajansa aloitteesta tai jonkin toimielimen pyynnöstä vähintään neljä kertaa vuodessa.

4. Johtokunta vahvistaa työjärjestyksensä, joka julkaistaan virallisessa lehdessä.

5. Johtokunnan päätökset tehdään yksinkertaisella enemmistöllä, jollei toisin säädetä.

6. Jokaisella tämän päätöksen allekirjoittaneella toimielimellä on johtokunnassa yksi ääni.

7 artikla

Johtokunnan tehtävät ja velvollisuudet

1. Edellä olevasta 6 artiklasta poiketen johtokunta tekee toimielinten yhteisen edun mukaisesti ja toimiston toimivallan puitteissa yksimielisesti seuraavat päätökset:

a) se vahvistaa toimiston johtajan ehdotuksesta toimiston strategiset tavoitteet ja toimintasäännöt,

b) se vahvistaa toimiston yleistä toimintaa ja erityisesti myyntiä, jakelua ja julkaisemista koskevat suuntaviivat ja valvoo, että toimisto antaa panoksensa tiedotus- ja viestintäpolitiikan laatimiseen ja toteuttamiseen toimivaltaansa kuuluvilla aloilla,

c) se vahvistaa toimiston johtajan valmisteleman luonnoksen pohjalta toimielimille osoitetun vuosikertomuksen, joka koskee toimiston strategian ja sen tarjoamien palvelujen toteuttamista, ja toimittaa ennen kunkin vuoden toukokuun 1 päivää toimielimille edellistä varainhoitovuotta koskevan kertomuksen,

d) se hyväksyy ennakkoarvion toimiston tuloista ja menoista toimiston toimintabudjettia koskevan talousarviomenettelyn puitteissa,

e) se hyväksyy toimiston kustannuspaikkapohjaisen kirjanpidon perusteet, jotka toimiston johtaja vahvistaa,

f) se tekee toimielimille ehdotuksia toimiston moitteettoman toiminnan helpottamiseksi.

2. Johtokunta ottaa huomioon toimielinten välisten, tätä tarkoitusta varten perustettujen elinten antamat tiedotus- ja viestintäalaa koskevat suuntaviivat. Johtokunnan puheenjohtaja keskustelee vuosittain kyseisten elinten kanssa.

3. Johtokunnan puheenjohtaja, joka vastaa toimielinten välisestä yhteistyöstä, toimii yhteyshenkilönä vastuuvapauden myöntämisestä vastaavaan viranomaiseen päin toimiston toimivaltaan kuuluvissa strategisissa päätöksissä.

4. Johtokunnan puheenjohtaja ja toimiston johtaja vahvistavat yhteisestä sopimuksesta keskinäisen tiedotuksen ja viestinnän säännöt, joilla virallistetaan kyseisten tahojen suhteet. Kyseinen sopimus toimitetaan tiedoksi johtokunnan jäsenille.

8 artikla

Toimiston johtaja

Toimiston johtaja vastaa johtokunnan alaisuudessa ja sen toimivallan rajoissa toimiston moitteettomasta toiminnasta. Hallinto- ja rahoitusmenettelyjä soveltaessaan johtaja toimii komission valvonnassa.

9 artikla

Toimiston johtajan tehtävät ja velvollisuudet

1. Toimiston johtaja vastaa johtokunnan sihteeristöstä ja tiedottaa johtokunnalle tehtäviensä hoidosta neljännesvuosittain laadittavalla kertomuksella.

2. Toimiston johtaja saattaa johtokunnan käsiteltäväksi kaikki toimiston toiminnan parannusehdotukset.

3. Toimiston johtaja vahvistaa johtokuntaa kuultuaan niiden maksullisten palvelujen luonteen ja hinnan, joita toimisto voi tarjoa toimielimille.

4. Toimiston johtaja vahvistaa johtokunnan hyväksynnän jälkeen toimiston kustannuspaikkapohjaisen kirjanpidon perusteet. Hän määrittelee toimiston ja toimielinten välistä tiliyhteistyötä koskevat yksityiskohtaiset säännöt yhteisymmärryksessä komission tilinpitäjän kanssa.

5. Toimiston johtaja laatii ennakkoarvion toimiston tuloista ja menoista toimiston toimintabudjettia koskevan talousarviomenettelyn puitteissa. Kyseiset ehdotukset toimitetaan johtokunnan hyväksynnän jälkeen komissiolle.

6. Toimiston johtaja päättää, voidaanko kolmansilta tulevia julkaisuja julkaista, ja jos voidaan, millä ehdoilla.

7. Toimiston johtaja osallistuu toimielinten väliseen tiedotus- ja viestintätoimintaan toimiston toimivaltaan kuuluvilla aloilla.

8. Toimiston johtaja vastaa seuraavista tehtävistä, jotka liittyvät lainsäädännön ja lainsäädäntömenettelyä koskevien virallisten asiakirjojen, myös virallisen lehden, julkaisemiseen:

a) hän saattaa kunkin toimielimen toimivaltaisen elimen käsiteltäviksi yhteisesti noudatettavia periaatepäätöksiä,

b) hän laatii ehdotuksia virallisen lehden ja virallisten säädöstekstien rakenteen ja esitystavan parantamisesta,

c) hän laatii toimielimille ehdotuksia julkaistavien tekstien esitystavan yhdenmukaistamisesta,

d) hän tarkastelee käytännön toiminnassa ilmeneviä ongelmia ja antaa näiden ongelmien selvittämiseksi toimistolle tarvittavia ohjeita ja toimielimille suosituksia.

9. Toimiston johtaja laatii varainhoitoasetuksen mukaisesti vuotuisen toimintakertomuksen niiden määrärahojen hallinnoinnista, joiden toteuttamista koskevan päätösvallan komissio ja muut toimielimet ovat siirtäneet toimistolle varainhoitoasetuksen nojalla. Tämä kertomus osoitetaan komissiolle ja asianomaisille toimielimille sekä tiedoksi johtokunnalle.

10. Komission ja toimiston välisistä suhteista vastaavan komission jäsenen ja toimiston johtajan välisen tiedottamisen ja kuulemisen yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan yhteisellä sopimuksella osana komission määrärahoja koskevan päätösvallan siirtämistä ja talousarvion toteuttamista.

11. Toimiston johtaja vastaa johtokunnan vahvistamien strategisten tavoitteiden toteuttamisesta ja toimiston moitteettomasta hallinnosta, toiminnasta sekä talousarvion hallinnasta.

12. Jos johtaja on poissa tai estynyt hoitamasta virkaansa, sovelletaan sääntöjä, jotka koskevat sijaisen nimittämistä palkkaluokan ja virkaiän perusteella, ellei johtokunta tee puheenjohtajansa ja toimiston johtajan ehdotuksesta päätöstä eri järjestyksestä.

13. Toimiston johtaja antaa toimielimille neljännesvuosittain kertomuksen varojen suunnittelusta ja käytöstä sekä töiden etenemisestä.

10 artikla

Henkilöstö

1. Komissio nimittää pääjohtajan ja johtajan johtokunnan yksimielisen myönteisen lausunnon jälkeen. Pääjohtajaan ja johtajiin (palkkaluokat AD 16, AD 15 ja AD 14) sovelletaan komission sääntöjä, jotka koskevat johtavassa asemassa olevien virkamiesten henkilöstökiertoa ja arviointia. Kun kyseisissä säännöissä asetettu tällaisessa virassa olevan virkamiehen henkilöstökiertoa koskeva määräaika lähestyy, komissio tiedottaa asiasta johtokunnalle, joka voi antaa tilanteesta yksimielisen lausunnon.

2. Johtokunta osallistuu tiiviisti menettelyihin, jotka on tarvittaessa toteutettava ennen toimiston virkamiehen tai muun henkilöstön jäsenen nimittämistä pääjohtajan (palkkaluokat AD 16 ja AD 15) ja johtajan (palkkaluokat AD 15 ja AD 14) virkaan, ja erityisesti avointa virkaa koskevan ilmoituksen laatimiseen, hakemusten tarkasteluun ja kilpailun valintalautakunnan nimeämiseen.

3. Komissio on toimiston virkamiesten ja muun henkilöstön osalta nimittävä viranomainen ja viranomainen, jolla on toimivalta tehdä työsopimuksia. Komissio voi siirtää osan toimivallastaan sisäisin järjestelyin tai toimiston johtajalle. Tällainen toimivallan siirtäminen toteutetaan samoin edellytyksin kuin komission pääjohtajien kohdalla.

4. Toimiston virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön sovelletaan säännöksiä ja menettelyjä, jotka komissio on hyväksynyt Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanemiseksi, samoin edellytyksin kuin niitä sovelletaan Luxemburgissa työskenteleviin komission virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön, jollei 2 kohdasta muuta johdu.

5. Toimiston avoimista viroista tiedotetaan kaikkien toimielinten virkamiehille heti kun nimittävä viranomainen tai viranomainen, jolla on toimivalta tehdä työsopimuksia, on päättänyt viran täyttämisestä.

6. Toimiston johtaja tiedottaa johtokunnalle henkilöstöhallinnosta neljännesvuosittain.

11 artikla

Rahoitus

1. Toimiston määrärahat, joiden kokonaismäärä kirjataan erityiseen budjettikohtaan komissiota koskevassa talousarvion pääluokassa, eritellään kyseisen pääluokan liitteessä. Liitteessä esitetään tulot ja menot jaoteltuina talousarvion pääluokkien tapaan.

2. Toimiston henkilöstötaulukko on komission henkilöstötaulukon liitteenä.

3. Kukin toimielin on tulojen ja menojen hyväksyjä talousarviossaan lukuun ”Julkaisut” varatuille määrärahoille.

4. Kukin toimielin voi valtuuttaa toimiston johtajan toimimaan tulojen ja menojen hyväksyjänä omaan pääluokkaansa otettujen määrärahojen hallinnassa ja vahvistaa näiden valtuutusten rajoitukset ja edellytykset varainhoitoasetuksen mukaisesti. Toimiston johtaja tiedottaa johtokunnalle näistä valtuutuksista neljännesvuosittain.

5. Toimiston talousarvio- ja varainhallinnossa noudatetaan varainhoitoasetusta ja sen soveltamissääntöjä sekä voimassa olevaa komission varainhoitokehystä, myös niiden määrärahojen osalta, joiden toteuttamista koskevan päätösvallan ovat toimistolle siirtäneet muut toimielimet kuin komissio.

6. Toimiston kirjanpidossa noudatetaan komission tilinpitäjän hyväksymiä kirjanpitosääntöjä ja -menetelmiä. Toimisto pitää erillistä kirjanpitoa virallisen lehden ja julkaisujen myynnistä. Myynnin nettotulot toimitetaan edelleen toimielimille.

12 artikla

Valvonta

1. Komission sisäinen tarkastaja toimii toimiston sisäisenä tarkastajana varainhoitoasetuksen mukaisesti. Toimisto ottaa käyttöön sisäiset tarkastusvalmiudet komission pääosastoihin ja yksiköihin sovellettavia menettelyjä vastaavalla tavalla. Toimielimet voivat pyytää toimiston johtajaa sisällyttämään sisäisen tarkastuksen työohjelmaan erityistarkastuksia.

2. Toimisto vastaa kaikkiin Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tehtävään liittyviin, toimivaltaansa koskeviin kysymyksiin. Euroopan unionin etujen suojaamiseksi johtokunnan puheenjohtaja ja OLAFin johtaja tekevät sopimuksen keskinäisistä tiedotussäännöistä.

13 artikla

Valitukset ja pyynnöt

1. Toimisto on oman toimivaltansa rajoissa vastuussa Euroopan oikeusasiamiehen ja Euroopan tietosuojavaltuutetun kysymyksiin annettavista vastauksista.

2. Kaikki kanteet toimiston toimivaltaan kuuluvilla aloilla nostetaan komissiota vastaan.

14 artikla

Oikeus tutustua asiakirjoihin

1. Toimiston johtaja tekee Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ([1]) 7 artiklassa tarkoitetut päätökset. Jos pyyntö hylätään, komission pääsihteeri tekee uudistettuja hakemuksia koskevat päätökset.

2. Toimistolla on asetuksen (EY) N:o 1049/2001 11 artiklan mukainen asiakirjarekisteri.

15 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös 2000/459/EY, EHTY, Euratom.

Viittauksia kumottuun päätökseen pidetään viittauksina tähän päätökseen.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

([1]) EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

Tehty Brysselissä ja Luxemburgissa

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Komission puolesta
Puheenjohtaja

Yhteisöjen tuomioistuimen puolesta
Presidentti

Tilintarkastustuomioistuimen puolesta
Presidentti

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean puolesta
Puheenjohtaja

Alueiden komitean puolesta
Puheenjohtaja

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
2010/C 76 E/16	Eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen uudelleentarkastelu	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikkuuta 2009 eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen uudelleentarkastelusta (2008/2236(INI))	83
2010/C 76 E/17	Alzheimerin taudin torjunta	
	Euroopan parlamentin kannanotto Alzheimerin taudin torjunnan prioriteetteihin	90

II *Tiedonannot*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN JA LAITOSTEN TIEDONNANNOT

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2008–2009

Istunnot 18. ja 19. helmikuuta 2009

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 202 E, 27.8.2009

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Torstai 19. helmikuuta 2009

2010/C 76 E/18	Valiokuntien yhteistyömenettely – päätösvaltaisuuden toteaminen (työjärjestyksen 47 ja 149 artiklan tulkinta)	
	Euroopan parlamentin päätös 19. helmikuuta 2009 parlamentin työjärjestyksen valtiokuntien yhteistyömenettelyä koskevan 47 artiklan ja päätösvaltaisuuden toteamista koskevan 149 artiklan 4 kohdan tulkinnasta	93

III *Valmistelevat säädökset*

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2008–2009

Istunnot 18. ja 19. helmikuuta 2009

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 202 E, 27.8.2009

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Torstai 19. helmikuuta 2009

2010/C 76 E/19	Eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja (ERI) koskeva yhteisön oikeudellinen kehys *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. helmikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi eurooppalaisia tutkimusinfrastruktuureja (ERI) koskevasta yhteisön oikeudellisesta kehyksestä (KOM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))	94

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
2010/C 76 E/20	Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevaan yleissopimukseen tehtävät muutokset *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. helmikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevaan yleissopimukseen tehtävien muutosten hyväksymisestä riitojenratkaisumenettelyjen luomiseksi, yleissopimuksen soveltamisalan laajentamiseksi ja sen tavoitteiden tarkistamiseksi (KOM(2008)0512 – C6-0338/2008 – 2008/0166(CNS))	107
2010/C 76 E/21	Laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavat seuraamukset ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. helmikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavien seuraamusten säätämisestä (KOM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))	107
	P6_TC1-COD(2007)0094	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 19. helmikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/…/EY antamiseksi maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavia seuraamuksia ja toimenpiteitä koskevista vähimmäisvaatimuksista	108
	LIITE	108
2010/C 76 E/22	Kasvinviljelytilastot ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. helmikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kasvinviljelytilastoista (KOM(2008)0210 – C6-0179/2008 – 2008/0079(COD))	108
	P6_TC1-COD(2008)0079	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 19. helmikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o …/2009 antamiseksi kasvinviljelytilastoista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 837/90 ja (ETY) N:o 959/93 kumoamisesta	109
2010/C 76 E/23	Maustettuja viinejä, maustettuja viinipohjaisia juomia ja maustettuja viinistä valmistettuja juomasekoituksia koskevat säännöt (uudelleenlaatiminen) ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. helmikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maustettujen viinien, maustettujen viinipohjaisten juomien ja maustettujen viinistä valmistettujen juomasekoitusten määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä (uudelleenlaadinta) (KOM(2007)0848 – C6-0006/2008 – 2007/0287(COD))	109
	P6_TC1-COD(2007)0287	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 19. helmikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o …/2009 antamiseksi maustettujen viinien, maustettujen viinipohjaisten juomien ja maustettujen viinistä valmistettujen juomasekoitusten määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä (uudelleenlaadinta)	110
2010/C 76 E/24	Alennetut arvonlisäverokannat *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. helmikuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta alennettujen arvonlisäverokantojen osalta (KOM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS))	110
2010/C 76 E/25	Euroopan unionin virallisten julkaisujen toimiston organisaatio ja toiminta	
	Euroopan parlamentin päätös 19. helmikuuta 2009 luonnoksesta Euroopan parlamentin, neuvoston, komission, yhteisöjen tuomioistuimen, tilintarkastustuomioistuimen, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean ja alueiden komitean päätökseksi Euroopan unionin virallisten julkaisujen toimiston organisaatiosta ja toiminnasta (2008/2164(ACI))	112
	LIITE	114

FI

Käytettyjen merkkien selitykset

*	Kuulemismenettely
** I	Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
** II	Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
***	Hyväksyntämenettely
*** I	Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
*** II	Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
*** III	Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ▌.

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kursiivilla, poistot symbolilla ‖.

FI

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyillä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: http://europa.eu

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI